

Quoniam scientia dei possit augeri ul' minui ul' aliquomodo mutari.

Hic deus possit nouit ul' ex tempore scire ul' prescire aliquid.

Quoniam deus scire possit plura quam scit.

Quod deus semper et simul sciat omnia.

Hic aliquis predestinatus possit dampnari ul' reprobis saluari.

Quid sit reprobatio dei et quibus consideret et quibus sit predestinationis effectus.

Quoniam aliquid sit meritum ob diuinationem ul' insequendie.

De uarijs super hereticis carnalium opinionibus.

Hic ea que semel sunt deus ul' presciant semper sciant et presciant et semper presciant et presciant.

De omnipotentia dei que dicitur nihil omnipotens cum nos ultra possimus que ipse non possit.

Quomodo dicitur deus omnia posse. **Q**uod omnipotentia dei secundum duo consideret.

Hic uentio contra illos que dicunt diuinitatem posse nisi quod uult et facit.

Hic deus possit aliquid facere aliquid melius quam scit ul' alio ul' meliori modo.

Quoniam deus semper possit se quod potuit.

De uoluntate dei que essentia dei est et de signis eius.

Quod licet idem sit deo uelle quod esse non tamen potest dici deus omnia esse que uult.

De intelligentia hanc locutionem deus scit deus uult deus scit omnia ul' aliquid uult.

Quod dei uoluntas siue bona causa est omnia que naturaliter sunt cuius causa non est querenda quia prima et summa causa est omnia.

Quibus modis accipit dei uoluntas.

Quod preceptio prohibicio permissio consilium opatio. notie uoluntatis merito intelliguntur.

Quoniam deus uelit ab omnibus fieri ea

que precipit ul' non fieri ea que prohibet.

Quod uoluntas dei que ipse est in illo cassari potest.

Quomodo intelligendum sit illud.

Polui agere filios et non et illud.

Quoniam uult omnes homines saluos fieri.

Quoniam mala deo uolente ul' uolente fiant.

Quomodo intelligendum sit illud augustini. mala fieri bonum est.

De multiplici acceptione boni.

Quod mala uoluntati ualent.

Quod in deo non est causa ut sit homo detior.

Quomodo uoluntas dei de homine impletur quocumque se uitat.

Hic quod sensu queda dicitur fieri contra dei uoluntatem.

Quare precipit deus omnibus bonum facere et mala uitare sed non id ab omnibus uult implei.

Quod homo aliquando bona uoluntate aliud uult quam deus et mala idem quod deus.

Quod dei uoluntas per malas hominum uoluntates impletur.

Quoniam placuit uirginis sanctis per christum mœret et pateret.

Quoniam passiones sanctorum debeamus uelle.

Explicit capitula.

Incipit liber primus sententiarum.

Distinctio prima. De fuitate.

Capitulum primum. De...

Quia ubique ser in sebe recte.

Diuini flame opo istud apliceat amē.

steris ac
nove legis
continen-
tiam dili-
genti ada-
gme ena
atq; ena
considera-
tibus nob:
pua dei
grā motuit

sacre pagine tractati tra res. ul
signa pmpue usari. Et eni egressus
doctoe augustina aut i libo de dor-
trina xpiana. omnis doctna ul rez
ul signoz: sed res ena p signa dis-
cunt. Ade at hic res appellant q
no ad significandu aliqd adhibent:
signa uo quoz vsq est in significando.
Exm at aliq snt: quoz ois vsus est
i significando no i iustificando id e qbz
no utim? n aliqd significandi gra ut
aliq sacramenta legalia ad q n som
significat s ofert qd mty adiuuet sic
ewam sacra. Ex qo a pte itelligit q
hic appellat signa: res ille uidelicet
q ad significandu aliqd adhibent. Omne
f signu res aliq e. qd et nlla res e
ut i eode augo ait ois nichil e. no
at etuiso ois res signu e q no
adhibet ad significandu aliqd. Cuius hys
itendit theologoz ppeno studiosa
atq; modesta dina scriptua forma psp-
tam i doctna tene aduiter. De hns
go nob adit ad res dinas aliqtes
itelligedas deo dicit aperie volen-
tibus dissendit e a po de rba peca de
signis differens

De rebz cotit agit

Red go i rby qsideand e ut i
eode augo ait. Res. alieff
quibz fruendū e. Alie qbz utendū
e. Alie q fruunt? x utunt? Ille qbz
fruendū e nos btoz fruunt. Ista qbz
utendū e tendentes ad bntudine

aduuant? x q i amulam? ut ad
illas res q nos btoz fruunt puenie
eisp inherere possimz.

De rba q fruunt? x utunt?

Res uo q fruunt? x utunt? nos su-
mz q i me vtzp qstua x ageli.
Iru at e amoe there aliau rei
ppr seipam. Vti uo id qd i usu ve-
neit referre ad obtmend id qd frue-
du e alias abuti. Na vsq illicitz
abusz ul abusio uocm d. Res igit
frued qbz utendū e st pat x filia p
stus. Eade tm finis qda suma res
e coisq oibz fruentibus ea. sicut ca
res dia d? x no reru omi ca. Non
em finale pr iueniri nome qd mte
excellencie coueiat n q meliz d?
trinitas her vnz deus.

De rebz qbz utendū e.

Res at qbz utendū e. mudz e
x i eo rata. Vn augo i eode.
Utendū e ho mudo x no fruendū
ut iuisibilia dei p ea q fru snt
itellerta qppian? idest ut de tpa-
libz etna rapiant. It e eode augo.
In oibz rby ille tm st qbz fruendū
e q etne x ignmutabiles st. cetis
at utendū e ut ad illaz pfructoz
pueriat. Vn augo i lio deo de
tmitate. Fruunt? qgnitis i quibz
ipis pp se volūtas delcūta con-
qesit. Utim? uo eis q ad aliud
referunt qd fruendū e

It qd intersit int fruunt? x utunt?

Dicans uo q idem augo i libo
deo de tmitate. alie ff sup
accipiens uti x frui st dr. Vti e
assumē aliqd i facultate volūtate
frui at e vti tm gudio no adhuc
ppr sed ia rei. Idoz ois q fruunt?
utunt? Assunt ei aqd i facultatem

Diffinitio fru.

Diffinitio uti.

Augo

Augo

Augo

Augo

Augo

uoluntatis cum sine delectatione, non
autem omne quod utitur frui si id quod in facultate
uoluntatis assuit non propter seipsum
sed propter appetitum. Et attende quod uideatur
augustinus dicere illos frui tantum quod in re gaudent
non in ipse. Et in hac uita non uidentur
frui sed tantum uti ubi gaudent in ipse
cum superdum sit. Frui est amorem
habere alicui rei propter se quod etiam huius
multum adherent deo.

¶ Determinatio eorum quod uidentur contra.

Hic autem quod si conceditur uidentur
sic determinauimus dicentes
nos et huius et in fructu frui si in ipse propter
et plene. ubi per seipsum uidebimus quod
frui. hic autem dum in ipse ambulamus
frui. quod si non adeo plene. **¶**
¶ In libro de deo de trinitate. Frui
cognitio in quibus uoluntas delectata cognoscit
ait. **¶** In libro de doctrina christiana ait
Angeli illo fruens in bonis per quod et
nos frui desideramus et quanto in hac
uita in frui. uel per sperulam in enig
mate tanto magis pergnatos et tol
lerabilis sustinemus et ardentius
frui cupimus.

¶ Alia determinatio.

Protest etiam dicitur quod quod frui etiam
in hac uita non tantum huius gaudium
speciei sed etiam rei quia in delectatur
in eo quod diligit et uti re alienat.

¶ Constat ergo quod deo debemus frui
non uti. Illud etiam ait augustinus frui
quod efficiens bonum et in eo seipsum possit
ut ad id perueniat. De hoc idem ait
in libro de doctrina christiana. Dicitur
ea re frui quam diligimus propter se
et ea re nobis fruendum esse tantum quod
efficiens bonum. Letis uero utendum. Fre
quentem tantum dicitur frui cum delectatione
uti. Cum enim adest quod diligit etiam
delectatione secum gerit si tantum per eam
trahit et ad id ubi permanens est
ea re utile. Uteris ea et abusive

non propter dicitur frui. Si uero these
ris atque per se sine re ponens
letine tue tunc uel et propter frui dicitur
de eo. **¶** Ad non est fruendum in re tanta
te. in summo et incommuni bono.

¶ Utrum homines sint utendi uel fruendi.

Quoniam autem homines quod fruuntur et utuntur
alios rebus res aliquid sunt. Queritur
utrum frui se debeat an uti an utrumque
ad quod si respondet augustinus in libro de doctrina
christiana. Si propter se homo diligendus
est frui. eo. Si propter ad utrumque. **¶**
dicitur autem in propter aliquid diligendus. **¶**
et propter se diligendus est in eo constituit
bona uita cuius etiam propter hoc tunc
consolat. In homine autem propter ponenda
non est. quod maledictus est qui hoc frui.
Ergo si licet de aduersus ut seipso quod
frui de quod non se diligit de propter se si
propter id quod fruendum est. Huius autem co
trauit uero quod apud ad philomone
ne loquens ait. Ita frui te fruar in
dno. **¶** Ad ita dicitur augustinus si dixisset
frui te fruar et non addidisset dno
uidetur sine dilectione ac propter constituisse
in eo. **¶** Et quod id addidit in dno se sine
posuisse eodemque frui significauit.

¶ Si non uti idem augustinus ait homine in dno
frui deo ponit quod homine frui.

¶ Hic queritur utrum deo fruar an utamur nobis.

Sed cum diligit nos deus ut fre
quentem scriptura dicit quod eius dilectio
ne erga nos multum commendat.
Queritur augustinus quid diligit an utrumque
utens an ut fruens. **¶** Et preedit ita
Si frui eget bono nostro quod non
satis dicitur. **¶** Et est propter bonorum me
et non indiget. **¶** In fine enim homini
in uti uel ipse est uel ab ipso est. non ergo
frui nobis sed uti nobis. **¶** Si enim
ut frui ut uti non fruimus quid
diligit nos. **¶** Neque in sic uti no
bis ut nos alios rebus. **¶** Nos enim

res qba utimur ad id vfrimur ut
 dei bonitate pfrimam? Deo. n. ad
 sua bonitate usu nrm r fert. Ille
 em miset nri pfr sua bonitate
 ut se pfrvam? Nos uo nri iuice
 miseremur ut illo fruamur cu ei nos
 aliam misemur x aliam qulimur ad
 eiq qd facimur vtilitate eamq stue
 mur s ma sit qseps cu mam q
 alio ipendimur no relinqt db sine
 mrede. Vt at mtes summa e ut ipso
 pfrvam? Vt q bona e summa x rpu
 summa boni summa. Porro etia qu
 iustia e no impime mali summa x
 rpu mali summa. Tm et mra summa.
 Ille g vsp qd nob vnt deo no ad
 eiq s ad nram vtilitate r fert?
 Ad eiq uo tmno bonitate

Hic vtriu fruendu sit vtitu
 r qsiderand e. Vt vtitu
 sit vtendu an fruendu. qba
 da videt q eis sit vtendu x no
 fruendu. Et ho qfiant auctoritate
 augm. Qu ut pparatu e dixit
 no ee fruend n fmitate r sumo
 x rymutabili bono. Vt dicit idd
 no ee fruendu eis q pfr se tm
 amande n s s pfr etia bntudi
 ne. Illud at qd fruendu e pfr se
 amanda e. Vt q vtitutes pfr se a
 mande no s pino pfr sola bntu
 dine pnt auctoritate augustini
 libo 3o de fmitate cont quosd
 ait. Scete vtitutes qd pfr sola bntu
 dine amamur sic psuade nob audet
 ut ipam bntu no amemus qd si
 frunt etia vtiq ipas amae desist
 im q illa pfr qua sola bntu
 ne istas amamus no amamus. Ex
 hys vbis videt augm onde q vtitutes
 no pfr se sed pfr sola bntudine a
 mande snt qd si ita e go eis

Augo

fruendu no e. Alijs uo cont videt
 q eis fruendu sit q pfr se petende
 amande s. Et ho qfiant auctoritate
 ambrosii. q ait s illa locu eple ad ga
 lathas. fructu at pfr e. caitas gaudiu par
 pacia. Vt no noiat opa. s fructu q pfr
 se petenda snt. Si uo pfr se petenda
 snt go pfr se amanda. Nos at haru
 q uident auctoritatu rpu gnacu de
 medio exime cupientes. Dicimur q
 vtitutes pfr se petende x amade pfr
 x no pfr sola bntudine. Vt se quid
 amande s. q delant su possessoes
 smtea x pnt delantone x eis parit
 gaudiu pntale. Verapm no e h
 qstend. s vlt qd dndu. Vt h hereat
 dilctio gss. neq h sit dilctio tmq.
 Vt r feat hor ad id sumu bonu. Qu
 soli oio thendu e. q id pfr se tm
 amanda e x vlt illud mital que
 rendu e. Illud et e summa sumo
 augm de vcas diligimur r frimur
 ad id sumu bonu cu soli thendu e.
 x teo pmandu. fmsiq letice pone
 da. quae vtitu no e fruendu. Vt
 dicit ai qo. Fruu e amare theru arcu
 rei pfr se piam ut pdrn e. Si go
 vtitutes pfr se s amande. x eis frue
 du e. Ad qd dicitur. T u desepone.
 Vbi dr pfr se piam itelligendu tmoo
 vt no r fat ad ad s i ponat fms
 ut sup ondit augm dices. Et the
 seia atz pmanseis sine pones le
 tice. Cur ve x ppe frui dicens.
 Qd no e frund n i illa fmitate
 r sumo bono x rymutabili. Vtend
 e go vtitu x p eas fruendu sumo
 bono. Ita x de uolute bo dicitur.
 Vt augm in lio deo de fmitate ait.
 Voluim e p qua frimur? Vt x p
 vtitutes frimur no eis n scete aqua
 ita sit deo ut mitas de qua postea
 tractabit. Vt pilogue

Augo

Augo

Augo

Augo

unitate dicitur. Deo n. x dno ut
ait ambrosius in deo. libo de trinitate
 nome e ne. nome e pmas. Itē alibi
 deo loqz ad moyse ait. Ego su q su.
 Et si qserit nome meū. Vade x d
 eis. Et e misit me ad uos. dicens.
 ego su nō nos sumz. Et q e. nō q
 sumz. Aptissime declarauit vni solū
 dīm eē. In cantico etiā exodi legz.
 Vbi om̄p nome eiq. Nō ait dīm.
 unitate uolens significatē. Psonaz
 quoz pluālitatē x nē unitatē silit
 ondit. dno i genesi dicens. faciamz
 hoīem ad ymaginē x silitudinē
 nrām. Dicens n. in faciamz x nrām
 pluālitatē psonaz ondit. Dices uo
 ymaginē. unitatē eēnāe. Ut em̄
 dt augz i libo de fide. Et illa nā

ambrosius

augustinus

pāz x filij x spz sū una eēt tm̄ p
sona. nō dicit faciamz hoīem ad
ymaginē x silitudinē nō nrām.
Et dicit ad ymaginē nrām ondit eūdē
dīm nō unā s plēs eē psonas.

hylarius

hylarius. quoz i libo 3o de trinitate dt.
 hys ubis significat. q i trinitate. nec
 diuinitas e nē singularitas. nē solitudo.
 s silitudo. x pluālitatē sū distinctio.
 Aut ei sit. Et dicit faciamz hoīem
 ad ymaginē x silitudinē nrām. Inuitē
 eē sū siles i eo q dt ad ymaginē
 x silitudinē nrām ondit. ymago etiā
 sola nō e. x silitudo nō s est. De q
 diuinitatē duobz admiscet alius ad
 aliam silitudo nō pmittit. Et hylarius

ne soli
tudo

ondit. apte q. nō dicitur. nē diuinitas
nē singularitas. ibi e silitudo. Itē in
idem i qto libo absoluqz voluit
intelligē significatōne hanc nō ad se
tm̄ referēda esse. dicendo. faciamz
hoīem ad ymaginē x silitudinē nrām.
Pfessio ei consecrā sustulit. Itellē
genā singularē qseruā nō p eē

Et si dicit ad ymaginē ondit. om̄a natura
esse ad auā imaginē homo fiet

sibi ipsi solitudo. De q rursū solitu
do solitarii rēpūt. faciamz neq qsp
alieno a se loqz nrām. Uterq ignz
fmo. s. faciamz x nrām ut solitarii
eūdēq nō patit. Ita neq diuinitatē
a se alienūq significat. Solitudo quē
faciā x meā. Nō solitudo uō conuēit
dicit faciamz x nrām. Uterq fmo
ut nō solitarii tm̄. ita neq deitē
eē ul diuinitatē eē significat. Rob quoz
nē solitarii ut diuinitatē eē conuēndz. Ita
go deo ad eōdē s cū deo ygmē eādēq
silitudinē hoīem rēpūt. opai ut nē
significatō efficiētis admittat. Itellēge
nā solitudis. nē opai qstrutura ad
eandē ygmē ul silitudinē patiat
diuinitatē diuinitatis.

Ad ex ub ill' debeat itelligi

hylarius

Hylarius. In hys ubis pluālitatē
 psonaz uoluit intelligi noīe
 qseruā. ut significat noīe consecrā.
 ul pluālitatē nō ponit aliqd sed re
 mouet. Pluālitatē ei ul qseruā p
 sonaz. cū dt solitudo x singularitas
 negat. cū dicitur plēs eē psonas
 significat q nō e una sola. Deo
 hylarius uolens ista subtilitē x sane
 itelligi ait. Pfessio qseruā sustulit
 itelligēnā singularis. Nō dt possit
 aliqd. Ita etiā cū dicitur eē psonas
 singularitē x solitudinē tollimz. Et
 q p nō e solz. ut filij e solz. nē spz
 stus e solz significat. Et q nē pat
 tm̄ e x filij. nē p tm̄ e x filij. nec
 p tm̄ e spz stus. nē filij tm̄ e x
 spz stus. De hac at i sequenti plēmz
 ager. Vbi ei stōm qd siles dicitur
 tres psonē. Et utrū aliquo sit i
 diuinitatē ul differētia ostendet.

Ad id qd repat redit ut alias sibi
autoitutes supponat.

Nunc uō ad ppositā redeamz
 et ad ondendā psonē pluālitatē

Moyses

atq; eēne dīne vnitatē. **Al**ias sāttes
auctōitates tōduram. **M**oyses dicit In
pīncipio cōmū deū celū & tē. p̄ deū
sīgnificans p̄em. p̄ pīncipiū filiū. Et p̄ eo
qd' apud nos dicitur deū. hebraica uelitas
habz. **Helom** qd' ē plāle huius sigulans
qd' ē hel. **Ad** go nō dicitur hel qd' ē deū
sed helom qd' p̄t mīp̄m dī sū iudices
ad plītatē p̄sonarū r̄fert. **Ad** q̄ enā
id attine videt' qd' dyabolu p̄ p̄entē
dixit. **Fr̄is** sicut dī. **P** qd' t̄go habe
floyū. **Ac** si dicit. **Fr̄is** sicut dīne
p̄sone. **Ille** enā maximo p̄haz & figū

David

Dauid. **Et** sua ceteris p̄fert stelligētia
dicit. **Sup** senes stelleri. vnitatē dīne
nē oñdens aut. **D**ns nomē est illi
nō dicit dī. **Alibi** enā eiusde dī
vnitate & etīnitate sū oñdens aut ex
p̄sona dei. **Isrl** si me audietis nō erit
tē deū recens neq; adocabis dī alie
nū. **Aliud** hōc ut dicit **ambrosius** in **psol**.

Ambrosius

de vnitatē significans etīnitate. **Aliud**
vnitate substantiæ dīffēntis ut neq;
postiorē p̄e. neq; alius dīnitatis
filiū. ut p̄m sūm eē edamq;. **Na** si
p̄e postior est filiū. ut p̄m sūm. re
cens est. et si vniū nō ē dīnitatis.
alienū ē. **Et** nē postior est. q̄ r̄cens
nō est. nē alienū. qū ex p̄e natū est
filiū. ex p̄e p̄edit p̄r sūm. **Alibi**
quoz dīffēntiōne p̄sonarū r̄firmans
ait. **V**bo dīni reli finati sūt. & spū
ois enī oīs vni eoz. **Alibi** enā ait.

Psalms

Benedicat nos deū. deū n̄r b̄ndicat
nos deū. et metuāt eū om̄es fines
tē. **T**ima n̄ r̄fessio dei. **f**intatē
exp̄mit p̄sonarū. **v**nitatē uō eēne
apit cū singlīter subiūgit eū. **psalms**
quoz dicit se audisse seraphim clama
na. **S**cius **S**cius **S**cius. dū deū. **p**
hoc qd' dicit tē sūm. **f**intatē signat.
p hoc qd' subdit. **D**ns deū vnitatē
eēne. **Dauid** quoz etīnā filiū gnā
tōne apte r̄firmat ex p̄sona filiū
dicens. **D**ns dixit ad me filiū meū

David

es tu ego hodie genui te. **De** hac
tēffabili gnāde **ysayas** ait. gnāde
eīz qd' enarrabit. **In** libo quoz sapit
etīnitas filiū cū p̄e monstrat. **Obi**
sapia ita loq̄t. **D**ns possedit me ab
tūno māz suarū an̄q; qd' p̄ facit a
pīncipio ab etīno cōdmatū sū ante q̄
tēa fiēt. n̄ dū erāt abissi. & ego iā
ḡcepta erāt. n̄ dū fontes. n̄ dū mōtes
aut colles. & ego p̄turbabar. **Ad** huc
tēa nō fereāt. & cardines cōbis tē.
qū p̄parabat celos ad erāt. qū appē
debat fūdamētā tē cū eo erāt cūta
q̄pones. & delertabar p̄ singulos dies.
ludens corā eo. **Ecce** ap̄tū de tēa
gemitūa tēstōmū quo ip̄a sapia
p̄hibz se an̄ mūdū ḡceptā eē. et
p̄turbatū id est gemitū & apud p̄em
etīnalit. existe. **Ip̄a** enā alibi ait.
Et ex altissimi p̄dī p̄mogemta
an̄ om̄em cātūa. **ap̄cheas** quoz
ap̄he. **T**ēa ubi gnāde & tēpale
ex māia sū r̄firmatū dicens.
Et tu **berthelem** effrata puulū es
i mlibz iuda. ex te **ex** eḡdicit q̄
sit dūq; isrl. **Et** egressū eīz ab tūno
a diebz etīnitate.

ysayas

sapia

ap̄cheas

ap̄he

berthelem

isrl

eḡdicit

egressū

etīnitate

ap̄cheas

ap̄he

berthelem

isrl

eḡdicit

egressū

etīnitate

ap̄cheas

ap̄he

berthelem

isrl

eḡdicit

egressū

etīnitate

ap̄cheas

ap̄he

berthelem

isrl

eḡdicit

egressū

etīnitate

ap̄cheas

ap̄he

berthelem

isrl

eḡdicit

egressū

etīnitate

ap̄cheas

ap̄he

berthelem

isrl

eḡdicit

egressū

etīnitate

Tria distinctio.

dñe nē ul' essence. at psonarū
 fmitate apte psonat dicens. aplis.
 ite baptisate gentes i noie pñs et
 filij x pñs sñ. In noie utiq' ait ut ait
 ambrosiq' i po libo de fmitate. Do
i noibq' ut vntas cēine ostenda?
 P noia tria q' supposuit is eē p
 sonas declāuit. Ipe enā ait: Ego
x p' vñū sumq'. Dñū dicit ut ait
 ambrosiq' i eode. Ne fiat discretio po
teptatis ul' nē. Et addidit sumq' ut
 p'ēm x filūq' dgnositas ut p'feta
 p' filū p'fīm genuisse rda: Et q'
p' x filij vñū sñt nō q'fūfōe sed *p'fōne*
vntate nē. Iohes q' i epla cano
aut. tres s' q' testonū p'hibēt i celo
 p' ūbū: p'p'us s'us x hñ rō vñū
 sñt. Ipe enā i nōo euuāgelij sñ
ait: In p'ncipio eāt ūbū x ūbū eāt
apud dñm x dñs eāt ūbū. Vbi apte
 oñdit filū sep x eñaliter fuisse apud
 p'ēm atalut apud alut. Aplis q' apte
fmitate distinguit dicens. a'isit spm
filij sui i cōda nra. Et alibi. Si spūs
ei q' suscitauit ihm hñat i nob.
Itē alibi fmitate atz vntate eu
dentissime cōfmedat dñes. Et iñ ex
ipō x p' ipm x i ipō sñt oia ipi gla.
Et ipō aut ut aug' i libo de fmitate
ait p' p'ēm. p' ipm dicit p' filū
In ipō p' p'īm sñm. P hoc ud nō
 ait ex ipō p' ipōs x i ipō ut ait
 ipō gla s' ipō. Infirmat hāt fmitate
vñū dñm dñm eē. Et q' singule p'fōe
 pene sibile nouū testamētū hāt i eñā
 bil' vntatis atz fmitatis vntate con
 cordit infirmat. Inductioi testonū
sup hac re supsedeamq'. Et rōmbq'
 cōgruisq' silitudinibq' ita eē p'ut
 infirmas nra ualeat ostendāq'.
Incipit ostendē quomodo p' cāta
potuit createe cōgnosñ.

ambrosio

Aug

Hostolus nāq' ait q' iuisibilia
 dei a cātia mūdi p' ea q' fñt
 sñt intellā cōspiciūt. Sēpi
tna quoq' ity ei q' dñtas p' cātia
mūdi intelligi' hō p' excellētia
q' homo excellit int' alias cārias.
U' p' cōueniētia qua hñ nō oī cātia.
hō q' iuisibilia di intellā mentis
q'p'ice potuit. Vel etiā q'p'icit p' ea
 q' fñt sñt idest p' cārias visibiles
 x iuisibiles. A duobq' nō iuuabat. s.
a nā q' rōnal' eāt x ab opibq' a deo
fñs ut manifestat' hōi vntas. Idō
apls ait: Nā deo reuelauit illis
s. dñ fecit opa. In q'bz artificis aliq'
 teng i lūcēt iudiciū. Nā sicut ait am
brosiq' ut deo q' nā iuisibil' e' etiā a
visibilibq' posset sciri. Op' fent qd'
opifite visibilitate sui manifestauit
ut p' certū mērtū posset sciri.
Et iē deo omī eē idēt q' hōr fent
qd' ab hōie i'agle est fieri. Potue
 rūt q' cōgnosre sine d'gnouerūt
 ul' omēm cātia eē illū q' ea fent
 q' nlla cātia facē ul' depreuē ua
 let. Accodat q' nq' cātia x fñat tle
relū x tlem fñā x dñā q' e' dñs. Sed
 q' nlla cātia tlia facē ualeat cōp'et
 omē sup' cātia eē illū q' ea fent ac
 p' hoc illū eē dñm hñāna mēns cōg
 nosre potuit.
Acda rō q' agnosñ potuit cūce
ul' modq' quō' uenē nouerūt nouerūt
Hic etiā modo dei ueritate
 ductu rōnis agnosre potue
 rūt ul' etiā d'gnouerūt. Et ei aug'
ait i libo de ciuitate dei. Uiderūt sūmū
p'li nllim corp' eē dñm x idō cūctū
corp'ā nstenderūt q'rentes dñm. Ui
derūt etiā qd' qd' imutabile e' nō eē
sūmū deū. omīq' p'ncipiū. Et idōq'

ambrosio

Aug

oem animam mutabilesque spiritus transien-
derunt. Deinde viderunt omne quod mu-
tabile est non posse esse nisi ab eo quod immu-
tabile et simpliciter est. Intellexerunt igitur
eum et omnia ista fecisse et a nullo fieri potuisse

Tercia ratio vel modus.

Considerauerunt etiam quod est in
substantiis vel corporibus esse vel spiritum.
meliusque aliquid spiritum esse quam corpus sed
longe melius quod spiritum sentit et corpus.

Quarta ratio vel ratio.

Intellexerunt etiam spiritum corpus esse
sensibile et spiritus spiritum intelligibile
et intelligibile spiritum sensibili prae-
ferunt. Sensibilia dicimus quae visu tactuque
corpore sentiri queunt. Intelligibilia
quae appetu mentis intelliguntur. Sic ergo
terre spiritum et corpus et anima magis minusque
preiosa esse. Si autem omni prece care-
posset omnino nulla essent. Viderunt igitur esse aliquid
a quo in preiosa facta sunt ubi est illa
pars et immutabilis prece. Ideoque et incorpa-
bilis et id esse verum principium certissime
crediderunt quod spiritum non esse et ex quo cuncta
facta essent. Et tot modis potuit demonstrari
veritas dei. Cum ergo deus una sit et simplex
essentia quae ex ulla diuisione praeui vel
accidentium consistit plene tunc deus apud
Inuisibilia dei quae pluribus modis demonstratur
veritas dei per ea quae facta sunt. Ex pietate
namque caritatem intelligunt conditorum etiam.
Ex magnitudine caritatis omnipotens. Ex or-
dine et dispositione sapientia. Ex gubernatione
bonorum. Et ad omnia ad unitatem
deitatis pertinent monstranda.

Quo in rationibus apparet uestigia trinitatis.

Nunc restat ostendere ubi per ea quae
facta sunt aliquid trinitatis indicium
vel erigui haberi potest de hoc augustinus
in libro de trinitate ait. Dicitur ut
caritas per ea quae facta sunt stellis apparet
trinitatem intelligamus. In trinitate

Aug.

et uestigia trinitatis apparet. Hec
est quae arte divina facta sunt et unitate
quada in se ostendit et spiritum et ordinem.
Haec quodammodo haec caritas et unitas aliquid est
sicut sunt in corpore et anima et spiritus
aliquid formantur sicut sunt figurae vel
qualitates corporum ac doctrine vel artes
animae et ordinem aliquid per se tenet
sicut sunt pondera vel locutiones
corporum et amores vel delectationes
animae et ita in rationibus plures uestigia
trinitatis. In ea enim trinitate summa. ergo
est omnium rerum et perfectissima omnium pulchritudo
et beatissima delectatio. Summa autem ergo
ut dicit augustinus et ostendit in libro de vera
religione. Intelligitur deus pater a quo sunt omnia
a quo filii et spiritus sanctus. Perfectissima
pulchritudo intelligitur filius. Spiritus
sanctus nulla ex parte dei dissilis quia
cum ipso et in ipso perueniamus quod factum
est omnium quod ab uno factum est et ad unum re-
fertur. Quae tamen omnia ut fierent a patre per
filium neque suis finibus solua essent nisi
deus summe bonus esset. Qui et nulli nisi
quod ab ipso bona essent iudicium et ut in
bono ipso manet alia quantum vellet
alia quantum posset dedit. Quae bonitas
intelligitur spiritus sanctus quod est domus patris et
filii quae est ipse domus dei cum patre et
filio esse immutabiliter colere et tenere
nos conuenit. per considerationem itaque ratio-
narum unius scilicet trinitatem intelligimus
scilicet unum deum patrem a quo sumus. et fi-
lium per quem sumus. et spiritum sanctum in quo
sumus. scilicet principium ad quod referuntur et
formam quae sequitur et gratiam quae est con-
siliamur unum. Spiritus quo auctore conditi
sumus et similitudinem per quam ad unitatem
te referemus et pacem quae unitati
adheremus. Deum qui dixit fiat. et ubi
per quod factum est omne quod substantialiter et
naturaliter est et domus benignitatis eius
quae placuit quod ab eo per unum factum

et reconciliati et auctori ut non
 interret. Et omni e que tatus
 aliqteno ymago finitatis indicat.
 Non em p fatuaru cotemplatione
 sufficiens notitia finitatis p haberi
 ul potuit sine doctrine ul miciois
 spiaris reuelatione. Un illi anti
 qui phi q p umbra x de longin
 quo iutate viderit deficientes
 contutu finitatis x magi pharaois
 tzo signo. Aduuant tu i fide ioi
 sibilul p ea q facta sut

Quomodo Tota sit ymago finitatis

Nunc uero ad ea id pueniamus
 dpputatione ubi i mente
 humana q nouit dm ul p nosse
 finitatis ymagme pcpianq. Ut. n.
 ait augg Ter se libo de finitate.

Augg

lus huana mens no sit ei q ne
 aug deg e ymago tu illig q nichil
 melis e ibi qrenda x tuemenda e.
 qo na ma nichil melis h. r. m
 mente. In ipa em mete anteqm ena
 x ita sit pnceps dei ei q ymago
 x pnt. Item em ipa ymago dei est
 mens qo capax ei q e eiusq ee
 pnceps p. Ita go tea finitute que
 d e i quramq. Ere go mens
 memt sui. itelligit se. diligit se.
Hoc si emmg. finmg finitute. n
 qde den sed ymagine di. H em
 queda apparet finitas. memoie
 itelligente x amoris. Hec i tria
 potissimu tractamq memoia itelli
 gencia uoluntate. Hec igit ta ut ait

Augg

augg i libo deo de finitate. No s
 tres uite sed una iuta. n. tres metes
 sed una mens una eencia. Memoia
 uo di ad aliquid x itelligea et
 uoluntas siue dilio silit ad aliqd
 di. iuta dr ad seipam x mens

Et si n. amissa dei pncipaco deformis sit x
 tu di pmanet

est eencia. Hec go ta eo sut unu
 quo una iuta una mens una esse
 na. x qd qd aliud ad se ipa sigula di
 cut etia sit no platur sed singularit
 dicit eo uero fa sut quo ad seiuice
 referunt. Quo equalia sut
 qua caput a singulis oia x tota

Equalia etia sut no s m
 gula singulis sed etia singula
 omib. Alioq no seiuice capent.
 se at iuice capiut. Hic ondit qua
 oia a singul capiut. Caput et et
 a singul singla x a singul oia. qe
 mmi em me hre memoia x itelli
 gencia x uoluntate. x itelligo me
 itelligit x uelle atz memisse et
 uolo me uelle x memisse x itelligit

Hic quo tota illa fa in eo capiatur

Utaq mea memoia x itelli
 gencia x uoluntate sit mem.
 quod n. memoie mee no memmi
 illud no e i memoia mea. nichil aut
 ta i memoia e q ipa memoia. tota
 igit memmi. Ite quidd itelligo
 itelligit me scio x scio me uelle
 quidd uolo. Adquid ut scio mem.
 totam igit itelligencia totaq uolu
 tatem mea memmi.

Quomodo ita capiatur itelligencia

Similit cu hec fa itelligo to
 tate sit itelligo neq quidd em
 itelligibilu e qd no itelligum n
 qd ignoro. qd at ignoro ne memmi
 n uolo. quidd go itelligibilu me
 mmi et uolo x q sequent itelligo.

Augg itelligibilu no itelligo
 sed memmi uolo

Quomodo illa tota capiatur uoluntas

Uluntas etia mea tota intel
 ligenca totaq memoia mea
 capit du utre toto eo qd itelligo x
 memmi. Cu itaq iuice a singul x oia
 x tota capiunt equalia sut tota
 singula tota singul x tota sigula
 simul omiba totis. Et h tria

illa fa sed una dō x tres sūt ille, nō
 una ysona. illa enī fa nō homo sūt
 sed hōis sūt ul' i hōie sūt. Sed nūq̄
 possunt dīcē fīntate sūt eē i deo ut
 aliqd dei sūt ut ipā sūt deo. Absit ut
 hoc edamq. Dicamq. gō i mente mīa
 ymagis fīntate sed exiguā s; q̄lemq;
 eē q̄ sūme fīntatis ita geit sicutu
 dīcē ut ex maria pte sūt dissilīs. Becē
dīcē q̄ h' fīntas mētis ut ait augg
i 12 li. de fīntate. 120. p̄p̄a tū ygo
dey ē q̄ sū memineit mēō x itelli
git ac diligit se sed q̄ p̄t mēisse
x itellige' x amae illū a qo factū ē

Alia assignaō fīntatis i aīa s. mēs
notīa. amō.

Proest etiā aliomō alysp̄ nor
 by distingu fīntas i aīa q̄ ē
 ymago illū sūme x ineffabil' fīntate.
 Ut n. ait augg i libo 12° de fīntate
 mens x notīa notīa ei9 x amō
 fa qdē sūt. mens. n. nouit se x a
 mat se nō amae se p̄t si etiā nō
 ueit se duo qdā sūt mens x no
 tīa ei9. It duo qdā sūt mens et
 amō ei9. mens af h' atq̄ nō p
 aīa sed p̄ quod i aīa excellētiā
 ē. It gō se nouit mēia x amat
 se. manet fīntas. s. mens amō x
 notīa. Quomō dīcūt eē unū
q̄ mēs iūta p̄is. notīa filij. amō
spūs sū atq̄ur.

Hic af. fa cū sūt distincta
 a se iūte. dīcūt tū eē unū
 quia i substantiat existūt. It ē ipā
 mens q̄ parens. x notīa ei9 q̄
 ples ei9. mens. n. cū se cogitōsit
 notīa sū gignit x ē sola parens
 sue notīe. 39 ē amō q̄ de ipā
 mente x notīa p̄dit dū mens
 agnoscens se diligit. 120 et possi

It gō se nouit mēō x amō se unū p̄p̄a q̄
un. p. mō. 7. notīa

se dilige' nisi agnosceret se Amat
 etiā placitam. plem. i. notīa sūa
 x ita amō qdē p̄plex p̄ntis x plus.
120 nō ē mō mēte notīa nō
amō utiq̄.

Nōtū mō ē ples mēte p̄ntē
 dū tantū se nouit mens ipā
 ē nō mō est amō p̄ntē x ple
 idest mente x notīa dū tū se
 diligit mens q̄ntū se nouit x ipā ē.

Quomō her fa i seipis sūt.

Sunt her singula i seipis q̄
 et mens amans i amō est
 x gmoē i amans notīa x notī
 na i mente noscente ē. Itē i hīs
 fby qualēcūq̄ fīntat uestigū

Quō mens p ista p. appaēt
fīnt ad itelligendū. deū

Mens itaq; rōnalis ysideans
 h' fa x illa unā eēntia i q̄
 ista sūt extendit se ad gtemplōes
 fatōis x uidet vntatē i fīntate x
 fīntatē i vntate. Itelligit eī unū
 deū auctōrē omī eē unā eēntia
 unū p̄ncipū. Itelligit. n. q̄ si
 duo eēnt ul' v̄cūq̄ i sufficiens eēt
 ul' al' supfluet. q̄ si aliqd de esset
 vni qd' habet al' nō eēt i sūma
 p̄fectio. Si id vni de esset nichil
 qd' habet al' cū i uno eēnt oīa
 al' supfluet. Itelligit gō unū eē
 deū unū auctōrē omī x vidit q̄
 absq; supā nō sūt q̄i res fatua
 x idō itelligit eī h̄c supā q̄
 ab ipō genita ē x q̄ supā
 sūa diligit. Itelligit etiā i eē aōē.

Hic de sūme fīntatis vntate.

Quā p̄t iux istā ysideatōē
 ut ait augg i li. 9 de fīntate.
Itēdamq; p̄m et filū x sp̄m sūm
unū eē dīn unū se eūtie cōditōē

Augg

p̄m̄ s̄m̄ siue s̄ p̄sonas eē unū
 deū unā substantiā sed nolūt credē
 unū deū siue unā substantiā eē tres
 p̄sonas dicentes subā dīnā p̄ri
 de t̄b̄ p̄sōis nō s̄ p̄sonas de subā
 dīnā. Fides aut̄ cathol̄ tenet atq̄ p̄
dicat q̄ s̄ p̄sōis eē unū deū unā sub-
stantiā siue eēnā siue nām dīnā
q̄ unū dīm sū eēnā dīnā esse s̄
p̄sonas. Unde auḡ in p̄o li. de t̄r-
itate ait: Hec̄ ip̄e deū trinitas itelligit̄
bf̄us q̄ solū potens. Ecce p̄ exp̄sse
dicat: Ip̄e d̄s trinitas ut oñd̄t̄ ip̄m̄
dīm esse trinitatē q̄ trinitatē ip̄m̄ dīm.
It̄ eodē. In ub̄is ill̄ t̄q̄ apl̄i q̄b̄
de aduentu x̄ agens d̄t. Quē oñdit.
bf̄us q̄ solū potens. Hec̄ r̄gū d̄s
dīnānt̄ q̄ s̄m̄ h̄b̄t̄ trinitatē.
Hec̄ p̄ ip̄e nōiā eē n̄ filij nec
p̄r̄ s̄m̄ s̄ solū q̄ bf̄us potens id est
unū q̄ solū uerū deū q̄ eē ip̄a trinitas.
Ecce q̄ hic apte d̄t unū solū uerū
deū eē ip̄am trinitatē q̄ s̄m̄ deū
trinitas eē. Et si unū deū trinitas est
q̄ unū deū eē s̄ p̄sonas. It̄ i. libo
1o de trinitate. Non tres deos s̄
unū deū eē dicit̄ ip̄am p̄stan-
tissimā trinitatē. It̄ i. li. de fide ad
pet̄m̄. In exp̄ōe symboli. S̄ct̄o
eē xp̄iano uerū cat̄ar̄ cūm̄ uisibi-
lū siue uisibilū nō n̄ bonitatē
eē cat̄ois q̄ eē deū unū q̄ uerū.
Nullūq̄ eē nām q̄ nō ā ip̄a sit
ā ab ip̄o eūq̄ eē trinitatē p̄m̄. s̄
filij q̄ p̄m̄ s̄m̄. It̄ auḡ i. f̄m̄de
de fide. Credim̄ unū deū unā eē
dīm nōs trinitatē. Idem̄ i. 6to libo de
trinitate. Dicim̄ deū solū eē ip̄am
trinitatē. Ecce h̄p̄s q̄ al̄i plūib̄ aut
uolunt̄ euidēt̄ oñdit̄ dicendū eē
q̄ credendū q̄ unū deū eē trinitas

Aug

Aug

q̄ una s̄ba tres p̄sonas sicut equis
 trinitas d̄t eē unū deū q̄ s̄ p̄sonas
 dicit̄ eē una substantiā.

Redit ad p̄missā q̄stionē. s̄ an
deū p̄ se dīm an alij genuit̄ dīm.

Nunc ad p̄missā q̄c̄m̄ f̄ita
 mur. ubi q̄rebat̄ an deū pat̄
 genuit̄ se dīm an alij dīm. Ad q̄d
 dirim̄ neut̄m̄ fore credendū. Dicit̄
tu auḡ. In eplā ad marīm̄ q̄ d̄s
p̄ se alij genuit̄ h̄p̄s ub̄is. pat̄
ut h̄rēt filij de seip̄o nō minuit̄
seip̄m̄ sed ita genuit̄ de se alij se
ut totū manēt t̄ se q̄ eē filio
tantū q̄ntū q̄ solū. Ad ita itelligit̄
p̄. i. de se alij genuit̄ nō utiq̄
alij dīm sed alij p̄sonā. ul' gent̄
se alij id est genuit̄ alij q̄ eē
hoc q̄d ip̄e. Nā q̄ si alij sit p̄
q̄ filij nō eē t̄ alij sed unū.

Aug

Hic q̄rit̄ an p̄ genuit̄ dīmā
eēnā. ul' ip̄a filij. an eēnā ge-
mit̄ eēnā. ul' ip̄a n̄ genuit̄ n̄
gēnita est.

Quia disto

Dicit̄ her̄ q̄rit̄. It̄m̄ q̄ credē
sit q̄ p̄ genuit̄ dīmā eēnā
ul' q̄ dīmā eēnā genuit̄ filij. ul'
eēnā genuit̄ eēnā. An oñio nō
genuit̄ n̄ gēnita eē dīmā eēnā.
Ad q̄d cathol̄is f̄tatoib̄ con-
sentiēt̄s dicim̄. Ad n̄ p̄ genuit̄
dīmā eēnā n̄ dīmā eēnā gēn̄
filij. n̄ dīmā eēnā genuit̄ dīmā
eēnā. Hic ut̄ noīe eēnāe itell-
gim̄ dīmā nām q̄ cois est t̄b̄
p̄sonis q̄ totū i. sigulus. Deo nō
eē dicendū q̄ p̄ genuit̄ dīmā eēnā.
Nā si p̄ dicit̄ genuisse dīmā
eēnā. eēnā dīmā dicit̄ relatiōe
ad p̄m̄ ul' p̄ flatuo ponēt̄.

Si autem relative dicitur: ut pro relativo
ponetur non indicat essentiam.

Utrum autem in libro de trinitate.

De relative dicitur non indicat substantiam.

Et cum deus sit divina essentia, si eius essentia
generat, est utique generatrix huius rei quae
ipse est: et ita eadem res seipsam ge-
misset: quod augustinus negat ut superius
ostendimus.

Utrum ratio et potentia.

Tem si patet est generatrix essentiae
divinae. cum ipse essentia divina et sit
et deus sit: sed quod generat et est deus
est. Ita quod non illud quod generat est a
patre deo sed patet eorum quod generat et est
et deus est et si ita est non generat
gignens sed gignenti generat
est ut sit et deus sit. Boni ratione probatur
augustinus in libro de trinitate. Quod pater
non est sapiens sapientia quam genuit quod
si ea sapiens est ea est. Hoc enim est
ibi esse quod sapere. Quod si hoc est ibi
esse quod sapere non per illam sapientiam quam
genuit sapiens pater est. Quid enim
aliud dicimus cum dicimus hoc ibi
esse quod sapere. nisi eo est quod sapiens
est. Ergo quae cum illi est ut sapiens
sit etiam ipsa illi cum est ut sit. Si
ergo sapientia quam genuit causa illi
est ut sit sapiens et causa illi
est ut sit. Sed causa patris qua sit
a patre genita nullomodo quae dicitur
sapientiam. Quid enim est hannus. Ita
ergo si pater genuit essentiam qua est
essentia quam genuit: causa est illi
ut sit. Non igitur ipsam quam est essentia
genuit. Nam in illa simplicitate
inquit augustinus quia non est aliud sapere
quam esse eadem. scilicet sapientia que essentia
Ideoque quod de sapientia hoc de essentia
dicimus. Sicut ergo non genuit

Aug.

sapientiam qua sapiens est: ita nec
essentiam qua est. Ut enim sapientia
sapiens est: et potentia potens
ita et essentia ipse est. Eademque
sapientia et potentia que essentia.
patet utique ex praedictis quia patet
essentiam divinam non genuit.

Hic videtur aduersari.

Hic autem videtur contrariis quod
augustinus ait in libro de fide ad
petrum. Deus cum ubi genuit id quod

est ipse genuit: nec de nichilo nec
de aliqua iam facta conditaque ma-
teria sed de ipso quod est ipse. Itaque deus
pater qui uehementer se indicat animo
agniturus et uoluit et potuit hoc
ad se indicandum genuit quod est ipse
qui genuit. Sic apte de huiusmodi uerbis
deum patrem genuisse illud quod ipse
est. Illud autem quod ipse est non est
essentia divina. Videtur ergo diuinam
essentiam genuisse. Ad quod respondemus.

Illae uerba sic intelligenda esse dicentes.

Pater de seipso genuit illud quod
ipse est id est filium quem est illud
quod pater est. Quia quod pater est et filius
hoc est sed non qui pater est et
filius hic est.

Alias pro quibusdam exequitur.

Ita etiam non est dicendum quod
diuina essentia genuit filium.
quia cum filius sit diuina essentia: ut
esset filius res a qua generat: et ita
eadem res seipsam generaret. Ita etiam
dicimus quod essentia diuina non genuit
essentiam. Cum enim diuina et summa
res quodammodo sit diuina essentia. Si di-
uina essentia: essentiam genuit
eadem res seipsam genuit: quod
omnino esse non potest: sed quod solus genuit
filium et a patre et filio procedit.

spūs sūs. Que videantur p̄dictis eē cōtrā

Predictis aut̄ videt̄ eē cōtrū qd̄ dicit̄ auḡs i li. vii. de

Auḡs t̄ritate. hoc inquit̄ est deo eē qd̄ sape. vñ p̄ et filij sil̄ sūt una sapiētia q̄ una. & sigillatim sapiā de sapiā sūt eētia de eētia. **Et** hys ūbis apte d̄t̄ auḡs sapiām de sapiā & eētia de eētia. vbi vñ siḡficat̄ q̄ sapiā sapiām & eētia eētia genuit̄. **Idem** i li. de fide ad petrū ait̄. **Hic** xpm̄ dei filiū id est vñū ex t̄ritate p̄sonā deū uerū eē ut d̄mitat̄ eiq̄ de nā p̄is natū eē nō dubites. **Hic** videt̄ dicit̄ q̄ nā filij sūt natū de nā p̄is. **Idem** etiā i h̄or li. de t̄ritate ait̄. **D̄t̄** filij q̄silū de q̄silo & uolūtus de uolūtate sicut suba de suba sapiā de sapiā. **Et** hic vñ dicit̄ q̄ substantia sit̄ gēta de substantia & sapiētia de sapiā. **Sapiā** de sapiā suba de suba id est filij q̄ e sapiā q̄ e suba e de p̄e qui e eadē substantia. & sapiā & filij q̄ e d̄mitas natū e de p̄e q̄ est nā d̄ina. et ut exp̄ssis dicam̄. d̄it̄ filij sapiās eē de p̄e sapiā & d̄it̄ filij subam̄ eē gēntū de p̄e & a p̄e subam̄. **Et** ut ita itelligi debeat. **Auḡs** oñdit̄ i 1o libo de t̄ritate. dicens. **Pat̄** ip̄e e sapiā & d̄t̄ filij p̄is sapiā. quomō d̄t̄ lumē p̄is. **Hic** itelligat̄ sapiā de sapiā et uterq̄ una sapiā et una eētia. **Idem**. **Idem** d̄t̄ xps̄ ūs & sapiā d̄t̄ q̄ de p̄e ūtute & sapiā est etiā ip̄e ūs et sapiā est. sicut ip̄e lu7 de p̄e lūe est. & ip̄e fons uite

Et si de t̄ritate eor̄ q̄ vñ dicit̄ eē cōtrā ita d̄t̄ h̄or

e apud deū p̄em fontē uite. filij gō sapiā de p̄e sapiā e sicut filij lumē de lūe p̄e & deq̄ filij de deo p̄e. ut & singulū sit lumē & singulū sit deq̄ & singulū sit sapiā & simul unū lumē. unq̄ deq̄. una sapiā. **Et** hys ūbis manifeste apt̄ auḡs. ex quo s̄u s̄it̄ accipēda p̄dita ūba & hys filij s̄. ut d̄t̄ substantia de suba ut substantia genuit̄ substantia. **Ad** videt̄ p̄dite exp̄m̄ h̄it̄

Hic vñ id etiā cōtrū videt̄ quod hylaius ait̄ i 1o libo de t̄ritate. **Nichil** em̄ inquit̄ n̄ natū h̄ filij et gēnti honois am̄ratō. in honore ḡnantis e. **Lū** gō filij eētia habz. totū em̄ teo e d̄ina eētia. **Videt̄** q̄ ip̄a d̄ina eētia natū sit. **It̄** i 1o li. ait̄. natūitas dei nō p̄t̄ eā ex q̄ p̄fecta est nō tenē nām. **Per** em̄ aliud q̄ deo subsistit qd̄ nō aliudē q̄ deo subsistit. **Et** hic dicit̄ manifeste natūitate d̄i p̄fecta ex nā & ita videt̄ ex hys ūbis atz p̄dictis nā dei et gēntū & gēnisse qd̄ ap̄tus d̄t̄ i libo 1o de t̄ritate.

Ros inquit̄ vngēntū d̄m̄ i fco dei manet̄. i nā dei mansisse p̄f̄tem̄. ut v̄ntatē f̄cme fūis. i nām d̄ine v̄ntatē r̄fundim̄. ut rur̄s corpali t̄simuatiōne p̄em̄ i filio p̄dita

ing sed ex eo eiusdēp̄ ḡnis gēntū nām nālū t̄se ḡgnentē habuisse nām. q̄ i f̄cma n̄e se ḡgnentis manes f̄cma n̄e & t̄simuatiōis corp̄alis accepit. **Nō** em̄ defecit̄ dei nā ne eēt sed i se hūilitatē t̄rene natūitatē manes s̄ nā dei suscepit. **Ḡnis** s̄ū potestatē i h̄itu assūpte hūilitatis eērens. **Et** hic apte dicit̄ & nām gēnisse

Ros inquit̄ vngēntū d̄m̄ i fco dei manet̄. i nā dei mansisse p̄f̄tem̄. ut v̄ntatē f̄cme fūis. i nām d̄ine v̄ntatē r̄fundim̄. ut rur̄s corpali t̄simuatiōne p̄em̄ i filio p̄dita

ing sed ex eo eiusdēp̄ ḡnis gēntū nām nālū t̄se ḡgnentē habuisse nām. q̄ i f̄cma n̄e se ḡgnentis manes f̄cma n̄e & t̄simuatiōis corp̄alis accepit. **Nō** em̄ defecit̄ dei nā ne eēt sed i se hūilitatē t̄rene natūitatē manes s̄ nā dei suscepit. **Ḡnis** s̄ū potestatē i h̄itu assūpte hūilitatis eērens. **Et** hic apte dicit̄ & nām gēnisse

et natiua gemita et natiua assumptisse
natiua. quod a pleisq; negat. Itē Teodem.

Nūquid unigenito deo otumelia ē
p̄rem s̄ inasibile d̄m eē cū inasibili
deo natiuitas unigenita i natiua unige
nita subsistat. eccl̄ hic dicit unigenita

Quo sit itelligeda p̄missa nam
uba h̄ hylarij

Sed q̄ her uba sane vult itelligi
Itē idem d̄ t̄ e libo. Intellige
ria dicitur ex causis ē assumenda di
cendi q̄ nō s̄momi res s̄ rei ē s̄mo
subecty. H̄ ḡ uba ita itelligi p̄nt.

Nichil h̄ filij n̄ natū idest nichil
h̄ s̄ q̄ deus est n̄ qd̄ nascendo accepit.
Et ip̄e nascendo p̄is i se subsistente
habuit natiua. Un̄ idem hylarij addit

70

hoc libo. Eandē natiua habz gemitū q̄
ille q̄ genuit. Nā quo ip̄e est cū ge
mitū sit. Et i h̄is ip̄is subsistit i e q̄
gemitū ē. In q̄b; totū ē ip̄e q̄ genuit
q̄ nō ē aliūde q̄ gemitū ē. Et idō nō
refert̄ ad aliud qd̄ i uno subsistit ex
vno. Ac si i gn̄atione filij et natiua sua
ut ita dicit sequit̄ inde mutabilis
deus inde mutabile gignens deū n̄
natiua sua deserit ex imutabili deo
inde mutabil̄ di. p̄m̄ natiua sub
sistente. Iḡ i eo dei natiua itelligamq;
cū t̄ eo deo deo deo insit n̄ p̄t̄ eū
q̄ est deus quisq; alij deus sit q̄ ip̄e
deus et i eo deus. Natiua ḡ dei patris
iuitas i deo filio eē doret̄ cū i eo deus
itelligit̄ eē q̄ deus ē. est n̄ vnḡ i vno
et vnḡ ab vno. Et leḡ p̄ de
sua s̄ba gemisse filiu et filij s̄be p̄is.

Quā quop̄ et i s̄p̄tia s̄t frequēt
leḡ p̄em de sua s̄ba gemisse
filiu. Un̄. auḡ i li. de fide ad pet̄

Auḡ

ut. Pat̄ deus de nullo gemitū deo
semel natiua sua s̄me s̄cio genuit filiu
deū sibi equale. Et eadē q̄ ip̄e natiua
et̄n̄ est d̄mitate coet̄m̄. Itē h̄ d̄t
auḡ filiu gemitū de natiua p̄is. Et
aut̄ vna natiua p̄is et filij et p̄is s̄ti.
Si ḡ de natiua p̄is ē gemitū filij ge
mitū ē de natiua filij et p̄is s̄tis. p̄mo
de natiua tū p̄sona. Idem q̄ auḡ i li. 20

i libo i de s̄m̄tate dicit x̄pm̄ filiu
subst̄e p̄is et de s̄ba p̄is gemitū
tractans id ubū apli loquentis de
deo p̄e sic. Et eruit nos de p̄tate
tenebrarū et t̄m̄stulit̄ i ḡn̄ū filij car
nitatis sue. d̄m̄ ē iquit filij carnitatis
sue nichil aliud itelligat̄ q̄ filij
sui dilecti q̄ filij s̄be sue. Cautus q̄pe
p̄is que i natiua eū ē res̄sibili et s̄m̄
nichil ē ad q̄ ip̄a natiua ut s̄ba ut sepe
dirim̄ et sepe iterat̄ nō piget. Ac p̄
hoc filij carnitatis eū nllū ē alij q̄ q̄
de s̄ba eū ē gemitū. Itē ap̄t̄ h̄c d̄t
auḡ filiu eē gemitū de s̄ba p̄is et

filiu s̄be p̄is. Idem q̄ auḡ i li. 20
cont̄ maximū h̄ctū. It̄am dei ge
missē filiu et filiu gemitū de s̄ba
p̄is asseit dicens. Carnalib; cogi
tationib; plēm It̄am dei sc̄p̄a ḡn̄
ne filiu nō putans n̄ h̄c pariat̄
qd̄ s̄ba carnis pariat̄ q̄ ḡgnit̄ et
ratis nescientes s̄p̄tūas neq; iuitate
dei. Nullo n̄ mō uerū dei filiu
cogitans si eū natū eē de s̄ba p̄is
negans. Nō n̄ iā erat hoīs filij
et deo donante s̄tis ē dei filij ex
deo naty gr̄a nō natiua. An f̄ct̄e et
si nō hoīs filij. Erat t̄m̄ aliq̄ iā
erat q̄ l̄s̄cūq; caritūa et i dei filiu
deo mutante cōs̄sa ē. Et nichil h̄c

e. g^o aut de nichilo a de aliq^a s^uba
 nat^u. **Et** ne idem nos putet de
 nichilo ee dei filiu. vos affinas
 no vos dice de nichilo dei filiu. de
 aliq^a g^o s^uba est. et si no de p^{at}ris. de
 q^o sit dicit. s^{ed} no iucmens. **Ita** igit^r
 ungentu dei filiu ihu xpm de
 p^{at}ris ee s^uba no vos nobiscu p^{ro}beat
 q^uisq^{ue}. **Item** i eode. **U**tr^uq^{ue} legit^{ur}
 ues filio eu ihu xpo. dicit^{ur} g^o nob^{is}
Utr^uq^{ue} ipse uera dei filiu ab eis qui
 gra eu filiu sut qda p^{ro}betur distⁱⁿ
 de nlla s^uba sit an de aliq^a. **U**o dico
 maq^{ue} de nlla ne dicit de nichilo.
Ergo de aliq^a s^uba est. **U**nes de
 q^o si no de p^{at}ris s^uba e. que si alia
 no iucms. p^{at}ris agnosce s^ubam. et
 filiu cu p^{at}re homoussion com fire.
Ita i eode **C**onfiteor d^{omi}ni p^{at}rem omⁿⁱ
 iⁿcorruptibile genuisse sed q^uo est
 ipse genuisse. **Ita** dico q^uo se^u dicend^u
 e. a de aqua s^uba nat^u e dei filiu
 a de nlla. si de na g^o de nichilo
 q^uo vos na no dicitis. **U**o de aliq^a
 ne tu de p^{at}ris s^uba no e uera filiu.
Uo de p^{at}ris s^uba unq^{ue} eiusdeq^{ue}
 subst^{an}te sut p^{at}er et filiu. **V**os aut^{em}
 ne filiu de p^{at}ris s^uba genuit^{ur} uultis.
Et tu uultis eu. ne ex nichilo. ne
 ex aliq^a mat^{er}ia sed ex p^{at}re ee credid^{is}.
 ne uidens q^uo n^{on} sit ut q^uo no e
 ex nichilo ne ex aliq^a re alia sed
 ex deo n^{on} ex dei s^uba ee no possit.
Et hor e q^uo deo est de q^uo e. idest
 deo de deo nat^u. q^uo no alia p^{at}ris
 fuit sed na coet^{er}na de deo e.
Colligens sum^{ma} p^{ro}bat^{ur}. ap^{er}t^{ur} ex
 quo sensu accipienda sut.
No uis p^{ro}missis t^{er}mi uider^{et}
 q^uo d^{omi}na s^uba filiu genuit.
Et q^uo filiu sit genuit^{ur} de

subst^{an}ta p^{at}ris. **E**t de deo e na coet^{er}na.
Et q^uo p^{at}er id q^uo ipse e genuit^{ur}. **U**o ut q^uo
 ipse e coet^{er}na d^{omi}na e et ita putat^{ur} p^{at}er
 d^{omi}na coet^{er}na genuisse. **V**ehem^{en}t^{er} mo
 uent^{ur} nos h^{ab}et u^{er}ba q^uo intelligenda
 sut malle ab alio audie q^uo trad^{it}. **U**t
 tu sine p^{ro}uid^{en}te temeritate loquat^{ur} ex
 hoc ip^{so} d^{omi}na p^{at}er accipi. **N**atura coet^{er}na.
 de deo est. et filiu coet^{er}na p^{at}er de p^{at}re e.
 ita q^uo e eade cu eo na ul^{ter} eiusde ne.
Unes sensu q^uo s^uba aug^ust^{inus} ibide subiac^{et}
 et q^uo dicit^{ur} q^uo explanas. **U**ito ei na
 coet^{er}na de deo est. addit^{ur} no e aliud
 filiu q^uo id de q^uo est. idest unq^{ue} eiusde
 q^uo substant^{ia} est. deinde ap^{er}t^{ur} t^{er}mi itel
 lectu ex p^{ro}ditis u^{er}bis fore habendu
 ap^{er}t^{ur} i eode lib^{ro} cont^{ra} mag^{ist}rum.
 dicens. **T**rimitas h^{ab}et unq^{ue} eiusdeq^{ue}
 s^ube est. q^uo no de aliq^a mat^{er}ia ul^{ter} de
 nichilo e filiu. sed de quo e genuit^{ur}.
Utaq^{ue} p^{at}ris s^uba no de aliq^a mat^{er}ia ul^{ter}
 de nichilo e. sed inde e un^u p^{ro}dit.
Uno itaq^{ue} ap^{er}t^{ur} o^{mn}idit ea r^{ati}o dicit^{ur}
 filiu ee de s^uba p^{at}ris. **E**t de p^{at}re genuit^{ur}.
Uta q^uo e eiusde ne ul^{ter} s^ube cu eo. **E**t p^{at}ris
 s^uba ee de s^uba p^{at}ris et filiu q^uo ab unq^{ue} p^{ro}
 redit. **U**ta q^uo e eiusde s^ube.
Qu^o no filiu ne p^{at}ris s^uba e de nichilo
 sed de aliq^a no tu de mat^{er}ia.
Obtendit quoq^{ue} ex ill^{is} u^{er}bis filiu
 sed de aliquo ne tu de mat^{er}ia. **U**nde
 h^{er}et^{icus}. **T** h^{er}et^{icus} x^{risti}o lib^{ro} de t^{er}mitate ait.
 ungentu deo cu nat^u sit. p^{at}rem testat^{ur}
 auct^{or}it^{ate} cu ex manete nat^u e. no
 e nat^u ex nichilo. et tu an t^{er}mi nat^u
 e omⁿⁱne ip^{so} p^{ro}uenit nascendo. **E**t ap^{er}t^{ur}
 dit^{ur} q^uo filiu no e nat^u ex nichilo quia
 filiu de s^uba p^{at}ris nat^u e. et a p^{at}re e cu
 quo e eiusde s^ube et eade subst^{an}ta

Aug^u

lib^{ro}

h^{er}et^{icus}

an nolens sit deus. ut si rñderet no-
lens. segrerit misericordis & abstru-
ditas. qua de deo ede magna eisa-
ma. si af diceret volens. Rñderet ei
gº uoluntate sua deus e. no nã. Rñd
gº rñstabat n ut obmutescer. Sua
interrogatione obligant se insolubili
uindlo videns. Ex pñditis docet no
ee rñcedendum qd deus uoluntate ul
nritate. ul volens ul uoles sit ds.
Itē q uoluntate ul nritate. ul uoles
ul nolens genuit filiu.

Oppositio conr pñdita.

Sed conr hor oppositº sit.
Voluntas dei. e nã su eẽna
dei. quia no e aliud deo ee. aliud
velle. & idº sicut vna e eẽntia
cũ psonaz. ita & vna uoluntas. si
gº deus nã deus e. & uoluntate deus e.
& si ubi di nã filij dei e. nã filij
dei e & uoluntate filij dei e. Horat
facile e repellē. nã et pñtia dei.
sũ stia q stit ul pñst bº & mala.
dina nã su eẽntia est. & pdestina
sũ uoluntas eiusde dñe eẽntia e.
nr e aliud deo stie ul velle qm
ee. Et nã sit vniº & idem stia dei
ul uoluntas. Rñ tñ dñ de uoluntate
quidº dñ de stia & eqº. Rñ cõnã u
sua uoluntate deus vult q stia sua
stie. Cũ sua stia nouit tã bona q
mala. Voluntate af no vult n bº.
Bñtia quippe di & pñtia de bonis
e et mal. Voluntas uº & pdesti-
natio de bonis e tñ. & tñ vniº et
idem e i deo stia et uoluntas et
pñtia & pdestina. Ita cũ vniº sit
nã dei & uoluntas. dñ tñ p genuisse
filiu nã no uoluntate. & ee deus nã.
non uoluntate.

Qualit sint intelligenda illa uba
pñ nã nolens nã volens e deus. Rñc
volens nec nolens genuit filiu.

Deditu uba tñ qbz prudent
dictu e. q deus pñ nã volens
nec nolens e deus. nã nolens nã
volens genuit filiu. ul uoluntate
ul nritate ex di pñ in uident
accipienda ut uoluntate pñcedente
ul accedente intelligamus qñt eũo
nius intelligebat. Rñ em ipse e deus
uoluntate pñcedente ul efficiēti. ul vo-
lens pñst deus nã uoluntate pñcedēti
ul accedenti genuit filiu. volens tñ
genuit. sicut potens genuit. & bonº
genuit. & sapiens genuit. & huºmº.
si nã pñ sapiens & bonº dñ genuisse
filiu. cur no & volens. Cũ ita sit dñ
ee volente. idem qd e ee dñ. sic
idem e ee supiente qd e ee deñ.
Dicimº gº q pñ sicut sapiens ita
volens genuit filiu. Rñ no uoluntate
pñcedenti ul accedenti. Rñc spm
apit. iheºº & qñmat ita dices sup
eplam ad ephes de filio dei. r dño
nrº ihu xpo spñt e. q nã pñ semp
fuit & nãq eũ ut eẽt voluntas
patna pñstis & ille quidē nã filij
e. Thylaiq i libº de spñdo eos qui
dicunt de no exñtibº filiu dei. sicut
eos q dicit q neq qñsilio neq uo-
luntate pñ genuit filiu anathema-
tizat sancta ecclia. Itº si quis nolē-
te pñe dicit filiu natu anathema
sit. no em nolente pñe. coactº pñ
ul nãli necessitate ductº rñ nollet
genuit filiu. sed mox ut uoluit
qñt an pñ potuit ul noluit gignē
filiu

Hic solet qñ a quibusdã filiu
dñi pñ potuit ul uoluit
grĩac filijem inqñit. potuit

Iheºmº

Thylaiq

D.
VII.

e filio. ne hoc ex ipotencia patris. Sed
 qrit maximus arrianor. epus. un
 go e qd p nō pōt ee filio. ul filio
 p. 7. o unq ex ipotencia. si pat ex
 ppetate gnarōis pōt est. qd os eū nō
 ee filio. x filio ppetate natiuitat
 filio. qd os eū nō ee ptem. de qbz
 ppetatibz postea pleriq tractabi.
Qrit p nā sit potens gignē fi
liū au sit h aliq pōm q sit i filio.

Hem qrit a qbzda si p nā
 potens sit gignē filio. x an h
 sit aqua pōm q sit i filio. Ad qd
 dicitur q nō ē potens n nā. sicut
 n po^a nā z ul cēna. Ac tquint
 illi si potens ē gignē. Habz g^o po
 tennā gignendi. filio af nō habz
 pōm gignendi si nō pōt gignē. hz
 g^o pōt aliq pōm. quā nō habz filio.
 nō se qd. Eandē. n. pōm pemit
 hz filio quā x pō. quā pō gignē x
 filio potuit gigni. Eandē em pōm
 ē i filio. q potuit gigni. q ē x m
 patre q potuit gignē. hz cōt h
 oppo^t. Aliud ē posse gignē. Aliud
 ē posse gigni. qd ad ē gignē. alid
 est gigni. huc distinguēdū ē. Si
 em ai dīr alid ē posse gignē. et
 aliud posse gigni. aliā significet
 pōam q pō potēs ē gignē. x aliā
 q filio potens ē gigni. falsū est
 itellāis. Si af dicit ptem posse
 habē aliquā ppetate siue notōne
 q gemitōe est. x filio aliā q gēnō
 ē. verq ē itellāis. Aliā ei ppetate
 hz pō q pō ē. Aliā filio q filio est.

Quo sit itelligēdū filio habz
ul nō hz pōm gnāndū.

Ita enā ai dīr filio nō hz pōm
 gnāndū quā habz pō duplicat

itelligi pōt. Si em dicit nō habz fi
 lius pōam gnāndū quā x pō. x q potēs
 sit ad gnāndū. r ut gnet sicut pat.
 verū ē. Si id itelligat sic nō hz pōm
 qua possit gigni ul gemitōe ē q eadē
 pat potens ē ut gemit ul ut gignēt.
 sicut est. Sicut dīr pō hz pōm q pōt ee
 pat. x ego filio habz pōm q pōt esse
 filio. Pat ud nō hz pōm q pōt ee
 filio. Habz g^o aliqūā pō q nō hz filio
 x ego Absit q eadē ē pōm pōis q pōt
 ee pō. x filio q pōt ee filio. Ita
 erit eadē ē volūtas q pat vult ee
 pō nō filio. Et filio vult ee filio nō
 pat. Et eadē ē volūtas filio q vult
 ee gemitōe x ptem gemisse. Et pōis
 q vult ee gemitōe et filio gemitōe

De ppetate x itōmūbilitate x sim
plūitate dei essēcie.

Nunc de veritate sū ppetate
 x itōmūbilitate atz simpli te
 dine nē ul sbe siue cēne
 agendū ē. Est itaq deo ut. ac aug^o
 i 4to libo de trinitate. sine dubitōe
 substācia. ul si meliq hor appellat
 cēna quā gti vspan uocant.
 Sicut em ab eo qd ē sapē dicta
 ē sapia. x ab eo qd est scie dicta
 ē scia. Ita ab eo qd est ee dicta
 ē essēcia. Pō magis ē q ille q
 dixit moysi famulo suo. Ego sū q
 sit. Et dices filio isrl. Pō ē misit
 me ad uos. Ipe uē ac pō dīr cēna
 cuius cēna nō nouit pētū ul fu
 turū. Un theō^o ad marcellū scbens
 ait. Deo solū q exordū nō habz
 nē cēnae nomē tenuit. q m eis
 ppetōne q nē est q itōmūtabil ē.
 q nō sūt q cōmūbilia sūt. De qd
 dīr em sūt nō est. x de quo dicit
 eit. nondū ē. Deo at trū ē q nō

Dist^o
 viii.

Aug^o

theō^o

nouit fuisse ul' futm eē. Solu igr²
deq uē ē. cuius eēncie opatu nrm nō ē.

Qualit' sint itelligēda ūba ihēo¹
querendū est.

Nō diligent' adūtendū ē quō
itelligi debeat illa ūba ihēo¹
s. Deq tū ē x nō nouit fuisse
tāq nō possit dici de deo fuit ul'
eit. si tū ē. cū de eo frequē² sēptū
ēpiam⁹ fuit ab etno fuit p. x eit
istā x h⁹moi. Vn vide² q nō est
dōm tū deo fuit ul' ē ul' eit. Si
enī dicit² tū fuit. putat² q desinet
eē. Si dicit² tū ē. putat² q non
semp fuit. sed eē itepit. Si tū eit
putat² nō eē modo. Dicit² g^o qā
p fuit. est x eit. ut itelligat² q nō
cepit nō desit nō desinit nō desinet
eē. De hoc aug⁹ sup iohem ita
ait. Sū de sempitna re. ppe dicit²
ē. sm nos bñ dī fuit x ē eit. fuit
x nūq desit. Erat q nūq deerit.
Et q p ē. Nō potit qī qd nō ma
neat. Nō oiet² qī nō eit. Sū g^o
mā loquutio p tpa uariē². de eo
uē dicit² ūba cuius⁹ tps q nullo
tpe desint ul' deest ul' deerit. Et
idd nō mirā si de pū uirtutis uitas
loques dicit p futm qdruq loqre² audiet
audiet. s. ab eo a quo pcedit. Au
die illig ē stie idest eē. A q^o ē illi
eēncie. ab eo audientia. r stia q nō
ē ad q eēncie. Audiet g^o dicit de
eo qd' auduit x audit idest qd' p
fuit stiet x sint. Hic hie dī aug⁹.
ūba cuius⁹ tps dicit de deo. si ppe ē
illud. g^o qd' ihēo¹ dī. Ita itelligen
dū ē. Nō nouit fuisse ul' futm eē
si tū eē id est cū dī de deo qd'
fuit ul' eit nō ē itelligendū q

pūq sit ul' futm sit sed q existat
simpliciter sine aliquo tpa⁹ motu. Vn
enī ūba s⁹stāna dūscō tpm de deo
dicat² ut fuit eit est eāt. Nō tamē
tpales motu tūc distiguit. s. pūti
ul' futm ul' pūti ipm ul' pūti pū
q pūti sed eēncie sue exūcia di
uinitatis sim² itmuat. Deq g^o solū
x ppe dī eēncie ul' eē. Vn h⁹plūq
i vno lib^o de fūitate ait. Esse nō
ē accidens de deo s⁹ subsistes uitas
x manens cā x nūl g⁹is ppetas.

De itōmutabilitate.

O si etiā solū eēncie ppe mō
mutabil' dicit² q nō mutat² nō
mutat² p. Vn aug⁹ i i^o lib^o de
fūitate ait. Alie inquit eēncie ul'
s⁹be capiūt atūcia qbo i eis fiat
ul' magna ul' qūta⁹ mutacō. deo
at' a qd' h⁹moi accidē nō p. Et ido
sola s⁹ba ul' eēncie q ē deo itōmu
tabil' ē cui pfecto maxie ac uessie
cōpetit eē. Quod nō mutacō nō fuit
ipm eē x qd' mutat² etiā p si nō
mutet² p qd' fūeat nō eē. Ideo q
illud solū qd' nō solū nō mutat²
vū oīmo mutui nō p. Uessime
dī eē. i. s⁹ba p⁹is x filij x p⁹is s⁹.
Ideo q aplū de deo loques ait.
Nō solū h⁹ itōmortalitē. Et ei aug⁹
ait i p^o lib^o de fūitate. Sū aīa
quodāmo itōmortal' eē dicit² x sit
nō dicit² solū h⁹ itōmortalitē nō q
ueā itōmortalitas itōmūbil' ē quā
nlla p⁹ habē cāuā qm solū cū
tois ē. Vn iacoby ait. Apud que
nō ē itōmūtatō nō uicissitudinis
obūleatō. Et dō. mutabis ea et
mutabūt². Tu idem ipē eē. Ideo
aug⁹ sup genesim dī q dō

ne p loca ut p tpa mouei e p af-
 fectioes comitari. deo af ne loco
 ne affectioe mutai pf. q p pphat
 ait. ego deo x no mutoz. Et est
 imutabil sola. vñ rre sola dicit
 habē immortalitate. In oī et mu-
 tabili nā ut ait aug cōf maxim
nu. Nō ulla mox est ipa mutao
 q fuit aliqd i ea nō eē. qd eāt.
 vñ x ipa aīa huāna q idō dicit
 imortal q fm mod sua nūqin
 desinit. vñe. Habs tñ quādā moe-
 te sua. q si iuste uiuebat x pūat
 moerit iusticie. Si pūate eāt x
 iustificat moerit pūo. ut alias ei9
 mutacones taceā de qbz nō loqū
 ē disputat. Et cū nā celestiu
 moi potuit. qā pūat potuit. Nā
 x angeli pūauerit x demōes fū
 sūt. quoz dyabol9 ē pūiceps. Et
 q nō pūauerit pūat potuit. Et
 cui9 q cūrie rōnabili pūat ut
 pūat nō possit nō ē hor nē ppe
 sed dei grē pūat. Et ideo sola dō
 ut ait aplos habs imortalitate.
 q nō cui9 q grā sed nā sua nec
 potuit ut pf aliq cōsūsiōe mutai.
 ne pf ne potuit ne potit aliqua
 mutacone pūat. Inde ut ait aug
i pmo libo de trinitate. Itam dei
sine ulla sui comuta^oe mutabilia
fuerunt. x sine ullo suo tpaali mo-
tu tpaalia cūte intuei x nosse lūz
sit difficile os. vñ q ac ppe imu-
tabil ē sola diuinitas eēntia q sū
sui comutacōe cūctas condidit
natūas.

Hic de simplicitate

Ad dēp sola ppe ac vē simx est
 ubi ne pūat nec acade-
 riu seu quatūlibz formaz vlla est
 diuisitas sū variatio ul' mltitudo.
 Et ac stas quomō sit illa simx
 pba ut te aug doret i Sto li de
trinitate. Ad dāte pmo q cūctū sit
multiplex et nullo mō uē simx x pō
de corpali pgea de spūali cūctū. Corpāl
utiq cūctū pūat9 stat. Ita ut sit
ibi aū pō mūx alia mōx x mā9
sit totū q pō qūbz. Et i uno quoz
coepe aliud ē magtudo aliud coloz
aliud figūa. pō em et imutata
magtūdie manē idem coloz. et
eādē figūa x coloz mutato manē
eādē figūa et eādē magtudo ac
p hoc mūlx eē cōiūct nā coepis.
simplex aut nullo mō.

Hic de spūali cūctū oñdit quō
sit multiplex et nō simplex.

Reatūa quoz spūalis ut est
 aīa. i cōparōne quidē coepis
 ē simplex. sine oparōne uō mul-
 tipler est x nō simx. q idō simx
 dicit spūali coepis q mole nō diffi-
 dit p spūali loci sed i uno quoz
 coepe x i toto tota est et i qualibz
 ei9 pte tota est. Et idō cū sit aqō
 i quoz exigua pūctū coepis qd
 sentiat aīa pūat nō fiat i toto coepe
 illa tñ tota sentit q tota nō hz.
 It tñ ne i ipa aīa uā simplicitas
 ē. vñ em ad sit artificiosū esse.
 Aliud tēctē. aliud acutū. ad memo-
 rē. aliud cupiditas. aliud timō.
 aliud leticia. aliud estia. possūt
 hz x alia huūmōi imūabilia i aīe
 nā iueniri x alia sū ali9. et alia

Aug

magnis et alia minis. manifestum est non
simpliciter sed multipliciter esse nam nichil
enim simpliciter mutabile est. Omnis autem creatura
mutabilis est. Nulla ergo creatura uel simplex
est. Deus uero et si multipliciter dicatur uel tunc
et summe simpliciter est. Dicitur et magna bonis
sapientis beatus uerus. Et quod aliud
non indigne dici uideatur. Sed eadem magnitu-
do eius est que sapientia. Non enim magna est
mole sed uirtute. et eadem bonitas que sapientia
et magnitudo et uirtus. Et non est ibi
aliud ipsum beatum esse et ad magnam
a sapiente a uerum a bonum a omnia esse
Quod dicitur deus cum simpliciter sit tamen
multipliciter dicatur.

Non diligenter notandum est. In dicitur
augustinus solum deum uel simpliciter esse.
Sicut dicitur eundem multipliciter dici sed hoc
non propter diuersitate actuum uel prouidit
sed propter diuersitate actus multitudinem no-
minum que de deo dicuntur. Due licet
multipliciter sint unum tamen significant.
dina nomen. Hec enim non ita accipiuntur.
Sicut de idem immutabili eterna que substantia
comparabiliter simplicitate que est humanis
autem dicuntur que admodum cum de creaturis
dicuntur. **Unde augustinus in libro de trinitate.**
deus hoc esse quod est factus esse uel sapientem
esse. Et si quod de idem simpliciter multi-
plicitate uel multipliciter simplicitate
dixeris quod substantia eius significet humanum
autem autem non est hoc esse quod est factus esse
a prudente a iusto. Propter enim esse
autem et nullam istius uirtutem.

Tanta est dei simplicitas quod nulli
predicamentorum subiicitur.

Quod autem in natura deitatis nulla
sit actuum diuersitas nullaque
penitus mutabilitas. si per se simplicitas
ostendit augustinus in libro de trinitate
dicens. Intelligamus deum quantum

possumus sine qualitate bonum. si puritate
magnam. sine indigentia carere. si sit
presidente. sine hitu omnia continentem.
sine loco ubique totum. si tempore sempiternum.
sine ulla sui commutatione immutabilia
facientem. nichilque patientem.

Quisquis deum ita cogitat et si nondum
potest omnino inuenire quod sit pie tamen conueat
quantum potest aliquid de illo sentire quod
non sit. Hec si subtiliter intendas ex
hinc atque predictis apparet illa puritas actus
dialectice dei non minime conuenire
que nullis. subiecta est accidentibus.

De deo non prope sed abusive dicitur substantia.

Unde in prope dicitur substantia ut augustinus
ostendit in libro uno de trinitate.

Dicitur ab eo quod est esse appellatur eterna
ita ab eo quod est subsistere substantiam dici-
mus. Sed tamen dignum est ut deus dicatur
subsistere. Hoc enim de his rebus recte
intelligitur in quibus subiectis sunt ea que
in aliquo subiecto esse dicuntur sicut
corpe colore a forma. Corpore enim
subsistit et idem substantia est. Res ergo
mutabiles neque simplices prope dicuntur
substantia. deus autem si subsistit a substantia
prope dici possit. Tunc tamen reo aliquid
tamen in substantia et non est simpliciter. Neque
est ut dicitur ut subsistat deus et subsistat
bonitati sue atque illa bonitas non
substantia sit uel ponatur eterna neque ipse
deus bonitas sua sed tamen sit tamen
in substantia. Unde manifestum est deum abusive
substantiam uocari ut nomine uisitato
intelligatur eterna quod uel ac prope dicitur
ita ut factus solum deum dici oportet
eterna. Est enim uel solum quia
incommutabilis est.

De deo non est in deo aliquid quod non sit deus.

Nam autem eterna simplicitas
atque sinceritas tanta est quod non

e' tea aliquid qd' no' sit ipa' si idem
 est h'no' & qd' habet. Unde hylai' vi
libo' de unitate ait. No' ex opofino
 deo q' uita est. subsistit. Neq' qui
 uis est. ex t'firmis g'inet' nec q'
 lux e' ex obscuris co'aprat'. Neq'
 sp'us est ex dispositioib' foemabil' e'.
Totu' qd' t'eo unu'. Idem t' unu'
libo' de unitate. No' huano mo' ex
 opofino deo est. ut t'eo aliud sit
 qd' ab eo habet' & ad sit ipse q' heat'
 sed totu' uita e' na' o' p'fita' & t'fita'
 & no' ex dispositioib' o'struta' p' ui
 uens ipa' p' totu'. de hoc eode' boe
ti' i' libo' de unitate ait. Duo ca'
 hor' u'e unu' t' qo' nll' m'is. nll'ij
 t'eo ald' p' id qd' est. Neq' n' fieri
 subiectu' p'f'. Augy' i' li de fide
ad petru' ait. In dei suba' no' est
 aliqd' qd' no' sit suba' q' ald' ibi
 sit suba' ald' qd' accidit sube' sed
 qd' qd' ibi t'elligi p'f' suba' e'. Om
h' dia' p'nt' facile & credi. Uidei
aut' n' p'no' coede' no' p'nt' o'mo.
Idem t' li x' de unitate. Dic' habet'
t' na' unu'cuq'q' t'riu' ut q' h't hor'
sic qd' h't sit t'imitabil' simy' p' t'ba.
Un' p'f'io' aut' deo' simy' d' s'u
no' amittendo qd' h't seu q' aliud
no' e' ipse & aliud qd' i' ipso e'. Et cu'
 tante simpli' ac sinceritate sit dina
 na'. Et t' tea' p'fonay' t'ntas. Un'
augy' i' li x' de unitate ait. No'
 p'f' hor' nam' s'imi' boni simpli'ce'
 dicim' q' e' p' tea' sola a' filij t'
 ea sola a' p'p'us s'us sola idest q'a
 sola est ista' nom' t'ntas sine sub
 sistencia' p'fonay' sicut sabeliam
putauerunt. Ido' simy' d' q' e'
 hor' qd' h'z' excepto qd' r'latiue

quoq' p'fone ad aliea' d'r' nec est
 ipa'. Na' utiq' p' h'z' filiu' ad que'
 r'lati'e d'r' ne' t'u' e' filij. & filij habz'
 p'rem' ne' t'u' ipse pat'. In qo' uo' ad
 semetip'm d'r' no' ad aliea' hoc est
 qd' h'z' sicut ad seip'm d'r' unij
 h'ndo' uita' & eade' uita' t' se est.
 p'f' hoc itaq' na' her' d'r' simplex
 qd' no' sit aliud h'no' & ald' id qd'
 habz' sicut i' cetis r'bz' est. No' h'no'
 e' liquore' liquore' est. ne' corp' coloe'
 ne' aia' e' sup'ia. Ette' q'ntu' e' p'dep'
titus q'ntu' est unitas t'imitabil'
simp' p'uitas d'ine sube' iuxta
t'imitatis n're ualitudi'es assignat'.
De distinctio'e p'fonay'
Un' ad distinctio'e p'fonay'
accedam'. Teneam' igit' ut
doret augy' i' libo' de fide ad pet'
p'rem' & filiu' & sp'm s'm unu' e'
nalit' de'i ne' t'u' ip'm p'rem' e' q'
filij ne' filiu' ip'm e' q' est. ne' sp'm
s'm ip'm e' q' p' e' aut' filij una
e' em' e'entia' p'is & filij & p'p'us s'm.
In q' no' est aliud filius ald' p'f'
s'us q'uis p'fonat' sit aliq' p' aliq'
filij aliq' p'p'us s'us.
Chic' de coe'ntate filij cu' p'p'e
Et m'ij est em' a p'p'e filij
Et ideo aliq' ne' t'u' an' fuit
pat' q'm filij. Coe'tne' em' sibi
sut' tres p'fone.
Argumentat'io arrianoy'
Sed' con't' hor' inquit h'et'ij
ut t'fert ambr'os i' p'o' libo'
de unitate. D'ine qd' natu' est p'nc'
p'u' h'z' et id'o' q'a' filij natu' e' p'nc'
p'u' h'z' et e'e' cepit qd' o'e' h'et'icoy'
sic dicta' e'. p' a' ip'e' arri'g' ut me'
minit' augy' i' x' libo' de unitate.

Dis. ix.

divise referat si filius est natus et si natus
est erat quoniam non erat filius.

Responsio augustini apostolica.

Qui hoc dicit non intelligit etiam
natum esse sempiternum esse ut sit
coeternus patri filius sicut splendor qui
gignitur ab igne atque diffunditur coeque
est illi et esse coeternus si ignis esse coeternus

Oppositio augustini contra hereticum.

Item eodem si dei filius inquit augustinus
utique et sapientia dei est. nec unquam fuit
deus sine virtute et sapientia. Coeternus est
deus patri filius. dicitur autem apostolus christum esse
dei virtutem et dei sapientiam. Aut igitur
non fuit quoniam non fuit filius aut aliquid
quoniam deus non habuit virtutem et sapientiam.
quod dementis est dicere. Constat enim
quod ipse habuit sapientiam et ergo habuit filium.

Responsio ambrosii ad idem auctori-
tate fulta.

Edem quos arrianus quoniam
habuit modum rident ambrosii

Ergo inquam filium natum esse ostendit quod
reliquum est impietatis haeresis. Est
enim scriptum in veteri testamento ut ul-
timum ex pluribus dicitur. **A**n me non
fuit alius deus et pro me non est. **Q**uod
ergo hoc dicitur an pater an filius. **S**i filius
an me inquit non fuit alius deus. **S**i
pater pro me inquit non est. hic pater
ille pater postmodum non habet. **I**nvenit enim
ipse et pater in filio et filius ipse cognoscit.

In enim patrem dicitur eius etiam filium
designasti quod nemo ipse sibi pater est.
Aut filium nominasti et patrem fatens quia
nemo ipse sibi filius est. **I**taque ut filius
sine patre nec pater sine filio.
Semper igitur pater semper et filius.

Inventio ambrosii in hereticum.

Item dicit in in hereticum fuit ne quoniam
omnipotens deus. pater erat et deus non erat

Nam si pater esse cepit. **D**eus ergo primo
erat et postea pater factus est. **Q**uod igitur
impossibile deus est. **S**i et ante deum. postea
pater fuit. utique generationis accessione
mutatus est. **S**ed auctor deus hanc
amenciam. semper habuit sapientiam. **S**emper
igitur habuit filium.

Ineffabile est quod filius sit et non
habeat patrem habet patrem potest sicut
modus generationis intelligibilis et ineffabilis

Sed quis a me inquit
Ambrosii. **Q**uod si filius sit non
patrem habeat patrem. quero item
abs te quod filium patres esse generationem.
nec enim impossibile est generationis
sine seculo. mens desinat vox silet
non mea tamen sed et angelorum supra
putes et supra angelos et supra cheru-
bin et seraphim et supra omnem spiritum
est quod scriptum est. pater et supra omnem
spiritum est. **Q**uod non est supra omnem spiritum

**et si pater christi supra omnem
spiritum est quod non est supra omnem sensu
tanta generatione. Tu ergo oculus manum
admone struam non lucis supra
iustitia. lucis scilicet quod natus sit non lucis
discutere quod natus sit. **I**llud negare
mihi non lucis. hoc querere metus est.**

Ineffabilis est enim illa generatione. **U**n-
de **ysayas** generatione eius quod enarrabit.

Quidam presumunt discutere generationis

Quidam in de gemino. **C**eterum

Quo presumunt dicunt illa
generatione posse intelligi et alia habent
Iheronimus illi auctoritati **iheronimus**
supra ecclesiam quod est hic et laudabi-
lius est. **I**n sacris scripturis quod scripsit
non quod impossibile sed per difficultate potest
ut ibi generatione eius quod enarrabit.
Sed hoc non dicit **iheronimus** ideo quod

gnatio filij etna plene itelligi ul
 explicari possit a quocq mortalitudo sed
 q de eu aliqd itelligi ul dici
 pot. qda tñ hoc accipit dictu de
 spali xpi gnatione. uuuu
Utrum debeat dici semp gignit
ul semp est gemitu filij

Hic qri scilicet pñ cu gnatio
 filij a pñe nō pñcipu hēat
 nec finē qz etna ē. Utrum debeat
dici filij p gignit ul p gemitu
ē ul gignit. De hoc gignit sup
 iob ait. Dñs deus ihus teo qd' ity
 & sapia dei est. de pñe an tpa nati
 ē ul potiq qz nec cepit nati
 nō desit. Dicimus veriq p nati
nō at possumus dice p nati
ne pfectu eē videat. At uō ut
 etiq designat ualeat & pfectu
 semp dicamq & naty pñm & naty
 ad pfectionē pñeat & sep ad ef
 mitate qius p hor ipm qd' pfectu
 dicamq mltu ab illiq uirtutis ex
 pssione deuamq qz qd' frim nō
 ē nō pñ dici pñe pñm p balbu
 cendo ut possumus excelsa dei
 resonamq & dñs nre pñmatis
 ubiq condescendēs. Ecce inq
pfecti sicut & pñ te celestis ē pñs.
Quis illi locū etna pñ. Ego ho
die genui te. de hac gnatione
 filij ita loqit augu. Quāqz p hō
qd' dt hodie p possit etia itelli
gi dies ille quo xpc scdm hoies
nati ē tñ qz hodie pñmā pñ
atq i etnitate nō pñmā qd' pñ
ē qñ eē desieit nō futm qñ nodu
sit sed pñs tñ qz qd' qd' etna ē
semp ē dñm accipit de sem
pñna gnatione sapie dei. Ete
hys ubiq ondit augu qz gnatio

filij semp est nō pñmā nō futua
 ē qz etna ē. Ideo em dicit genui
ne nouu putnet' s. ne videt' ite
pisse hodie dicit ne pñmā gnatio
videt'. Ex hys gō ubiq pñe ut ait
 iohes costans nichil aliud mñfes
tat' nō qz ex ipa s. etna pñs p
gemitu ē filij. uuuu

Oigenes videt' dice cont' aut
em qz semp gnāt' filij a pñe.

Oigenes uō sup ihennā dt
 qz filij semp gnāt' a pñe hys
 ubiq. Saluatoe nre ē sapia dei. sapia
uō ē pñmā etne lucis. Saluatoe
gō nre pñmā est claritas. pñmā
aut nō semel nati' & desint p
quociens ortu fuit lumē. ex quo
pñmā ort' totiens ort' etia pñmā
claritas. Sic gō saluatoe semp
nati'. Uñ ut i libo sapie. Ante
oīes colles gnāt' me deus nō ut
qda legūt male gnāt'. Hys ubiq
apte ondit oigenes sane dici posse
& debē filij p gnāt' ul nati' qd'
uñ cōtrū illi ubo gignit pñmā
pñ nō possumus dice p nati'.

Exposit pmissa uba gignit ne
putet' mē doctores eē qz pñmā.

Sed ne tanti doctores sibi
 contēdūt in te tanta videat'
 illa uba gignit benigne mēptēt'
 Dñs i qz ihus an tpa de pñe nati
 ē ul potiq qz nec cepit nati nō
 desit dicamq veriq semp nati

Hic qstio de ipis ub' gignit mouet'

Sed quō ueriq dicit horo. qz filij
 pñmā ē qz illud s. qz de pñe
 an tpa nati est. Illud em sincerū et
catholice fides tenet ac pñmā ut
istud. Quāqz gō ut dicamq veriq
cū utrūqz pñ sit vñ nō qz uolebat
itelligi hor ad maiore euidencia
& expssione uirtutis dici pñ illud.

Hys etem ubi ois calumpniandi usu
his hereticis obstruitur aditus. Quibus xpi
scdm deitate gnatō sine initio et sine
fine ee ac pfecta mostret. No at adeo
manifesta vitas cu dicitur filius an tpa ge
mita est de pte ul filius p nascit de
pce: Et idō dicitur qnt q no possim
dicē semp nascit. No mō ita quemēt
no ita agrue ad explanatōne vitatis.
p tū dicit si sane itelligat sep em
nascit filius de pte ut ait oigenes no
qd cotidie iteret illa gnatō sed qua
sep ē semp gō nascit. r natus eius
sempiterna est.

De filio sep gnatō qnt ex dictis hylai

Naturā quā dicitur filius nasci de
pce i libo vno de trinitate hys
ubis. uiuens deus r nē etne uiuens
pctus est r p cū sacra to sic sue ex
eo nascit no potuit aliud ee ip uiuēs.
Nā cū ait Sicut me misit uiuens
p r ego uiuo p ptem dicitur uita
ise p uiuente ptem esse. Hic hie
hēs q filius nascit ex pte. Itē i eode.
Cū dicit xps Sicut pater habet uitā itē
sic et filius dedit uitā hōe sēmetipso.
Uia uia sua ex uiuente testatā ē.
Et at ex uiuo uiuū natū ē hē nati
uitatis pfectū sine nouitē natiē.
No et noua est si q ex uiuo gnat
i uiuū q nō ex nichilo est r uita
q natiuitate genuit ex uita nre
ē p natiē uuitatē r pfecte natiuitatē
sacramētū ut r i uiuente uiuat et
i se hēat uita uiuente. Hic r hie
hēs q gnat ex uiuo uiuens filius.
Itē i eode. In deo totū qd ē uiuūt
deus em uita est r ex uita nō p
quitē ee nisi uiuū neq ex deri
uatiōne sed ex situte natiuitatē ē.

Ac si dū totū qd ē uiuūt r dū totū
qd ex eo nascit iūg ē. hz natiuita
tem filii nō demutacōne. Et hie
dicit q nascit Itē i eode libo donat p
filio tm ee pti ē ipē cū inasibitō
ee ymaginē sacmētō natiuitatis
ipit que ex se i forma sua gnat
hie dicit q gnat pater filii.

Quia dicitur qd de hōe grededū sit

Omnis gō filius natus de pte
ante tpa r semp nasci de
pce sed agruentia semp natū et
eundē fateant ab etno ee et p
r coetnū idest auctō. pater em
gnatōne auctō filii ē ut i sequē
ōndet. Et gō pater ē etnū sed p
sine auctō. filius uō nō q pater
inascibil' filius nam. Et ut ait hylai
i eode libo de trinitate. Aliud ē sine
auctōe semp ee etnū. Ubi at pater
auctō est ibi et natiuitas ē. quia
sicut natiuitas ab auctōe est: ita ab
etno auctōe etna natiuitas ē. Omne
at qd semp ē etnū etnū est. Et
tm nō omne qd etnū est r finatū
ē. q quod ab etno nascit habet
etnū ee qd natū est. Ad mūt nō
natiū ē id cū etnitate nō natū est.
Ad uō ab etno natū ē id si nō
etnū natū ē id nō est r p auctō
etnū. Et quid igitur ei q ab etno
pce nam est ex etnitate fuit idē
auctōi nō ē ambigūū defuisse q
si gignenti ē i finitū gignē et
nascenti etnū i finitū ē nasci
qē
dū at quid int natiuitatē di filii
r gnatōne dei pter nō p admittit
q r i gnatōne natiuitas ē r sine
utp neutriū ē utriūq igit sine int
uallo sui est.

Argumentatō heretica.

Sed inquit hētus dīne quod
 natū ē nō fuit semp q̄ in id
 natū ē ut eēt. Nemo abigar
 qm̄ q̄ t̄ b̄ hūans nata sūt aliq̄n
 nō fuerit. sed aliud est ex eo nati
 qd̄ nō fuit. aliud natū ex eo eē qd̄
 semp ē. Ibi enī nō semp fuit qui
 p̄r est nō semp p̄r est. Et q̄ nō sep
 p̄r ē nō semp genuit. Vbi at̄ p̄r
 p̄r ē sep filij ē. Ad si semp deo
 p̄r p̄r ē q̄ semp ē p̄r nō ē semp
 filio p̄r eē q̄ semp ē filij. Quid
 ḡ cadet ī intelligētia wam ut n̄
 fuit semp cui p̄r ē semp eē qd̄
 natū ē. natū igr̄ vngemtu deū
 q̄fitem̄ p̄ natū an̄ tpa nō an̄ eē p̄
 natū nō an̄ natū p̄ eē q̄ nati qd̄
 eāt iā nō nati ē sed ip̄m demutāe
 nascendo. hoc at̄ hūani p̄m̄ x̄ in
 telligētia mūdi excedit. Nō h̄ capir
 rō hūane itelligēcie p̄ p̄ndēcie
 fidel̄ p̄fessio est.

Hic de p̄r s̄ aḡ et p̄r q̄ sit
 amox p̄r x̄ filij dicit̄.

Nunc post filij et̄nitate de
 p̄r s̄ q̄ntū deo donante
 vidē q̄redū differam. p̄r s̄
 amox est sū caitas sū dilō p̄r s̄
 x̄ filij. Vn̄ auḡ ī xv̄ de et̄nitate ait̄.
 p̄r s̄ nō p̄r ē solij nō filij ē
 solij sed amox. Et ideo ^{coem}
 q̄ nūc se diligūt p̄r et filij nob̄
 īsmuat̄ caitatē. Ioh̄es at̄ ī epl̄a can̄
 ait̄ deo caitas est qd̄ si dixisset ab
 solucōe. Sed q̄ dixit deo caitas ē
 mētū ē x̄ idō q̄rendū. utrū deo
 p̄r sit caitas an̄ filij an̄ p̄r s̄.
 An̄ deo ip̄a et̄nitas q̄ et ip̄a nō
 tres dñj sed deo ē unij. Ad qd̄
 auḡ ī eodē libo itū ait̄. Respo

cur sicut sapiā x̄ p̄r dī et filij et
 p̄r s̄ s̄. Et sil' om̄es nō tres s̄ una
 sapiā. nō ita caitas dicit̄ p̄r x̄ filij
 x̄ p̄r s̄ s̄ x̄ sil' om̄es una caitas. Nō
 ideo tñ quisp̄ nos t̄quemet̄ estmet̄
 caitatē appellat̄ p̄r s̄ q̄ et deo
 p̄r x̄ deo filij p̄r caitas m̄cupat̄ s̄
 p̄r s̄ ubi deī etiā deī sapiā dī. Cū et
 p̄r x̄ p̄r s̄ s̄ sit sapiā. Si ḡ p̄r
 aliq̄s hōy sūt caitas m̄cupat̄ deo
 q̄s ap̄tq̄ q̄ p̄r s̄ ut. s̄. illa s̄m̄
 s̄m̄ap̄ nā nō sit aliud s̄ba x̄ aliud
 caitas p̄ s̄ba ip̄a sit caitas x̄ caitas
 ip̄a sit s̄ba s̄ue ī p̄r s̄ s̄ filio s̄
 ī p̄r s̄ s̄ x̄ tñ p̄r s̄ s̄ p̄r caitas
 m̄cupat̄. Itē h̄s ubi apte oñdit
 auḡ q̄ t̄ cante caitas. aliq̄n refert̄
 ad s̄bam q̄ q̄s ē tñ p̄sonay et
 tota ī singul̄. Aliq̄n p̄calit̄ ad p̄sonā
 p̄r s̄ s̄ sicut sapiā deī. Aliq̄n p̄ s̄ba
 dīna. Aliq̄n p̄ filio p̄r accipit̄. Et
 hoc ī m̄l̄s fcī repit̄.

Exemplis firmat eadē notā x̄
 p̄r x̄ unūsalit̄ accipi Auḡ ī eodē

Plūibz em̄ exemplis doceri
 p̄r m̄l̄ta rerū uocabula x̄
 unūsalit̄ poni x̄ p̄r quibz dā t̄bz
 adhibeī. Sicut legis notē alij sil'
 oīa uctois īstrumētū signit̄ eloq̄a.
 Aliq̄n at̄ p̄r uocē lex q̄ data est
 p̄ moysen. multa alia exempla n̄
 suppetūt s̄ ī re apta uitandā. loquido
 fmois. Sicut ḡ unū di ubi p̄r
 uocam̄ notē sapiē tū sit vlt̄ x̄ p̄r
 s̄ s̄ x̄ p̄r ip̄a sapiā. Vn̄ p̄r s̄ p̄r
 m̄cupat̄ uocabulo caitas tū sit
 p̄r et filij unūsalit̄ caitas sed di
 vbi. v. vngemtu deī filij apte dñs
 ē di sapiā. x̄ apti dicentis xp̄m
 di uirtutē x̄ deī sapiām. p̄r at̄
 s̄ s̄ ubi sit dicit̄ caitas. t̄uenim̄

Auḡ

si diligunt iohannis apli eloquiunt
struunt qd cu dixisset diligamus invicem
qz dilco ex deo e. aduirtit. Et oib qui
diligunt ex deo naty e qz de dilco est
hic manifestauit se dixisse cu dilcone
ee deu qua dixit ex deo. deo g ex
deo e dilco sed qz filij ex deo pte
naty e et spūs sūs ex deo pte. pcedit
que pong ex hic debeamz accipē
dictū ee dilcone merito qrit. **pat** ei
sola ita deo e ut nosit ex deo sic
no ipē pē e sed aut filij a spūs sūs.
Et i gntibz cū dei dilcone gmece
asset iohes q dilent nos a hinc
hortaty eēt ut nos fūco diligamz.
Atz ita t nob deo maneat quia utiq
dilcone dei dixerat statim volens
de hac re apria aliquid inqt. In
hor agnoscimz qz t ipō manemz
ipē t nob qz de spū suo dedit nobis
fuit nos t deo manē a ipm t nobis.
hor at fūc dilco. deo t spūs sūs q
pcedit ex deo sūgt vbi le² deo dilco
e a dilco ex deo e. **Et** hys ilbis apre
de augu spm sūm ee caritas pēis
a filij a mīm quos pmonē p dicit
ut videat dixisse spm sūm no sūm
ee dilcone pēis et filij q se nūc
a nos diligūt sed enā dilcone q
diligimz dū v² ipē sit caritas
q nos diligimz dū t sequenti explia
Qredit onde qd pposueat sū **Car**
q spū sūs sit amōe q^o pē a filio et
filij a pēe diligit. **u u u**
Nunc uo qd tcepimz onde
nūremz. s. spm sūm dilcone
ee sū amōe pēis et filij. s. q^o dili
git pē filij a filij pēem. **De h^o iheo^o**
sup xim p^o aut. **Spūs sūs** nec
pē est ne filij s dilco qua pē h^o m
filij a filij t pēem. **Augu** q^o t^o lib

de trinitate aut in oibz e q^o e pē
filij a e vna eiusde sube q. pte et
spūs sūs t eade vnitare a cōlitate
q^o sūt. **S**ūc et sit vnitare ambōz sū
sanctitas sū caritas manifestū e q^o n
aliqz duoz e q^o uterqz qūgt^o quo
gignimz a gignente diligit^o gemitore
q^o sūm diligit sūm nō ptecipatōe
sed eēna sua neq^o dono supioris
aliqz sū suo spō fūantes vnitare pte
t vnitare pēis. **Et** h^o habeo spm
sūm ee q^o filij diligit^o a pēe a pte
a filio a q^o illi duo fūat vnitare pa
ris. **Spūs g^o a sūs** ut ait **augu**
t eode cōe est aliq^o pēis a filij q^o
quid illud e. **Et** ipā cōe q^o sūbale
a cōetna est q^o si amōia qūerēt
dū pte sū apria dū caritas a h^o quoz
suba qz deo suba est a deo caritas
e. tū g^o sūt a nō a plus vna di
ligens eū de q^o e a ipā dilco q^o
si nichil e q^o deo dilco est. **Et** nō
e suba deo suba e q^o dū. **u u u**

Quod sicut spūs sūs q^o e pē a filio
sūm que nome habz spū. **u u u**
Hic nōndū e q^o sicut spūs sūs
t trinitate ptealut dū caritas
q^o est pēis a filij vno. Ita a nome
tenet pte q^o pē a filio cōit^o q^o dū
q^o gignit. **U^o augu** t t^o lib^o de tri
nitate. **Et** caritas tquit q^o pē diligit
filij a pēem diligit filij t effabilē
cōione demōst^o ambōz q^o qūer
entia q^o ut ille pte dūm caritas q^o
spūs e q^o a ambōz. **Hor** et samā
cōdit^o a telligit^o ut nō sūm spūs
sūs caritas sit t^o a trinitate sed nō
frust^o pte caritas nūcipat^o pte a
q^o dū sū sicut nō sola t^o a trinitate
ul^o spūs e f ul^o sūs q^o a pē spūs
et filij spūs a pē sūs a filij sūs

et tunc ipse non frustretur de patre suo.
 quod non est quibus ambobus id uocatur ipse
 ipse quod ambo sunt. Alioquin si in illa
 sententia solus ipse sanctus est cultus perfectus
 et filius non solus pater si etiam ipse sanctus
 filius fuerit. Aut enim apud deos
pater. Transtulit nos in regnum filii
 cultus sui. Sed quod non est in a fronte
 cultus dei nisi ipse sanctus filius est etiam ipse
 sanctus. Sed quia hoc est absurdissimum et patet
 ut non solus sit in cultu ipse sanctus
 si ipse illa de quibus sanctus differunt
 ipse sit uocatur.

Quod ipse sanctus patet a patre et filio.

Hic dicendum est quod ipse sanctus esse
 a patre et filio et patet a patre
 et filio. Quod multi heretici negauerunt.
 Quod autem de uerbo patet multis dicitur
 eloquens testimonio approbat. Dicit enim
 apud galatas 1. Quod uisus deus ipse sanctus filii
 sui in caeca uisita. Et tunc hic dicitur ipse sanctus filii
 et ibi. Et autem ipse sanctus non habet hunc non est
 eius. Ipse etiam filius de ipse sancto dicitur in
 euangelio. Quod ego mittam uobis
 a patre. Pater autem ipse sanctus dicitur est ubi leuiticus
 ubi ipse sanctus eius qui suscitauit ihesum christum
 a mortuis habitet in uobis. Et ipse christus
 dicit. Non enim uos estis qui loquimini sed
 ipse sanctus pater uos qui loquitur in uobis. Et in alio
 loco. Quod pater mittet patrem in nomine meo.
 Et alibi ipse filius de ipse sancto ait de
 patre patet. Hinc et alijs pluribus
 auctoritatibus ostenditur quod ipse sanctus a patre
 et filio patet.

Quod ipse sanctus non creditur ipse sanctus patet a patre

Omnis tamen dicitur ipse sanctus a filio
 ipse sanctus tamen patet a patre et non
 a filio. Quod dicitur quod uetus in
 euangelio fide integre continente
 de processione ipse sanctus loquens solus patrem
 commemorat dicitur. Ipse sanctus qui a patre patet

patet dicit. Et etiam idem in principalibus et filijs

quod apud eos celebrata sunt. Ita sym-
 bola eorum subiunctis anathematibus
 sancta ul' sancta sunt ut ulli de eorum
 tantis fide aliud docere ul' aliter predicare
 quod ibi continetur liceat. In quibusdam symbolis
 cum ipse sanctus commemoratur patet a patre et
 non a filio. Quod tamen sequitur a filio ipse sanctus
 patet addit anathema tractum. Unde
 et nos arguitur anathematis reos.

sancti

Quod addit enim etiam ad asserionem sue opi-

monis et testimonium meum dampna
 de simbolo fidei quod secundum traditionem
 predictam quod filius leo trinus romae
 trinitatis in tabula argentea per altare
 beati pauli posita postea reliquit per
 amorem ut ipse ait et cautela fidei ortho-
 dore. In quo quod de simbolo in processione
 ipse sanctus sit solus commemoratur. Hinc
 uerbis et tamen ipse sanctus dominus et uiuifica-
 torem ex patre patet a filio
 concordandum et glorificandum. Istud est
 symbolum quod in missa continetur in
 memento quod filio. In fine cuius subiunctum
 est quod aliud docuit ul' aliter predicauit
 anathema sit. Ideo quod nos anathe-
 matizatos dicitur quod dicitur ipse sanctus
 ipse sanctus patet a filio quod non continetur
 Quod enim ipse sanctus nos in dicitur quod a patre filios
 patet aliter a latinis additum est
 sit filios.

Responsio ubi determinatur predicta

Respondeo autem ad uerba ita determinamus
 Quod aliud docuit ul' aliud pre-
 dicauit id est ipse sanctus docuit ul' ipse sanctus
 predicauit anathema sit. Aliud ergo
 posuit per oppositum quod ipse sanctus apostolus in epistola
 ad galatas. Si quis aliud euangelizauerit
 anathema sit. Quod dicitur
 Si quis addiderit. Quod si id dixerit sibi
 ipse ut ait augustinus per iudicium quod cu-
 piebat uenire ad quosdam quibus

stebat sicut ad thess ut supplet q
illoz fidei decrat sed q supplet quod
mā eāt addit nō qd eāt tollit. N. at
p̄gredit̄ fidei r̄gula nō accedit̄ uia
sed p̄cedit̄ a uia. Ad id at qd de enūā
gelo opponit̄. Respondem̄ ita q̄
cū d̄t̄ t̄ eo uitas sp̄m̄ st̄m̄ a p̄e p̄e
d̄ nō addit̄ solū r̄ iō enā a se p̄cedē
nō negat̄. Sed iō p̄em̄ t̄m̄ noiāt̄
q̄ ad eū solet̄ r̄ferre enā qd̄ ip̄m̄
ē q̄ ab illo h̄z.

Q. In consensu nobis uenit et
si uobis differant.

Sciendum t̄ ē q̄ q̄m̄ q̄fident̄
sp̄m̄ st̄m̄ eē filij sicut p̄is q̄
r̄ ap̄l̄is d̄t̄ sp̄m̄ filij r̄ uitas t̄ enā
sp̄m̄ uitas. S̄z cū nō sit̄ aliud sp̄m̄
st̄m̄ eē p̄is ul̄ filij q̄ eē a p̄e et
filio enā t̄ hor̄ t̄ eandē nobiscū fidei
sententiā cōueniē uident̄ l̄z uobis
differant.

Exer̄c̄ autoibz uident̄ sp̄m̄ st̄m̄
p̄cedē a filio.

Inde enā quidā eoz catholici
doctores intelligentes unam
eandēp̄ s̄ce sm̄m̄ p̄d̄ntoz uobz
q̄bz d̄t̄ sp̄m̄ st̄m̄ p̄cedē a filio r̄ eē
filij p̄fess̄ s̄it̄ sp̄m̄ st̄m̄ enā a filio
p̄cedē. Vn̄ athanasij t̄ simbolo
fidei. Sp̄s st̄s a p̄e et filio nō
st̄s n̄ c̄atus n̄ genit̄ sed p̄cedēs.
Ecce sp̄m̄ st̄m̄ a p̄e dicit̄ r̄ p̄cedē
a p̄e r̄ filio. Vidim̄ enā doctoz
eoz max̄im̄ t̄ libo de sp̄u st̄o sp̄m̄
st̄m̄ a filio p̄cedē d̄t̄. Sal
uatore t̄quit̄ q̄ ē uitas nō eī loq̄t̄
a semetip̄o hor̄ ē nō sine me et
sine meo r̄ p̄is arbitrio q̄ t̄sepabil̄
ē a me r̄ a p̄is uolūtate q̄ ex se
nō ē sed a p̄e et me est. Hor̄ et
ip̄m̄ qd̄ subsistit̄ r̄ loq̄t̄ a p̄e r̄
a me illi ē enā. Itē sp̄s st̄s q̄

ē sp̄s uitas sp̄s q̄ sup̄e nō
p̄t̄ audīe a filio loquente q̄ nescit̄
cū hor̄ ip̄m̄ sit̄ qd̄ p̄fert̄ a filio. r̄
p̄cedēs deo de deo. Sp̄s uitas
p̄cedens a uitate q̄ solat̄ manus
ex consolatione. Itē corilla ep̄us t̄
epla nestoio directu ait. Sp̄s itel
lign̄t̄ p̄ se s̄m̄ q̄ sp̄s ē r̄ nō filij
s̄ t̄m̄ nō ē aliens ab eo Sp̄s enī
uitatis noiāt̄ r̄ p̄fluit̄ ab eo sic
ex deo p̄e ioh̄es q̄ r̄ostm̄ m̄

omelia q̄ d̄t̄ de expositōe simboli
sic ait. Itē sp̄s st̄s p̄cedēs a
p̄e r̄ filio q̄ diuidit̄ dona sp̄a p̄
ut uult. Idem̄ talia om̄e. P̄ceden
dū ē sp̄m̄ st̄m̄ p̄is eē r̄ filij.
Itē sp̄m̄ st̄m̄ dicit̄m̄ p̄i r̄ filio
coeque r̄ p̄cedentē de p̄e r̄ filio.
hor̄ cōite ne colloq̄a mala coerit̄
pant̄ bonos mores. Ecce a doctoz
gr̄oz apta h̄im̄q̄ testōniā q̄bz
sp̄s a p̄e r̄ filio p̄cedē ostendit̄.
D̄s ign̄ ligna q̄fiteat̄ sp̄m̄ st̄m̄
p̄cedē a patre et filio.

Utrū sp̄s st̄s p̄s ul̄ pleni
p̄cedat a p̄e q̄ a filio.

Tem̄ q̄rit̄ cū sp̄s st̄s p̄e
dat a p̄e r̄ filio. utrū p̄a
ul̄ magis p̄cessit̄ a p̄e q̄ a
filio qd̄ m̄it̄ h̄et̄m̄ oñdē im̄ d̄ct̄.

P̄ressit̄ sp̄s st̄s de p̄e p̄
cessit̄ utiq̄ a nato iā filio a non
nato filio. Si uō iā nato filio p̄cessit̄
an̄ nam̄ ē filij q̄ p̄cessit̄ sp̄s. p̄
cessit̄ ign̄ natus filij p̄ressione
sp̄s st̄. Si at̄ p̄ressit̄ a p̄e nō
genito filio. an̄ p̄ressit̄ q̄ genit̄
filius fuit̄.

Responsio augustini ad id qd̄
p̄o q̄rebat̄. Si an̄ p̄s sp̄s st̄s
p̄cedat a p̄e q̄m̄ a filio.

Nos et huiusmodi questionibus magis laboriosis et fructuosius respondet Augustinus in 2o libro de Trinitate dicens.

In illa summa Trinitate que deus est incommutabilis tempore nulla sunt per que possit ostendi a se habere requestrum utrumque per deum patrem namque sit filius et propterea de ambobus processit spiritus sanctus. Quod ergo possumus querere utrum in processione de patre procedat spiritus sanctus quoniam namque est filius dei non dicitur processisse et ideo nato de utroque processit. Non potest rursus ista in se recipi ubi nihil inchoat ex tempore ut sequenti perficiatur tempore. Quod que potest intelligi in tempore generationis filii de patre intelligatur sine tempore processionis spiritus sancti de utroque. Et hinc ubi absoluta est quod illa que queritur utrum per processit spiritus sanctus a patre et a filio.

Ut agitur de eo quod 2o queritur filio bar. an plenus vel magis spiritus sanctus procedat a patre quam a filio.

Nunc tractandum est quod 2o queritur bar. an plenus vel magis procedat spiritus sanctus a patre a filio ad quod dicimus sicut non autem procedit a patre quam a filio. Ita non magis vel plenius procedit a patre quam a filio. Augustinus in 1o libro de Trinitate dicit per principalem spiritus sanctus procedit a patre. Non frustra scribitur in hac Trinitate non dicitur ubi dicitur non filius. non dicitur ubi non spiritus sanctus non de quo genitus est ubi dicitur de quo procedit principaliter spiritus sanctus. si deus pater. Et audivisti quod spiritus sanctus principaliter procedit a patre sed ne hoc turbaret ipse continuo ex quo spiritu dicitur aperit subdens. Quod addidi principaliter quod de filio spiritus sanctus procedit respicitur si hoc quod illi pater dedit non iam exenti et non dicitur haberi si quod dicitur ubi

genito ubi dedit figurando dedit sic ergo cum genuit ut etiam de ideo donum rone procedit et spiritus sanctus spiritus sanctus est ambobus. Et exposuit ipsemet quomodo spiritus sanctus principaliter procedat a patre. non quod pater vel magis procedat a patre quam a filio sed quod cum procedat a filio hoc quod in se filius a

Et eodem spiritu dicitur spiritus sanctus procedere a patre.

Et eodem spiritu etiam dicitur ipse procedere a patre. Unde in theodosio in expositione catholice fidei nichemique symboli ait. Credo in spiritum sanctum qui de patre procedit ipse. Et spiritum sanctum unum deum incommutabilem scriptura et de patre ipse esse. Et iterum de patre filius et spiritus ipse de patre procedit. Et apte dicitur spiritum sanctum ipse esse de patre et ipse procedere a patre quod non ita est intelligendum in se pater vel plenus a patre procedat quam a filio sed quod hoc habet a se pater a se non ab alio ut de ipso sit et procedit spiritus sanctus. filius autem non a se sed a patre hoc habet ut de ipso sit et procedat spiritus sanctus.

Et eodem spiritu dicitur spiritus sanctus esse et mitti a patre et filio.

Et eadem sententiam habet intelligentiam dicitur spiritus sanctus a patre mitti et filio. Unde in hieronimo ad dominum patrem de spiritu sancto et filio loquitur in 2o libro de Trinitate ait. In spiritu sancto ex te profecto et per eum misso. Et ante tempora unigenitus tuus ex te natus manet ita quod ex te per eum spiritus sanctus tuus est quod et si spiritu propria tantum teneo ostia. In similibus enim rebus tuas habes similes. Idem eodem tempore scriptura habet orationem fidei mee religionem ut quod in generationis mee symbolo professus sum. Et obtineam patrem. et te filium tuum unum tantum adorem spiritum sanctum tuum qui ex te per unigenitum tuum est per me amantem. Et apte

ut spm stm a pte p filiu mitti & ee
qd no e intelligendu qd a pte p filiu
nnozem unntat ul sit sed q ex pte
& filio est & mittit ab utiq sed hor
ipm lz filia a pte ut ab ipso & sit
& mittat spūs stūs. Hor g uoluit
significac hiluig distmctōes faces
i locurōne ut oñdet i pte ee auctoi
tate. Inde e enā q uitas ostēdens
pem ee auctōe pcessōis q pcedit
spūs a filio. dicit i euāglio de pte
predit ai de pte & filio pcedat spūs
stūs. ut augo qrit i xpo libo de f
mitate. Si de pte & filio pcedat spūs
stūs. Cur taceas filia dicit de pte
predit. Cur putas si q solet ad ai
rfeere enā qd ipius e de qd i pte
e. Dicit ipse ait mea doctina no
e mea si eu q misit me. Si igr in
telligit hic eu doctina quā ai no
dicit suā si pte qnto magis illu
stelligenda e spūs stūs de ipso pte
dē ubi sit ait de pte pcedit ut no
dicit de me no pcedit. a qd aut
habz filia ut sit deq. e em de deo
deq ab io lz utiq ut enā de illo
predat spūs stūs. Et io spūs stūs
ut enā de filio pcedat sit pcedit
de pte ab ipso lz pte. Quia pp q
pt itelligē teo qd ait filia. Dicit
lz pte uita i semetipso sic dedit &
filio uita habē i semetipso no sine
uita erūt iā filio uita ptem de
disse sed ita eu sū tpe gemuisse
ut uita quā pte filio gignendo de
dit sit coetna uite pte q dedit.
Intelligat enā sic lz pte i seipso
ut de io pcedat spūs stūs & utiq
sine tpe. Ita gō dñm e spm stm de
pte pcedē ut itelligat q enā pcedit
de filio de pte ee & filio. Si ei pp
habz de pte habz filia. de pte lz

utiq ut de io pcedat spūs stūs si
nulla ibi tpa cogitent q hnt p
& postius quia i omō nulla sūt.

Quae spūs stūs cu sit de suba
pte no dicit genit ul filia si tm pcedē.

Post h qsideandū e qntū a
clibz qles nos sumz itelligi
pt tū spūs stūs pcedat de pte & sit
de suba pte sūt no dicit ee natz
sed tm pcedē. Et cur no dicit filia
quae aut spūs stūs no dicit ul sit
natz & io no sit filia. Lugo oñdit
i xpo li. de tmitate ita dicit. Si
spūs stūs filia dicit ambōz utiq pti
dicit qd absurdissimū e. filia qpe
ntā e duoz si pte & mris. Absit
aut ut mē dñm ptem & dñm filiu
tlē aliqd suspicent. Absurdissime
gō filia dicit ambōz. i. pte & filia.
Ambōz. n. filia dicit si eu ambo
gemisset qd abhceret ab omī
sensibz sanoz. pō igr ab utroq
e genit si pcedit ab utiq. aboz
spūs hns libis ostēdit. Cur pp
stūs ai sit de pte no tm dicit
filius ul genit.

Cur spūs no dicit genit. Cur
filia dicit pcedē.

Quoniam ut spūs stūs no dicit
genit sed tm pcedens qri
solet. Cur filia no dicit tm genit
si & pcedens. Dicit ipse i euāglio
iohis ait. Ego ex deo pcessi ul exi
ui & ueni i mūdū. pō gō tm spūs
stūs pcedit a pte si enā filia. Ad
qd dicit q ai utiq pcedat a
pte dissilit tm. nā spūs stūs ut. ut
augo i y libo de tmitate pcedit a
pte no quō natz si quō datz ul
domū. filia at pcessit nascendo
erit ut genit & p hor illud

elucescit ut p[er] s[er]v[us] cur sp[irit]us s[an]ctus
enā nō s[ic] filius. cū ip[s]e a p[at]re
p[re]dit. Idē s[er]v[us] nō d[icitur] filius q[uia]
neq[ue] nat[us] ē sicut vngem[en]t[us] neq[ue] fr[ater]
ut p[er] di[gn]it[at]em i[n] adopc[i]ōe nascit[ur]
sicut nos.

Q[uod] nō p[otes]t distingu[er]i a nob[is] i[n]f[er]
g[ra]tione filij & p[re]ssione sp[irit]us s[an]cti.
Terter g[ra]tione uō filij & p[re]ssio[n]is
sp[irit]us s[an]cti dū h[ic] uiuim[us] distingu[er]i n[on]
sufficim[us]. Uñ aug[ustinus] maxim[us] p[ro]
missa q[ue]s[t]iōe r[ati]ōnib[us]. q[ue]renti cur
sp[irit]us s[an]ctus nō dicit[ur] filius. cū de p[at]re
eēt suba. R[ati]ōdens aut[em] sic. Quis
a me si de suba p[at]ris ē filius. de
suba p[at]ris ē enā sp[irit]us s[an]ctus. Cur
vno filius & alij nō s[un]t filij. Et t[er]
tr[ati]ōdo siue capias sū nō capias.
De p[at]re ē filius de p[at]re ē sp[irit]us s[an]ctus.
sed ē gemit[us] ē iste p[re]ced[ens]. Idē
ille filius ē p[at]ris de q[uo] ē gemit[us].
Iste aut[em] sp[irit]us s[an]ctus ut usq[ue] q[ui] de
u[er]o p[re]dit. Sed iō cū de illo
loq[ui]t[ur] aut de p[at]re p[re]dit q[ui]m p[at]r[em]
p[re]ssio[n]is ei[us] ē aut[em] q[ui] h[ab]em filiu[m]
genuit & gignendo ei dedit ut
enā de ip[s]o p[re]dēt sp[irit]us s[an]ctus.
I[tem] nō p[re]dēt enā de ip[s]o nō
dicit[ur] discipul[us]. Accipite sp[irit]u[m] s[an]ctu[m]
eūq[ue] insufflando d[omi]n[us] d[omi]n[us] ut a se q[ui]
p[re]dēt sufficiens apte o[m]n[em]d[er] suffla
do q[uo]d spirando dabat occulte.
Quia g[er]o si nascit[ur] nō t[ame]n de p[at]re
n[on] t[ame]n de filio sed de ambob[us]
vniq[ue] nascit[ur] sine dubio filius
dicit[ur] ambob[us] ut p[er] hoc q[uo]d filius
ambob[us] nullo[modo] eēt oportuit nasci
eū de ambob[us]. Ambob[us] ē g[er]o sp[irit]us
p[re]cedendo de ambob[us].

Hic d[icitur] q[uo]d nō uale[n]t i[n]f[er] a duo distingu[er]i

Quid aut[em] i[n]f[er] nasci & p[re]dē
inter sit. De i[n] excellētissima
natura loq[ui]t[ur] explicat[ur] q[uo]d p[at]r[em] & o[m]n[em]
q[uo]d p[re]dit nascit[ur] p[at]ris p[re]dat[ur] o[m]n[em]
q[uo]d nascit[ur]. Sicut nō o[m]n[em] q[uo]d bipes
est homo ē. p[at]ris bipes sit o[m]n[em]
q[uo]d h[ab]o est. Hec s[er]u[us]. Distingu[er]i aut[em]
i[n]f[er] illa g[ra]tione & h[ab]et p[re]ssione[n]e
nestro. nō ualeo. nō suffic[i]o. Ar p[er]
hoc q[uo]d & i[n] & ista ē ineffabil[is] sicut
pp[ro]p[ri]a de filio loq[ui]t[ur] aut[em] g[ra]tione[n]e
ei[us] q[uo]d enarrabit. Ita de sp[irit]u s[an]cto
ueissim[us] d[icitur] p[re]ssione[n]e ei[us] q[uo]d enar
rabit. Hab[et] g[er]o nob[is] sit q[uia] nō est
a seip[s]o filius sed ab iō de q[uo] nat[us]
est. nō ē a seip[s]o sp[irit]us s[an]ctus s[ed] ab
illo de q[uo] p[re]dit & q[uo] de u[er]o p[re]
cedit sicut i[n] o[m]n[em]d[er] de sp[irit]u s[an]cto
quō ip[s]e de deo sit n[on] t[ame]n ip[s]e filius
sit q[ui]m p[re]cedendo nō nascendo. Iam
legit[ur] eēt de deo. Ita] sup[er]ius quātū
uisu[m] est disputauim[us].

Q[uo]d sp[irit]us s[an]ctus deat[ur] d[icitur] i[n] gemit[us]
Nunc q[ue]s[er]andū est. Cū
sp[irit]us s[an]ctus nō sit gemit[us].
utru[m] debeat d[icitur] i[n] gemit[us]. Ad q[uo]d
dicitur p[er] sp[irit]u[m] s[an]ctu[m] n[on] gemit[us] n[on] i[n]
gemit[us] debet d[icitur]. Uñ aug[ustinus] ad
corinthios ait. Sp[irit]u[m] s[an]ctu[m] n[on] gemit[us] n[on]
i[n] gemit[us] fides. Circa declarat q[uo]d si certa
dixerim[us] i[n] gemit[us] duos p[re]ces af
firmat[ur] uidebim[us]. Si aut[em] gemit[us]
duos filios eēt culpam[us] filius d[icitur]
gemit[us]. Ita & sol[us] p[er] d[icitur] i[n] gemit[us]
eo q[uo]d ab alio nō sit. Uñ aug[ustinus]
i[n] xv[er]o lib[ro] de t[ri]nit[ate]. par[iter] m[ag]is
sol[us] nō ē de alio. Idē sol[us] appellat[ur]
i[n] gemit[us] nō q[uo]d ē i[n] s[er]ipturis sed i[n] s[er]ue
tudine disputantur. Et de re t[er]ta
sermone qualē ualuerit p[re]sentat[ur].

filij at de pte natu e x spūs sctūs
de pte principalit x qit de utroq
predit. Idōq cū spm sctm genuitū
nō dicim⁹ dicit tū nō audem⁹
igemtu ne i hoc vocablo ul' duos
pces i a fuitate ul' duos q nō sūt
de alio quispā suspicet. Et hys
ūbis apte ondit spm sctm nō genuitū
nec ingemtu debē dici.

Ad iheō dicit spm sctm ingemtu
quod videt p dicit adūsi.

Ihedim⁹ tū in egul' diffim
tōm cont' hēctos spm sctm
dicit eē igemtu hys ūbis. Spūs
sctūs p nō ē sed igem⁹ atz i fect⁹
pē nō ē. qā pēs ē x i pē ē. pessi
onē hz ex pte x nō nativitate. filij
at nō ē q genit⁹ nō ē. Et hys
ūbis dicit spūs sctūs eē igem⁹ qd
videt adūsi pmissis ūbis aug⁹.

Definīō fm diūsas acceptōnes
dicit eos locutos.

Sed ut ista q vī epugnānā
de medio abigim⁹. dicim⁹
q iheō alit' accepit nō ingemtu
x alit' aug⁹. Accipit aug⁹ nō inge
mtū q ab aō nō ē x fm hō de solo
pē dicit ihedim⁹ nō ingemtu dicit
nō genuitū x fm hoc pōt dici de
spū. cū spūs sctūs nō sit genit⁹.

Ex ūbis ihedim⁹ ondit ex qo
sensu dicit spm sctm ingemtu.

Quod at iheō ita accepit of
tendit' ex ūbis suis quib⁹
Leode fctū dicit qd ē a genuitū
ē a genuitū ingemtu a sctm. Est qd
nō natū nō factū ē. et ē qd natū
ē et sctm nō ē. x ē qd nō natū nō
sctm ē. et ē qd sctm ē x natū nō ē.
et est qd sctm ē x natū ē x rena
tū est x ē qd sctm ē natū ē x re
natū nō ē. p' hūc ppositōem

singul' reb⁹ sūbām subsistēnā
destinē. Ad q nō natū nō sctm ē.
pē nō ē ab aliqo ē. Ad at natū
ē x sctm nō ē filij ē q a pte genit⁹
ē nō sctūs. Ad itm nō natū nō sctm
ē spūs sctūs ē q a pte. predit. Et
enā sctm ē x natū nō ē celū et
t'ra cetiq q sūt insubilia. Ad aut
sctm x natū x renatū ē homo ē.
Ad at sctm ē et renatū nō est
aiālia sūt. Et hys ūbis ondit
iheō se igemtu accipē nō genuitū.
Aut em nō eēt pmissa dno. s.
q sine qd ē aut igemtu ē aut
genuitū aut factū atz i dōmō hz
psequitōne i assignatōe igemtu
ubi⁹ ponit nō natū.

Ad gemina ē pressio spūs scti.

Retē diligēt adnotandū

Pē q gemina ē pressio spūs
scti. etia videt q ineffabilis
ē q a pte i filij x a filio i ptem
pressit. Et tpalis ē q a pte et
filio ad pificandā cātūā predit.
Et sicut ab etno cōt' sūt ab v'p
predit ad cātūā nō diffim a pte
i filij x a filio ad cātūā. Vn aug⁹
i 1° libo de fctūte. Spūs sctūs
nō de pedit pte i filij x de filio
predit ad pificandā cātūā sed
sūt de v'p pedit. Quāvis hoc
filio pē dedit ut sicut spūs de
se ita enā de io pedit.

De tpali pressione spūs scti

Of tpali at pressioe beda
Tomelia dicit pme post
ascensioē ita loqit'. Cū spūs grā
dat' hominib⁹ pfecto mittit' spūs
a pte mittit' x a filio. pedit a pte

predicitur a filio quod est missio est ipsa
pressio. His uerbis apte ostendit dona-
tionem gratie spiritus sancti dicitur pressione id
missione eiusdem sed cum donatio uel
dano non sit nisi temporalis ostendit quia
et hoc pressio sui missio temporalis est.

Harum quod temporale est pressione augustinus
libro de trinitate insinuat
dicens. Spiritum sanctum pressisse a christo quoniam
per resurrectionem et sufflauit in discipulos.
his uerbis. Cum resurrexisset christus a
mortuis et apparuisset discipulis
sufflauit et ait. Accipite spiritum sanctum
ut cum de se predicare ostendit. Et ipse
est uerus spiritus sanctus qui de ideo exibat ut
leui euangelio et sanabat omnes. Et
ut ostendit hanc pressione spiritus sancti
non esse ad quod donacione uel dacione
ipsius spiritus addit per resurrectionem
domini ihesu hinc dedit spiritum sanctum scilicet
intra apostolorum dilectione per et item de
celo apostolorum dilectione dei quod per ipsum do-
num diffundit caritas in cordibus nostris
quod diligimus deum et proximum.

Ad alia dicitur spiritum sanctum non dari
sed dona eius.

Sunt autem alia que dicitur spiritum
sanctum ipsum deum non dari sed deo
eius que non sunt ipse spiritus. et ut ait
spiritus sanctus dicitur dari cum gratia eius
que tamen non est ipse datus homini et hoc dicitur
heda sensisse in superioribus uerbis
quibus dicitur spiritum sanctum predicare cum ipse
gratia datur hominibus tamen non ipse met
detur sed eius gratia. Bed
quod ipse spiritus sanctus qui deus est et trinus
in trinitate persona detur apte ostendit
augustinus in libro de trinitate ita dicens.

Eundem spiritum sanctum datum cum sufflas-
set ihesus de quo mox ait.

Ita baptizate omnes gentes in nomine
patris et filii et spiritus sancti ambigere non
debetur. Ipse est igitur qui etiam de celo da-
tus est die penthecostes. Quod ergo
deus non est qui datur spiritum sanctum primo
quoniam deus est qui datur deum. Item his
uerbis apte dicitur spiritum sanctum quoniam deum
datur hominibus a patre et filio. Et quod ipse
spiritus sanctus qui deus ac trinus in trinitate
est nobis datur in modum infundatur atque
illabatur mentibus apte ostendit abros
in primo libro de spiritu sancto dicens. licet multi
dixerunt spiritus quod leui fuerit angelos
suos spiritus. Unus est tamen dei spiritus. Ipse
igitur unus spiritus et apostoli et apostolice consecuti
sunt etiam. electionis dicitur quod unum po-
tuimus qui est qui non quare scindi sed
infundatur. et sensibus illabatur ut
secularis sitis extinguat ardorem qui
spiritus sanctus non est de substantia corporalis
ne de substantia inuisibilium creaturarum. His
uerbis apte dicitur spiritum sanctum ipsum qui creatura
non est infundi mentibus nostris. Item eodem
modo mutabilis est creatura sed non mutabilis
spiritus sanctus. Sed ad dubitare dicitur quod datum
est et ipse spiritus. Cum scriptum sit. Caritas dei
diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum
qui datum est nobis. Et cum sit inaccessibilis
non receptibilis tamen propter bonitatem suam no-
bis est apertus uirtute omnia sed qui solus patri-
per uisus similes. Tanta opulens uirtutibus
unicuique patris didens de suo sigillatim
et ubique totum. Inaccessibilis igitur et trinus
spiritus sanctus qui discipulorum spiritu separato
infudit quod nichil potest fuisse. Angeli ad
paucos mittebantur spiritus autem sanctus pluribus
infundebatur. Quis igitur dubitet quod
deum sit quod infudit pluribus nec uideat
unus est spiritus sanctus qui datum est omnibus licet
separatis apostolis. Et hic apte dicitur ambrosius
quod spiritus sanctus qui est substantia simul cum sit

148

una dat' pluibz. Alia quoq; aucto' h' idē
ascriuit. q' spūs s'cūs q' ē e'q'lis filio
hoibz det'. Aut n. augo de v'bis apli s'
Caritas di diffusa ē caridibz n'ris p' spm
stm q' dat' ē nob' a quo dat' ab illo
q' dedit dona hoibz. Que dona spm
stm q' t'le dat' donū q'lis ē ip'e p'rag'
ē m'ia ei' donū dat' e'q'le. s. quia
donū ei' spūs s'cūs ē. p'miss' x alijs
pluibz auctoibz apte mōst' q' sp' s'
s'cūs e'q'lis p'ri x filio nob' da' n'c' idō
tū m'ior est p'ce x filio. p'ri augo
1° li. de f'ntē p'ro id' t'q't m'ino
rem spm stm q' x eū p' m'isit x
filij arbitrandū est.

Qu' vi sancte ecclie plati dent
ul' daē possint spm stm.

Hic q'rit' v'cū x s'c' vi dent
et possit daē alijs spm stm.
Quē si alijs dat' cū ei' donatō
sup' sit dicta p'essio v' ab eis p'ce
dē spūs s'cūs ul' mitti sed carō a
cātua nō p'cedit ul' mittit' r' p'at' g'
ut ipi nō dent spm stm n'c' daē
possit. W'ri augo 1° li. de f'ntē
ait. p'ro aliq's discipuloz x dedit
spm stm d'abant quippe ut veniet
teos q'bz manū t'ponebāt nō ipi
eū dabāt. Quē mōxē i' suis p'pōi
tis enā m'it' suat' enā. Dem' p'
x symon mag' offēns aplis pe
ciūz nō ait date x m' h'at' p'ntē
ut dem' spm stm sed qu'p' m'it'
iposued' manū accipiet spm stm q'
n'c' s'p'ntia sup' d'icāt. Videns at
symon q' p' iposuit' manū aploz
dat' sp' s'c' h'ic h'ic v'bis o'ndit' augo
n'c' aploz n'c' alios platos emē dedis
se ul' dare spm sanctū.

Qu' n'c' p'nt' daē spm stm h' doret.

Et qd plus ē nō posse etiam
daē d' teode libo subdens de
xpo s'p'ntē q' accepit a p'ce p'missioz
spūs s'c' x effudit i' quo v'c' nata
mōstrata est huāna. s. x d'ina. Acc'pt'
q'ppe ut hō. effudit ut deo. Nos aut'
acc'pē quibz hoc donū possim' p'
modulo m'ro. effudē vō sup' aōs nō
v'c'q' possim' sed ut hoc fiat d' d' m'
sup' eos a q'o illud efficit' i'uocant'.
h'ic v'bis exp'esse d' nos spm
stm nō posse sup' aōs effudē id est
alijs daē.

Qu' v'c' videt' contrā.

Sed h'ic v'c' q'rit' qd' apls
ad qu' qd' se loquet' ut q'
t'buat vobis spm x op'at' v'itutes i'
uobis. s'c'e euidēt' d' t'buisset' spm
stm x itelligendū ē aplin dixisse
hoc: nō q' h'ic p'ntē x aucto'itē
dandi spm s' q' m'ist'ia h'ic i' q'
dabat' a deo spūs s'c'ūs. Et em' ut
augo sup' eūdē locū exponēs id
apli v'c'at'. Ab aplo p'dicata ē eis
fides i' q' p'dicōne aduētū p'ntē
s'c' spūs senserāt sicut illo t'p'e i'
n'ouitate i'uuitatis ad fidē
enā sensibilibz m'aculis p'ntē
s'c' spūs appebat ut t'actibz aploz
legit'. Ap'ce h'ic o'ndit' quō ul' spm
stm aplis t'buat'. p'ro v'c'q' ipm
mittendo teos sed p'dicando eis
fidē xpi quā illis i'rupientibz qd'
spūs s'c'ūs teos eēt aliq'ibz signis
visibilibz mōst'bat'. Non q' hōies
quātūcūq' sancti daē possunt
spm sanctū.

W'c'it' spūs s'c'ūs a seipso det'. Dist'
1° li. de f'ntē p'ro id' t'q't m'ino
Hic q' considerandū est cū spūs
sanctus det' homibz a p'ce
x filio qd' ē ipm templi
p'cedē ab v'c'q' ul' mitti. V'c'ū

ena a seipo det^r si dat^r a se r pce
 dit ul' mittit^r a se. Ad qd dicitur
 qd p^rius stus r deo e r donu sui datu.
 Et id r dat r dat. Bar qd e i qntu
 deo r dat^r i qntu donu. Lu at do
 natio sui datio p^rius st^r sit op^o
 di r qm sit r iduisa op^o trui
 psonar donat^r itaq p^rius stus no
 tm a p^re r filio sed ena a seipo.
Un augu i rvo li. de trinitate dt
 q seipm dat. Dicitur i qd coepu car
 nis nichil e aliud q p^rius stus. In
 tm g^o domine i qntu dat^r eis quibz
 dat. Apud se at deo e r si nem
 dat^r qd e car p^re r filio coetng anq
 cuq dact. Ret q illi dat r ipe dat
 io nme e ill. Ita et dat^r sicut di
 donu. ut ena seipm det sic deo.
no et dicit p^re no ee sue p^rius
 de qo dmi e. p^rius ubi vult p^riat.
Ecce apte dt q p^rius stus seipm
 dat. bi et p^rius stus seipm dare
 no p^re r eu p^re dae p^re r filia p^re.
Itaq p^re p^re r filia p^re aliqd qd no
p^re p^rius stus. It e si p^re r filia dant
sp^rm stm ut ipe dat aliqd. g^o opa
pat r filia qd no opat^r p^rius stus
dat g^o p^rius p^rius stus seipm. bi
at dat seipm tm r a seipo. p^redit
r mittit^r qd unq vni est. na
p^ressio t^ralis p^rius st^r ul' missio
ipius e danto r ipa e di op^o.
p^redit g^o p^rius stus t^ralit a se
r mittit^r a se r da^r a se. no e mi
ru si p^rius stus dt mitti ul' p^rede
a se cu ena r filia dt mitti a se.
N at mireis q p^rius stus
dt mitti ul' p^rede a se. na
r de filio di dt augu i r libo de
trinitate q no tm a p^re missu

e sed ena a seipo r a p^ru sto. Que
res quo filia ul' p^rius stus sit missa
cu utiq sit ubiq t^rq deo. na utiq
inqt augu le^r missu. De p^ru em
sto legit^r que mittet p^re i noie meo.
Et ite si abieo mittu eu ad uos.
Et filia de se dt. Exiu a p^re r vbi
i madu. Et ap^rius dt imisit deus
filia suu. In p^rha at seipm e ex
psona di ome celu r tra ego im
pleo. Itaq vbi do e. vbi g^o e filia
ubiq ena p^rius est p^rius stus. lluc
g^o missu e filia ubi eat r p^rius stus.
Quo sit itelligendu q sit missio
Q uo et qrendu equo ur
stelligat^r missio filia ul' p^ru
saunt. pat em sola i qd augu teod
missu legit^r missu sed filia r p^rius
stus. Et de filio p^ru videamus quo
missu. ap^rius dt. quisit do filia
sua factu ex mulie. vbi satis o^rdit
ex ipso missu filia q^o tm ex mulie
p^rinde mitti a p^re sine p^ru sto n
potuit q pat itelligit^r mississe
eu cu fecit ex fera qd utiq non
fecit sine p^ru sto. Ecce hic dt fili
u missu a p^re r p^ru sto.
Quo a p^ru sto filia sit missus
autoitatus confirmat. :-:-
Q u q a p^ru sto missu sit. ut
ait augu i eode autoitabz
confirmat. ipe x^r dt p^r p^ria.
Aut
missit me d^rs r p^rius eiq. de ho
amb^riq i libo 20 de p^ru sto ait. no
e qui dt missit me d^rs r p^re eiq
si q ueit a p^re ut saluos fueret per
catoces igit x^r g^o r pat filia mi
sit r p^rius. Idem i eode datu e a p^re
ut p^rias ait r dt puer natus est
nob r filia datu e nob. datu e audeo
ditu r a p^ru qu a p^ru missu. dt

enī filij dei. **Spūs dñi sup me p̄p̄**
qd̄ v̄nit me euuāgelizāe paup̄ibz
misit me. p̄dicāe captiuus i m̄ssi-
one x̄i. **Ad cū de libo p̄sue legēt**
ait x̄p̄r Teuāglio. **Hodie p̄pleta**
ē h̄r sp̄ritia i aūibz v̄ris ut de
se dñi eē signāet. **Bene autē**
dicit sup me q̄ q̄i filij hoīs et
v̄nctz ē x̄ missz ad p̄dicandū.
Nā s̄m dimitte nō sup x̄p̄m
ē sp̄s s̄ i x̄p̄o. **Ecce ex h̄is lib**
ostendit ambrosij filiu eē missu et
datu nobi nō tm̄ a p̄e s̄ enā a sp̄u

Ad filij sit datu enā a seip̄o. 110

Quādo ostendit eē datu a seip̄o
ita dicens Teode libo. **Cū nō**
distinguitur fuit p̄ p̄p̄am a q̄o datu si
lius sit nobi ostendit datu s̄ finitatis
ut enā ip̄e filij dedit. **Ecce h̄ d̄**
q̄ filij se dedit q̄ finitas eū dedit.
Si at̄ filij a se datu ē. a se igit̄ missz
ē x̄ a se p̄cessit. **Et hoc v̄tq̄ v̄m est**
x̄ concedi optz cū ei missio sit dina

Ad filius sit missz a se. 109

Quod at̄ a se mittat̄ auḡs
ostendit i no libo de finitate
dicens. **Ecce aq̄us cogitat ut dicat**
enā a seip̄o filiu eē missu q̄ maie
receptu x̄ p̄ta op̄atō finitatis ē. **Sz**
t̄q̄t aq̄s quōd pat̄ eū misit si ip̄e
se misit. **Cū r̄ndeo q̄rens ut dicat**
quōd eū p̄e st̄ficauit. **Et q̄ et dñs**
ait. **quē t̄q̄t pat̄ dñs st̄ficauit x̄**
misit t̄h̄c m̄dū. **Et alibi ego p̄**
eis st̄ficio meip̄m. **Itē q̄ro quōd p̄e**
eū tradidit si ip̄e se tradit. **Et r̄nq̄**
em legi. **Credo r̄ndebit se. p̄e s̄**
p̄t q̄a una ē uolūtas p̄is et filij
x̄ i se p̄abil op̄atō. **Sic igit̄ itelligit**
illā it̄natiōe ex uigine natiuitē
t̄q̄ filij itelligit̄ missz una eadēq̄

op̄atōe p̄is x̄ filij i se p̄abil factā
nō inde se p̄ato sp̄u s̄to. **ḡo a p̄e et**
filio missz ē idē filij q̄a a p̄e et
a libo ei9 s̄m ē ut mittet̄ id est
it̄natiōe hominibz apparet. **Nō em̄**
missz ē mutando locū q̄ i m̄do
eāt. **Quāp̄t̄ pat̄ iuisibil' unatū**
filio seru iuisibil' eū eū filiu iuisi-
bile faciendo misisse eū dicit̄ ē
q̄ ita uisibil' fiet ut cū p̄e
iuisibil' eē desister̄ id est si s̄ba
iuisibil' ubi i r̄tūā uisibile mu-
tata x̄ tr̄siens uēct̄ ita missz a
p̄e itelliget̄ filij ut tm̄ missz nō
enā cū p̄e mittens tueniet̄. **Cū**
id sit accepta est f̄e sui ut ma-
nēt̄ i ḡm̄lib' forma dei manifestā
tū ē q̄ a p̄e x̄ filio nō a p̄ntibz
factū sit qd̄ apparet i filio id est
ab iuisibil' p̄e cū iuisibil' filio
idem ip̄e filij iuisibil' mittet̄.

Adūm̄atim colligit̄ qd̄ ex p̄dictis
as̄tuit̄.

Quod sup̄dictis apte mōstrat̄
q̄ filij missz a p̄e x̄ a sp̄u
s̄to x̄ a seip̄o. **Et q̄ sit ip̄a missio**
p̄. **It̄natiōe id est q̄ s̄m̄ ē homo**
p̄ qd̄ uisibil' appuit qd̄ ē op̄atō
rōe p̄is et filij x̄ sp̄is sancti.

Questio cur d̄t̄ a meip̄o nō uē

Sed ad hoc nō oppōit̄ si
filij a seip̄o missz. **Cur ḡo**
ait a meip̄o nō uem. **Ad hoc**
auḡs r̄ndit i 2o libo de finitate
dicens. **Ecce dicit̄ eē s̄m̄ s̄m̄**
sui s̄m̄ quā nō fent ut mittet̄
id est nō ē op̄atō it̄natiōe s̄
s̄m̄ forma dei.

Adūm̄atim colligit̄ qd̄ ex p̄dictis
as̄tuit̄. **It̄natiōe nō uē**
tm̄ missz sit filij an mittat̄

q̄ teo ē p̄ncip̄i auctoꝛitas q̄ nō h̄
 de q̄o sit a q̄o filius ē ⁊ sp̄s s̄c̄us. p̄
 em̄ ē ut ait. auḡs Teode. libo p̄nci
p̄iu totus dimitatis ul' si meli⁹ dicit
deitatis q̄ p̄ncip̄iu ē filius ⁊ sp̄s s̄c̄us.
 Nā ut ait auḡs Teode. Si voluisset
 enā de⁹ p̄ subiectā cātiā visibi
 lit̄ app̄et. Absurdissime t̄n̄ aut a
 filio q̄ genuit a a sp̄u s̄c̄o q̄ de illo
 p̄dit miss̄o dicit. Cogruent̄ aut
 ille miss̄o dicit q̄ carne app̄uit. miss̄o
 aut ille q̄ teo nō apparuit.

Putauerūt q̄dā filius ⁊ sp̄m s̄c̄m
minores fuisse p̄e q̄a miss̄o dicit.

T Deo q̄ putauerūt q̄dā h̄t̄n̄
 t̄n̄ p̄ nō sit miss̄o sed filius
 ⁊ sp̄s s̄c̄us p̄em̄ maiore ⁊ filius
 minore ⁊ sp̄m s̄c̄m at̄ p̄em̄ q̄si
 maiore miss̄o ut̄q̄ minore. Ed̄
auḡs ip̄bat t̄m̄o libo de t̄ntate
ill' dicens. Nō iō t̄q̄t arbitriū
ē minore cō filius q̄ miss̄o ē a p̄e.

Rec̄ iō m̄d̄e sp̄m s̄c̄m q̄ ⁊ p̄e
eū miss̄o ⁊ filius. Siue enā p̄e
visibile cātiā siue p̄o⁹ p̄ p̄nci
p̄m om̄endacōnē nō p̄t̄ t̄q̄l̄t̄
ul' t̄p̄l̄tate ul' dissimilitudine s̄c̄e
t̄p̄t̄us h̄ p̄oim̄ ~~h̄ p̄oim̄ s̄c̄e~~
t̄telligant. Nō q̄o iō p̄e dicit̄ miss̄o
filius ul' sp̄m s̄c̄m q̄ ē c̄t̄ maice
⁊ illi minores sed maice p̄t̄ aucto
ritate p̄ncip̄i om̄endanda ⁊ q̄a
t̄ visibili cātiā nō sicut illi ap
paruit. t̄re oñsu ē q̄ sit miss̄o
filius ⁊ q̄b⁹ moīs mittit.

De missione sp̄s s̄c̄i q̄ fit duob⁹
modis visibilis ⁊ invisibilis.

XV **D**icit̄ de missione sp̄s s̄c̄i
 videndū ē p̄ illa t̄ffabile

Agui

⁊ et̄nā p̄essione p̄dit a p̄e ⁊ filio
 ⁊ nō a seip̄o q̄ sit ei⁹ t̄p̄alis p̄essione.
 q̄ dicit̄ miss̄o siue donacō. Ad q̄d̄ di
 cit̄ q̄ sicut filius duob⁹ moīs dicit̄
 mitti. Uno q̄o visibilis app̄uit. alio
 q̄o invisibilis castis mentib⁹ p̄p̄it.
 It̄ ⁊ sp̄s s̄c̄us a p̄e ⁊ filio ac seip̄o
 duob⁹ moīs p̄de siue mitti siue
 dai dicit̄ uno visibilis alio invisibilis.
 Dum ē ei visibilis cātiā demōstrā
 sicut t̄die penthecostes alijsq̄ vici
 b⁹ t̄ dat̄ t̄odie invisibilis illabendo
 mentib⁹ fidelit̄.

Quis de iō modo missionis que
fit visibilis.

Et p̄mo agam⁹ de iō missi
 oīs modo q̄ fit visibilis p̄e
 De hoc auḡs t̄o libo de t̄ntate
ait. In p̄mptu ē t̄telligē de sp̄u
s̄c̄o t̄ miss̄o ⁊ ip̄e dicit̄ factū eū
ē q̄dā cātiā p̄es ex t̄p̄e q̄ visibilis
oñdēt̄ sp̄s s̄c̄us siue cū t̄p̄m d̄m̄
corpali p̄e colūbe descendit. siue
cū t̄die penthecostes factū ē subito
de celo son⁹ q̄ ferret̄ flat⁹ vehe
mens ⁊ vise sūt illis lingue diuise
sicut ignis. q̄ ⁊ t̄edit sup̄ unūq̄q̄
eor̄. Hec op̄acō visibilis exp̄ssa
⁊ oculis oblata mortalib⁹ missio
sp̄s s̄c̄i d̄m̄ est nō ut app̄eret
ei⁹ ip̄a s̄c̄a q̄ ⁊ ip̄e invisibilis
⁊ t̄gm̄bilis ē sicut p̄e ⁊ filius sed
ut ex t̄dieb⁹ visis corda hoīm̄ cō
motū a t̄p̄ali manifestacōe venē
tis ad occultā et̄ntatē p̄ p̄ncis
t̄d̄t̄nt̄. t̄re h̄is v̄bis ap̄it auḡs
illū modū missionis q̄ visibilis
exhibet. Cū t̄n̄ ip̄e sp̄s s̄c̄i nā
nō videat̄ q̄ n̄ t̄ illis cātiā n̄
ēat̄ q̄ t̄ alijs sed ad aliud. In illis

em car ut p cas ad hoies venietes
 ondet ee illis ad quos ille carie
 veniebat. No em spūs sūs tpali
 motu nūc uel ul descendit i hoies
 sed p tpale motū carie signifiata
 ē spūalis x iuisibil spūs sū i fusio.
 Et ut apca dicit p illū modū mis
 sionis spūs sū copulat exhibiti. est
 mōstra spūal x mōre missio spūs
 sū sū donatō de q agendū ē cū filij
 sū mōre pēe sū formā carie i qua
 appuit cur nō x spūs sūs sū.

Sed pūs qrendū ē cū filius
 dicit mōre sū missionē q pēe
 i forma carie appuit. Cur x spūs
 sūs nō dicit filie mōre pēe
 nūc sū carie appuit. Nā de filio
 q mōre sū pēe sū formā x missi
 appuit apre ondit augu 1o li.
de trinitate dicens. Misit deus filium
 suū sūm ex mulie sūm sub lege
 usq adeo pūū ut sūm. eo itaq
 missi qō factū. Nācānt qō factū
 mōre x itū mōre i qūtu sūm.
 x itū sūm i qūtu missi. Ete hōs
 q filij i qūtu ē missi. i. sūs. est
 mōre pēe Cur qō spūs sūs nō dicit
 mōre pēe cū et ipse caria accepit
 ul assūpsit i q appuit q alit spūs
 assūpsit caria i q appuit alit filij.
 Nā filij accepit p unione. spūs uō
 nō. filij em accepit hoiem ita ut
 fiet hō. spūs uō sūs nō ita acce
 pit columbā ut fiet colūbā. De hō
augu i 1o li de trinitate ita ait. Dō
 missi spūū ē q deus pēe mōre sū
 spūū sū ul spūs sūs mōre patre
 q nō sic ē assūptū caria i q appa
 reret spūs sūc assūptū ē p filij

hois i q sū ipius ubi dei pō pūm
 ret nō ut habet ubi di sicut alij
 sū sapientes sed q ipm ubi cēt. Ad
 em ubi i carne ad ubi mō. i. aliud
 ubi ē i hoie. aliud ubi hō. Nā et
 ex hoie pōm ē i eo qd ait ubi mō
 sūm ē. Nō qō p assūpta ē caria i q
 appuit spūs sūs sicut assūptū est
 mō i a x huana forma ex uigē maia.
 Nō et colūbā ul illū flatū ul illū
 ignē bñficiat sibi p t unitate pō
 gūxit tētū. Et p dicit apre ondit
 ē sū qd filij dicit mōre pēe x qre
 filij dicit mōre pēe x nō spūs sūs.

Ad filij sūm q homo factū ē nō tm
 a pēe x spū sū sed etiā seipō mōre ē.

Notandū q filij sūm q homo
 sūs ē nō tm pēe sed spū sū
 et etiā seipō mōre dicit. Et q etiā se
 ipō mōre dicit sūm formā sūi.
Augustinū ondit i pō libo de trinitate
dicens. Ertrauert hoies ea q de
 xpo sūm hoiem dicit sūm ad eius
 sūbām q sēpina ē triffentes
 sicut illud qd ipse dñs dt. pēe maie
 me est qd pōt formā sūi uitas
 dt. sūm q modū etiā mōre seipō
 sūs ē q seipm exinamuit sūm
 sū accipiens. Nō em sic accepit
 sūm sūi ut amittet formā dei
 i q cālis ē pēi. In sūe qō dei un
 genitū pēe equal ē pēi. In sūe
 sūi etiā seipō mōre est. Nō q
 i meito sūptūa dt ut p. s. x cāle
 pēi filij x pēem maie filio. Ill
 em pōt di formā. hor at pōt
 formā sūi itelligi. De hor eode
i 2o libo de trinitate ait. Dei filij
 cālis pēi sūm di sūm i q est et
 mōre pēe sū formā sūi quā

accepit i qua no mo pte sed ena ppu
sto ut hor tm sed ena seipo minoe
iuentis e. pte qua ut idem ait in
libo qd maximu no tm pte sed
se ena seipo a spu sto minoe facty
e a ena minoeaty paulonmg ab
angel. sp g^o dei fily ut ipe ait
i pmo libo de finte deo pti egle
na. habitu minoe. i tpe sui qua
arcepit. Hys auctoitatibz apre ondit
fily fm forma sui minoe pte et
seipo et spu santo.

Hilary aliis qd pte sit maior ut
filius tm minoe.

Hilary aut dice vide qd pat
sit maior filio ut tm filius
minoe sit pte. pat em dicit maior
apre auctoitate qd teo e auctoitas
gnatōis fm qua. dicit pat maior
me est. Et apulus donauit nome
qd e sup omne nome. Tu g^o ait
pat maior me est. Hor e ac si
diceret donauit in nome. In ip^o tqt
hilary i libo 1° de finte donatis
auctoitate pat maior me est.

Quat p dom ofessione fily minoe
e. maior itaq donans e sed minoe
id no e cui vni ee donat. Aut
em ego a pte vni sumy si no
hor donat ihu ut ofitendy sit
i gla dei pti minoe pte est. Si
at i ea gla ei donat ee qd pat e
hes a i donans auctoitate quia
maior est. Et donanti ofessio
qd vni sit. maior itaq pte filio
e a plane maior cui tm donat ee qm
e ipe. Cui inastibulus ee ymagine
sacmēto natiuitatis iptit que ex se
tpe sua gnāt. Audisti lectoe qd sup
hor dicit hilary cuiy uba ubiq

ortrit diligent nota neq itellige.

De missione spūs scti qd iustibz mittit.

Ham nūc accedamz ad assignā
da missione spūs scti qd iustibz
lit mittit i corda fidelit. Na ipse
spūs sctis qd deo e ac tna t tinte pte
ut sup ostensu e a pte et filio a seipo
ipalite pcedit. i mittit ac donat fi
delibz. Et qd sit ista missio sui do
natio ul qto fiat qfiderandū e.

mittit qd ad hac ostensione
necessariū e. qd spūs sctis e caritas
q diligit deū et prīmū.

Hoc at ut itelligibilz dorei
ac pleny pppiti ualeat p
mittendū e qd ad hoc ualde ne
cessariū dicit qd e sup a sacris
auctoitatibz ostensu qd spūs sctis
amoe e pti a fily qd se iure amat
a nos. Hys at addendū e qd ipe
idem spūs sctis e amoe su caritas
q nos diligit dū a prīmū q caritas
cū ita e i nob ut nos fiant dilige
deū a prīmū tūc spūs sctis dicit
ul dai nob a q diligit ipam dilō
ne q diligit prīmū i eo ipō dū
diligit qd ipa dilō dō e i spūs sctis.

Auctoitatibz ita esse ofirmat.

Hoc aut i re tanta aliqd de
mo ifluc videamz sacis
auctoitatibz qd dū e corroboremz
de h^o aug^o i vno libo de finte
ait. Cui prīmū diligit ofequēs
e ut ipam pcpue dilōne diligit.
Deo at dilō est. qm g^o e ut p
cpue diligit. Itē i eode deo dilō
e ut ait iohānes apulus ut quid g^o
img a crīmz i sublimia celoz et
yma trax qrentes eū q e apud
nos. si nos ee uelimz apud dū.

24

Nemo dicat nō noui qd diligit di-
ligat frēm & diligit eandē dilōne.
magis n. nouit dilōne q diligit
p frēm que diligit. Et nō p nō
noxiem deū habē dī q frēm pla-
ne notioe q pntioe q mtiocē
q frōnem. Amplertē dilōne dī
& dilōne amplertē dī. Ita ē dilō
q omēs bonos angelos & omēs di-
puos qsonat uinclo sctitatis. Quō
ign' sanxioēs sunq a timoē supbie
tanto sunq dilōne plēmōēs et
quo n deo plēn q q plēn est
dilōne. Itis libis satis oñdit aug
q dilō ipa q diligit dī ul' p
mū deū ē. Bed adhur apnā eodē
libo subdit dicens dilōne supna
amendet iohānes aplis attendamq.
Qui diligit iqt frēm suū i luce
manet & scandalū teo nō ē. mani-
festū ē q iusticie pōne i frīs di-
lectione posuit. Ita i qo scandalū
nō ē utiq pfectū ē. Et nō uidet
dilōne dei tacuisse qd nō p facit
n q i ipa frīa dilōne uult itelli-
gi deū. Aptissime em i eadē epla
pauloq dicit itū dilectissimū dili-
gamq iure q dilō ex deo ē. Et
ois q diligit ex deo natū ē & q
nouit deū. It nō diligit n qno-
uit deū q deo dilō est. Ita qtesa
satis apte dicit eandē ipam fra-
trīa dilōne. Ita frīa dilō ē q
diligit iure nō solū ex deo sed
etia deū ē tanta auroitate sct
iohis p dicit. Ita g de dilōne di-
ligimq frēm de deo diligit frēm
nt fieri p ut eandē dilōne nō
papue diligit q frēm diligit
qm deū dilō est. It q nō diligit
frēm nō ē dilōne & q nō ē i

dilōne nō ē i deo q dō dilō ē. Et
aptissime dicit frīa dilōne dī ē.
Ita frīa dilō cū sit deū nō ē p
ul' filia sed tm spūs sctūs.

Qum ut frīa dilō sit deū nec
pat est nec filia ē sed tm spūs
sctūs q. Ita i frūtate dilō ul' caritas
di. It aug' i xv° libo de frūtate ait
It i domo dei nichil maig ē carita-
te & nullū ē maig domū dei q spūs
sctūs. Quid qsequētia ē q ut ipse
sit caritas q dī deū & ex deo. Ita et
iohēs ait dilō ex deo est. Et paulo
post deū dilō est. ubi manifestat
ca dicit dilōne deū quā dicit
ex deo. deū g ex deo ē dilō. It i
eodē iohānes uolens de hac re
apnā loqui. In hoc nōt cognosimq
q i ipō manemq & ipse i nob q de
spū suo dedit nobis. Spūs itaq sct
de q dedit nob facit nos i deo ma-
nē & ipm i nob. It ut frīa dilō.
Ita ē ign' deū dilō. Ita g significat
ubi legit deū dilō ē. It hys appet
q spūs sctūs caritas est.

It nō ē dictū p causā illd deū
caritas ē sicut id. It es patia mea
& spes mea.

Sed ne forte aliquis dicat illd
dīm ē p expōsiōne cause
deū caritas ē eo. s. q caritas sit ex
deū & nō sit ipse deū sicut dī deū
ē mīa patia & spes nō q ipse sit
ista s q ista eo sūt. Ita aug
oñdens nō hō ē dīm p cūm sit
illa i xv° libo de frūtate ita dicit.

It nō dictū sumq caritate nō ptea
ē dictū dīm q ipa caritas sit nulla
suba q dei digna sit nō sed qd
donū sit dei sicut dīm ē de deo
sed q ab ipō nob ē. It alibi.

ipso est panis mea. **H**ic enim sensu
facile refellet spatium ipsa loquutio.
Tale est enim. Tu es panis mea que
est. **D**ne spes mea et deus meus misericordia mea
et multa filia. **N**o est ita dnm. **D**ne
carnitas mea a tu es caritas mea aut
deus caritas mea. **B**ed ita dnm est deus
caritas est. hoc quod non dicitur. **I**stellum
a dno non exponem gratia a nobis. **N**o
enim apud quodam possumus dicitur deus
gratia caritas est. **E**t predictis clarescit quod
spiritus sanctus caritas est quod diligimus de-
um et proximum. **U**n facilius est nobis ostende-
dere quod spiritus sanctus mittat nobis suum
Quod spiritus sanctus mittat suum. **D**et
detur nobis.

Unt enim mitti vel dari dicitur
nobis cum ita in nobis est ut fiat
nos diligere deum et proximum per quod manemus
in deo et deus in nobis. **U**n augustinus hinc mo-
du missionis insinuans in xpo libro de
trinitate ait deus spiritus sanctus qui procedit
ex deo cum datus fuerit homini accendit eum
ad diligendum deum et proximum et ipse
dilectio est. **N**o enim hoc homo unde diligitur
deum non ex deo. **E**re quo datur vel
mittitur nobis spiritus sanctus per quod dicitur
datus suum domini. **N**o domini augustinus
commendat apud explanans quod
dicitur in eodem libro. **D**ilectio inquit dei dif-
fusa est in credentibus nostris ut ait apostolus
per spiritum sanctum qui datus est nobis. **N**ullum
est ipso dei dono excellens. **S**olum
est quod dividit inter filios regni et
filios dyaboli. **D**antur et alia per spiritum
mitem sed sine caritate nichil proficit.
Nisi ergo tunc inquiratur cum spiritus sanctus
ut cum dei et proximi fiat amatores
a suis non transferat ad dextram

net spiritus sanctus prope dicitur domini non
prope dilectionem quam quod non habuit.
Et si loquitur omnibus lignis et habuit
prophetiam et omnem scientiam et omnem fidem
et distribuit substantiam suam et reddidit
corpore suum ut ardeat nichil ex-
dest. **U**n tunc ergo bonum est sine quod ad
etiam vitam eternam tanta bona pro-
ducunt. **I**psa vero dilectio vel caritas non
vni rei nomine est utrumque producit
ad regnum. **D**ilectio ergo quod ex deo est et
deus prope spiritus sanctus est per quem diffu-
ditur in credentibus nostris deus caritas per quam
nos tota inhabitat eternitas. **Q**uo tunc
fuit spiritus sanctus cum sit deus vocatur
etiam domini. **Q**uod domini prope quod
non caritas intelligendum est quod producit
ad deum. **E**t sine quod quodlibet ad
dei domini non producit ad deum. **E**re
hic aperitur quod superius dicitur. quod
caritas sit spiritus sanctus et domini ex-
cellens et quod hoc domini. **I** spiritus
sanctus dicitur nobis. **C**um ita mittitur
alicui. **I**tem hoc est talis quod ut enim
fiat dei et proximi amatores quod cum
fiat tunc dicitur dari suum mitti alicui
et tunc ille dicitur habere prope spiritum sanctum.
Utrum credendum sit quod spiritus sanctus
augeatur in homine et magis ac minus
habeatur vel dicitur.

No quod si caritas spiritus sanctus
cum ipsa augeatur et minuat
in homine et magis ac minus
Et diversa tempora habeatur utrum cre-
dendum sit quod spiritus sanctus augeatur
vel minuat in homine et magis vel
minus habeatur. **S**i enim in homine au-
getur vel minuat et magis vel
minus datur et habetur mutabilis est
vni. **D**eus autem omnino immutabilis est

vi^o q^o ut spūs sūs nō sit cūctas
 ul' cūctas nō augeat^r ul' minuat^r
 i hōie. Itē cūctas q^o nō hñti dat^r ut
 heat^r q^o hñti ut pleni⁹ heat^r. **Bi**
 go spūs sūs cūctas et nō hñti da^r
 ut heat^r q^o hñti ut pleni⁹ habeat^r
 quō dat^r nō hñti cū ipē ut dō sit
 ubiq^o q^o i omib⁹ cūctas tot⁹. **Et** quō
 pleni⁹ dat^r ul' hēt^r sine sū mīmo^o

Responso ad p^{ri}ma q^ostione.

Nis itaq^o p^{ri}ndem⁹ dicentes
 q^o spūs sūs sine cūctas p^{ri}nti
 imutabil^r ē nō i se augeat^r ul' mi
 nuat^r nō i se i caput magis ul' mīn⁹
 sed i hōie ul' pot⁹ hōi augeat^r et
 minuat^r magis ul' mīn⁹ dat^r
 ul' habet^r. **Sicut** dō d^r mag⁹ fūm
 et exaltat^r q^o tū i se nō mag⁹ fūm
 nō exaltat^r. **Un** p^{ri}ha d^rcedet hō
 ad cōc⁹ altū⁹ et exaltat^r de⁹ sup⁹
 quē locū ait auctoitas dō i se
 sed i cōc⁹ hōis grandescit. **Et** igni⁹
 spūs sūs dat^r hōi et dat^r ampliq^o
 dat^r et augeat^r magis ac mīn⁹
 mīn⁹ hēt^r et tū imutabil^r. existit

Responso ad s^{ec}undam q^ostione.

Quinq^o ubiq^o sit et i om⁹ cūctā
 tot⁹ sūt tū multi q^o eū nō
 hñt. **Nō** em̄ om̄es spūm sūm hñt
 i q^o b⁹ ē. **Alioq^o** et ir^{ra}ōnabiles
 cūctas habent spūm sūm quod
 fidei pietas nō admittit.

Auctoitate q^ofirmat utrāq^o p^{ri}ncipiōz

Quā^o autē cūctā fiat q^o d^r dixim⁹
 auctoite finim⁹. **Et** magis
 et mīn⁹ spūs sūs p^{ri}ncipiat^r et hōi
 augeat^r et nō hñti det^r et hñti
 ut pl⁹ habeat^r. **Augustinus** oñdit
 sup⁹ iohem dicens. **S**ine spū
 sūo q^ost^rat xpm̄ nos nō dilige^r
 et eis mandata suaē nō posse

et id nos posse atq^o agē tanto mīn⁹ q^onto
 illū p^{ri}ncipim⁹ ampliq^o. **Idēq^o** nō sōm̄
 nō hñti vīnecū hñti nō i cūctū p^{ri}
 mittit^r nō hñti q^odē ut heat^r hñti at^r
 ut ampliq^o heat^r. **Nā** si ab a^o mīn⁹
 et a^o apliq^o nō habet^r spūs helizeus
stō helie nō dicit^r. Spūs q^o ē in te
 du⁹ sit i me. xpo at^r q^o ē dei filiq^o
 nō ad mensurā dat^r ē spūs. **Recp**
 et sine grā spūs sūt ē mediatōe
 dei et hōim̄ hō xpi. **Et** ei ē vīn
 gemiq^o filiq^o eq^olis p^{ri} nō ē grē s^o
 nē. **Et** at^r i vīn⁹ vīn⁹ gemi⁹ at^r
 sūpt⁹ ē hō grē ē nō nē. **certis** at^r
 ad mensurā dat^r et dat^r addit^r dō
 nec vīn⁹ q^o p^{ri} mō sue p^{ri}ncipiō
 p^{ri}a mensurā cōpleat^r. **Itē** exp^{ri}ssit
 hōis q^o spūs sūs magis et mīn⁹ dat^r
 ul' accipit^r et hōi dat^r augeat^r et hñti
 et nō hñti dat^r et i hñte augeat^r et
 p^{ri}ncipiat^r p^{ri}mo ut vīn⁹ magis et p^{ri}nc
 loquat^r hō i ea p^{ri}ncipiat^r et desinat^r aliq^o
 et tūc ip^o d^r p^{ri}ncipiat^r q^o tū nō p^{ri}ncipiat^r
 nō desinat^r ul' desinat^r p^{ri}ncipiat^r i se q^o dō
 ē. **Un** aug⁹ i omelia i^o sup⁹ eplā
iohis ait p^{ri}bet se quisq^o q^ontū i
 illo p^{ri}ferat^r cūctas ul' pot⁹ q^ontū
 ipē i cūctate p^{ri}ferat^r. **Nā** si cūctas
 de⁹ nō p^{ri}ncipiat^r nō desinat^r. **Sic** g^o d^r
 p^{ri}ncipiat^r i te cūctas q^o tu i ea p^{ri}ncipias.
Itē quō itelligendū sit cū dicit^r
 spūs sūs augei nob⁹ q^o nos i
 eo. **S** p^{ri}ncipim⁹ sic et alia hūmōi.

Et aliq^o dicit spūm sūm nō esse cūctate q^o diligim⁹ deū et p^{ri}ncipiō.

Spū dōm̄ ē q^o spūs sūs cūctas ē
 p^{ri}ncipiat^r et filiq^o q^o se iu⁹re diligit^r
 et nos et ipē idem ē cūctas que
 diffundit^r i cōc⁹ ubiq^o n⁹is ad dili
 gendū deū et p^{ri}ncipiō hōi

alim omnes catholici credunt. qd spūs
sūs sit caritas p̄ris & filij. qd aī ipse
id sit caritas q̄ diligim⁹ dñm & p̄ri
a plerisp̄ negat. Dicitur ei si spūs
sūs ē caritas p̄ris & filij & nra eade
gō caritas ē q̄ de⁹ diligit & q̄ nos
diligim⁹ eū. Hoc scō auctoritates
negat vident. Et em̄ aug⁹ i libo

2ª lra
A

de spū de caritate vñ ē dilcō
ñ vñ & ip̄a fides. i. a spū s̄to. qd
em̄ est i nob̄ ñ diffundit̄ i nob̄
p̄ spūm. Caritas at̄ dei dicta ē diffu
di i cordib⁹ nr̄is nō q̄ nos ipse diligit
sed q̄ nos s̄nt dilectores suos. Sicut
iusticia di dī q̄ nos iusti ei⁹ m̄imē
efficiunt. & dñi salus q̄ nos saluat
& fides x̄i q̄ nos fideles s̄nt. Hys ub̄
vñ monstrat̄ distinctio int̄ caritatē
q̄ de⁹ diligit & q̄ nos diligim⁹. Et
sicut iusticia nra dī dei nō q̄ ipse
ea iust⁹ sit sed q̄ ea nos s̄nt. illu iustos
& fides & salus sit vñ dñi caritas di
q̄ est i nos nob̄ nō q̄ ea diligit sed ipse
q̄ ea nos diligit facit s̄nt. De hoc
em̄ idem aug⁹ i xpo libo de caritate
ait. Cū iohānes cōmemorasset di
dilectōnē nō q̄ nos eū sed q̄ ipse di
lexit nos. Et misit filium suū libe
ratōem p̄ p̄ris nr̄is erit. Et h̄c
videt̄ manifeste du diuidē dilcō
nē q̄ nos diligim⁹ deū ab ea q̄
ipse diligit nos. Si gō inquit spūs
sūs dilcō est q̄ de⁹ diligit & q̄ nos
diligim⁹ duplex dilcō ē p̄mo duo
diuisa est qd̄ absurdū & a v̄itate
longe ē. qd̄ ē gō dilcō q̄ diligim⁹
sed q̄ de⁹ tñ diligit. in

Responsio ad p̄d̄m defians aucto

His p̄ndem⁹ p̄dictis aucto
ritatū ūba defiantes h̄o modo.
Caritas dei dicta ē diffundi i cordib⁹

nr̄is nō q̄ ipse diligit nos sed qua
nos diligit s̄nt. Hys ub̄is nō
diuidit̄ nō diuisa ond̄it̄ caritas q̄
de⁹ diligit ab ea q̄ nos diligim⁹
sed potius cū sit una & eade caritas
Et dicit̄ ip̄a dei caritas diuisis de
causis & rōnib⁹ dici caritas i sc̄ptū
appellat̄ ond̄it̄. Dicit̄ et di caritas ill
q̄ ea de⁹ diligit nos ill q̄ nos ea sui
dilectores s̄nt. Cū gō ab aplō dicit̄
Caritas di diffundit̄ i cordib⁹ nr̄is
nō ē dicta caritas di q̄ nos diligit
sed q̄ s̄nt nos diligit. i. nō ibi ap
pellat̄ caritas di eo q̄ de⁹ nos ea
diligit sed eo q̄ nos ea sui di
lectores s̄nt. Et q̄ ea rōne possit
dici caritas q̄ nos ea diligit s̄nt. Et
sili gr̄ie loquēdis ond̄it̄ sicut di
iusticia di q̄ nos iustificat. Et dñi
salus q̄ nos saluat. & fides x̄pi
qua nos fideles s̄nt. in

Definatio sc̄de auctoritatis.

Similit̄ & alia expōit̄ aucto
ritatē. Vbi ait dilcōnē
di cōmemorā nō q̄ nos eū sed
q̄ ipse dilexit nos. Et si dicit̄ cō
memorat dilcōnē di nō p̄m q̄ ea
diligim⁹ dñm si p̄m q̄ ipse ea nos

Aliud obicit̄. Diligit

Sed aliud ē requirit̄ qd̄ n̄gō
arget. dicit. n. sup̄ aug⁹
q̄ dilcō ē a spū s̄to a quo fides.
Dicit gō fides nō ē spūs s̄tus a
qō ē. Ita nō caritas. Quō caritas
spūs s̄tus ē si ab ip̄o ē. nā si ab
ip̄o ē & ipse est gō spūs a seip̄o
ē. Ad qd̄ dicit̄ spūs s̄tus qd̄
a seip̄o nō ē sed tñ a seip̄o dat̄
nob̄ ut sup̄ dicit̄ est. Dat̄ em̄
seip̄m nob̄ spūs s̄tus. Et ex hoc

sensu dicitur e q caritas ab ipso est
nob sed in ipa spūs sūs ē. fides af
ē a spū sū nō ē spūs sūs q do
mī ul datu solūmō ē nō deo dms.

**De alias rōnes q aucto
ritates ad idem pbandū.**

Hias quos rōnes ad
idem oñdendū. q caritas
nō sit spūs sūs q caritas affectio
mentis q motū aī spūs sūs uō nō
ē affectio aī ul motū mentis q spūs
sūs imitibī ē q caritas nō ē q caritas.

De caritas ē motū aī ul affectio.

Quod af caritas sit affectio aī
q motū mentis auctoitatibz rō
firmat. Dicit ei augy 1° lib^o de

domina xpiana. Caritate uero motū
aī ad fruendū deo pp̄ ipm et se
ac pp̄o pp̄ dīm. Idem 1° lib^o de

mōtia ecclie catho^{re} tractatus illd
ūbū apli. Ret moes ut iustas po
teit nos sepaē a caritate dei. Caritas
dei rquit hū dīm est dīm que aī
nri rectissima affectio ē q giūgit
nos deo q eū diligimz. Ecce hys
ūbū exprimit q caritas ē affectio q
motū aī. Et p hoc nō vī ēē spūs sūs.

De pōnō de fūmō auctoites.

H qd dicitur hor ita dīm
ēē sicut dī dē ē spēs nra
q pācia nra q sūt nos pp̄are et
pāi ita caritas dī ēē motū siue
affectio amīnī q p eā mouet et
affiat aīq ad diligendū dīm. Idē
af mīreū si caritas cū sit spūs
sūs dicitur motū mentis cū enā
1° lib^o sapie dicitur de spū sapie q
attingit a fine usq ad fine qd ē actū
mobilē rō uicō incoquat qd n
idd dī q sapia sit mobile aliqd

ul aliq actū sed q imobilitate sui
oīa attingit nō locali motu sed ut
ubiq sep sit q mīsp̄ rclusa teneat
Dicit q caritas dī motū aī nō q ipa
sit motū ul affectio ul ita aī.
Sed q p eā q ēēt uīq affiat mēs
q mouet. Est q caritas uē spūs sūs.

Idē augy pmissū apli ubū trar
tans Teodē lib^o 8. caritate dī ec
bonū qō ml meliā q p hoc ipam
ec dīm significat dicens. Si nlla
res ab eīq caritate nos sepaē qd ec
nō solū meliā sed enā cūis hor
bono p̄t. Ecce dī q caritate nichil
meliā ē. Caritas qō spūs sūs ē qui
deo est q domū dei siue datū qui
diuidit singul fidelebz dona nec
ipē diuidit sed rdiuisq singulis
dat. Idē augy 1° ubi iohānes dī
Idē ad mensiā xpō dai spm aut
retis uō diuidit. Idē qdē ipē spūs
sed dona ems.

De q credendū sit q p donū dent

N qd dicitur cū spūs sūs
p que diuidit dona ipē sit
donū. Idē q credendū sit q
p donū diuidant ac dent. Ad qd
dicimz qā p donū qd ē spūs sūs
singul pp̄a dona diuidit q p ipm
cōit omēs boni hūt. Idē augy 1°
lib^o de fūitate ait. p donū qd est
spūs sūs rōē oībz mēkīs xpī
mlta dona q sūt quibadā pp̄a di
uidit. Idē n. singuli quīq habēt
oīa s hū illa. alij alia spūs ipm
donū a qō cuiq pp̄a diuidit omēs
hūt idest spm sūm. Idē dī p do
nū dona dai.

De qd p̄t sūs eadē rōē donū q datū

Dicere diligent con
siderandū ē cū spūs sūs

**Dist^o
xviii.**

18

dicat donū & datū utriū eadē rōne
ut q̄ ei nomē quēat qd̄ unq̄ videi
p̄t. Si ei idem sit sp̄m̄ st̄m̄ d̄m̄ & sp̄m̄
st̄m̄ donai ex eadē rōne ut sp̄m̄ st̄m̄
d̄m̄ d̄m̄ & donū. Hoc etiā vidē auḡ
singulac̄ i x̄v̄o lib̄ de f̄mitate cū ait.

Sp̄m̄ st̄m̄ it̄m̄ donū dei ē tāntū
dat̄ eis q̄b̄ dat̄. Apud se at̄ d̄s est
& si n̄c̄m̄ dat̄. Et̄ apte d̄t̄ sp̄m̄ st̄m̄
donū appellat̄ q̄ d̄t̄. Si at̄ ex eo t̄m̄
appellat̄ donū q̄ dat̄ nō ab et̄no fuit
donū quia nō dat̄ n̄ ex t̄pe.

Responsio quāe dant̄ ul̄ donatū
d̄m̄ sp̄m̄ st̄m̄.

Ad qd̄ d̄m̄ q̄ sp̄m̄ st̄m̄
& donū d̄t̄ & datū sine donatū
sed datū sine donatū ex eo t̄m̄ d̄t̄
q̄ dat̄ ul̄ donat̄ qd̄ habet t̄m̄ ex t̄pe.

Hic quāe donū.

Donū nō d̄m̄ nō ex eo t̄m̄
q̄ donet̄ sed ex p̄p̄tate quā
habuit ab et̄no. Nō & ab et̄no fuit
donū. Temp̄t̄ue ei fuit donū nō
q̄ daret̄ sed q̄ p̄p̄t̄ a p̄e & filio.
Nō auḡ i n̄o lib̄ de f̄mitate.

Dicit̄ natū eē et̄ filio a p̄e esse.
Ita sp̄m̄ st̄m̄ donū dei eē ē a p̄e
p̄cedē & a filio. Hic apte ōndit̄ q̄
sp̄m̄ st̄m̄ eo donū ē qd̄ p̄cedit
a p̄e & filio sicut filia eo ē a p̄e
q̄ nat̄ ē ab eo. Nō em̄ idem filio
eē a p̄e & sp̄m̄ st̄m̄. nō ea p̄p̄tate
filia d̄t̄ eē a p̄e qua sp̄m̄ st̄m̄. Nā
filia d̄t̄ eē a p̄e q̄ gem̄ ē ab eo.
Sp̄m̄ st̄m̄ nō d̄t̄ a p̄e & filio q̄ sp̄m̄
ē donū p̄e & filio. q̄ p̄cedit ab
ut̄q̄. eo em̄ d̄t̄ sp̄m̄ st̄m̄ qd̄ donū
& eo donū qd̄ p̄cedens. Nō auḡ
i 10 lib̄ de f̄mitate ait. Sp̄m̄ st̄m̄
q̄ nō f̄mitas sed i f̄mitate it̄elligit̄

i eo q̄ p̄p̄e d̄t̄ sp̄m̄ st̄m̄ filianē d̄t̄
cū & ad p̄em̄ & ad filū it̄fert̄ q̄
sp̄m̄ st̄m̄ & p̄e & filio sp̄m̄ ē. Sed
ip̄a r̄latō nō apte i hoc nō apte
at̄ cū d̄t̄ donū dei. Donū ē em̄ p̄e
& filio q̄ a p̄e p̄cedit & a filio. Et̄
h̄is ūbis apte ōndit̄ ea r̄latōne
d̄m̄ sp̄m̄ st̄m̄ & donū. Donū at̄ q̄
p̄cedit a p̄e & filio. P̄e ḡ
q̄ d̄t̄ sp̄m̄ st̄m̄ ul̄ donū p̄p̄t̄io
ip̄a ē. de qua p̄ p̄lem̄ agem̄
cū alijs. Cū ḡ ab et̄no p̄p̄t̄it
ab ut̄q̄ & ab et̄no donū fuit. nō
ḡ sp̄m̄ st̄m̄ eo t̄m̄ d̄t̄ donū q̄
donat̄. Nā & ant̄ fuit donū q̄ do
naret̄. Nō auḡ i 1 lib̄ de f̄mitate.
Temp̄ p̄cedit sp̄m̄ st̄m̄ nō
ex t̄pe sed ab et̄nitate p̄cedit. Sed
q̄ sit p̄cedebat. ut eēt donabile iā
donū eāt ant̄q̄ eēt cū d̄t̄. Ali
et̄m̄ it̄elligit̄ cū d̄t̄ donū. Ali cū d̄t̄
donatū. Nā donū p̄ eē em̄ ant̄q̄
d̄t̄. donatū at̄ n̄ datū fuit n̄llo
d̄m̄ p̄t̄. Temp̄t̄ue ḡ sp̄m̄ ē do.
nū. temp̄t̄ue aut̄ donatū. H̄is
ūbis apte ōndit̄ q̄ sicut sp̄m̄ st̄m̄
ab et̄no p̄cedit ita ab et̄no donū
ē. nō q̄ donat̄ a p̄e filio ul̄ a
filio p̄e sed q̄ ab et̄no p̄p̄t̄it
donabil̄. H̄z q̄rit̄ cū donabilis
ut̄q̄ p̄e & filio an t̄m̄ nob̄ qui
nondū et̄am̄. Si aut̄ nō eāt
donabil̄ p̄e & filio sed t̄m̄ nob̄
& ex eo donū eāt q̄ sit donabil̄
p̄cedebat. Videt̄ q̄ filia eadē rōe
p̄ donū fuit q̄ a p̄e p̄p̄t̄it
ab et̄no. donabil̄ nob̄ i t̄pe. Nā
& de filio legit̄ q̄ nat̄ ē nob̄.
Ad qd̄ d̄m̄ q̄ sp̄m̄ st̄m̄ nob̄
t̄m̄ nō p̄e ul̄ filio donabilis
p̄p̄t̄it sicut & nob̄ t̄m̄ dat̄ ē.

Et filius uel datus est nobis et ab eterno
 processit nobis a patre. non ut donabilis
 tamen sed ut genitus qui et donari possit
 processit ergo ut genitus et donabilis.
 Spiritus sanctus non processit ut genitus
 sed tamen ut donum. donum autem spiritus sancti
 non solum quia donabilis sed quia ab ueteribus
 processit et quia donabilis fuit. Unde
augustinus in libro de trinitate. Et ipso
quo datus est est deus. id est donum
est eterna anima daretur. Et non dona-
bilis sed aliter donabilis quam filius.
Et aliter datus et aliter processit
quam filius. filius autem processio geni-
tiva est uel naturae. Spiritus
non solum processio naturae non
est utraq; uel ineffabilis est.

Et sicut filius nascendo accepit
non tamen ut esset filius secundum eam eternam
ita et spiritus sanctus procedendo acce-
pit non tamen ut esset donum sed eterna
ut esset essentia.

Et notandum quod sicut filius
nascendo accepit non tamen
ut filius sit sed omnino ut sit et ut
ipsa substantia sit. Ita et spiritus sanctus a patre
et filio procedendo accepit non tamen
ut spiritus sanctus sit uel donum si eterna
ut omnino et ut substantia sit quod utriusque non
accepit eo quod datus. Nam cum dicitur non
ex tempore hoc habet eo quod datus
accepisset ergo ex tempore ut esset.
Unde augustinus in libro de trinitate. filius
non hoc tamen habet nascendo ut sit
filius sed omnino ut sit. Rursum ergo uel
spiritus sanctus ex quo datus habet non tamen
ut donum sit sed omnino ut sit quod si
non est nisi quod datus. et si non habet esse nisi eo
quo datus sit filius nascendo habet non
tamen ut sit filius quod placet dicitur
sed omnino ut sit substantia ipsa quod

ita spiritus sanctus est ipsa substantia cum non plus
 daretur quam esset tunc daretur. Non ergo eo quod
 datus sed procedendo habet ut sit donum
 et ut sit eterna sit filius non eo quod
 datus est sed nascendo accepit non tamen
 ut sit filius sed ut sit eterna. Unde
augustinus in primo libro de trinitate ait. Sic
filio presertim eternam sine initio tempore
sine mutabilitate non de patre generatur.
Ita spiritus sanctus presertim eternam sine ullo
initio tempore sine ulla mutabilitate
non de ueteribus processio.

Questio ex predictis uidetur quod
filius non tamen sit filius naturae sed
eterna deus uel eterna et spiritus sanctus processio

Et ostenditur quod si filius nascendo
non tamen ut sit filius sed
ut sit eterna. ergo et filius naturae
essentia est. Et spiritus sanctus processio
eterna est cum alibi dicitur quod non patet
eo patet est quo deus non filius eo filius
quo deus non spiritus sanctus eo donum
quo deus quia ut augustinus ait in uel libro
de trinitate. His uerbis relata
ex ostenditur non eterna. Unde
post plerumque agimus. Responsio.

Ad quod. Sicut prudentes di-
cunt quod cum sit filius naturae
essentia est. sed tamen filius. non spiritus
sanctus processione essentia est. sed tamen
donum. et tamen utriusque ille nascendo ipse
procedendo accepit ut esset eterna
non enim ut ait hilarius in libro
de trinitate per defensionem a pro-
tensione a derivatione ex deo
deus est sed ex uirtute naturae in naturam
eandem naturae subsistit filius.
Et ex uirtute non in naturam eandem pro-
cessione subsistit spiritus sanctus.

Respondit uerba hylarii.

Quod ita intelligi potest ex parte
quod est unigenita natiua quam
habet. eandem filii natiuitate. et nascenti-
do. et spiritus sanctus professione. et preden-
do habet. Unde ipse idem apertus eloquens
quod dixerat apertus subdens. Natiuitas
Igitur dei non potest non esse de qua perfecta
est tenent natiua. Et dicitur alio modo deus sub-
sistit. quod non alio modo quam de deo sub-
sistit. Et hinc ubi apertus quomodo acci-
piendum sit id de parte gratia presertim
eterna de filio et de utroque professio
presertim spiritus sancti non quod ille eterna sit
filii. et ideo eterna sit spiritus sanctus
primo proprietate personali si quod et ille
nascenti et iste predendo eterna
habet eandem et totam que in parte est.

eterna

Et spiritus sanctus dicitur donum et donatum
datum secundum duos modos professionis scilicet

Et predictis patet quod dicitur
spiritus sanctus sempiternus donum
est et temporaliter datum vel donatum ex quo
illa distinctio gemine professionis
apparet de qua supra egrimus. Quia secundum
alteram professionem dicitur donatum vel
datum. secundum alteram uero dicitur donum.

Secundum hanc partem donum est referent ad
patrem et filium. secundum quod datum ad eum
qui dedit et ad eos quibus dedit.

Et secundum hoc quod scriptura
donum est referent ad patrem et
filium. secundum hoc uero quod dicitur datum vel
donatum et ad eum qui dedit referent et
ad eos quibus datur et eis dicitur esse quod datur
et illis quibus datur. Unde Augustinus in libro
de trinitate. Quod datum est et ad eum qui
dedit referent et ad eos quibus dedit. Itaque
spiritus sanctus non tantum patris et filii qui de-
derunt sed etiam non dicitur quod accepimus.
Et spiritus sanctus ergo et dei est qui dedit et non

qui accepimus. Et non ille spiritus sanctus non quo
sumus quia ipse spiritus sanctus est homo qui in ipso est
spiritus et in ipso spiritum qui hominis dicitur utique
accepimus. si aliter ipse aliter ille non dicitur.
Aliud est et quod accepimus ut eandem.
aliud quod accepimus ut scilicet eandem.
Quod autem spiritus sanctus non dicitur scriptura
ostendit. Deceptus est et de iohanne qui in
spiritum helye ueniet. Et dicitur dicitur est
helye spiritus sanctus. spiritus sanctus qui accepit
helyas. Et moysi ait dominus. Tolla
de spiritu tuo et dabo eis. et dabo illi
de spiritu sancto qui in te dedit. Et hinc
dicitur est spiritus moysi. Patet igitur quod
spiritus sanctus non dicitur spiritus non quod sumus
sed quod nobis datur et datur utique ad hoc
ut scilicet eandem. Et spiritus uero datur ad hoc
est datur ut essentia. in in

Et in filio cum sit nobis datum possit
dici nostrum ut spiritus sanctus.

Hinc patet utrum et filii cum sit
nobis datum dicitur vel possit
dici nostrum. Ad quod dicitur quia filii dicitur
deus non dicitur non redemptor et hinc
sed non dicitur non filii quia filii dicitur et sic
tamen ad in quod genuit et ideo potest dici
non filii sed patris tamen. In eo autem quod
dicitur datur et ad eum qui dedit et ad eos
quibus datur est referent ut spiritus sanctus qui
etiam cum in scriptura ut supra dicitur est
dicitur spiritus non vel spiritus tuus vel
illius ut de moysi et helya dicitur est
noster tamen in scriptura ostendit ita dicitur
spiritus non spiritus vel tuus vel illius sed
spiritus non vel tuus spiritus vel illius quod
spiritus sanctus eo quo dicitur donum. Et
utrumque relatiue dicitur ad patrem et ad fi-
lium et hoc sempiterna filio. Et tamen
aliqui dicitur donum non in accipi donum

p donato ul' dato **S**u uo donu acti
 pit' como quo spūs stūs donū
 tū p'is y filij dī nō hōis. Ita y
 filij sub hac appellatōne nō p' dicit
 nō ut dicat' filij nō sicut ut dī
 spūs stūs nō. Et tū de filio dicit'
 p'ans nō y de spū spūs nō. Ille
 nō p'ans q' nos reficit nob' daty
 iste nō spūs q' nob' sp'rat' y p'ce
 y filio y t' nob' sp'rat' sicut vult.
Uñ aug' t' i lib' de trinitate ait:

Quod de p'ce natū ē ad p'cem sōm
 ē p' tū dī filij y iō filij p'is ē
 y nō nō. dicitur tū y pane mīm
 da nob' sicut dicitur spū mīm.

Quod spūs stūs ad seipm r'fat'

Post h' q'rit' ut' spūs stūs
 ad seipm r'fat'. hoc et vñ
 ex p'ntis posse p'bat'. Si em' qd'
 dat' r'fat' ad eū q' dat' y ad eū
 cui dat'. Et spūs stūs dat' a seipō
 ut p'ntis ē. g' r'fat' ad seipm
 hūc q'ntis detiatōne m' postey
 differim' donc tractem' de
 hīs q' flate dicit' de deo ex tpe
 r'q'ba dant et donatū y t'nt'.

Quod de equalitate sūt p'sonay.

Nunc p'p' coeternitate sūt ^{modulo}
 p'sonarū p' modico facil'
 tatis nre t' simuauim'. It' de eardē
 eq'itate aliqd' eloq' sup' est: fides
 em' catholici sicut coetnas ita et
 coequales sō p'sonas assent. Equal'
 em' est t' om'ib' p'ri filij y p'ri et
 filio spūs stūs q' ut ait' ^{aug'} i lib' de
 fide ad pe. sicut ap'eno quō t'elli
 gat' dōs. Null' hō p'cedit aliu
 et'ntate ā excedit magnitudē aut
 sup'at p'tate. q' nō alio nō spūi sō
 q'ntū ad nē dīne v'ntate p'tinet
 ā antioā ā maiore ē p' n' filij spū

sto. Et nū quippe ac sine initio ē
 q' filij de p'is nā existit y et'nt' ac
 sine initio ē q' spūs stūs de natā
 p'is y filij p'cedit. **U**b hō g' tres
 vñū r'ce credim' y dicitur y dīn
 q' p'cess' vna ē et'ntas vna t'ntē
 situs vna n'alit' tū p'sonay ē dīn'
 tus t'ce sicut assignauit aug' i q'
 tū p'sonay q'sitat' eq'litatē. q' alia
 alia nō excellit ā et'ntate ā mag'
 nitudinē aut p'tate.

Quod et'ntas y magnitudo y potēna
 sūt i deo y vñū lig' ponat' q' dīuisa.

Quom'q' em'ent' ista q' dīuisa
 i deo tū vñū y idem sūt s'z
 eēntia dīna s'm' y t'q'mutabil'. Uñ
aug' i vno lib' de trinitate nō alio
 magn' alio deq' ē sed eo magn' q'o
 dō q' nō ē aliud illi magnū ēē ald
 dīn ēē. Eadē quippe eiq' magnitudo q'
 uig' y eadē eēntia q' magnitudo. **P**at'
 g' y filij sūt sūt vna eēntia y vna
 magnitudo y iō y p'oi' dei eēntia dī
 uina est. Uñ y aug' i vno li con
fessionū. Volūtas y potēna dei
 deq' ipē ē. Et'ntas quoz dei eēntia
 dīna ē. Aug' oñdit sup' illū locū

psalms In gn'atōe y gn'atōne am'
 tū. et gn'atō gn'atōne q'
 nō tūsit collecta de om'ib' gn'atō
 r' sancti In illa eī erūt am' dei q'
 nō tūsent. r' et'ntas dī. **N**ō em'
 aliud sūt am' dī. aliud ipē s' am'
 dei et'ntas dei est. Et'ntas uō ip'a
 dei s'uba ē nichil hīs mutabile.
Inconuasse g' teneam' q' vñū idem
 q' ē. idest eēntia dīna dei et'ntas
 potēna magnitudo y tū q'suerit
 s'p'tua h' y hīs s'ilia q' dīstincta
 ponē. In hīs v'bis t'ntū eq'litatē
 p'sonay breuit' q'plexus ē aug'

Dicens
 A

quod aliquid alium non est in essentia nec
magnitudine nec potentia superat.

Supra ergo de essentia aut de
magnitudine quod aliquid personarum aliam
non excedit et non maius est una personam
quam alia non maius aliquid due quam una
nec tres quam due vel una.

Quod autem essentia aliquid trinitatis
personarum aliam non excedat super
ostensum est ubi coactum cum personarum
in similitudine est. Quod ergo super est ostendit
quod magnitudine vel potentia aliquid alium
non excedat et per de magnitudine vide
amur. Sciendum est ergo quod per non maius
filio non patet vel filio spiritus sancto maius.
non maius aliquid due personarum sicut spiritus
una nec tres simul magis aliquid quam
due non maius est et cetera in tribus quam in
duabus nec in duabus quam in una quod tota
est in singulis. Unde iohannes damascenus
ait. Confitemur deitatis nam
omnem personam esse in singulis sicut propositio
tationem id est personarum omnem in patre
esse omnem in filio omnem in spiritu sancto
ideoque personam deus pater personam deus filius.
personam deus spiritus sanctus.

Quod dicitur esse pater in filio et filius
in patre et spiritus sanctus in utroque singulis in singulis

At inde est quod pater dicitur esse in filio
et filius in patre et spiritus sanctus in
utroque et singulis in singulis. Unde augustinus
de fide ad petrum. patet unitate non totum

patrem in filio et spiritum sanctum est totum spiritus sanctus
in patre et filio. Nulla horum est per se
illorum est propter non dicitur dicitur unitate.

Ecce hic apparet aliquid tenens. Pro enim
plane potest tamen ab homine transferri. Unde
ex quo intelligitur dicitur singula
personarum tota esse in aliis. Unde etiam
hilaria ista inquit personarum in libro
in de trinitate ait. Afferit plura

obscuritate primo dicitur. Ergo
patet et patet in me non in meo. nam enim
intelligentie humane ratione dicitur huius
non capit non exemplum aliquid rebus
divinis operatur humana prohibet sed
quod est intelligibile est homini deo esse
possibile est. Cognoscendum itaque atque
intelligendum est quod sit id. Ergo in patre
et per in me est si tamen apprehendit huius
ut est valebimus. ut quod non poterit
pati non posse estimat ut dicitur
in unitatis consequatur. Primum ergo
in filio et filium in patre esse plenitudo
in utroque deitatis personam est quia plenitudo
in deitatis deitatis in filio et quod
in patre est hoc et in filio ingenito hoc
et ingenito aliter ab alio et uterque
unum et spiritus sanctus qui est in his quod
non sit etiam deo a quo est non duo
unus sed aliquid alio non aliud. In utroque
ut unum sint in fide nostra. utroque non
unus ut eundem utroque non aliud asse
mur quod dicitur ex deo nati non eundem.
natus nec aliud esse permittit. Eandem
ergo in utroque et unitatis similitudine et diu
initatis plenitudine asseverant quod unitas dicitur
Ergo in patre et per in me est. Quia enim filius
accipit a patre nam si parte eiusdem qui
genitum accipit neutrum ergo personam est.
De est enim ei unde distendit non plen
tudo in eo est quod ex portione asseverant
Neutrum ergo personam si plenitudine sint
qui genitum amittit non qui natus est asseverant
scilicet ergo quod per est in filio et filius in
patre deus in deo ut idem hilaria ait
in libro de trinitate. Pro per duplicem
quem dicitur quoniam unitatem nec per
in finem cupationis subest nam per
non unitas similitudine per naturam
vivens non ex vivente nam duo res
non differt dum nam di non degenat

natus dñi nō aliud a quid ex deo
 p̄ dō nascit̄ dñi nichil i hys nouū
 ē. Nichil alienū nichil sepabile. Et
 hys ubi pat̄ hūana p̄mittit inf̄
 mitas itelligi p̄t ex q̄o sp̄u xp̄us
 se dicit eē i p̄e x̄ p̄em i se. Ex eo
 dem etiā sp̄u itelligit̄ sp̄us st̄us
 eē i v̄p̄s x̄ singula p̄sona i singul̄
 q̄a. s. i singul̄ eadē est plenitudo
 diuinitatis x̄ v̄nita similitudo n̄e quia
 nō ē maior nā diuina i aliq̄ h̄ay
 p̄sona sed v̄nig x̄ indūntis nate
 sūt hec tres p̄sona. Ideoq̄ alia
 alia eē dī ut p̄ditū est. Un̄ am
b̄s̄ p̄ditō ubi simam nob̄ ap̄es
sup̄ eplam s̄dām ad th̄oim̄ ut
p̄ hoc itelligit̄ pat̄ eē i filio x̄ filio
i p̄e q̄ v̄na ē eor̄ s̄b̄a. ibi ē eor̄
v̄nitas ubi nā ē diuinitas. Et
ebus illustrū v̄ro testōnis s̄z
auḡm̄ hilarij as amb̄s̄ in idem
q̄rentibz̄ reuelatōne sp̄us s̄i t̄is
loquens pie eō volentibz̄ oñdit̄
inde q̄ p̄ p̄cedim̄ x̄ tem̄gnate q̄lit̄
accipendū sit dñi dī pat̄ i filio ē
filio i p̄e ul̄ sp̄us st̄us i v̄p̄s.

Ad id qd̄ repat̄ redit ut oñdit̄
h̄ q̄ magnitudē aliq̄ nō sup̄at ali
ū x̄ q̄ nā p̄sona p̄ sit i t̄m̄ oñdit̄.

Nunc ad p̄p̄itū redeamz̄ rep̄
 toq̄ i p̄s̄temz̄ oñdentes q̄ i
 magnitudē nā tū p̄sona sup̄at
 aliā q̄ nā ē maior alijs n̄ maḡ
 aliq̄ sūt dua i v̄na n̄ t̄s̄ q̄ due
 n̄ maior dō q̄ singuli eor̄ q̄ singul̄
 eor̄ p̄f̄ct̄ n̄ ē q̄ i q̄rat illa p̄f̄ct̄o.
 R̄ter est aliq̄ tū p̄sona p̄
 dei ul̄ dīne essence q̄ singula
 h̄ay v̄erz̄ x̄ plenz̄ dō ē x̄ tota
 plena dīna essent̄a est x̄ idō nlla
 ista i t̄ritate p̄ ē. Un̄ auḡm̄

lib̄ conf̄ maximū h̄eticū s̄ic ait.
 putas p̄em n̄ filio x̄ sp̄u s̄d̄ v̄nū
 dñi eē nō posse. Times et ne sit
 p̄ p̄ v̄nig dī q̄ q̄stet ex t̄bz̄. Noli
 hoc t̄mē. Nulla n̄ fit p̄v̄ i d̄eita
 tis v̄nitate diuisio. v̄nig ē dō pat̄ et
 filio x̄ sp̄us st̄us. i. ip̄a t̄ritas v̄nig
 ē dō. ḡo maḡ dō pat̄ ē p̄ dī. absit.
 Tres eē p̄sona sūt pat̄ x̄ filio x̄ sp̄
 st̄us x̄ h̄y tres q̄a v̄nig s̄b̄e s̄ v̄nū
 sūt x̄ s̄ūme v̄nū sūt. ubi nā nā
 nā ē diuinitas volūtātū. Si em̄ nā
 v̄nū eēnt x̄ consensione nō eēnt
 nō s̄ūme v̄nū eēnt. Si v̄o nā dis
 pares eēnt v̄nū nō eēnt. h̄y ḡo t̄s̄
 q̄ v̄nū s̄t̄ p̄t̄ t̄essabile q̄iūtiōne
 d̄eitate q̄ t̄essabile copulant̄ v̄nig
 dō ē. p̄ ḡo t̄ritatis eē nō p̄t̄ qui
 rūq̄ v̄nig i t̄bz̄. In t̄ritate ḡo q̄ dō
 ē x̄ pat̄ dō ē x̄ filio dō est x̄ sp̄
 st̄us dō ē x̄ h̄y t̄s̄ s̄il̄ v̄nig dō
 nō h̄y t̄ritatis t̄ria p̄ ē v̄nig
 n̄ maḡ aliq̄ duo i v̄nū ē ibi
 n̄ maḡ aliq̄ sūt om̄es q̄ singul̄
 q̄a sp̄ital̄ nō corp̄alis ē illa maḡ
 nitudo. Qui p̄t̄ cape capiat̄ q̄ ut
 nō p̄t̄ d̄at̄ x̄ ōet ut qd̄
 d̄dit̄ itelligit̄. Verū ē em̄ qd̄ p̄
 p̄ph̄etā dī n̄ d̄ideins nō itellige
 tis. h̄ys ubi apte oñdit̄ ind̄it̄
 magnitudē t̄i p̄sona. It̄e t̄eod̄e.
 Tu n̄pe dixisti v̄nū dñi nō ex
 p̄tibz̄ eē q̄p̄itū x̄ hoc de p̄e v̄o
 itelligi. Ille inquis v̄t̄ ē i ḡem̄
 s̄im̄ x̄ t̄i i h̄ar̄ s̄im̄plici v̄tute
 nulla videis mem̄orāē cū d̄ias
 dō dñi genuit̄ bonz̄ bonū gent̄
 sapientē sapientē clemens cle
 mēte potens potente. Rūq̄d̄
 ḡo bonitas x̄ clemencia x̄ sapiā
 x̄ poñ p̄tes sūt v̄nig v̄tutis
 quā simplicē eē dixisti. Si dixis

ptes sūt: sicut igitur una ex partibus totum
stat et sicut ista una te diffiniente
una est deus. quod dicitur ex partibus quod totum
est dicitur. **N**o dico quod non sunt quod
ptes. **S**i quod una persona patris et illa
tuemus quod plura videntur et partes non
tuemus quod una una sicut est. quanto
magis pater et filius et spiritus sanctus. propter
indivisa deitate una deus. et propter
unigenitum propter etate totum personam sunt.
et propter singulorum personarum partes una
dei non sunt. una est pater una est filius
una est spiritus sanctus. **H**oc unum dicitur
sed quod virtute de virtute gemina et
virtute de virtute procedente non vis
eandem habere naturam habet sicut dicitur.
Hoc quod fide recta et catholicam
dicitur. **H**is verbis aperte docet quod totum
ille persone non sunt partes dei vel dicitur
essentie. **N**ulla enim eorum unitatis
pro dicenda est. nec una persona maior
aliis ~~nec dicitur una sunt~~

~~non dicitur quod tantum sunt~~
Equalitas cum personarum atque distinctio
~~magis dicitur ut dicitur tres~~
personas una esse essentia nec ut genus
de personis nec ut personam de indivisibile
predicamus quod non est essentia genus et
et persone personam vel essentia personam et p
sone indivisibile. ~~Augustinus dicitur dicitur~~

Nec adinendum est quod tanta est
equalitas cum personarum atque distinctio
magis quod cum tres personas dicamus
una esse essentia vel substantiam neque ut
genus de personis neque ut personam de indi
viduis predicamus. non enim divina esse
genus est et tres persone personam vel essentia
divina personam et tres persone indivisibile.
Augustinus rationibus probabilibus atque irref
ragabilibus aperte demonstrat in libro

uno de trinitate dicens. Si essentia
atque genus est. personam atque persona ut nonnulli
sentiant oportet appellari totum substantiam.
ubi appellantur totum persone. **S**icut cum
sit atque genus et equus personam appellatur
tres equi idemque sunt animalia. **N**o
est personam ubi pluraliter dicitur et genus
singulariter ut si dicitur totum equi sunt
unum animal. **S**ed sicut totum equi personam
nomen ita sunt animalia generali nomine dicitur.
Si quod tres personas una fateamur
esse essentia non totum essentias cum tres
equi sunt animalia dicitur non unum personam
nomen essentie non significat genus nec
nomen persone personam.

Hic probat quod non dicitur ut personam de
Si vero dicitur non **I**ndivisibile
personam non personam significat
sed aliquid singulariter atque indivisibile
et nomine essentie personam intelligi ut
personam non dicitur sicut homo si quis dicitur
hic homo velut abraham ysaac et
iacob vel quod alius quod etiam dicitur
personam demonstrari possit sicut quod
illos eadem ratione confutabit. **S**icut
enim dicitur abraham ysaac et iacob
sunt indivisibile ita sunt homines et tria
animalia. **S**icut quod pater et filius et spiritus
sanctus si sunt genus personam et indivisibile
ut ita dixerimus non ita dicitur totum
essentie ut tres persone.

Hic quoque modo idem probat
Augustinus. **S**i quod essentia divina non
est genus nec persone personam vel essentia
non est personam nec persone indivisibile. una
igitur essentia non habet personam sicut unum
animal non habet personam. **P**ater quod et filius
et spiritus sanctus non sunt tres personam unigen
essentie. divina quod essentia genus non
est. **S**ed nec personam est essentia divina et
personam indivisibile. **S**icut homo personam

Individua at abraham ysaac et iacob. Si enim eterna spes est ut homo sicut non dicitur unus homo esse abraham ysaac et iacob. Ita nec dicitur una essentia esse tres persone. Sed itaque secundum genus et species ita dicitur. **Quod dicitur** etiam quod eterna divinitas est materia sunt persone ut **augustinus** Teode libo doz. **Tamquam** secundum eodem eandem materiam sunt persone esse dicitur una essentia sicut ex eodem auro si fiant tres statue. dicitur sunt statue unum aurum. **Sed** at sic trinitas. et tres personas dicitur una essentia et unum deum tamquam ex una materia tamen quedam subsistant. In statue enim equalibus plura aurum est tres sicut quod singule et minus aurum est una quod due. In illa vero essentia trinitatis nullo modo ita est. non ergo secundum materiam tamen tres personas una dicitur esse essentia sicut sunt statue dicitur unum aurum.

Propter ita dicitur tres persone una essentia ut homines sunt una natura vel unus natus.

His quos adiciendum est quod sunt personas non ita dicitur esse una essentia ut **augustinus** Teode ait vel unus essentia sicut dicitur quod sunt homines eiusdem sexus et eiusdem temporis corporis eiusdemque aetatis una esse natura vel unus natus. **Quia** tamen hiis rebus non tamen est unus homo quantum sunt homines sicut et plura aliquid homines duo quod unus homo sicut et in statue esse dicitur. **At** in deo non ita est. **Sed** enim materiam eternam est pater et filius sicut quod solus pater vel solus filius sed sunt illi persone et quales sunt singule. **Et** pater et filius et tres persone

dicitur divina essentia. non secundum materiam causa ut sunt statue unum aurum. nec secundum plenioris similitudinem ut sunt homines unus natus non ut genus potest de speciebus vel ut species de individuis. et quod tamen de contentis magis de minoribus.

His autem videntur aduersari que quedam sacre scripture tractatores catholici in suis scriptis fecerunt. **In** quibus signis videntur quod essentia divina sit quoddam quod et uniusuale velut species. tres vero persone sunt facta particularia. Individua modo dea. **Unus** iohannes damascenus in tractatu doctorum magnus in libro que de trinitate scripsit que et **papa** eugenius confirmavit. **Communia** et vicia predicant de substantiis sub ipsis et particularibus. **Secundo** scilicet est particularis vel oppositis id est personis. particularis autem dicitur non quod parte nec habet sed particularis modo vel a communi. et **indivisum** Individuum.

Modo enim non natura differre videntur oppositas. **Ita** Teode **libra** significat eodem et tripliciter spiritum. hominum spiritum. et scilicet spiritum personarum vel personarum id est personarum ut puta deus homo. personarum autem individuum demonstrat spiritum et filium et spiritum sanctum petrum paulum et huiusmodi. **Ita** aperte dicit substantiam esse velle. personarum vel particularis. et quod deus est species ut homo et pater et filius et spiritus sanctus. Individua sicut petrus et paulus et quod modo dicitur quod pater et filius et spiritus sanctus. **Indivisa** sicut petrus et paulus et quod modo dicitur quod pater et filius et spiritus sanctus. **Indivisa** sicut petrus et paulus et quod modo dicitur quod pater et filius et spiritus sanctus. **Indivisa** sicut petrus et paulus et quod modo dicitur quod pater et filius et spiritus sanctus.

Ad sane pnt itelligi q iohes
dicit x quō ondit.

Hec at q hic dicitur licet in
fimois suppone aliqd a fi
de alieni resonae videt in sane
itelligi pnt pūq lectore q in
tellectore plimū efflagitāt in
quorū explanatōe malle alios si
lens audire q loquendo malivolus
dehendi oratione pntē. Videt
tū in ita posse accipi cū ait. sū
ē quē x ypostasis ē pnticulaē. nō
ita h' accepit cū de deo dicitur
ul' ut accipiūt i phisica disti na.
sed p similitudinē eorū q a phis di
cūt locuti ē ut sint i cōe ul' vlc
dicit qd pnt de plūibz pnticulaē
ul' iduudiu qd de vno solo. Ita
h' essentia dīna ē vlc q de oibz
psonis siml. i. singul sepatim di.
pnticulaē vō singula quēlibz pti
culait qā de alijs cōit nō de ali
q illaz singulait pnticatur.
pnt similitudinē gō pnticōis sūam
dicit vlc x psonas pnticulaē ul'
iduudua. pnt hor idem x dīna
eēnā dicit eē spēm cōem et
cōmplectiua. sicut spē psonaz q sū
h' spēs hō de suis pnt iduudiu
velut de peto x paulo x alijs nō
ista spē drūt sed quēnūt ita deq
de tēbz psonis pntat q i dīnitate
nō differūt si quēnūt p oīa. Hāt
gō similitudinē nūc res sepūnas
x res tēpales ppendens iohānes
vniūsalitatis x pnticulaē nōia
q rebz tēpalibz ppe quēnūt ad
res etnas trīstulit. Augy vō ma
iore videns dissilitudinē qm
silitudinē nūc res pnticū ab

excellencia fmitatis pnticū nōia re
mouit. Ad at iohes ypostases
dr differe nūc nō nā i eo q nō
drē natura ait vcrissime et sine
vllō scrupulo loq Ad vō dr diffre
nūc cauendū ē quō mtelligi di
uersis em modis dicitur aliq diffre

Rebz moīs dicitur diffre
nūc x fm q modū quēre psona

Dicitur aliq diffre dicitur
nūc qm drūt ut hor nō sit
illud nō aliqd qd illud ē ul' i ipō
ē qualit' drūt sartes x plato x hōi
q apud phos dicitur iduudua ul'
pnticulaē vūc quē modū nō pnt
dici iō psonē diffre nūc. dicitur q
diffre nūc q i mūdōne ul' apūta
nō s' adiūgūt sed a se iūte disti
nūt ut cū de aliq bz loquētes di
cūng vna due tres. Et fm hunc
modū fctē dr iohānes ypostases
i. psonas diffre nūc. Possūng s'
dicit pē x vng. pē x filij sūt duo
x pē x filij x spūs sctus s' s' ite
hor pō ē vna x h' x illa sūt due
et h' x illa alia et illa sūt sō. Con
ueniēg tū tres ille psonē pnticū
tū distīngui dicitur de quaz disti
fm pnticūtes tsequenti tractabit.
nūt vō ad tceptū redeam q dīa
sūt repentes ut sepius vōsando
fāmiliāg tnotestant.

Ad psona vna nō ē maiō alia
nō tā sil q vna x hor rāōne of
tendit catholici augustinus.

Sciendū ē gō tanta equitate
ēē i fmitate ut ait augy i vno
lib' de fmitate ut nō sōm pē nō
sit maiō q filij sed nō pē x filij
sil maiō aliqd sūt q spūs sctus a
q libz psona minō a qd sit q ipsa
fmitas Ad at ita sit aliquo nūc

si fieri potest demonstrandum est. Quia
 ergo ipse cuncta adiuuat attendamus
 inquit augustinus teode. Quid in hac em-
 tate due ul' fo psoe no st maius
 aliquid qm una eoz. Et
ratione subtilissima vnt ad
ostendenda qd ita sit.

Quod i magni d' aliude
 magni no e ip eo q nate
 e. q i magnitudo ipa uitas e.
 et uitas eeina. Pro go i magi
 e qd ueris no e. Pro at ueris
 e p' x filis sil' p' p' solis x filis.
Pro go magi a qd ul' p' sil' qm
 singulis eoz. Et q' eque no est
 x p'us p'us id pat' x filis siml'
 no st aliqd magi ip' ip' q' nec
 ueris sit. Ita t' eeina uitas hor
 e vni ee qd e ee et hor e ee qd
 est magni ee. Hor e go magni ee
 qd e vni ee. Ad go ibi eque vni
 e eque magni e. Quod go i pla
 uitas no ht' pla magnitudis no ht'
 pla ut uitas no ht' qd ueris no
 e. Pro e at ueris una psona qm
 alia ul' due ip' una ul' fo sil' qm
 singula. Pro go pla ueritatis habz
 una ip' a' ul' fo sil' q' singula Pro
 em' maiore est q' ueris no e. Et
 go x ipa emtas no e magi aliqd
 qm una queq' psona si ta magni
 ip' singula. Pro et ibi maiore e
 q' ueris no est. ubi ipa uitas e
 x magitudo. Ita mo' conueni' t'
 x rone catholici ostensu' e quo
 indens sit magitudo cu' psonaz
 q' ut' una maiore e alia ut' due
 una ut' fo sil' maius aliquid
 ip' singula. Et d' no e d'ns t'plex s' t'ing.

Proterea ad deo d' t'ing no tm
 d' d'ni t'plex. Ibi em' no e
 t'plexitas ubi sumia vntas x in-
 diffensio eq'litus. Un' augustinus t' li. vii.
de t'initate Pro qm' deo t'initas et
 ideo t'plex putandz e' aliq' n' d'z
 eet' pat' solz x filis solz qm' siml'
 pat' x filis. In itaq' tanq' e' solz
 pat' ul' filis solz ul' solz p'us p'us
 qm' e' siml' pat' et filis x p'us p'us
 nullo' t'plex d'ndz e' deo. Pro
 em' p' cu' filis x p'us p'us maiore
 deo e' qm' singuli eoz q' no e' q'
 t'rat' id p'fectio. P'fectio at' e' pat'
 x filis et p'us p'us x p'fectio deo
 singulis eoz x ideo t'initas ponz
 qua' t'plex d'ni debet.

Ostendit quod no e' t' b' q' r' p'one

Item t' b' q' r' p'one Corporis
 no tm e' una qm' fo sil'
 et plus sit due qm' una res. In
 t'initate uo sumia tm e' una psona
 qm' fo sil' x tm' sit due qm' tu
 una x t' se infimite st' q' no e' fo
 magitudis eoz at' p' hor apit' qd
 sup' dixi. s. quo' x singula st' t'
 singul' x oia t' singul' x singulat'
 oibz x oia t' omibz et vnu' in oibz
 e' x vnu' oia. Ita id ostendunt
 sufficient' qual' t' t'initate aliq' p'
 sonaz alia no supat magitodie.

Ostensio q' x aliq' psonaz alia n'
supat magitodie. n'c' o'ndit
q' alia alia no excedit potena.

Quia o'ndit r'pat' quo' aliq'
 h'az psonaz alia no excellat
 potena ut' sicut' una x idens e'
 magitudo t'ru'. Ita una x idens
 monstret' potena cu' Sciendū est

Dist' xx.

g^o quā nō ē potētiā pat̄ filio nē
filio ul' pat̄ spū s̄cō nē maiore po
tētiā hnt̄ duo ul' s̄cō sil' q̄ singulū
eorū q̄ nē plūā p̄t̄ pat̄ 4 filio sil'
q̄m̄ solū spū s̄cō nē h̄i tres siml'
plūā p̄t̄ q̄ singulū eorū q̄ oīpoten
tiā quā h̄t̄ pat̄ 4 filio accepit nas
cendo 4 spū s̄cō p̄cedendo. Quod
aug^o rōmb^o 4 auctoritatib^o pb. ab
lūc' aseruit in lib^o q̄ maximū
q̄ dicebat p̄tē potētiā filio ac
meliorē. **C** Nichil m̄i^o iquit p̄tē
h̄t̄ ille q̄ dicit oīā q̄ h̄t̄ p̄ mea
sūt. **N**ā si n̄i^o h̄t̄ i p̄tate aliq̄d
q̄ pat̄ nō s̄t̄ ei^o oīā q̄ habz pat̄
s̄t̄ ei^o s̄t̄ oīā q̄ h̄t̄ pat̄. **T**antū g^o h̄t̄
potētiā q̄ntā pat̄. **E**qual' ē g^o
p̄tē. **N**ō em̄ p̄tē q̄ accipit tēq̄lis
ei ēē q̄ dedit. **T**u at̄ hor de po^a
sapis q̄ potens sit filio s̄t̄ potē
tiā p̄tē ut sim doct̄nā uerā po
tens potētiā potuit gignē 4 nō
oīpotens oīpotentiā. h̄t̄ g^o pat̄
oīpotentiā quā nō h̄t̄ filio. et si h^o
ē. flm̄ ē qd̄ ait filio. oīā q̄ habz p̄
mea s̄t̄. **B**ed inq̄s pat̄ a nemīe
potētiā accepit filio at̄ a p̄tē. fa
tem^o et nos filio accepisse potē
tiā ab i^o q^o nat^o ē. potens pat̄
nō potētiā nullū dedit q̄ nllq̄
eū genuit. **S**ignendo ei dedit p̄
potētiā filio s̄t̄ oīā q̄ h̄t̄ i suba
sua gignendo dedit ei q̄ genuit
de suba. **S**z q̄rit̄ utrū tantā q̄ntā
ip̄e h̄t̄ potētiā dedit an minore.
Si tantā nō s̄t̄ potētiā s̄t̄ oīpo
tentiā genuisset oīpotentiā itelli
git. **S**i nō minore quō oīā q̄ h̄t̄
pat̄ filio s̄t̄. **S**i p̄tē oīpotentiā
filio nō ē nō oīā p̄culdub^o q̄
habz pat̄ filio s̄t̄. **A**t oīā filio s̄t̄.

Om̄ipotentia g^o p̄tē filio ē. **N**ō
ē g^o pat̄ potētiā filio. **I**te alio
pbat̄ filio equalē p̄tē q̄ maximū
ita dicens. **T**u dicit q̄ p̄tē gent
filio minore seip̄o i q^o 4 p̄tē dero
gab. **R** si filio unū minore
genuit. a nō potē potuit a nō
voluit gignē eāle. **S**i dicit q̄ nō
voluit eū iudū ēē dicit. **S**i at̄
nō potuit ubi ē oīpotentiā di p̄tē.
Per^o ad hūc articulū res colligit̄
ut d̄s pat̄ equalē s̄t̄ gignē filio a
nō potuit a noluit. **S**i nō potuit
Sing^o infirm^o **S**i noluit iudū
iuenit. **B**ed vlt̄ hor flm̄ ē. p̄tē
g^o filio verus eālis ē. genuit g^o
p̄tē s̄t̄ equalē filio 4 ab vlt̄ p̄tē
utetq̄ equal' spū s̄cō. **S**i em̄
femā suā ut ait aug^o cont̄ eūde
pat̄ i unū filio plenā gignē potuit
nē em̄ plenā genuit s̄t̄ minore co
gim^o eū iudū dicit. plenū g^o dim
et equalē genuit sibi filio.
Si simile oīdit q̄ nō minore pat̄
filio genuit. **S**i
Hic at̄ p̄ similitudinē hūanā
ita ēē demōstr̄ aug^o inq̄s
homo pat̄ si potuisset eāle fili
ū genuisset. **N**ō g^o audeat dicit
q̄ hor oīpotens nō potuit. **A**ddo
enā q̄ si posset hō minore meli
oremq̄ seip̄o gignēt filio. sed
maḡ meliq̄ ve q̄t̄p̄ deo ēē nō
p̄tē. **D**es g^o cur nō equalē ut ait
genuit filio. cui nē aīn n̄r̄i s̄t̄
et̄it̄ p̄ quos adīplet̄ equalit̄.
nē oīpotentiā defuit. an forte
noluit g^o qd̄ absit iudū s̄t̄ nō
iudet. **E**qualē g^o genuit sibi
filio. **E**dams g^o ei filio ēē eāle.
Bed forte dicit eo ip̄o p̄tē maiore

e filio q de nullo genitū genuit
tū equalē. ad qd cito rñdebo pmo
idd pat nō ē maice filio q egle
genuit. Origines et qstio ista ē.

Quid de quo sit equalitatis at
qualis qntū sit. Ad ē dicit ad or
gine pmet qō q qrit qō de qō
sit. Ad equalitate id illa q qrit
qual a qntū sit. Per cū dicit filia
a pte genitū ondit mequalitas
sube sed cōdo nē nō quo alt pte
eēt ab alio sed quo alt ē ex alio.

Ad gō scdm hor qd pat genuit
x filia genitū ē et spūs sūs ab
utroq pcedit equalitas ul teq̄litas
ibi existit q nō fm hor alia pso
ali equalis sed mequalis dī. Itē
equitas tinitatis x una eadēq sba
qntū hūit potumq demonstrā
ē i supioibz qualis sū aliq fit
psonaz qualibz aliā nec etnita
te nē magnitudie nē po^o excellat.

Quēit² quō possit dici sola pē
sola filia sola spūs sūs cū sū i se ples

Hic cōit² questio ex p̄ditis
trahens origine. Dicitū ē
em sup q tantū ē sola pē ul sola
filia ul sola spūs sūs qntū sil
illi sū ul q due ul sū sil psoē
nō sū maiz aliqd q̄ una sola.

Deo qrit augg i vñ^o lib^o de tñte
quō her sane dici pnt cū nē pat
sit sola nec filia nec spūs sūs sed
ē i se pabilis x filia cū pte x spūs
sūs cū utq. In se pabilis em sū hec
ē psonē. ad qd ita rñdet augg
i eodē. Solutū ptem dicimq nō qua
sepat a filio ul spū sū si hō dicit
tes significamq q̄ illi sil cū eo nō

sūt pat. Sola em pat. pē ē. qd nō
dī q ipē sit sola. r sine filio x spū
sū sed p hor filia x spūs sūs a pat
nitatis q̄sōno excludūt. x ita cū dī
sola filia. filia ē. ul spūs sūs sola pte
sūs ē. nō diuidit filia a pte x spūs
sūs ab utq sed a q̄sōno filialis
ppietatis excludūt pē x spūs sūs x
a q̄sōno p̄sibit ppietatis pte x filia.

Ad gō dī tantū ē sola pē qntū illi
tres p hō qd dī sola nō sepat pat
ab alijs sed hic ē spūs sola pte. pē
q̄ ita ē pat qd nē filia nec spūs sūs
tantū ē x. Sicut i tellige cū dī sola
filia ul spūs sūs. Sola gō pē dī ut
ait augg i eodē q nō nē ipē i ibi
pē ē. x sola filia q nō nē ipē i filia
ē x sola spūs sūs q nō nē ipē i
spūs sūs est.

Quēit² possit dici sola pē ē deq
sola filia ē deq sola spūs sūs ē
de ul pat ē sola deq filia ē sola de
spūs sūctū ē sola deq.

Dicit hō qrit vñ sicut dī sola
pat ē pat. ul sola filia ē filia
ita possit dici sola pē ē de x sola filia
ē de x ita spūs sūs. Ad qd dicimq
q pte x filia x spūs sūs dī x ē vñ
de x hō tñtis sil. pte dī ēē sola deq

sicut sola sapiens. sola potens. si nō
videt² debē dici sola. a nob vbi nō
utentibz nē vbi sūo auctoitatē
ortit. Sola pē ē de ul pē ē sola de
im de filio x spū sū dicimq. Vñ
augg i vñ^o li de tñtate ait. Cū
ostendimq quō possit dici sola pē
ul sola filia. q̄sōanda ē illa sūta
q̄ dī nō ēē ptem dī vñ x solū s
p̄tem x filia x spū sū. Itē hic
hēs q pē nō dī dī sola de. Augg
ad maximū. Ad gō pat sola
ul filia sola ul sola spūs sūs.

pat

sed ipsa trinitas una solus est deus. Sic
hic habes quod non solus patet dicendum
est esse solus verus deus. Sic te odde. Si
quis interroget patet solus utrum sit
deus quomodo respondebitur in foete
ita dicamus esse deum patrem deum sed
non esse esse solum deum. Esse autem solum
deum dicamus patrem et filium et spiritum
sanctum. Sic et hic habes quod patet non debet
deum solus deus atque hoc solum in parte
cum accipere quodammodo voluit. In parte vero
dicatur si sit creditur quod patet est solus deus.
Sed ex verbis augustinus videtur ostendi
quod ipse solus deus deum deat tota trin-
itas et hoc trinitas ut ait augustinus quod magis
minime intelligitur cum apertius dicitur. beatus et
solus potens. et ibi soli sapienti deo
et ibi inuisibili soli deo. Quod enim
hic de solo patet accipiendum sit ut con-
tendebat magister et alii heretici sed
de trinitate sicut et id solus habet invari-
abilitate immortalitate quod per se facta
fide ipsa trinitas est unus solus deus beatus
potens sapiens inuisibilis. Unde augustinus
teode. Unde unus deus est trinitas hoc sit
nobis solutio quomodo ut intelligatur secundum
deum sapientem. solum potentem patrem
et filium et spiritum sanctum quod est unus et solus deus.

Quod trinitas dicitur solus deus cum
ipsa sit cum spiritibus et animabus suis.

Sed istum querit quomodo ipsam trinita-
tem dicimus solum deum cum sit spiritus
cum spiritibus et animabus suis. Ad quod respondet
augustinus in 10° libro de trinitate ita dicens

Trinitate dicimus solum deum spiritus
est sit cum spiritibus et animabus suis si solus
dicimus quod non aliud quam ipsa trinitas est
deus. Quod enim illi. Unde cum illa deus sit
vel aliquid alia sed ipsa trinitas tamen non illi
vel alia deus est. Verumptamen ut ait augustinus et
si de solo patet predicta dicentur non tamen

excludet filium vel spiritum quod hoc is unus
sunt sicut in apocalypsi de filio legitur
quod habet nomen scriptum quod non scit nisi ipse.
non tamen inde separat patrem vel spiritum sanctum si
et cum dicitur non novit patrem nisi filium non
tamen inde separat patrem vel spiritum sanctum. si et
cum dicitur. Remo. patrem nisi filium. non inde
separat patrem vel spiritum sanctum quod inseparabilis
sunt. Aliqui etiam noverunt patrem et filium et
nacet spiritus sanctus sicut iustas ad patrem
loquens ait. Et agnoscant te et qui
missi sunt in mundum esse unum vinum deum.
Sunt ergo inquit augustinus tacuit de spiritu
santo quod sequens est ut ubique noverat
una sicut patet et filium tantum patet
unum adhaerens intelligitur etiam pater ipsa
spiritus non commemorat. Uno ergo modo
noverat et filium intelligitur quod in partibus
scripturae longum occurrit.

De nomine dea quibus utrimque loque-
tes de deo.

Questio predicta dissendit nobis
videtur de nomine divinitate

quibus loquentes de unitate ac tri-
nitate ineffabili utrimque. Item ostendit
deum est quibus modis de ea aliquid
dicatur. Illud ergo proprie tenemus
quodammodo esse nota distincte ad singulas
personas personarum ut ait augustinus in
libro de trinitate quod de singulis unum
dicuntur personis. Quaedam vero unitate
eius significatione sunt quae et de
singulis sigillatim et de omnibus quae
dicuntur. Quonia non sunt quae trinitate
ac per similitudinem de deo dicuntur. Unde
ambrosius in 20° libro de trinitate ait.

Quo purius interit fides trinitate
videtur derivanda distinctio. Sunt enim
notae quae evidentius proprietate divinitatis
ostendunt et sunt quaedam quae personarum
divinae maiestatis expriment unitatem.

Alia no sut q trāslatōe p similitudinē
de deo dicitur. appetitōis itaq; in dicitur
sūt gñatō. filij. vbi et huiusmodi.
vinitatis nō estne sapia itaq; vitas
et huiusmodi similitudinē vō splendē
caracteri speculū et huiusmodi.

Quoniam addit quod est notia que
trahit deo conueniunt et rēlicie dicitur

Recē ut ait augustinus in uoluntate de tri-
tate q ex tpe deo conueniunt et re-
latiue ad cōtūas dicitur. quōe qdā
de omnib; dicitur psonis ut dñs
rātec r figurā. qdā at nō de oib; q
ut donat; dat; missa.

Proterea ē vniū nomē qd de
nlla psona singillatim dicitur
sed de omnib; sil idest trinitas. Et
nō dicitur sicut subā sed quasi collecti-
uā pluralitate sigit psonar. Sūt
enā qdā notia q ex tpe deo conueniunt
nō rēlicie dicitur ut incarnat; hūanitat;
et huiusmodi. Erre sex nomē diffēntias
assignauimus qb; utim; loquentes
de deo. de quib; singul; ē agendū

Ad illa notia q ad singulas ppe
psonas ptiēt rēlicie ppe dicitur. Tu
uō q vinitate eēntie sigificat ad
se dicitur de singulis et de oib; q
dicitur psonis et sigificat nō plu-
ralit; in sūma accipiūt.

Sciendū ē q illa ppe q
pōtinet ad singulas psonas
rēlicie ad trinitate dicitur sicut pater
et filij. et vtrūq; donū spūs sctūs.
Et uō q vinitate eēntie sigificat
ad se dicitur et q ad se dicitur subalit;
vniq; dicitur et de oib; et de singulis
singillatim dicitur psonis et singulit;
et nō pluralit; in sūma accipiūt. Vn
dō potens magn; bon; et huiusmodi.
Que at rēlicie dñi subalit; nō

dicitur. Ita augustinus in li de trinitate
ait. Quidquid ad se ptestantissia illa
et diua sublimitas subalit; dicitur. Et
aut ad aliqd dicitur nō subalit; rēlicie
dicitur. tantaq; vniq; ē ipius sube ipse
et filio et in spū sctō ut quiddā de si-
gulis ad seipos dicitur nō pluralit; in
sūma sed singulit; accipiat. Dicitur
et pater ē de; filij ē de; et spūs sctūs
dō ē qd sctōm sctōm nō dicitur dubitat
nō tū dicitur hāc trinitate eē tres
deos sed vniū dñi. Ita dicitur pater magn;
filij magn; spūs sctūs magn; nō tū
sūt magni sūt sed vniū magn; Ita
et omnipotens pater omnipotens filij omnipotens
spūs nō tū sūt omnipotentes s; vniū
oprt. Quidquid ergo ad seipm dicitur dō
et de singul; psonis silic; dicitur et sil;
de ipā trinitate nō pter s; singulit; dicitur.
qm nō ē alid deo eē alid magnū eē.
sed hō idem ē illi eē qd ē magnū eē.
ppterā sicut nō dicitur s; eēntias
tres magnitudines s; vniū essentia
et vniū magnitudinē.

Ad de; ē magn; ea magnitudinē
q ipē ē sic de bonitate et de oib; q subalit;

Dicitur em nō ē mag. Dicitur
enā ea magnitudinē q nō ē
qd ipē q; ut pater e; sit alioq;
maior eēt id magnitudo q dō. deo
at nō ē aliqd mag;. Ea ergo magni-
tudinē magn; ē que ipē ē. Deoq;
nō s; magnitudines sed vniū mag-
nitudinē ut tres magnos s; vniū
maghū q; nō pncipatōne magni-
tudinis dō magn; ē sed seipo
magnō magn; ē. q ipē ē sua
magnitudo ita et de bonitate et
eternitate et omnipotentia dei sctōm
ē et de oib; oīno q de deo pnt
pncipai subalit; qb; ad seipm
dicitur nō trāslatiue ac p similitudinē

sed ppe sicut de illo ppe aliqd ex
hois dicitur pte. **Ita** apte dicitur qd
notia unitate dicitur maiestatis sig
firauna et ad se dicitur de deo id e
sine rlatone et de oibz psois qit
et de singul diuisim dicitur no
pluialit sed singulair i summa am
puit. id uo nota q ppe ad siglas
ptinet psonas rlatie no subalit
dicitur. **Ad** em ppe singulair tinte
pso di ut ait augy i eode nullo
ad seipam sed ad alia ne ul ad
tantiu di et is rlatie no subalit dicit
manifestu est.

Dist.
xxiii.

P Reductis adinendū ē q nō
notia notia q fm sbam de deo
dicitur singulair et nō pluialit de
oibz i summa ~~ampit~~ dicitur p
sonis ut sup onsur ē et tū unū
nomē. v. psona qd fm subam di
de singul psonis et pluialit nō fm
gulair i summa ampit. **Dicitur** et
pat ē pso. filij ē psona. spūs sūs
ē pso et hoc fm subam di nō tū
di pē et filij et spūs sūs sūt una
psona sed is psonē. **Hor** tū nō
excipit a pcepta r gula nomē q
sdm subam de deo dicitur q tū
hō ad se dicitur et fm sbam. pluialit
tū nō singulair i summa ampit.

Auctoibz quod psona ad se di
cat et sdm subam.

Quod at fm subam psona
dicitur augy ondit i libo vno
de trinitate dicens. **Nō** ē aliud deo
ēē. aliud psona ēē s oīno idem.
Itē i hac trinitate cū dicitur psona
ēē pōis nō alid dicitur q sbam pōis.
Quo tū ut suba pōis ppe pē ē.
nō qō pē ē sed quo ē ita et psona
pōis nō aliud qm ppe pē ē. ad se
quippe di pso nō ad filiu ul ad spm

fm sicut ad se di dō magis et
bonis et iustis et huiusmodi. **Itē** q admo
dū hō illi ē ēē qd ē dicitur ēē qd magis
ēē qd bonū ēē. **Ita** hō ē illi ēē qd ē
psona ēē. **Ita** expisse hēs q psona
ul suba di ut cū di pat ē psona.
hic sit pōis pat ē suba ul eēna
dicitur. **Sicut** cū di filij ē psona.
spūs sūs ē psona id est eēna dicitur.

Cur pē et filij et spūs nō dicantur
una psona ut una suba et una dō.

Deo hō oritur qd diffinil qdē si
nō iutilis qua qrit. **Cur** nō
dicantur hī sō una psona sicut una
eēna et una deus quā qstōz diliger
augy tractat atz agrue explicat
vno libo de trinitate ita dicens. **Cur**
nō hō tū sit una psona dicitur sic dicitur
una eēna unū dicitur sed sō psonas
tū tres deos ā id eēnas nō dicitur.

Rā uolumus ul unū uocabulu
aliqd suadē hūc significatōi qua
itelligit trinitas ne oīno taceim.

Itē interroganti qd sō cū sō ēē
facim. **Cū** gō qrit qd sō ut ait augy
vno li de trinitate. **M**agna proorsio
pia hūamū labōat eloquū dicitur ē
tū tres psonē nō ut illud dicitur
sed ne tūcēt oīno. **Nō** em rei
teffabil emmenā hor uocabulo
explicatū possit. **Ita** ondit q nō tū
dicitur plr psoē uide ē ut hō uno
noīe qrentibz de rbg rpondem.

Ita ondit q nō tū dicitur sit sō
psonē a latinis. et a gōis tres p
posuēs ul sibe. augustinus.

Quā unitate nō sōm fmo latin
si ena gōis eadē pene sup
hac rē labōans nomē penūria
roartat. **Itē** auctō. **Nō** a gōis
ul a latinis nō tū de teffabili
trinitate dicitur sit apiens i vno libo

de unitate ait. loquendi causa de in
 effabilibus ut fari aliquomodo possemus
 dictu e a grecis una eencia es sube
 idest una vspa tres ppositas.
 Alii em gn accipiunt sbam qm
 latinu. A latinis at dnm e una
 eencia siue sba tres pponit quia
 no alie rsmone mro. r latino es
 serina qm suba solet itelligi et
 itelligat salte remigmate. pla
 cuit ita dici ut cu qrit qd tria
 sut aliquid dicit q tria ee fides
 nra pnuniat cu et prem no dt
 ee filiu r ppm stm donu dei ne
 prem ee dicit ne filiu. Lu g qrit
 quid es coferrim9 nos ad iuenie
 du aliqd nome q opletant h
 ta. neq qrit aio q supeminie
 ca dimittas vspatu eloqi facul
 tate excedit. Veriq et cogita do
 q di a ueriq e qm cogitat. Dat
 g r filiu r ppm stus qm es sut
 quid es st. gram9 qd toe heant.
 No em pnt dici es pces qm tm
 pat ibi p e. ne es filij cu ner
 p sit i filiu ne ppm stus. n es
 ppm st q ppm stus. ppa signifi
 canone ht q ena domi di dicit
 ne p e ne filiu. Quid g tres?
 Si es psona ee dicit que e eis
 id qd pso e. ite q p e psona
 r filiu e psona r ppm stus e pso
 idd dicit es psona. ptea dicit9
 es psonas q que e eis id qd p
 sona e. Ex pdictis apte itelligi
 pf q naitate dnm sit a latinis
 es psona. cu pso fm sbam dicit
 vnde r tba que e idem qd pso e.
Quae non tres deos ut tres
psonas dicit9 cu hor nome de9
eis toe sit sicut hor nome pso.

Sed qrit hic cu dicimus prem
 r filiu r ppm stm ee es pso
 q que e eis qd psona e. r q p e
 psona r filiu e psona r ppm stus e
 psona. Cur no p dicimus sicut es deos
 cu r p sit ds r filiu sit ds r ppm stus
 sit ds. Pa. v. id scriptura conf dicit.
Hor at r si no dt no tm qd dicit. In
aug9 hac moues qstione atz dif
firiens i li viij de tm te ita ait. In
 idd dicimus prem r filiu r ppm stm
 ee es psonas qa que e eis id qd
 psona e cur no ena es deos dicit9.
 ite ut pdm e q p e psona r filiu
 psona r ppm stus psona ido es pso
 dicit. Quia g p e ds r filiu e ds
 r ppm stus e de9 cur no dicit9 tres
 di9. Ene pposit qdem attende quid
 itudeat subdens an idd no dicit9
 es di9 q scriptura no dt es deos. Sed
 n es psonas alia scriptue textus
 gmemorat. An io licuit loquendi
 r disputandi nate es psonas dicit
 no q scriptura dt q sed q scriptura no
 qd dicit. Si at dicimus tres deos co
 f dicit9 scriptura dicens. Audi isrl dno
 de9 tu9 vna e. Ene absolutio qonis
 quae pon9 dicimus es psonas qm
 es deos quia. v. illud no qd dicit scriptura.
Alia qo cur no dicimus es es sbas
ut es psonas cu scriptura h no qd dicit.
Utu et hic alia emigit qstio
 qua gsequens aug9 anentit
 dicens. Cur inqt r es eencias no licz
 dicit9 qd similit scriptura sicut no dt
 ita no conf dicit. ac si dicit9 q pp
 unitate unitatis no dicit es eencia si
 vna. Quero cur no pp eandē uni
 tate unitatis dicit9 vna psona r no
 es psona ut em e ill que nome
 eencia ita ut singula qsp dicit9

essentia. sic illis que e persone uocabu-
lu. Quid qd restat ut fateamur loqdi
natura a gres & latins ppa h uobula ^{plca}
adusa isidias ul' et rices hctiue. Aug
conaret huana iopia loquedo pfre
ad homi sp qd isctais metis de
deo tener siue p plena pia fide.
siue p qualecuq itelligena timuit
dire to cetinas ne intelliget illa
suina equalitate ulla diuisitas.

Rursu no poteat dire no ee ta qda
q qd dicit sabellius i hctim lapsu
e. Ruesiuit qd ta & dicit to pso
fnas siue to subas sctm gres.

Dicit nos dicim9 to psonas ita
gr to subas quas dnt ypostases
alif accipientes subam q nos.

Quod em de psonis fm mram
hor de substans fm gresu
consuetudine optz intelligi. Dicit et
illi dicit to subas una essentia.
tres ypostases una usiam Quoad
modu nos dicim9 to psonas una
entia ul' subam. Qua q & illi si
ueller sicut to subas dicit to ypos
tases pnt dire to psonas ta psona
illud at maluerit dire q fecisse
fm li que siue q suetudine apm9 di

Quod i trinitate no e diuisitas nec
singularitas sed unitas & trinitas et
distinctio et ydemptitas.

In sufficient ut puto onsu
est q nitate dicim9 tres psoe
et quae no silit to deos ul' cetinas
q. b. Talto obuiat sptua. In alio
diuisitatis itelligena q i nita pe
nita e diuisitas sicut ne singulari
tas ul' solitudo s unitas & trinitas.
Un aug9 i vno li de trinitate ait.

huana iopia qrens qd dicit ta dicit
to psonas. ul' subas qbg noib9 no
diuisitate itelligi uoluit s singulari
tate noluit ut no solu i unitas
itelligat ex eo qd di' una cetia

s trinitas ex eo q dicit to psona.
plai9 quoz i li vno de trinitate ait
dn9 dr q me uidet. uidet & ptem
cu h' dr' excludit singularis atz vni
itelligena. Na ne solitudo pmo
sigt & indente tu nam pfectio to
sceti9 doz. vni9 e em i filio p
p ne vni9e silitudine. vni9 snt
et nat9 & gnans vni9 snt neq
vni9 no itaq solitudo filia e ne
singularis ne dispar. It' teode' di
cut i pte & filio tde duos deos
ipm e. ita ptem & filiu singlen
deu p dnt' saclegiu e. Nichil i
hys noui nichil diuisu nichil
alienu nichil sepabile e. De h'
aug9 in li qom ueteb ar no
ue leges ait. vni9 e ds s no sin
gularis. It' amb9 in li de trite
ait. Quod vni9 e subae sepa
no p' & si no sit singularitas s
unitatis de9 vni9 cu di' neqim
dentatis trinitate excludit & idd
q no singularit sed qd unitatis
e p dnt'. It' ex pdictis ondit q
ne singularis ne diuisus ne iuit9
ul' solitudo qstendae ds q singula
tas ul' solitudo psonaz plualitate
excludit & diuisitas unitate etne
tollit. diuisitas idunt sepa9ez diu
nitatis. Singularis adimnt distinctio9
trinitatis. Ideo amb9 i li i' de trit'
ait. no e diuisa ul' singularis equtas
ne iuxta sabellianos ptem & filiu
qfundes ne iux' arrianos ptem
filiaz se9nens. Pat' ei' & filia dis
tinzione hnt. sepa9one no n hnt.
It' teode' p' & filia dimitae vni9
snt. ne e ibi sube da ne ulla diu
sitas alioqu quomo vni9 dnt' dnt9.
diuisio em plies frt. Costat qd

ex predictis q̄ i unitate ulla e diuſitas
ſim̄ aliqui i ſcriptura inueniunt dicitur
tres diuſe pſone. ⁊ huius diuſas
dicit diſtinctas.

Quod no dicitur deus dici multiplex

Et ſicut i unitate no e diuſitas
ita n̄ multiplicitas ⁊ ideo no e dicenda
deus multiplex ſi unus ⁊ ſim̄ vn̄ ambp̄ in i li.
de unitate ait. Et ipſe ⁊ filio no
diſtrepans ſed vna diuinitas n̄ q̄
fuſi e qd̄ vn̄ e n̄ multiplex ee
pt̄ qd̄ inueniẽs e. multiplex itaq̄ d̄s
non eſt.

Quid ſignificet iſta uerba vn̄
duo ul̄ due tres ul̄ ſa ſim̄ ul̄ unitas
plures ul̄ pluſalitas. diſtinctio ul̄
diſtincte cū h̄is utim̄ loq̄tes de d̄o

Rurſus diligẽt̄ i quib̄ optet
cū i unitate no ſit diuſitas

ul̄ ſingularitas n̄ multiplicitas ul̄
ſolitudo qd̄ ſignificet h̄is uerbis
ſi vn̄ ul̄ vna duo ul̄ due t̄s ul̄
ſa plures ul̄ pluſalitas diſtinctio
ul̄ diſtincte. cū d̄ deo vn̄. due
pſone t̄s pſone ul̄ plures pſone.
diſtincte ſūt pſone ul̄ cū d̄ diſtincto
pſonay ul̄ plit̄as t̄ntas pſonay
⁊ huius di. Videm̄ em̄ hoc dicitur
n̄ q̄ q̄nt̄es ⁊ res multitudinẽ
ul̄ multiplicitate i deo ponẽ d̄o
ḡo iſta ſignificet ip̄e de quo
loquim̄ ap̄iente inſim̄uarem.

S diligẽt̄ p̄miſſis auctori
tati uerbis intendim̄ ut
dicitur intelligẽtia capiam̄ ma
gis uidet̄ hor̄ uerbor̄ uſa iſt̄ducta
rõne remouendi atq̄ excludendi
a ſimpl̄e deitatis q̄ i no ſt̄ qm̄
ponendi aliq̄. Cū em̄ d̄ vn̄
deq̄. multitudo deo excludit̄

net n̄ q̄nt̄as i diuinitate po. t̄mp̄
dicit̄ d̄s e n̄ mlt̄i ſūt ul̄ plures
d̄. vn̄ ambp̄ in li de unitate ait

Cū vn̄ dicim̄ d̄m unitas exclu
dit mlt̄m deo. n̄ q̄nt̄ate i deo
poit̄ q̄ n̄ n̄ q̄nt̄as e ibi.

Similit̄ cū d̄ vn̄ e pat̄ vn̄
e filio ⁊ h̄ di t̄o dicit̄ h̄ e q̄ no
ſūt mlt̄i p̄es ul̄ mlt̄i filij ⁊ de

Ex q̄ intelligẽtia p̄ſoe (ſitib̄)
dicant̄ plures. iplaia

Rem cū dicim̄ plures ee
pſonas ſingularitate atq̄ ſo
litudinẽ excludim̄ no diuſitate
ul̄ multiplicitate i ponim̄ q̄
dicit̄ ſine ſingularit̄ ac ſolitudinẽ
pſoas q̄nt̄em. vn̄ h̄olaia i e li
de unitate ita ait. Dixit d̄s facia
hoiẽm ad ymaginẽ ⁊ ſilitudinẽ

nr̄am. Quod n̄c an ſom̄ deũ
ſ locuti exiſtimas an h̄it̄ ſim̄os
ei⁹ intelligas ad al̄m̄ exiſtiſſe
ſi ſolū fuſſe dios. ip̄ius uoce ar
gueis dicens facia⁹ ⁊ nr̄am. ſuf
tulit ſingularit̄ ac ſolitudinẽ itelli
gẽtia. p̄ſſio q̄nt̄em q̄ aliqd̄ t̄o
ſociũ ee no pt̄ ip̄i ſolitudis neq̄
ſolitudo ſolitudinẽ recipit̄ ſanã
n̄ alieno a ſe dicit̄ ſanã nr̄am.
Attende l̄cẽ h̄is uerbis ⁊ uide q̄
noie q̄nt̄em plit̄atem ſignificauit.

Preſſio ḡo conſect̄i e. p̄ſſio plit̄
tatis qua p̄ſſio e d̄ns ſanã ſanã
am̄ d̄o ⁊ nr̄am. pluſal̄t̄ ei uſq̄
d̄. ſed hac p̄ſſione pluſal̄t̄as
no diuſitate ul̄ multitudinẽ poſiunt
ſi ſolitudinẽ ul̄ ſingularit̄ negat̄.
ſic ḡo cū dicim̄ plures pſonas
ul̄ plit̄ate pſonay ſingularit̄as
⁊ ſolitudinẽ excludit̄ intelligẽtia.

Cū em̄ cū dicim̄ t̄s pſonas
noie t̄nari no q̄nt̄itate n̄

in deo ponimus ul' aliqua diuisi-
tem sed intelligencia nō ad aliu n̄
ad patrem & filiu & spm̄ sm̄ dige-
dam significamus. ut sit h̄ dicit in-
telligencia. Tres persone s̄. ul' tres
sūt p̄ & filij & spūs s̄ & nō
aliq ab h̄is. Similit̄ nō tū h̄ p̄
& ul' illa ul' her & illa s̄ h̄ & illa
& nō alia hor ita fore intelligendū
stas. Auḡs̄ oñdit ubi d̄ q̄ illo nō
nō diuisitate intelligi uoluit sed
singularitate noluit. Biliē cū dicit̄
pat̄ et filij duo sūt. nō dualitatis
quitate ibi ponimus si hor significā
q̄ nō ē tū ibi p̄ n̄ filij s̄ pat̄
& filij & h̄ nō ē ille & ita de alijs
huiusdi. Ita enā cū dicit̄ p̄ ē p̄
n̄ tū filij ē persona sed p̄ ē persona
& filij ē p̄ & h̄ nō ē illa. Cū at̄
dicit̄ distincte sūt p̄ ul' distic-
personar̄ ē. i. personis q̄sione atq̄
p̄mixtionē excludimus & h̄ nō
ē illa significā. Auḡs̄ addimus
disticte persone p̄p̄t̄ib̄ sū diffen-
tes p̄p̄t̄ib̄. Alia ē h̄ persona
& alia illa sū p̄p̄t̄ib̄ significā.
Et cū dicit̄ alia et illa nō diu-
sitate ul' alienationē ibi ponimus
s̄ q̄sione sabellianā excludimus.
Ita enā cū dicit̄ disticte p̄-
sone ul' cū dicit̄ disticte ē in
personis eandē intelligencia ferimus.
Longue d̄ i. ēē disticte ul' disticte
nō diuisitas ul' diuisio siue sepa-
De amb̄p̄ i. i. li. de trinitate. Ad
ē ip̄e p̄ q̄ filij s̄ m̄ p̄em & filiu
exp̄ssa disticte ē. Cū uō dicit̄ trinitas
id significā uidet̄ qd̄ significat̄ cū dicit̄
tres persone ut sicut nō p̄ dicit̄
p̄ ē t̄s persone ul' filij ē t̄s p̄sōe

ita nō deat̄ dicit̄ p̄ ē trinitas ul'
filius ē trinitas.

Ad uidet̄ contrariū p̄dicit̄.

Hic nō ē p̄mittendū qd̄ cū
sup̄dicit̄ sit d̄m̄ n̄ singu-
lare n̄ multiplicē ēē asitendū
idq̄ s̄c̄e auctoritatib̄ s̄c̄e q̄sionatū
m̄grū uidet̄ sentie p̄sōcus
dicens distigendū ē m̄ trinitate
& unitate. Est enī unitas sm̄
& singularis. Trinitas uō mlti-
plex & memorabil' q̄ ē trinitas
tū unitas. Sec̄e unitate d̄ singu-
larem & trinitate multiplicem et
memorabile sed ad hoc dicit̄ q̄
singularē accepit sicut & alij acci-
piūt unū. Multiplicē uō & m̄ab-
lem sicut alij trinitatē dicit̄.

Quid significet̄ cū dicit̄ pluralit̄
tres persone ul' due persone.

Quereā q̄sionandū ē cū hoc
nomē persona. ut p̄dicit̄ ē
s̄d̄m̄ subam dicit̄ q̄ sit intellige-
cia dicit̄ cū pluralit̄ p̄fert̄ t̄s p̄sōe
ul' due persone & cū dicit̄ a. ē p̄sōa
p̄sōe alia p̄sōa filij alia p̄sōe
spūs s̄. Et enī i. h̄is locutionib̄
p̄sone uocabul' uocabulū eēntie
intelligencia sūt. plūes eēntias
q̄sitet̄ uident̄. & ita plūes deos.
Et uō eēntie significā nō
h̄t̄ alia ē huius nois r̄atō cū dicit̄
pat̄ ē p̄sōa filij ē p̄sōe et alia
cū dicit̄ pat̄ et filij et spūs et s̄s̄
sūt t̄s p̄sone. Et cū dicit̄ alia ē p̄sōa
p̄sōe alia filij alia spūs s̄
& huiusdi. Ad uidet̄ s̄d̄m̄ eēntiā
dicit̄ alia p̄sōa p̄sōe alia filij siue
t̄s p̄sone ut cū dicit̄ pater est p̄-
sona. & c.

filia alia psonali pns pns si tce
psonaz oino quemit r psona. In
telligencia tm eene fit. Do nob
videt alit hor posse dici cogenas
iuxta catholicos doctoz auctores.

Quod hor nome psona replat
trinitate accipit r h e utilis r ca
tholica doctna de pso r de psonis.

Sciendu e go q hor nome
psona multiplici facit no
una tm intelligencia r ut ait hylaig
in li. de trinitate. Intelligencia dicitur
ex causis e assumenda dicendi q
no pnom tes sed rei e pmo sub
iectus. Diferentes go dicendi cas
hui9 nois. 8. psona significacione
nois distinguunt dicentes q hor
nome fit psona ppe scdm subam
dicit et eenna fit. Dicit sup ondit
aug9 cu dicit des e psona. pat e
psona. Quada tm ueritate ut sup
dicit aug9 trislatu hor nome ut
plialit dicit e psona cu qret
qd tres ul qd ta ubi no significat
eenna. r nam dina q gis e tba
sed subsistencias ul ypostases scdm
gros. greci quippe ut sup dicit aug9
alit accipiut sbam. r ypostasem
alit nos. nos sbam dicim9 eenna
siue nam. psonas at dicim9 sicut illi
dicit sbas. r ypostases. Si go nos
ita accipim9 psonas ut illi accipiut
sbas ul ypostases. At illi accipiut
ypostases alit p nos sbam. Alit
go nos accipim9 psonas p sbam.
Cu go nos dicim9 psonas to no i
pstone noie eenna significat. Sed
go dicim9 q to pstone fit id e to
subsistencie. r tres entes p qo gni
dicit tres ypostases.

Ostendit vba aug9 quemel huc
Et hic sensu adiunat sine
ex vbis aug9. Si niss si m
teris intelligant. Quia et psona
r eenna r filia psona r pns pns
psona. r eenna r filia psona r pns
pns psona. Ideo dicit e pstone
id est tres subsistencie ul subsistetes.
ul tres entes. no em pnt dici to
subsistencie ul entes n singula ex
est psona. r id est eenna q go eis coe
e id qd psona. r eenna id rre dicit
to pstone. r to subsistencie ut sicut
eenna q e eis gis ue ac ppe est.
ita illi tres ue ac ppe subsistencie
ul entes intelligit. Ideo q aug9
causas dicitur dicit e p
sonas ee una eenna ul eiusde
eenna no ex eade eenna ne
aliud intelligat ibi ee psona ad
eenna. Tres em pstone. r sub
sistencie una sut eenna r vna
eenna. no at sut una psona
ul vna pstone licz psona p
subam aliqui dicit. Et si hor
dicit qfusio fiet i psonis.

Obiectiom illoz h rndet qui
munt pbae psonas p eenna
accipi q rndem9 qrentib9 quid
tres ul quid tria.

Hor qd illi dicit cu
qrit qd to ul quid tria
tam de eenna qrit q no inuit
qd illi to fit n eenna p h vole
tes nos induc ut noie pstone
eenna significam9. intelligam9
cu rndem9 to psonas ita dicit
idubitablem vni e q no inuit
vnu aliquid qd illi to fit n

ecēna. Vm̄ em̄ sūt illi t̄s. ecēna
dina. Vm̄ uitas ait. Ego et p̄ vn̄
sum̄. verūp̄m̄ cū q̄rit̄ quid t̄s ul
quid tū nō de ecēna q̄rit̄ n̄ ibi
quid ad ecēna refert̄. Sed cū
fides catholica t̄s eē cōfiter̄ sicut
iohānes i sept̄a canonica ait. Tres

sūt q̄ testōm̄i phibet̄ i celo q̄re
bat̄ qd̄ illi t̄s eēnt̄ id est an ecēna
t̄s res 7 que res tres 7 q̄ noīe.

Ille tres res significaret̄. Et idō
loquendi n̄citate iuentū ē ad
rūndendū hor̄ nomē p̄sona 7

ē t̄s p̄sone. Nō at̄ te moueat
q̄ dicit̄ t̄s res. Nō em̄ h̄ dicen
tes diuisar̄ rerū nām pōm̄q̄.

I t̄m̄tate sed ita tres res dicim̄
ut easdē eē quanda sūmā rem
q̄siream̄. Vm̄ auḡ i 1° lib^o de doct̄ xp̄iana

na sic ait. Res q̄bz fruendū est
7 nos b̄tōs frūt̄ sūt p̄ 7 filij
7 sp̄s s̄ct̄s Et eademq̄ t̄m̄tas.

Vna q̄dā sūmā res ē q̄bz fru
entibz ea t̄m̄ si res ē 7 nō rez
om̄i cū sit. Nō em̄ facile iue
niri p̄t̄ nomē qd̄ tante excellē
ne queiat̄ n̄ q̄ dicat̄ melius

t̄m̄tas hec vn̄q̄ de 9. Sicut ergo
t̄s res dicūt̄ 7 hec sūt vna res
ita 7 hec t̄s s̄b̄e dicūt̄ 7 hec s̄t
vna s̄b̄a s̄c̄e ostensū ē q̄ sit in
telligēna h̄9 noīs p̄sona cū di
cim̄q̄ tres p̄sonas.

Et quo sp̄u dicat̄ alia ē p̄sona
p̄is alia filij alia sp̄s s̄ct̄s.

Vm̄ i p̄p̄niamq̄ utrū s̄d̄m̄
eandē rōnē 7 cūm̄ dicat̄
alia ē p̄sona p̄is alia filij ad
sp̄s s̄ct̄s sancti qd̄ vn̄q̄ sanc

Intelligi p̄t̄ ut sit sens̄ t̄s. Alia
ē subsistēna ul' p̄positas p̄is.

Alia subsistēna filij. alia subsiste
na sp̄s s̄ct̄s. 7 alia ē subsistēna
p̄ alia filij alia sp̄s s̄ct̄s.

Quomō intelligit̄ alia i p̄sona p̄
alius filij. alius sp̄s s̄ct̄s.

Unde q̄rit̄ utrū s̄m̄ eandē
rōnē accipiat̄ cū d̄t̄ alia
ē pat̄ i p̄sō. alia i p̄sona filij. alia
i p̄sō sp̄s s̄ct̄s. siue alia p̄sona
pat̄ alia p̄sonalit̄ filij alia p̄sōlit̄
sp̄s s̄ct̄s. Ad qd̄ dicim̄ q̄ enā si
posset eodē mō accipi agruenn̄q̄
t̄m̄ ex rōnē dicti alia uariāt̄ in
telligēna ut h̄ p̄sone noīe p̄p̄e
tas p̄sone intelligit̄ ut sit sens̄
t̄s. alia ē i p̄sona ul' p̄sona pat̄
7 p̄p̄etate sua. p̄ alia ē q̄ filius.

7 filij sua p̄p̄etate alia ē q̄m̄ pat̄.
pat̄nali em̄ p̄p̄etate distinguit̄ p̄pos
tatis p̄is ab p̄positas filij. 7 p̄pos
tatis filij filiali p̄p̄etate distinguit̄ a
p̄e 7 sp̄s s̄ct̄s ab ut̄q̄ disting
uit̄ p̄p̄etate.

Quod s̄d̄m̄ h̄m̄ modū 7 in
p̄dictis locutiōibz p̄t̄ accipi.

Et enā mō sane p̄t̄ accipi
p̄sona i p̄missis locutiōibz
cū d̄t̄ alia ē p̄sona p̄is alia filij
7 alia ē p̄p̄etate qua pat̄ ē pat̄
alia qua filij ē filij alia q̄ sp̄s
s̄ct̄s ē sp̄s s̄ct̄s. Ita enā noīe
p̄sone quasdā p̄p̄etates intelligē
uoluit̄ cū dicūt̄ t̄s p̄sone s̄ meli
7 ut subsistēnas ul' p̄positas i
telligam̄ cū dicim̄q̄ tres p̄sonas

Et p̄dictis colligit̄ q̄ nomē p̄sōe
i t̄m̄tate t̄p̄licem tenet rōnē.

a xpo est q. s. tres ypostases dices
 sub noie pietatis tres naturas
 conat' afferere. Suffinat nob' dice
 vna subam & ts psonas pfectas
 equales. Tareat'q' ts ypostases
 si placet no q' suspitiois e cu m
 eode ubo p'p' dissennat a si rectu
 punitis tres ypostases cu m'p'tat'o
 ba suis debe' nos dice no nega'.
 Et in crede venem' sub melle
 laret. T'issigilat ei se angela sa
thane i ang'm lucis. Vns ubis
 no negat utendu' ee noie yposta
 sis si h'ctros eo prave usos ope
 dit cont' q's cautela opa eat i
 dist'ctioe sig'ficatiois. Alioqn sibi
 cont' dicit q' sup' tres ypostases
De p'p'tatib' psonaz. C'ofit'et'
et de noib' ear' relatiuis.

Item de p'p'tatib' psonaz in
 deam' q' noiones su' rela
 tiones i scriptis plerumq' dicit'. In
 illa imitate sta q' io a nob' r'p'etit'
 ut mo' coedi tenang' i figur' ut ait
aug' i li. de fide ad petru. Aliud
 e genuisse q' natu' ee. aliud q'
 prede q'm genuisse ul' natu' ee.
 Vn' manifestu' e q' alius e pat'
 aliq' filij. aliq' p'p'us p'p'us. Et est
 p'p'us soluis p'p'is no q' no e natus
 ipe s' q' vnu' filiu' genuit. p'p'us
 soliq' filij e no q' ipe no genuit
 s' q' de p'p'is e'enna genuit est.
 p'p'us ud p'p'us p'p'us e. no q' n' natus
 ipe nec genuit s' q' sola de p'p'e
 filioq' p'p'edit. Et assignauit b'
uit' tres p'p'tates tu' psonaz
quaz vna no e alia. hoc em
 significauit cu dixit aliud e

genuisse qua' natu' ee. aliud e pro
 cede .i. alia p'p'tas siue notio
 e gnato. & alia natu'itas & alia
 p'p'essio q' alijs noib' dicit' pat'm
 tas filiaro. Has p'p'tates designat
noia illaz psonaz. s. pat' filius
p'p'us p'p'us q' e'enna su' & ad se'uit'e
dicit' q' notant e'lat'ones q' no
su' deo actuales sed i ip'is p'p'is
ab etno su' imutabil' ut non
mo' su' appellat'ones e'ctie si etia
ipe e'lat'ones su' notiones i rebo
ip'is. s. in p'p'is su'.

Quod noia q' de deo dicit' q'da
fm e'lat'one dicit' q'da fm subam
dicit' nichil tu' i' d'm actis.

Quo circa sciendu' e no ee
 qd' de deo dicit' d'm i' d'm
 subam q' q'da dicit' fm e'lat'one
 q' no e actis q' no e mutabil'
 ut aug' i li de f'initate docet.

Nichil i deo fm actis d'. Quia
 nil ei accidit ne' tu' ome qd' d' fm
 subam d'. Restat ut fm actis
dicit' i deo at' nil quide' fm actis
d' q' nil i eo mutabile e a amsi
bile. ne' tu' ome qd' d' fm subam
d'. Dicit' em' ad aliqd' sicut p' ad
 filiu' & filij ad p'p'em qd' no e actis
 q' & ille p' p' e & ille sep' filij et
 ita semp' nam e filij ne' cepit v'q'
 ee filij. Ad si aliqu' ee cepisset ul'
aliqu' desin'et ee filij. fm actis
dicit' & q' pat' no d' p' n' ex eo
q' e ei filij. Et filij no d' n' ex eo
q' h' p'p'em. no fm subam h' dicit'
sed ad t'uit'e her dicit'. Neq' tu' fm
actis q'a & q' d' pat' et qd' d' filij
etm' atq' t'comutabile e eis. Et h'ns

libris apte ostendit quodam dicit de deo
secundum se habere. quodam secundum relationem nihil
tamen secundum actus ostendit. cum propter hoc est
patris quod habet filium et propter hoc filii quod habet
patrem. Ideoque cum dicit eternum et immu-
tabile est esse quod patris et quod filii dicitur ita
intelligi voluit. id est propter hoc est
propter hoc et propter hoc est filius et filius eterna
est et immutabilis quod et propter hoc semper propter
est et filius semper filius est. Unde hylary
propter hoc personarum assignatio in libro
de trinitate ita ait. Si propter hoc propter hoc
est. quod propter hoc semper est propter hoc. semper est natus
filio propter hoc est quod semper est filius. Obiectum
et propter hoc est. semper et filius est. quod quod
non propter hoc est. non propter hoc genuit. Idem eodem.
Nato deo manifestum est propter hoc est quod filius est.
Quia dicitur propter hoc est unigenitus
quod filius est deus cum etiam homines sunt filii dei.
Nato deo quod est dei filius vel
natus ex deo. Cum etiam homines filii dei
dicantur et sint secundum id filii ex ceteris
omnes et ad moysen de populo israel
dominus ait. Si filius meus primogenitus
israel. Sed magna est distantia.
Homines enim filii dei sunt factiva
non propter hoc natiuitatis. Deus autem
filius originis propter hoc filius est et na-
tuitate propter hoc et uitate natiuitatis
non factiva vel adoptione. Et illi
quodam autem sunt quia filii dei sunt. sunt et
filii dei. non nascuntur filii dei. Unde hylary
solus deus natus originis propter hoc
dei filius ostendens inter ipsum et homines
filios dei euidentissime distinguit
in primo libro de trinitate ita dicens.
Solus qui ex deo nascitur uel filius est

et nos quidem filii dei sumus per factiva.
sumus enim aliqui filii iracundie sed
filii dei per adoptionem effecti sumus
ponitur pro nascuntur et quod omne quod sit
antequam fiat non fuit. nos cum filii non
fuissemus efficiuntur. ante enim filii
non eramus sed per gratiam facti sumus
non nati neque generati sed acquisiti et
acquisiuit nos deus et propter hoc deus nos
genuisse. Genuisse enim deum filios
antequam cum propter hoc significat agnou-
imus. Unde dicitur. ex adoptione enim homo
est filius dei. non ex generatione. neque enim
propter hoc est sed natus propter hoc ac per id non
uel filius quod non propter hoc natus dicitur non propter
filii fuit. unigenitus autem deus non fuit
aliqui non filius non fuit aliquid antequam
filii nec quodam ipse non filius. Atque ita
quod semper est filius nascibilitatis propter hoc
ac uitate filius est eius solus qui genuit
et ipse tamen qui genuit propter hoc ipse est quod
sunt ille filius origine ita et propter hoc generatione.
Unde homo dicitur filius trinitatis et
trinitas potest dici pater hominum.

Nomo non quod filius dei est factiva
non tamen patris sed et filii et propter
sunt filii et. in tota trinitate et tri-
tas propter hoc eius dicitur propter hoc. Unde augustinus in libro
de trinitate ait. Non potest dici trinitas
pater nisi forte trinitate ad trinitatem propter
adoptionem filiorum. Unde enim scriptum est.
Audi israel dominus deus tuus deus unus est.
Non unquam excepto filio a propter hoc sancto
optat intelligi quoniam unum deum deum
num tamen dicitur et patrem num per
gratiam suam nos regnantes. De hoc
etiam hylary in libro de trinitate ait.
Omnia per fide deus est propter hoc quodam est pater
per eam fide ihesum christum dei filium roma-
nitatem. Ecce ostendit quia est propter hoc dei

nati q filij e q. s. ipe sola ppe nati
 dr. in hylia i li iii de trinitate aut.
 Dns dicens clafico filiu tuu no
 solo noie qreptam e se ee filiu sed
 x ppetate. nos filij dei sumq. sed
 no tlio huius filij. Hic em uerq
 x ppris e filij oigme no adoptoe
 x uitate no mncupatoe. natiuitate
 non creatoe. in in

Spus stus ppe dr domi dei
 qd ppetate e donu ut filij natiuitate
 x utiq no dr rlie x fm eade rlatio

Ita ena de spu sco dicendu
 e. q. ppe dr donu dei cu tn
 x alia plua sut in dona di Sed
 spūs stūs ita ppetate imitabili
 x eternitate donū e. sicut filij ppete
 filij. Eo em donū dr quo spūs
 stūs x utiq utiq noie rlatie dr.
 Eadeq rlatioe dr spūs stūs et
 donū. Uz ipa rlatio no ita appeat
 i hoc noie ppe stūs sicut i h noie
 donū. in aug i li de trinitate
 aut. Spūs stūs q no trinitas e sed
 i trinitate itelligit. Teo q ppe dicit
 spūs stūs rlatie dr cu et ad ptem
 x ad filiu rfert q spūs stūs et
 pps et filij spūs e. Uz ipa rlatio
 no appaer i h noie. appaer at
 cu dr donū dei donū e pps et
 filij q et a pte pcedit x a filio.
 go ppe stūs rffabil qda pps filijq
 no est. Et id idem fecisse sic
 appellat ut ia diximq x iterat no
 pger q pps x filio p r^{ia} appella
 queme. Ua h^o ipe ppe dr q illi
 qit q et ppe spūs x filij spūs x
 pat stūs x filij stūs. Dr go ex
 noie qd utiq quor utusp^{no}

significet vocat donū dei ambob
 spūs stūs. Ecce hēs quē spūs stūs
 ppe dicit donū x q rlie dr sue
 donū sue spūs stūs et q no ppe
 s tenet qd qit pps et filio quēit sed
 diuism. Et sciendū e q cu pps x filij
 dr spūs sue stūs neutru rlatie dr
 sed sdim substantia. in in

Quia pat ul filij ul trinitas ipa
 possit dici spūs stūs. in in

Dist^o
xxvii

Non qrit utru ppe ul filij ul
 ena ipa trinitas possit dici
 spūs stūs sicut distictim dr spūs et
 stūs De hoc aug i li de trinitate
 ita ait. Trinitas nullo pte dicit filij.
 Spūs uo stūs pte utr quide dicit
 fm id qd scriptū e qm deq spūs est.
 Itaq pat et filij x spūs stūs qm una
 e deq et utiq deq stūs e x deq spūs
 e. pte appellat trinitas x spūs stūs.
 Sed in tuc spūs stūs rlatie non
 dicit sed fm eēnā q ppe pte stūs
 q no e trinitas s i trinitate dr rlatie.

Quida tū putant spm stm ul
 donū no dici rlatie ad ptem
 ul filiu. U ei inquit h rlatie ad
 se dicit no s tūtem rndent uoca
 bulis ut sicut dr ppe filij ppe et filij
 pps filij. im dicit ppe spūs stū ul
 donū pat x spūs ul donū pps spūs
 ul donū. Sed no ita e i oiba rlatio.
 No em oia q rlatie dicit^{ur} suus
 ad se vicissim rndent uocabulis.
in aug hō elidens opinione
i li de trinitate aut. No moueat
 inquit qm diximq spm stm no ipaz
 trinitate sed eū q e i trinitate rlie dicit
 liz no ei vicissim rndeat uocabulu
 eis ad que rfert^{ur} diximq ei spm
 stm pps sed no vicissim diximq
 spūs stū ptem. ne filij eis itelligit^{ur}

taspm significans. ut sit intellige
 itis. deq ul dina eēna ē pat
 .i. e q genuit. s. ypostaf q hē
 filiū. Ad hē deq ē filiq. i. ypostaf
 genita ul hīs pēm. Ita enā dicit
 spūs sūs. i. ypostaf pcedens ab vtrp
 siue se q. pcedit. Sū ud noīa rlatō
 nū pōmna i pdicatis notiones ipas
 tm significans nō ypostafes ut cū
 dī dō genuit. i. hē filiū q deq ge
 mita ē. i. hē pēm q iō qz itelligi
 i subiectis ypostafes tm nō eēna
 q ill ppetatibz defmiant. Ad ppetates defmiant yposta
ses nō nām idest sūbam.

Tle em ppetates singule sm
 gulis ppe quemur psonis
 q p eas psonē defmiant. q a se
 tuūte dicit sed a se nō seredunt.
Un iohes damastens aut. p dō
dicit abūte ypostafes sm sūam
si sūm caractēria ydiomata idē
defmiant ppetates. Caractēria
nō idest defmiant sū yposta
seon q nō natūe. etem yposta
ses defmiant. ita eē quid i pualit
q etnalit dicitur dīna ubi ypost
afpm simplice oīa hūc q habz
p ut eig homoustron. i. qsubsta
nale. Ratūte nō q habitūde
a pātuali ypostafy seredente.
Idem apaus expmēs psonales
ppetates i eodē aut diffēnā ypost
afcon. i. psonay i tbo. ppetatibz
i. pātuali q filiali q pcessibili
irognostimq. Indecessibiles aut
ipās ypostafes q indistubiles
tuūte. vntas q vntas quid i tō
fusibiliter. Tres em sūt. q si vntē

diuise at idistant. Item sigula p
 secta ē ypostaf q pā ppetate sū
 ex hē modū pā possidē s vntē
 sūt sūba q nō distat neq seredūt
 a pātuali ypostaf. Itē hīc hēs dis
trictas illas tō ppetates q sūp dūp
significatē sūt moīs ul nōibz.

Ad sūt ad noīa psonay q easd
ppetates notanna. s. genū genitor
uerbū ymago.

Nō ē pmitteudū quā
 sicut pē q filiq q spūs sūs
 noīa psonay sūt q ppetates psona
 les designat ita enā sūt q alia noīa
 psonay. i. q ipas psonas significat
 et ear ppetates denotāt q easd qd
 q noīa pdicta. Unde rlatie dicit
genitor genitū ubū ymago. Un
augū i i libo de trinitate ait. Vide
dū ē mgt hor significat nob cū
dī genitū qd significat cū dī filiq.
Idē em filiq q genitū. q q filiq
genitū. sicut at filiq ad pēm. sic
genitū ad genitorē refert. q sicut
pat ad filiū ita genitor ad gen
tū. Itē i vīo libo de trinitate. p bū
qdē solū filiq accipit nō sil pat
et filiq tūp ambo sūt vntū ubū.
Hic et dī ubū quō ymago. Ad
at pē q filiq sūt sil ymago s solū
filiq ē ymago pēs que admouē
ūbū. Itē i vno li de trinitate ubū
p m q sapiā ē q eēna hor q pat.
p m qd ubū nō hor ē qd pē. quā
ūbū nō ē pat q ubū rltie dī sic
filiq. Itē i eodē. sicut filiq ad pēm
refert ita ubū ad eū tū ē ubū refert
cū dī ubū. q p ptea nō eo ubū
quō sapiā dī q ubū nō ad se dī
si tm rlatiue ad eū tū ē ubū

sicut filius ad patrem. Et quippe filius
quod ubi ubi quod filius. Sapia non quod
essentia et non quod pater et filius una essentia
et una sapia. Ita et eodem modo est pater ipse ubi
sicut nec filius nec ymago. Quod autem
absurdum est ymaginem ad se dicitur. Ita
et ubi dicitur etiam filius etiam dicitur ubi
et ymago et in omnibus uocabulis huius ad
patrem refertur. nichil ad hoc pater dicitur.
Obiicitur summi colligitur et intelligitur ad idem.

Aparte omni est quod sicut filius
ul' geminus dicitur relatione ad patrem
ita ubi et ymago quod filius. Et hoc dicitur
ubi sicut ymago quo filius. eadem
appetate sive notione dicitur ubi et yma-
go quod filius sed non quod ubi dicitur sapia
ul' essentia quod non ea notione quod dicitur ubi
dicitur sapia. Nam sapia dicitur sicut essentia et
non sicut relatione. Et est aduertenda quod
genialis regula eorum quod ad se et eorum quod relatione
dicitur de patre et filio. Quod quod est ad
se dicitur ut ait augustinus in libro de
trinitate non dicitur aliter sine altero. quod quod
dicitur quod substantiam eorum ostendat
ambo sicut dicitur. quod non pater est deus sine
filio nec filius sine patre sed abo sicut deus
sed non ambo sicut pater sed non ambo filius
ul' ubi ul' ymago.

Cum secundum substantiam dicitur deus de deo et
in quibus dicitur deus de huiusmodi
deus lumine de lumine et huiusmodi
utrum dicantur sicut substantiam. Nam secundum
relationem ostendit ipsa non dicitur. Si uero
secundum substantiam dicuntur ambo sicut pater et
filius prout dicitur deus de deo lumine de
lumine sicut predicta regula. Ad quod dicitur
quod licet deus sicut substantiam dicatur et lumine
et sapia et huiusmodi et nunquam relatione acci-
piantur. Aliquam tamen per relationem. et personis
sed non relatione accipiuntur ut cum dicitur deus
genuit deum. aliam per patrem aliam per
filium ponimus. Obiicitur cum dicitur deus de

deus lumine de lumine. In aliis quoque
locutionibus sepe reperitur notia essentiae
ad significandam personarum de dicitur
ut cum dicitur deus natus. deus mater. deus
passus. in filius tamen significat. Ita et de
solo filio intelligitur cum dicitur deus de deo
et huiusmodi. Obiicitur augustinus quod huiusmodi
dicantur in uno libro de trinitate ait. Quod
deus de deo. lumine de lumine dicitur. non enim
sicut abo deus de deo sed sola filius deus
sicut de deo patre. ut ambo sicut lumine
de lumine sicut sola filius lumine de lumine patre.

Et est sciendum quod sicut non
tamen dicitur illud deus. licet ubi
notia illa substantiam non significat. secundum
uero eadem notia personarum nunquam dicitur. de
de illo sicut ubi de ubi et filius de filio
quod huiusmodi notia dicitur personis quoniam
non prout. Obiicitur augustinus licet obicitur in eodem
ita ait. hoc solum de eis dicitur non prout

illud deus quod sicut ambo non sicut. et illo
solo nomine non possumus uti ad osten-
dendum unum de uno quod sicut ambobus
non querit sicut ubi de ubi dicitur non
pater quod non sicut ambo ubi nec ymago
de ymagine filius de filio quod non sicut
ambo filius ul' ymago et sicut notia
substantiae aliquam intelligentiam personarum dis-
tincte fruit. ita etiam in eodem tractatu tri-
nitatis sicut. Obiicitur augustinus in eodem libro. ita ait.

In patris nomine ipse pater personam prout
in dei uero nomine et ipse et filius et spiritus
sanctus ut cum dicitur nec bonum nisi sola deus
hoc est quod trinitas est unus deus.

Quod non tamen tres personae
sunt in personis sed etiam alie quod aliis
significantur nominibus. ut uirginitas

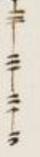
Proterea considerari oportet quod non
tamen tres personae sunt sed etiam
sive notiones in personis sunt sed etiam
alie quod aliis uocantur nominibus

Na ena hoc nome ingemity re-
 latue dr de pre tm. 7 alia desijt
 notione q pat ul gemiteo. Non
 ei e idem ee ptem 7 ee ingemity
 7 no ea notione pte dr q ingemity.
 pte em ut pdm e dr fm pte
 gnatiois. Ingemity at fm pte
 relia subilitatis. Differt at pat
 a filio aute gnatiois. Differt ena
 pte relia subilitatis. 7 q ingemity
Un augy distinguo me pte
q dr pte 7 illa q dr ingemity 7 li.
de trinitate aut. No e hoc dice in-
 gemity qd e ptem dice q si filius
 no genuisset nichil phibet eu
 dice ingemity. Et si gignat quisq
 filius no ex eo ipe ingemity. q genuit
 hoies gignit alios. No go ido dr
 pat q ingemity ideoq cu de deo
 pte utruq dicit. Alia notio e qua
 intelligit gemiteo alia q ingemity
 dr no qd sit sed qd no sit dr. hoc
 exemplis planu faciendu e. Ad
 dr ingemity hic ondit q no sit filius
 sed gemity 7 ingemity comode
 dicitur filius aut flatu dr sed ut di-
 cat infilius no admittit loquedi
 gsuetudo. Nichil tm intellectu demit
 si dicit no filius que admodu si dicit
 ena no gemity p eo qd dr ingemity
 nichil ad dr. Ideo no e reba gside-
 randu qd ul smat ul no smat dicit
 vsh finonis nri h qb veri iparu
 itellecty eluceat. No go tm dicitur
 ingemity h 7 no gemity qd tm ualet
 iniquid go ald dicitur q no filius.
 negatua porro pte nra no id efficit
 ut q sine illa flatone dr eade pte
 subalut dicit sed id tm negat q st
 illa arebat sicut 7 alio pdicameto

Lu dicitur ho e subam designamg.
 Qui godt no ho e no aliud gens
 pdicameto emittat sed tm id negat
 Sicut go fm subam aio ho e st subam
 nego cu dico no ho e. At si tm ualet
 qd dr gemity qntu ualet qd dr filius
 tm go ualet qd dr no gemity qntu
 ualet qd dr no filius. Relatue at nega-
 tiva odo no filius. Relatue go negativa
 odo no gemity. Ingemity porro quid
 e n no gemity. No go recedit a relatio
 pdicameto cu dr ingemity. Sicut em
 gemity no ad se dr sed q ex gemiteo
 sit. ita cu dr ingemity no ad se dicit
 sed q ex gemiteo no sit ondit ut q
 tm relatiue dr. Ad at relatiue pmittat
 no indicat subam. Quauis go diuisi
 sit gemity et ingemity no tm indicat
 diuisa subam q sicut filius ad ptem
 7 no filius ad no ptem refert. ita gemity
 ad gemiteo et no gemity ad no gemiteo
 rem refert nate e. Hec euident ondit
 q ingemity relatiue dr 7 de solo pte
 accipit. aliaq notio est q dr gemity
 alia q pte atz tm ualet q dr ingemity
 qntu no gemity ul no filius.

Et si sicut sola pte dr ingemity dicit
debeat no gemity ul no filius.

Ideo solet qri utru sicut solus
 pat dr ingemity ita ipe solus
 debeat dicit no gemity ul no filius
 ut ne etia pte stus posset dicit no
 gemity ul no filius. Quiboda uidet
 q pte sola deat dicit no gemity ul no
 filius. debz qde dicit 7 credi pte stus
 no ee gemity ul no ee filius sed no
 dz dicit ee no gemity ul no filius. Alio
 at uidet cu pte stus no possit dicit
 ingemity pte tm dicit no gemity ul no
 filius. Ad no augy sup ait tm uale
 cu dr ingemity qntu cu dr no gemity

ul' nō filij. etymologjā nōis osten-
dendo est hoc dixisse dicit nō rōne

**Quae sit p̄tensio s̄dm̄ p̄dicatōis
quā dicitur ingem̄s.**

Sic ut vis s̄tē q̄ sit p̄tensio s̄m̄
quā pat̄ dicitur ingem̄s audi
hylant̄ ipsam uocantē i n̄asribilitatē
1° li. de finitate ita dicentē Et
unū ab uno. s. ab ingem̄to gem̄s
p̄tensio uidē i unoq̄ et sic n̄asribit
& oiḡinis. Significatū g^o i scripturis
p̄sonay i telligē & distinctio i n̄asribi-
litatis natuūtatūq̄ sensu solutarius
des nō ē op̄mandū. Distinctio g^o ul'
distinctio p̄sonay i scripturis p̄tā ē.
Et in nullo at̄ n̄e distinctio.

**Arriam p̄baē n̄tebant̄ subē alia
ēē p̄tē alia filii eo q̄ ille gem̄
tū ille ingem̄s.**

Iud at̄ tacei nō opter q̄
arriam ex eo p̄baē n̄tebat̄
alia subē ēē p̄tē alia filii q̄
ille gem̄s iste ingem̄s dicitur. Cū diuisū
sit ēē ingem̄tū & ēē gem̄tū. Et
ambly eorū q̄om̄ r̄ndes d̄t se in
scripturis d̄mis hoc nomē ingem̄s
nō legisse ita inques 1° li. de
sp̄u s̄tō. Cū dudū audierūt q̄dā di-
centibz nobis filii dei q̄ gr̄atū est
p̄tē q̄ gr̄atū ēē equalē ēē nō posse
p̄tē ēē gr̄atū s̄tē iste gr̄atū q̄ gr̄atū
ēē n̄e adū q̄dē illa q̄om̄ uocē sibi
arbitrant̄ conclusam si ēgr̄uēfationē
dāpnabili i eodē loco uestigū uirū
ut putant̄ mutacōnē fieri q̄om̄ i
mutacōnē p̄mōis dicentes. Quō
p̄tē ingem̄s et gem̄s ēē unū n̄e
at̄ subē. Ergo ut r̄ndea in p̄p̄tē
q̄om̄ p̄o om̄ i d̄mis scriptur̄ inge-
m̄tū n̄q̄ iuenō nō legi nō audiuī.
Cuius g^o mutabilitatis s̄t̄ homines

huius di ut nos dicant ea usurpae
q̄ nō sūt scripta in ea q̄ s̄t scripta dica-
m̄s et ip̄i obiciant q̄d scriptū nō sit
rōne ip̄i s̄ adūfaut̄ et auctōtē ca-
lāp̄mē sue derogat̄. Attende lecto-
rū hoc nomē ingem̄s nōlebat
uti ambly p̄tē h̄cticos ita & nos
p̄tē q̄dā subitē opt̄ p̄tē calūpm̄
auctū i s̄d̄as q̄ catholus ac p̄p̄o
lectōibz secūe credi p̄tē. But̄ et̄
q̄dā q̄ nō tante s̄t̄ r̄ligiois et
auctōtatis ut eis oporteat nos sep̄
q̄fendo ac r̄cipiendo i s̄mōe cō-
fetti un̄ silencio p̄tēri q̄unt
aliqui. Per̄ illū t̄n̄ sūt p̄s̄tans q̄i
cū oportūm̄ sūt eis ut liberū ha-

**An diuisū sit ēē p̄tē et beamus
esse filii.**

Proterea q̄ri solet cū sup̄d̄m̄
sit q̄ aliud ēē dicitur ingem̄tū
aliud p̄tē & q̄ diuisū sit gem̄s
et ingem̄s. Utrū sicut diuisū sit
ēē p̄tē & ēē filii ad idem. Ad q̄d
dicim̄s q̄ ex eodē sp̄u quo dicitur diuisū
gem̄s & ingem̄s & q̄ dicitur nō ēē
idem dicitur gem̄s gem̄tū & ingem̄tū
p̄tē dicitur nō ēē idem sed diuisū ēē
p̄tē & ēē filii & ēē sp̄m̄ s̄m̄
q̄ nō ea notione pat̄ ēē pat̄ qua
filii ē filii ul' q̄ sp̄us s̄t̄us ē sp̄us
s̄t̄us. Ud̄q̄ ex hoc sp̄u q̄cedim̄s
q̄ ad ēē p̄tē & ad ēē filii q̄
alia notio ēē q̄ pat̄ ēē p̄tē & alia q̄
filii ē filii. Sed si tr̄sponas ut di-
cas aliud ēē p̄tē ēē ad filii esse
i telligēna uariat̄ & idō nō q̄e-
dit̄. Et et̄ sp̄s h̄is ac si dicitur alid
ē quo p̄tē ēē nō q̄dē pat̄. sed est
aliud quo filii ēē nō q̄dē filii ēē

sed e. qd' pennis flm e. Co em
pat e quo pat e des .i. p eenna
ul nam. Ar filig eo des e quo
pat e ds. eo go filig e quo pat
e. 4 ita idem e ptem ee x filia
ee si no e idem ee ptem x ee
filia. Un augy i x li de tmitate

aut Quauis diuisu sit ee ptem
x ee filia no e tti diuisa sba q
hor no fm subam dr sed fm
rlacone qd tu flatm no e actio
q no e mutabile. Ete diuisu ee
dt ee ptem x ee filia qd iuxta
rone pdictu accipit qz quia o.
alia notio e q pat e p alia q
filig e filig. No em fm eenna
pat dr p ul filig filig fm flatoer

Quo dicitur sapia genita ul
nata an fm flatoer ul fm sbam.

Sciendu q e q sicut sola
filig dr ubi ul ymago.

In ead ipe sola dr sapia nata
ul genita x idd qrit. Utra her
rlatie dicamq x si flatie dr an
fm eand relacone q dr ubi
et ymago. de hor augy i vii li
de tmitate ita ait. Id dicit accipi

amq cu dr ubi ac si dicitur sa
pientia nata ut sit filig x ymago
x it duo cu dicitur .i. nata sapia
i uno eoz eo q nata e x ubi
sapia x ymago x filig itelligat
x i oibz hys noibz no ondat
eenna q flatie dnt ac i alio
qd e eenna ead sapia demfer
qm et ad se dr. Sapia em sapies
hor e eis q ee qd sape. Un pat
x filig sil una sapia q una es
senna. Tunc loe qualie itelligas

qd h' dr augy. videt em dicit cu
dr nata sapia ibi sapia eenna sig
mficet et nata relacone notat. Ad
si ita e cogim' dicit eenna dnt ee
nata qd supioibz repugnate. Sz ad
hor dicimq q i alio .i. i eo q est
nata eade notio itelligit q notat
cu dr ubi et ymago. In alio sz
sapia demofit eenna .i. demrat
q filig sit eenna q sapia fm eenna
dr. Et idd cu dr nata sapia itelligit
qd ipe q naty e eenna e. ibi tu sapia
no p eenna sed p ypostasi facit
ut sicut qn dr ubi ul filig itelligit
ypostasi cu sua ppetate ita cu dr
nata sapia idem itelligit .i. genita
ypostasi. Id d' uigilant' ait idem ee
itelligendu cu dr ubi x cu dr nata
sapia .i. eade relaco eadeq ypostasi
cu inest ia ppetas x et hor ad
iuuat illud qd sup' dicimq sz q
cu dr pat ul filig ul spus stus
net tu ille ppetates significat
ut cu dr patitas filia si ead
ypostases cu suis ppetantq. m

Quod ymago dr aliqui fm eenna

Illud ead sciri qz qz cu sup'
dictu sit ygine flatie dicit de
filio sic ubi ul filig. m' du tu requit'
fm subam dicit. Un augy i li de fi
de ad petre dr q una e ste tmitat
eennal' dntas x ymago ad qua
stus e ho. Hylug i v li de tmitate
ait. Homo fit ad coem ymagine
nome no dispat. na no differt.
Una e em ad qua ho caty e ppet.
Et hys ondit q ymago aliqui
itelligencia eenne fit x no ad se
dr et no flatie. m m m

De principio qd flatie dicit
x multiplicem not' relacone.

et q' sicut opant' h' is id' unu
p'ncipiu esse dicit' Hic ondit quod p' sit p'ncipiu
filij & ipse filij cu' p' p'ncipiu p'ncipiu sit.

Demum i' eode' libo' g'ntue
addit q' p' dicit' p'ncipiu
ad filiu & ad spm' s'm ipse & filij
d'ns. id' p'ncipiu ee' p'ncipiu filijq'
genuit eu' & p'ncipiu et filiu ee' p'ncipiu
p'ncipiu sp'us s'ti q' sp'us s'tis p'cedit
ul' dat' ab v'p'p'. Hic et ita' si g'ntue
ad id' g'ntue' p'ncipiu e' p' ad filiu
p'ncipiu. q' genuit eu'. utru' em'
& ad spm' s'm p'ncipiu sit p' no'
pua qd' e'. Quod si ita' e' no' ia'
p'ncipiu ei rei tm' eit qua' g'ntue'
a' sit sed et ei qua' dat' & q' p'cedit
ab ip'o. Si g'o qd' dat' ul' qd' p'cedit
p'ncipiu ht' a q'o dat' ul' p'cedit
fatendu' p'ncipiu et filiu p'ncipiu
ee' sp'us s'ti no' duo p'ncipia. Sed
sicut p' & filij ad catua' f'ltie una
catu' & una d' d'z sic f'ltie ad
sp'm s'm unu' p'ncipiu. ad catua'
ud' p' & filij & sp'us s'tis unu' p'ncipiu
st' sicut unq' catu' & unq' d'ns.
Ecce habes q' p' p'ncipiu filij d'z
q' genuit eu' q' g'o notione e' p'
ra p'ncipiu e' filij. r' g'ntuone s'm q'
ena' d'z aucto' filij. Un' hylariu
i' i'mo li de t'ncate ait. p' q'o
p' d'z eig' que' genuit aucto'
ondit' id' h'ns nome' qd' neq' ex
alio p'fectu' intelligat' et ex quo
q' g'ntu' e' substansse doceat'. No
uit' em' unu' i'nastabile deu'.
nouit' ungemtu' di' filiu. ofitet'
p'ncipiu ab origine liberu'. ofitet'
& filij origine ab i'nastabili no' ip'm

ab i'nastabili si ab i'nastabili. no' p'seipm' sed
ab eo q' a nemie' e' natus. ab etno
nastitate. Ex patria e'ncitate
sumente. Edm' e' fidei p'fessio si p'fessio
sionis ro' nodu' expositu' e' & id' q'
renda quod s' intelligendu' sit qd' aut
filij origine ee' ab i'nastabili et no' ip'm
ee' ab i'nastabili sed ab i'nastabili. Et h'o utiq'
subdens det'miauit quod accepit i'
tiu'. Inquiens origine filij ee' ab i'nastabili
ut si dicit' no' ita' intelligis origine filij
ee' ab i'nastabili q' ipse filij heat' i'nastabili
q' ipse e' ab i'nastabili. r' p'ncipiu a q'o sit oia'.
Na' h'z filij p'ncipiu de p'ncipiu no' e'
tm' credendu' q' filij heat' p'ncipiu.
Hicq' filij sit p'ncipiu de p'ncipiu & p'
p'ncipiu no' de p'ncipio. no' e' p'ncipiu
de p'ncipio. p'ncipiu siue p'ncipio
sic filij no' e' pat' neq' duo tm' p'ncipia
sed unu'. sic p' & filij no' duo catu'es
sed unq' catu'. un' un' un'

Qu' p' & filij sint unu' p'ncipiu
sp'us s'ti q'rit' an eade' notione.

Unu' aut' p'ncipiu sit p' & filij
no' tm' creatu'ar' ut d'm e'
sed etia' sp'us s'ti. id' q'ri solet ut'
eade' notione p' sit p'ncipiu sp'us
s'ti & filij. et an sit alia notio qua
p' dicit' p'ncipiu sp'us s'ti et filius.
q' sp'us s'tis p'cedit ul' dat' ab v'p'p'
no' alit' p'cedit ul' dat' a p'ncipiu q' a
filio sane intelligi p't p'ncipiu & filiu
eade' r'lati'one ul' notione d'ca p'ncipiu
sp'us s'ti. Si u'o q'rit' q' sit
ia notio qua' hic uocat' p'ncipiu
nome' eig' no' h'e'm' sed no' e' ip'a
pat'ntas ul' filia' p'ncipiu notio q'da'
q' p'ncipiu et filij e' q' ab etno p'ncipiu et
filij unu' p'ncipiu sit sp'us s'ti. Do
nata' at' ut p'dictu' est sp'us d'z

q' d'm
& de
p'ncipiu
dicit'

pe ul' filia ex tpe sicut p'us suus
dat' ul' donat' donat' ex tpe.

**De hys q' t'pali' de deo d'nt et
relati'e s'm actus qd' no' deo s' fatiur**

Sunt em qda q' ex accidit
tpe de deo d'nt ei'q' t'pali' t'pali'
obuenit sine sui g'mit'one & r'ltie
d'nt s'm actus s' m'q' accidit d'o s'm
qd' accidit fatiur ut fat' d'ns r' su'
gu' datu' ul' donatu' & h'ug'di. **De hys**
augo i' r' h' de t'mtate ita ait. Crea
toe r'ltie d' ad fati'a sicut d'ns ad suu'
suu'. It' no' moueat qd' p'us suus cu'
sit coet'ng p'ri et filio d' in aliqd'
ex tpe ueluti hoc ip'm qd' donatu'
dixim'g. Na' sempit'ne p'us e' donu'
t'pali' ut donatu' & si d'ns no' d' i'
cu' h're t'cipit suu' ena' ista appella'
r'latia ex tpe e' deo. No' em sempi
fina fati'a e' cu'q' ille d'ns e'. g'o
donu' no' e' s'epit'm' ne cogam' ena'
fatia sempit'na d'it'. Na' r' sempi
fne no' d'na'et' n' ena' ista s'epit'ne
faularet. Sicut at' no' p't e' suus
q' no' h't d'nt' sic ut d'ns q' no' h't
suu'. Sed aliq's h'c d'cet q' no' ex
tpe co'p'ent deo h' appella' q' d'nt'
d'ns q' no' e' t'm d'ns r'ez q' ex tpe
re'p'it sed ena' ill' rei q' no' re'p'it
ex tpe. i' ip'us t'p'is qd' no' re'p'it ex
tpe q' no' t'p't anteq' m'cip'et t'p't
& id'o no' t'ep'it e' d'ns ex tpe. ad
qd' d'nt p't q' l'uz no' re'p'it ex tpe
e' d'ns t'p'is re'p'it t'm e' d'ns t'p'is
q' no' p't fuit t'p't & ip'us ho'is
ex tpe re'p'it e' d'ns. De h'o augo
teode. i' g'timie ita d't. Quisq's
ext'itit q' et'm' deu' solu' d'cat.
t'pa uo' no' e' et'na p't uaietate

eat

& mutabilitate sed t'pa t'm no' t'
tpe e' re'p'isse q' no' e'at t'p't anq'
t'pa t'ep'issent et id'o no' t' tpe accidit
deo ut d'ns e'et q' ip'oz t'm d'ns
e'at q' utiq' no' t' tpe e' re'p'it. qd'
r'ndebit de ho'ie q' t' tpe fat' e'.
Aug' utiq' d'ns no' e'at anq' e'et
e'te ut d'ns ho'is e'et ex tpe accidit
deo & ut o'is amoueat' r'ct'is'ia
e'te ut tu'q' deo e'et ul' me'q' qu'
no' e' re'p'it'g. ex tpe habiur.
Quo' g'o obtinebim'g nichil s'm
actus d'ca deu' n' q' ip'ius n'nie
nichil accidit q'o m'uet' ut ea s'it
accid'entia r'latia q' cu' aliq' m'uta
to'ne r'ez de q'bo d'nt' amdit. sic
am' r'latie d' no' e' am' e' t'cipit
n' cu' am'ae t'ep'it. sic g'o aliqua
m'utaco' uoluntatis ut am'is d'cat.
Alim'g uo' cu' d' p'au' r'ltie d'ca:
no' t'm m'utata e' cu' e' re'p'it p'au'
neq' cu' d' p'ign'g ul' h'g'di. Si g'o
n'um'g p't sine ulla sui m'utaco'
tonens d'ca r'ltie ut neq' cu' m'
re'p'it d'ca neq' cu' d'efinit. Aliqd'
t'cia na' ul' f'et'na q' n'um'g e'p'
m'utaco'is fiat. q'ito faul'g de
illa i'g'mutabili dei s'ca debem'g
acce' q' ita d'cat' r'latie aliqd'
ad fati'a ut p'us t'pali' t'cipiat
d'ca no' t'm e'p'i s'ube am'disse ali
quid' itelligat' sed illi fati'e ad
qua' d'it. Qualit' ena' r'fugiu'
n'rm d'it. R'efugiu' e' n'rm d' d'o
r'ltie. ad nos em' r'fert'. Et t'nt
refugiu' n'rm e'it cu' ad eu' r'fugi
m'g. Qu'quid' t'nt fit aliqd' t'cia
n'a qd' anteq' ad eu' r'fugem'g no'

caer. In nob' go' fit aliq' mutaco
 q' ad eu' r'fugiendo efficiunt me
 liores. In io' at' illa. Sic r' p' n'r
 ee' r'cipit cu' p' ei' g'm' g'm'
 r'griam' q' dedit nob' p'ute filios
 dei s'ij. Suba igit' m'ra mutat' i'
 melius cu' filij ei' efficiunt. Bilic'
 r' i' p' n'r r'cipit ee' sine ulla s'ui
 r'omutaco'e sube. Ad go' t'p'ali' di
 ci deo r'cipit qd' antea no' dicebat'
 manifestu' e' r'latioe dia no' s'edim
 actus dia q' ei aliqd' amdeit sed
 plane s'm actus e'. ad qd' dia aliqd'
 deo r'cipit r'latioe. Et h'nc ap'ce o'ndit'
 q' qda' de deo t'p'ali' d'm' r'elatioe
 ad r'atias sine mutaco'e deitatis sed
 no' sine mutaco'e r'atue r' ita actus
 e' i' r'atua. no' i' r'atore r' appellaco'e
 q' r'atua d'r r'latioe ad r'atore r'latia
 e' r' r'latioe notat' q' e' i' r'p'a r'atua.
 Appellaco'e no' illa q' r'atore r'latioe
 d'r ad r'atua r'latua q'de e' s' n'lam
 notat' r'latioe que s't i' r'atore.

U'nc soluit q'sto q' querebat' an
sp'us s'ctus d'r d'atu' r'latioe cu' ip'e det se.

Nic p' solui q'sto sup'ius p'po
 sita. Ubi q'rebat' cu' sp'us s'ctus
 dicat' d'atu' ul' donatu'. Ad d'atu'
 s'fert' ad eu' q' d'at' r' ad illu'
 cui d'at' r' cu' sp'ic' s'ctus d'at' seip'm.
 U'ru' ad seip'm r'latioe d'icat' cu'
 d'r d'at' ul' donat' Cui' q'stoi' r'nd'e
 res d'icim' sp'm s'ctm d'at' d'atu' ul'
 donatu' r'latioe ad d'ante r' ad illu'
 cui d'at'. Dans ac' s'il donatoe e' p'
 cu' filio r' sp'i s'cto nec t'm d'icim'
 sp'm s'ctm r'efert' ad se. Et appella'
 d'atu' ul' donat' r'efert' ad d'ante
 ul' ad r'cipiente. q' no' p'e d'ici aliqd'
 d'atu' n' ab aliquo ul' alicui d'et.

Cu' ac' sp'ic' s'ctus d'at' a se ul' d'at' a
 se d'r r'latioe q'de d'r ad illu' cui d'at'.
 Et e' appellaco'e r'latia et i' illo cui
 d'at' mutaco'e fit: no' i' d'ante.

Quo d'icat' filij e'qlis p'ri cu' s'm
subam. an s'edim r'latioe.

Proterea q'siderat' os cu' co' p'p'o
 sibi s'it co'eql'es. U'ru' r'latioe
 hic d'icat' an s'm s'bam. Et si r'latioe.
 U'ru' s'm r'latioe an s'm e'enna co'
 sideranda s'it e'qlitas. Ad qd' d'icim'.
 q' sicut s'ile nil s' e'. S'ilitudo em'
 ut ait h'ylai' sibi ip'i no' e'. ita et
 equale aliquod s' no' d'r. An p' hor
 sicut s'ile ita r' equalitas d'r. D'icat'
 go' r'latioe filij equal' p'ri r' u'ru'q'
 sp'us s'ctus. Et m' equal' p'ri filius.
 r' u'ru'q' sp'us s'ctus p'p'e s'uma simplici
 tate e'entis r' u'initate. Equal' e' go'
 filij p'ri s'm s'bam no' s'm r'latioe.
 U'ru' aug' i' 1° li de t'initate ita ait.

D'icim' s'm qd' equal' s'it p'ri filij.
 no' s'm hor qd' ad p'cem d'r filij e'ql'
 e' p'ri. R'estat go' ut s'm s'bam d'icat'

R'estat go' ut s'm s'bam s'it equalis.
 S'nde e' go' ut u'ru'q' s'ba. Et i' u'no li.

D'atis e' u'ide m'ullo' filiu' ee' equale
 p'ri si i' aliq'o. q' qd' p'tineat ad signifi
 canda ei' s'bam r'equalis i'nuent'

In o'ib' go' equal' e' p'ri filij r' ei'q'de
 sube equal' e' et sp'us s'ctus r' i' o'ib'q'
 equal' p'p'e s'uma simplicitate illij
 sube. Et h'nc p'p'icuu' s'it q' s'm s'bam
 filij equalis e' patri. et u'ru'q' sp'us
 s'ctus. et appellaco'e t'm r'latua est.

E'qlitas go' p'ris et filij no' e' r'latio
 ul' notio sed p'p'e n'e u'initate r' d'icim'.

Hic q'sto d'r filio r' qd' s'it s'ili do
 Et idem e'ia' d'icim' de s'ili
 r' s'ilitudie. Cu' em' d'r filij

Dist^o
xxxvii.

311

silis p̄i r̄lacie q̄de d̄i: s̄ silis ē p̄i
p̄t v̄itate eētie. Et ḡo appellatō
t̄m r̄laciā. Silitudo uō ē i d̄ffētia.
Vn̄ q̄busda nō i d̄orte v̄i noīe eā
litatis ul̄ silitudis nō aliq̄d p̄i
sed i m̄ouei ut ea r̄laciōe d̄icat̄
filij eālis p̄i q̄ nec maiō ē eo
n̄ minōe r̄ hoc p̄t v̄itate eētie.
Ita et silitudis d̄icat̄ q̄a n̄ d̄iuisa
n̄ aliēna n̄ i aliq̄o d̄iffiliōe r̄ h̄
p̄t eētie simplicitate. Nō ḡo
p̄m q̄d filij genit̄i a p̄e eālis ul̄
r̄eālis ē p̄i n̄ silis ul̄ d̄iffilis s̄
eālis r̄ silis s̄d̄m s̄bām.

**De s̄mā s̄i h̄lari q̄ i t̄m̄tate
p̄sonarū p̄a ostendit.**

Non ē p̄mittendū q̄d illuſt̄e
v̄n̄ h̄lariā p̄tates assignāb̄.
d̄icat̄ eētie eē i p̄e. p̄m̄ i
v̄m̄agine. v̄sū i m̄uē. q̄ tante
d̄ifficultatis s̄t̄ ūba ut r̄eō: itel
ligentia atq̄ explanatōe vehemēt̄
laborauit auḡ ut oñdit i v̄o li
de t̄m̄tate uo d̄icens. Quidā cū
ueller̄ h̄uſſime ſingular̄ i t̄m̄te
p̄sonarū iſimulāe p̄a. S̄m̄tas i q̄d
i p̄e. p̄es i v̄m̄agine. v̄sū i m̄uē.
Et q̄a nō in d̄ior̄is auctōritatis
tractatōe s̄p̄tūarū r̄ aſſertōne
fidei v̄t̄ eētat̄. H̄lariā em̄ hoc
i libris ſuis poſuit: h̄o: ūbō: id ē
p̄is et v̄magis r̄ m̄uēis eēntatis
p̄et̄ et v̄sū ab d̄it̄m̄ ſtruturū itelli
gentiā q̄ntū ualeo nō eū ſecutū
arbitrōe i eēntatis uocabulo n̄ q̄d. ut
p̄ nō h̄t̄ p̄em̄ de q̄o ſit. filij de p̄e
ē ut ſit atq̄ ut illi coētia ſit. v̄ma
go em̄ et ſi p̄fete implet id cō v̄go
ē. ip̄a coequat̄ ei nō illud v̄magi

sue i qua ymagine p̄em̄ noſcūt̄.
Credo p̄t pulchritudine ubi ē tāta
aggruētia r̄ p̄ma eālis et p̄ma
silitudo n̄t̄a r̄ d̄iffidens et n̄t̄o
mequalis r̄ n̄t̄a ex p̄e d̄iffilis sed
ad v̄dēp̄tate r̄ndens ei cuius est
v̄m̄ago ubi ē p̄a r̄ s̄m̄a uita cui
nō ē aliud v̄uē r̄ ad eē sed idem.
Et p̄m̄ ac s̄m̄a itellectū cui nō
ē aliud v̄uē r̄ ad itellegē sed idem.
Hoc ē v̄m̄ū tāq̄ ūbū p̄fete cui
nō deſit aliq̄d et ars q̄da oīpo
tentis r̄ ſapientis dei plena oīm
r̄ōm̄ v̄uētiū it̄m̄utabilū et
oīnes v̄m̄ū i ea ſit̄. ip̄a v̄m̄ū de uno
cū quo ibi nouit oīa d̄s q̄ ſent̄ p̄
ip̄am. Et at̄ r̄ſſibilis q̄da ap̄leua
p̄is et v̄magis q̄ nō ē ſine p̄f̄uōe
ideſt ſine caritate ſine ḡudio. Illa
ḡo dilectio delectatō felicitas r̄ bea
tudo ſi t̄i aliq̄ h̄ūana uoce
digne d̄i: v̄sū ab illo appellat̄ est
h̄iut̄ r̄ ē i t̄m̄tate p̄is s̄m̄a nō
genit̄i sed genit̄ois genit̄iq̄ ſua
uitas. ingenti largitate atq̄ v̄b̄itate
p̄fundens oīm̄ caritas p̄ capti
eas. Itaq̄ et illa tā r̄ a ſe ſuētem
deſc̄m̄ari vident̄ r̄ i ſe iſim̄ta
ſit̄. Cū videt hoc ul̄ ex p̄e ul̄
p̄ ſpectū et i enigmate gaudeat
agnostens d̄m̄ r̄ gr̄as agat. Q̄
uō nō videt dat̄ p̄etate ad viden
dū nō p̄t̄ eēntatē ad callip̄m̄ā
d̄i q̄m̄ v̄n̄ ē d̄s sed t̄i t̄m̄tis.
Ette habes qualis ūba h̄lariā
ſim̄ſſa accipiēda ſit̄. l̄iq̄ tāte
ſim̄t̄ p̄funditatis ut eāa adhibita
expoſitōne v̄r̄ aliquat̄iq̄ ea intel
lige ualeat h̄ūana ſ̄. Cū r̄ ip̄a

explanatio qua hic augustinus edidit
plurimam se habeat difficultate et
ambiguitate.

Ad sim hanc exponam non distinguitur
spiritus ubi tu personarum.

Non enim secundum premissa ex
positione distinguitur hic tres
ille spiritus super assignate. sed
ipse hypostasos districte ab invice
demonstrat. **E**t unitatis tamen nomine
eade videtur designata: quia uocatur
hoc nomine ingenitum. **V**ideamus
quod sit quod ait. **I**tem si pater implet
id cuius ymago est ipsa coequatur ei
non illud ymaginem sue. **V**idetur et
quod filius qui est ymago patris coequatur
patri non patri filio tamen et filius dicatur
equalis patri in substantia et pater filio.
sed filius hoc habet a patre ut sit ei equalis.
Pater autem non habet a filio et tamen filius ple-
ne ac perfecte equalis est patri. **I**tem yma-
go eius cuius est ymago.

Dixit ergo personarum in predictis
verbis assignasse dicitur **h**ylarum
et relativa nota personarum posuit.
sed spiritus ymaginis et muneris que
relatiue dicitur de personis et proprietates
nominis que distinguuntur persone. **I**ta
enim dicitur spiritus sanctus minus relative sic
domini. **V**erumptamen ipsas proprietates alios
nominibus tamen non significauerunt iuxta
predictam **augustinum** expositionem nisi
solo nomine eternitatis quo non ipsam
paternitatem sed eam intelligi uoluit
notionem qua dicitur ingenitum.

Item etiam sciri oportet quod eandem
tu personarum distinctionem **augustinus**
ostendit uolens sine expressione
illarum tamen proprietatum super amittatur

in 1o li. de doctrina christiana sic ait.

In patre est unitas in filio equalitas
in spiritu sancto unitatis equalitatisque con-
cordia. **E**t tu habet omnia domini propter preem-
equalia omnia per filium. **C**ommera omnia propter
spiritum sanctum. **I**taque pater et filius ac spiritus sanctus
ac singula quibus horum plena suba
est et si omnes una suba. **P**ater enim filius est
non spiritus sanctus. **F**ilius enim pater non spiritus sanctus.
spiritus uero sanctus nec pater est nec ~~spiritus sanctus~~
filius. **S**ed pater tamen pater est et filius tamen filius
et spiritus sanctus tamen spiritus sanctus. **E**ade tamen
eternitas. eade tamen **T**amutabilitas. eade
maiestas. eade **P**otestas. **I**n his uerbis aperte
significatur personarum tamen distinctio.

Quare patri attribuitur unitas et filio
equalitas

Sed plures mouet
quod patri attribuitur unitas. **F**ilio
equalitas. **C**um enim unitas dicatur secundum
substantiam. non tamen in patre est. sed in filio est
et in spiritu sancto et equalitas una est patri
et filio et spiritus sancti. **C**um ergo patri attribuitur
unitas. **S**ecundum **augustinum** qua supra
eidem eternitas. secundum **hylarum** quod uide-
pater est ut ab alio non sit et quod filium
genuit unum secundum deum et spiritus ab eo
procedit unus cum eo deus. **U**nitatis ergo in
patre esse dicitur quia neque est aliquid aliud a
quo sit. **N**on enim ab alio est nec ab
eo aliquid uel aliud est ab eterno quod
unum cum eo non sit. **F**ilius enim et spiritus
sanctus unum sunt cum patre. **U**nde uitas ait.
Ego et pater unum sumus.

Quare pater et filius dicuntur unum et non unus

Non dicitur quod pater et filius et
spiritus sanctus recte dicuntur esse unum
et unus deus sed non unus. **R**es enim due
uel plures recte possunt dici unum esse si
sint unius eternitatis. earum una sit natura.
Unus autem et una non potest dici de

diuisio reba n̄ addat̄ qd̄ vna ul'
vna. q̄o addito. r̄e p̄t̄ d̄ca de reb̄
vna & diuise sūt sube. Un̄ auḡo i l̄o
li. de trinitate ait sic. Resto utrū i
ueniat̄ i sp̄t̄is d̄m̄ vna s̄t̄ q̄z̄
ē diuisa n̄a. Si at̄ & aliq̄ plura eiūde
n̄e sūt & diuisa sentiat̄. nō sūt.
vna i q̄ntū diuisa sentiat̄. Cū ḡo d̄r̄
vna ut nō addat̄ qd̄ vna & plura
vna dicit̄ eade n̄a atz̄ eēna nō
dissidens neq̄ dissidens significat̄.
Un̄ paulo & apollo q̄ et ambo
hoies erāt & idem sentiebāt. vna
eē dicit̄ cū d̄r̄ q̄ plantat̄ & q̄ rigat̄
vna sūt. Cū uō addit̄ qd̄ vna. p̄t̄ aliq̄d
significat̄ ex plura vna s̄m̄. q̄ius
diuisio n̄a. sicut̄ aīa & corp̄ nō p̄t̄
d̄ca vnaq̄ vna. Quod em̄ cū diuisū
ē n̄ addat̄ ul' subintelligat̄ quid
vna. i. vna homo. Un̄ ap̄lus qui
adheret m̄t̄ d̄no vna sp̄s ē nō d̄r̄
vna ē ul' vna s̄t̄ sed addidit̄ sp̄s.
diuisi ei s̄t̄ nat̄a sp̄s hoīs & dei
sed th̄endo s̄t̄ sp̄s hoīs vna sp̄s
cū deo q̄ p̄t̄iceps s̄t̄ vnitatis et
b̄t̄itudis illiq̄. Si ḡo de h̄is q̄ diuise
sube d̄m̄. r̄e d̄r̄ q̄ s̄t̄ vna sp̄s
q̄nto magis q̄ vna sūt r̄e dicit̄
vna d̄s eē. p̄t̄ ḡo & filiq̄ vna sūt
vnaq̄ s̄m̄ vnitatis sube & vna deo.
In quo & arriana h̄esis d̄p̄nat̄
q̄ p̄t̄em & filū & sp̄m̄ s̄m̄ ut ait
auḡo i l̄o. de h̄esib̄ nō vult esse
vna eiusdeq̄ s̄t̄ sube atz̄ n̄e ul'
ut exp̄ssiq̄ dicit̄ eēnae q̄ gr̄e dicit̄
vna sed filū eē c̄t̄ua n̄nō & sa
belliana q̄ ut auḡo in e. l̄o. ait.
dicebat̄ xp̄m̄ eūde ip̄m̄ & p̄t̄em
et sp̄m̄ s̄m̄ eē ut eēt trinitas nōm̄

sine suba p̄sonar̄ utraq̄ p̄t̄e ut
ait auḡo sup̄ ioh̄em elidit̄ iūtas
dicens. Ego et p̄t̄ vna sum̄ v̄t̄ q̄
audi & adūte & vna & sum̄ a carib̄
d̄ca illa libaberis. Ad̄ ei dicit̄ vna
libeat̄ te ab arriis qd̄ dicit̄ sum̄
libeat̄ te a sabellio. Si vna ḡo nō
diuisū si sum̄ ḡo p̄t̄ et filiq̄. Sum̄
em̄ nō dicit̄ de vno nec vna de
diuiso. Substant̄ ḡo sabellianū
q̄ dicit̄ ip̄m̄ p̄t̄em eē q̄ filiq̄. Con
fundentes p̄sonas q̄ et dicit̄ s̄t̄.
p̄t̄ passiam q̄ dicit̄ p̄t̄em fuisse
passū. Arriam uō dicit̄ aliud pa
trem eē ad filū nō vna subam
sed duas. p̄t̄em maiorē. filū min
orem. Ad̄ hoc dicit̄ tu catholice.
In medio nauiga v̄t̄ p̄t̄ p̄t̄is
lat̄ de vna & dicit̄ p̄t̄ p̄t̄ e filiq̄
e filiq̄. Aliq̄ p̄t̄ aliq̄ filiq̄ s̄m̄ ald̄
p̄t̄o hoc ip̄m̄ q̄ vna d̄s. Ete os
tensū ē quae vnitatis i p̄t̄e dicit̄
cū tres illi vna s̄t̄.
Quae i filio dicit̄ eē equalitas
cū vna s̄t̄ equalitas cū et i p̄t̄e
s̄t̄o d̄r̄ eē v̄t̄ p̄t̄ concedia.
Nunc videam̄ quae eē q̄litas
dicit̄ eē i filio cū vna et
s̄m̄a s̄t̄ eē q̄litas cū p̄sonar̄. V̄o
ideo forte dicit̄ q̄ filiq̄ gemit̄ est
a p̄t̄e equal̄ ḡignenti et dono qd̄
ab v̄t̄ p̄t̄e dicit̄ et id̄o iā cū dicit̄
eē equalis p̄t̄e filū. filiq̄ em̄ h̄t̄
a p̄t̄e ut s̄t̄ ei eē q̄litas & sp̄s s̄m̄
ab v̄t̄ p̄t̄e h̄t̄ ut s̄t̄ eē q̄litas v̄t̄ p̄t̄e
at̄ sine assertiois sup̄alio et
maioris it̄lligētia p̄uidino dicit̄
m̄o malleōs i ap̄t̄one tā claus̄
p̄m̄onū p̄t̄ores audie q̄ aliq̄d
alys influere. . . .

Quod ad r spu sco di ee
 utruq concedia r p eu
 oia gnera faalioz e itelligencia
 nob pmissa ad mēte r uocantibz.
 Sup et fm auctoitates scoz dām
 e q pūis stūs amoz e. quo pē
 diligit filiū r filia pēm. Herte
 g° pūis stūs di conexo r con
 cordia pūis r filij. p eū conera
 oia. In augm v° li de tūitate.

Comūio qdā subālis pūis r filij
 ē amboz pūis. Idem i vno libo
 b pūis stūs ē sūma kaimoz utq
 gūgens. nosq p obiam pūis et
 filij r s. s. subūngens.

Utr pē ul filia spū sco diligit
 nū dilige idem deo sit qd ee.

id
xxx
iii

Hic aut qmo ex p dictis
 deducta dām ē em sup
 atz scoz auctoitatibz ostensū q
 pūis stūs ē coio pūis et filij et
 amoz quo pē et filia se iūte
 diligit. Ideoz qrit. Utrū pē ul
filia p spū sco ul pūis nō diligit
qd unq uidet opozē dia scdm
auctoitates sup pōitas qbz oñdit
spū sco ee quo gemit a gignēte
diligit gemitēz filū suū diligit.
Et eoz si pē ul filia dicit dilige
p spū sco ut ee p spū sco qd
nō ē aliud deo ee r alid dilige
sed idem. qz ut augm i vno li. de
tūitate. qd qd scdm qutes i illa sima

dia
na

na ut pūis cēna ē itelligendū ut
 bonz magna tūctalis sapiēs di
 ligens r hūdi idoz si pē ul filia di
 ligat p spū sco r p ipm spū sco
 ee ut neq tm cēna sua diligit si

enā dono. utruq
qher quō r solubrl ē hūanū supans
intellm i q auctoitates r oñtūt.

h

hic qmōi at altitudinē mīme
 pūiditatis gūmeat id solū
 rēppondemz qd augm significatō bi
 q pē r filia se diligit r unitatē
 suant nō solū subā sua sed suo
 dono pūo qd lūz suppositū sit uterāe
 nō tm pūget qz sic expedit. ut
g° i vno li. de tūitate. manifestū
ē q nō aliqz duoz ē q° utriqz iō
iūgit quo gemit a gignente dili
git gemitēz suū diligit. Utrū
nō pūcipatōe sed cēna sua neq
supiois alim sed suo pūo suantes
unitatē pūis. Utrū hie dē q cēna
sua r dono suo suat unitatē. Idem
i vno li de tūitate. In illa tūitate
qz audeat dīcē pēm nec se nec
filū nec spū sco dilige nō p spū sco
scdm. hie apūe oñdit pēm tm per
spū sco scdm dilige nō at simplicit dē
pēm nō dilige p spū sco scdm.

pac

Utr pat sit sapiens. sapia quā
 genuit sic diligit amoz q ab ipoz

Dicēta diligent iūestū. credit.
gūi oz. v. pē sit sapiēs sapia
quā genuit q tm filia ē qd uidet
a simli posse pūi. Utrū em diligit
amoz q ab ipō pūdit. cur nō et
sapia r itelligencia quā genuit su
pit ul itelligit r hāc qōm uigere
ut ut ait augm i vno li. de tūite.
qm stpsit apūis dicens. spū sco dei
ūtute et dei sapiām. Utrū qrit ut
sit ita pē sapiē et utūis sue ut hāc
sapia sapiens sit quā genuit r hāc
ūtute potens quā genuit. sed absit
ut ita sit qz si hoc ē ibi ee qd sapiē

nō p̄ illā sapiām sapiens ē pat̄
quā genuit. Alioq̄ nō ip̄a ab illo sed
ip̄e ab illa ē. Si em̄ sapiā quā genuit
causa ē illi ut sapiens sit etiā ut sit.
ip̄a illi cū ē qd̄ fieri nō p̄t̄ n̄ gignedo
cū a faciendo sed nec gemitem n̄
gditricem p̄is ullomō quisc̄ dicit
sapiām. Quid ē ī sam̄. 9° p̄ ip̄a
sapiā ē q̄ sapiēs ē. filij uō d̄ sapiā
p̄is x̄ ut̄. nō q̄ pat̄ p̄ eū sapiēs sit
ul̄ potens s̄ q̄ filij sapiā et ut̄ ē de
p̄e sapiā x̄ ut̄. Auḡ in li. lxxviii^o

9°. Cū sapiens d̄ dei sapiā sapiens
d̄ sine q̄ eū ul̄ fuisse aliq̄ ul̄ esse
posse nephās ē crede nō p̄cipuōe
sapie sapiēs d̄ sicut̄ aiā q̄ et eē
et nō eē sapiēs p̄t̄. Bed qd̄ eū ip̄e
genuit q̄ sapiēs d̄ sapiā aiādūte
lectōe p̄em̄ d̄ sapiente gemit sapiā
q̄ ab alijs obicit̄ testimonijs.

diuī i li. lxxviii. q. de p̄e q̄ eā
genuit q̄ sapiens sapiā d̄ s̄ meliō
istā qom̄ i lib^o p̄ea de t̄mate trar
tati. Ex hys pat̄ q̄ p̄ nō ē sapiēs

sapiā gemit sed seip̄o sapiā igemta.
Utr̄ filij sapiens sit sapiā gemitā
ul̄ ingemta.

Dicit h̄ q̄ri solet a quibōdā
Utr̄ filij sit sapiēs sapiā ge
mitā ul̄ igemta. Si em̄ nō ē sapiēs
sapiā gemitā nec seip̄o sapiens ē. Si
uō sapiā gemitā sapiēs ē nō v̄t̄ eē
sapiens sapiā igemta x̄ ita nō v̄t̄ eē
sapiēs a p̄e. cū a p̄e h̄t̄ oīa. Ad qd̄
dicim̄ q̄ vna ē sapiā p̄is x̄ filij x̄
sp̄us s̄t̄ sic vna eētia. q̄ sapiā in
illō nē simplicit̄ ē eētia x̄ t̄n̄ filij
t̄n̄ ē sapiā gemitā x̄ p̄ sapiā igemta
x̄ sapiā gemitā ē de sapiā ingemta
ul̄ a sapiā igemta. et t̄n̄ idem sit
ibi eē qd̄ sapientē eē relinq̄t̄ ut sapiā
gemitā sit sapiēs de sapiā igemta. 9°

9° filius d̄ sapiā dei tāq̄ ip̄e sol̄
sit intelligens ul̄ sapiēs sibi x̄ p̄i et
sp̄u s̄t̄o q̄ ut ait auḡ i x^o li. de
t̄mate. Si sola i filij intelligat̄ et
sibi et p̄i x̄ sp̄u s̄t̄o ad illā redit̄
~~absurditate~~ absurditate ut p̄ nō sit
sapiens de seip̄o sed de filio. Nec
sapiā sapiām genuit s̄ ea sapiā
p̄e dicit̄ eē sapiēs quā genuit.
ubi em̄ nō ē intelligētia nec sapiā
p̄t̄ eē idōq̄ si p̄ nō intelligit ip̄e
s̄ sed filij intelligit p̄i. p̄fecto filij
p̄em̄ sapientē f̄t̄ x̄ si hor̄ ē deo
eē qd̄ sapiēs x̄ ea ibi eētia q̄ sapiā
nō filij a p̄e qd̄ v̄n̄ ē s̄ a filio pon̄
h̄t̄ eētia qd̄ absurdissim̄. Tūc falsissim̄

Et 9° d̄ pat̄ sapiens ea q̄ ip̄e
ē sapiā suā et filij sapiā p̄is. ē sa
piens de sapiā q̄ ē p̄e de qd̄ ē gemit
filij. Ita et p̄e ē intelligens ea q̄ ip̄e
ē sua intelligētia. 9° em̄ eēt sapiēs
q̄ nō eēt intelligens. filij at̄ intelligētia
p̄is de intelligētia gemitā ē q̄ est
p̄e de q̄ x̄ intelligens ē. p̄inde p̄e
ē sapiā x̄ filij sapiā x̄ v̄t̄p̄ vna
sapiā x̄ t̄n̄ sola p̄e ē igemta sapiā
x̄ filij sola gemitā sapiā n̄ t̄n̄ aliā
sapiā pat̄ a filij sed vna eadēq̄
sic p̄e ē d̄ ingemta x̄ filij ē deo
gemta nec d̄ gemta ē d̄ igemta nō
id̄ t̄n̄ aliō d̄ p̄e aliō filij s̄ v̄n̄ deo
v̄t̄p̄ nō at̄ v̄n̄. Alio ē em̄ gemta
aliō igemta s̄ nō aliō deo v̄n̄o v̄t̄p̄
v̄n̄ū s̄ v̄n̄ d̄. Ita nō ē sapiā ge
mitā sapiā igemta s̄ aliā ē sapiā
aliā igemta. 9° ē t̄n̄ aliā sapiā sed
vna eadēq̄ sapiā.

Utr̄ filij sit sapiens seip̄o ul̄ p̄ seip̄m.
Et p̄dictis q̄nt̄ filij nō ē sa
piens a se necq̄ de se s̄ a p̄e
x̄ de p̄e. Quēi at̄ solet v̄t̄p̄ filij
sit sapiens seip̄o ul̄ p̄ seip̄m. Q̄
dā dicit̄ h̄ multiplicē fieri intelligētia

et idō distinguendū fōe ita ut rī dī
 rō filii eē sapiente seipō ul' p seipm
 si sui nā et cetera sapiente itelligit
 uerq' sit itelligit. Et uō a seipō ul'
de seipō sapiente itelligit falsitati
subiecta hēs itelligentia. Alij uō
 simplicit' et absq' detinacōe con
 cedūt huiusmodi locutiōnes. filia ē sa
 piens p se sed nō a se ul' de se et
 filia ē deo p se et p se sed nō a se
 ul' de se. Hor asstantes uō hylm
q' filii nō a se sed p se agē i l. ix. de
trinitate ut: Natiue inquit cui cō
formis hēat hēc unitas ē ut ipā
p se agat filia ne a se agat et ita
nō a se agat ut ita p se agat. In
tellige filii agente et p eū pēem
agente nō a se agat cū pat' in eo
mane' monstr' p se agat cū p m na
tuitate filii agit ipē q' placita sūt.
Infimā sit nō a se agendo nō a deo
ipē agit. Non sit uō i unitate nē
si q' agit et i quibz placz nō p se
agit. Dicitur g' inquit filii p se
agit sed nō a se ita filii dī dicit sa
piens p se sed nō a se sic et p se dō
eē ul' eē dicens ē ut aūt p nō
a se ul' de se. An una tm sit sapia p'is.

Dicitur h' a quibzdam qm solet
 uerū una tm sit sapia p'is.
 qd nō eē mtr' p' p'baē hor mō.
 filia inquit ē sapia p'is. gemita
 qua pat' sapiens nō ē. Est g'
 aliq' sapia p'is q' sapiens nō est.
 Est at' et alia sapia p'is ingemita
 et ea p' sapiens ē. Est g' q' dā
 sapia p'is qua sapiens ē et ipā nō
 ē ita sapia p'is qua sapiens
 pat' nō ē. Et g' ē una tm sapia
p'is. Itē sapia ingemita ē sapia
p'is et sapia gemita ē sapia pat'
nō at' ē sapia gemita sapia ingemita.

Non ē g' una tm sapia p'is. Hec et
hys filia tmq' sophistica et a uitate
longinq' rictissp i theologia p'is pa
tencia ubiq' r'iso idigna aditētes.
 id tm adiacentes q' una ē tm sapia
 p'is sed nō unomō dī. Et sapia
p'is dī illa qua genuit et p'is sapia
dī ea qua sapiens ē. diuisa ē g' rō
dicit. Illa em dī p'is q' ea genuit.
 et ea dī p'is q' ea sapit. una ē tm sa
 pientia p'is q' sapia gemita ē eadē
 sapia q' et ea q' sapiens ē sine ea qua
 sapiens ē intelligit. p' p'is sūt
eterna p'is q' psonā p'is q' itelligit
cū dī sapia ingemita et psona filii
q' significat cū dī sapia gemita una
eadeq' sapia ē q' eterna diuina in
telligit cōis tribz psonis.

Et em i trinitate ē dilco q' ē trinitas
et tm p'is sūt ē dilco q' nō ē trinitas
nō ideo due sūt dilcōnes ita et de sapia.

Quia sicut i trinitate dilco ē pat'
 et filii et p'is sūt q' ē ipā
 eterna deitatis et tm p'is sūt dilco
 ē q' nō ē p' ul' filii nec idō due
 dilcōnes sūt i trinitate q' dilco q' p'ie
 p'is sūt ē dilco ē q' trinitas ē nō
 ipā trinitas sicut p'is sūt ē eterna
 q' trinitas ē. nō tm ipē trinitas ē. tm
i trinitate sapia ē q' ē p' et filius
et p'is sūt q' ē eterna dina et tm
filii ē sapia q' nō ē p' ul' p'is sūt
nō idō due sapie i sūt q' sapia q'
p'ie ē filii ē sapia q' ē trinitas ipā
tm nō ē trinitas sicut filii ē eterna
q' ē trinitas ipē tm nō ē trinitas.

Qua rōne p' nō dī sapiens ea
sapia qua genuit eadē uidet'
debe' dī q' nō sit diligēs p' ul'
filii dilcōne que absq' p'cedit.

Propterea diligēt nō dū ē qd'
 ea rōne q' p' nō dī sapiens.

esse sapientia quam genuit. Videtur forte di-
cendum quod si non diligit filium vel filiam
propter eam dilectionem quam ab ipso procedit scilicet
quod ipse spiritus sanctus est. Sicut enim idem
est deo sapere quod est esse ita idem est ei
diligi quod esse. Ideoque sicut negat pater
esse sapiens sapientia quam genuit quod si ea
diceret sapiens non ipsa ab eo sed ipse ab
ea intelligeret esse ita ut non debet respondere
quod pater vel filius diligit dilectionem quam tamen
spiritus sanctus est quod si ea diligit pater vel filius
non spiritus sanctus videtur esse a se ipso et filio
sed pater et filius a spiritu sancto quod idem est ibi
diligi quod esse. At supradictum est auctoritate
sancti augustinus quod Trinitate tam sunt
vna diligens eum quod deus est et vna dili-
gens eum de quo est et ipsa dilectio et non est
aliquis duorum quod genuit a genente di-
ligit et genitorum suum diligit quibus ubi
aperte significavit propter filium et filium
propter dilectionem ea dilectione etiam quam non
est aliquis eorum sed tamen spiritus sanctus. Cum ibi
ergo idem sit diligi quod esse et quod dicitur
pater vel filius non esse ea dilectione quam aliter
aliter diligit. Cum ideo pater negat
sapientia quam genuit ne ea esse in-
telligat.

Quod hec quomodo inexplicabilis
est humane infirmitatis excedens vias.

Omnem esse in hac facere
quomodo. proprius cum ex dictis
videtur quod scilicet videatur habere rationem quod
in re intelligentiae attendens infirmitas
turbari cupiens magis ex dictis scripturis
referre quam afferre. Optimum est locum esse
in quo hylaricus in libro de Trinitate qui
dictorum intelligentiam expectet ex dictis
ponat quod ponat et retulerit magis quam
attulerit neque cogat hic videtur dictis
gratiae quod an locum presupponit intelligere
dicit. Cum ergo de rebus dei sermo est con-
cedamus deo sui dignatione dictis quod
eius pia veneratione famulentur.

uestiget igitur prius locum dictorum rationem
si forte dictorum aliqua valeat recipere
causa quam nota premissa quod aliquatenus
explicari valeat. Ergo ad quomodo non
absoluens sed errore excludens pro-
prie non ita dicitur esse propter diligi fi-
lium vel filiam propter eam dilectionem quam ab
ipso procedit que non est aliquid eorum sed
tamen spiritus sanctus tamen ea dilectione pater sit
vel filius. Sed sicut ea pater diligit fi-
lium et filius propter eam non enim pater propter ea
quam ipse est dilectione diligit sic et filius
non at sit ut ipse se non diligit et filius
sed propter ea tamen. Quis illa Trinitate quod
augustinus opinari vel affirmare presumat.

Sicut tamen quomodo lectoris intelligentiam
plenam diuidendam atque absoluendam
relinquimus ad hoc minus sufficientes

Utrumque personarum suae ipse
personae sunt deus. divina essentia.

Post secundam ultimum considerari atque
subtiliter inquiri ex utraque personarum
res personarum quibus ipse personae detrahant
sicut ipse personae et sunt deus. divina
essentia ut ita sit personis ut non sit
persona atque per hoc non divina essentia.

Quod enim sunt personis personarum non
infirmitas vel negare auctoritate cum aperte
clamer auctoritas quod personis esse
tas et essentia personarum. Iniquus quod
nihilis scripturarum testimoniis asserimus per
has personarum distinguuntur atque detrahant
ipsas personarum tres personarum expressis
simis uocabulis. Cum ergo personarum ipse
ab etno fuerit fuerit quibus ipse personae
detrahant et dicitur quod essentia sit et
non essentia et quod tamen essentia et ipse personae
non essentia qui ibi essentia multiplicata.

Quo tamen sic personarum esse personis.
ita et eas esse personas asserunt sicut
supra auctoritate in hoc ut non piget

renome ad mente ptestrati suino
 i expone fidei ita dicentis. sabelli
 hēsim detmātes tres psonas ex
 pssas sub ppetate distinguimq.
 Non em nota tmoo si etiā nomī
 ppetates. i. psonas ul' ut grī exp
 mūt. ypostases h' e substantias cō
 fitem. Ecce apte d' psonas ppetu
tes distigui et ipas ppetates ee
psonas. Cuius hie nome pstrigimq
q' sup' lacus exposuū. cūq' de
simplicite detatus differem auctoi
tatibz scō. s. augu' hylai vsydoi
net nō x boem euident nōstrūq
 hor ee omio qd' i se hē. excepto q' pē
 silū nō q' filūz filū hē ptem nec
 ē pat' x sit ee i nā fū nō q' hē x hor
 sit qd' hē x totū qd' ibi ē unū ee unā
 uita ee quā mō nō iteramq ne
 fastidiū lectori i geramq. Bi g' ppe
tates i sut. singula eoz ē id i quo
 ē unā eadēq uita. singule sut.
 fateam' g' x ppetates ee i tēz pso
 nis x ipas ee psonas atz dīnā esse

Auctoritatibz astruit q' ppetas
fit natura.

Quod em ppetates x dīnā nā
 sic oñdit hylai dicens. nati
 uitatem filij ee nām. un' et i vno
libo de trinitate. v'cup' nā nō differt
unū p' p' et filij. Vabz g' h' satineti
dīnitatis ut opletat. se et noie et
nām x p'ute quā nātitas nō p' nō
ee ea nā vnde nascit' filij. Idem
i vno. Natitas ē ppetas ē uitas ē.

Idem i vno d' q' ne' dīnitatis sit in
telligenda ee i nā dei. Dup' ead' d'
q' p' p' p'is ē q' semp' p' ē. x p' p' filij
q' semp' filij ē. significans q' ppetas
p'is ē pat' x ppetas filij ē filij. h' p'
alijq' auctoritatibz plūibz apte
significat' vider' q' ppetas filij filij

sit et dea ita et ppetas p'is x ppetas
 spūs sancti.

Quidā negant ppetas. ee psoas
id est diuinā nām.

Hoc at aliq' negant dicentes qdē
 ppetates i psonis ee. sed nō esse
 psonas ipas. q' ita dicūt ee i psonis ul'
 i eēnā dīnā ut nō sūt interiq' sicut
 ea sūt q' p' p' s'bam de deo dicūt' ut bo
 intas iusticia sed ext'isem affixas atz
 ita ee rōmbz pbaē contendūt. Bi em
īquit' ppetates p'one sūt nō i eis psois
detmānt'. Cūq' dicimq' quā etiā seipis
p'one differūt sicut sup' i h' cōmūq
loquens de p'ē x filio x p' p' s' d'
triba unū sūt sed psonis ac nōibz
distinguit'. sed itū addūt. Sed ppetas.
tes ipse dīnā eēnā sūt nō eēnā nō
differūt tres p'one nec ppetatibz dent.
quō em differ' p' a filio eo q' dīnā
eēnā pat' ē tū eēnā unū sūt.

Responsio ad pmissa auctoritatem.

Quod dicitur nouus x hūanis
 contentis ubi hylai i p'p' d'eo.
 immensū ē qd' exigit' x īq'phensibile
 est ee significāciā p'nois ē ee p'p'
 intencōm ei' nō emāat' nō attangū
 nō tenet' ubiq' significāciā rei ip'is
 nahia consulit. Pensū otemptōnem
pp'ile lūmē obremat itelligēcie mpa
ritate qd' sine nullo otinet' excedit
m' g' i p' p' labes ē. In itelligēcia
stupor ē. In p' mone uō nō tū i p' mī
tate sed silēcijs fateor p'ualosū mī
ms ē de rebz tantis ac tū reron
ditis aliqd' ul' p' p' p' celeste p'ferre.
nō ul' p' p' p'one dei p'no de deo
sit forma di dīnā ē. Rō g' aliquid
addendū ē sed modq' q'stituendū auda
cie quod quid ul' q' p' nō itelligit'.

Quid ipbi hēnti insitit' alia dices.

Quod hēnti impbitas īstritu
 dyabolice fr' audulēcie extitata

nondū quiescat sed tūta rez q̄stione
addit: **S**i p̄mitas & filia^o in deo siue
i dīna eēna sūt: eadē rez igr̄ s̄ pat̄
ē & filia. **N**ā i quo pat̄mitas ē pat̄ ē
& i q̄o filia^o filia ē. **S**i igr̄ una eadēq̄
rez h̄t i se p̄mitatē & filiatōne ip̄a
gr̄at̄ & gr̄at̄. **R**ō dicentes i sabellia
nā h̄s̄m p̄h̄unt̄ extendētes p̄m̄
i filū cū ip̄m s̄ filū ip̄m p̄ponat̄ et
p̄m̄. **S**i uō negauer̄t i una dei
eēna p̄mitatē eē filiatōne. quō
g^o dicit̄ eē dīm. **H**is atq̄ alijs ar
gumentor̄ aculeis nitit̄ i sue opi
nionē asserione ut uītatis fecerit

Responso cont̄ h̄t̄ eor̄. **D**ifferent
opinione ubi tradit̄ q̄dē p̄mitas nō
p̄mitas ita eē i dei eēna sicut in
p̄posita sibi dicit̄.

Quor̄ audacie resistentes atq̄ igno
rante p̄uidentes audebim̄ sup̄
hoc aliqd̄ loq̄. p̄mitas & filia^o nō ita
eē om̄o dīm i dīna sūba sicut i ip̄is
p̄posita sibi i q̄ba ita sūt q̄ eas det̄m̄
ut ait iohes damascen̄. **C**haracteristm̄
p̄diomata sūt. i. det̄m̄atiue p̄mitates
p̄positas & nō nē. **E**tē p̄positas
det̄m̄ant nō nām. **I**deop̄ lū p̄mitas
& filia^o sūt i dīna eēna cū ea nō
det̄m̄et̄ nō iō p̄t̄ dīna q̄ dīna eēna
& gignēt̄ et genēt̄ ul̄ q̄ eadē rez s̄
sūt p̄t̄ et filia. **I**ta em̄ p̄mitas det̄m̄
p̄sona i har̄ p̄mitate p̄posita sūt gr̄at̄
& illa alia p̄mitate p̄posita sūt genita.
Et ita nō idē gr̄at̄ & gr̄at̄ s̄ al̄ al̄m̄.

Quēit̄ quō p̄mitas possit̄ eē in
nām & nō eā det̄m̄ant.

Sed forte q̄res cū hec p̄mitates
det̄m̄ent quō i eēna dīna eē p̄t̄
ita ut eā nō det̄m̄ det̄m̄ent. **R**espondeo
ē et hoc cū hylaiō. **E**go nestio non
regro. **E**t q̄solabō tū. archangeli nes̄

nūt. angeli nō audier̄t. st̄la nō tenēt̄.
p̄p̄ta nō sens̄it. ap̄t̄s nō int̄rogauit̄.
filia ip̄e nō edidit̄. **R**essat̄ g^o dolō
querelari. **N**ō p̄uēt̄ hō sua itelli
gencia gr̄at̄is s̄ctū posse q̄sequi.
Absolute tū itelligendū ē pat̄ et
filia et p̄m̄ s̄ct̄s sūt i h̄o sine ub̄o
itelligencia. **E**t filia a p̄t̄ q̄ ē un̄ge
nta ab ingenito. p̄gemēs a p̄t̄e.
uīus a uiuo. nō nā det̄m̄as alia & alia
q̄ ab̄o uīu. **H**oc edendo inape p̄uēt̄
p̄siste & si nō p̄uēt̄urū s̄ct̄a tū gr̄u
labō p̄fecturū. **Q**ui em̄ i s̄m̄itū p̄t̄
p̄sēq̄t̄ & si nō q̄tingit̄ aliqd̄ tū p̄s̄
ciēt̄ p̄deundo. s̄ ne te inseras i d̄
s̄ctū & archano inopina^o n̄aritate.
ne te i m̄ergas sūma itelligencia. rō
p̄hendē p̄s̄m̄es s̄ itellige i p̄phen^o
tū eē. **H**is alijsq̄ m̄ltis modis cui
dent̄ oīdit̄ nobis nullaten̄ licere
maiestate p̄strutari. **I**us ponē p̄t̄i
modū circū s̄ct̄e i s̄m̄itū.

Quor̄ auctoritatib̄ opinione sua s̄ct̄a
q̄ p̄mitas p̄t̄is & filia nō sūt d̄s̄.

Utr̄ap̄tū nondū desistit̄ impa
nencie sp̄ū agitati sed opinioēs
sua eēna s̄ct̄e auctoritatib̄ m̄m̄e in
tunt̄ q̄b̄ oīdē uolūt̄ p̄mitate q̄ p̄t̄
ē p̄t̄. & p̄mitate q̄ filia ē filia nō eē
deū ad h̄o inducentes ub̄a aug^o
sup̄ illū locū p̄s̄lūm̄. **E**t nō ē s̄ct̄a
ita dicens. **D**s̄ ē q̄dā sūba. **P**ū
eēna i s̄ct̄e catholica sic edificamur
ut dicam̄ p̄m̄ et filia et p̄m̄ s̄ct̄
eē un̄q̄ sūbe. **E**id̄ ē un̄q̄ sūbe. **E**d̄
q̄d̄ ē p̄t̄ q̄d̄ ē d̄s̄ hor̄ ē filia hor̄ ē p̄t̄
s̄ct̄s. **A**u at̄ p̄t̄ ē. nō illud ē q̄d̄ est̄
p̄t̄ em̄ nō ad se sed ad filia dicit̄.
ad se at̄ d̄s̄. **E**o g^o ul̄ q̄o deus
ē. sūba ē. **E**t q̄ eiusdē sūbe ē filia.
p̄culdubio & filia ē d̄s̄. **A**t uō q̄ p̄t̄
est̄. q̄ nō sūbe ē. s̄ i s̄ct̄e ad filia

no sic dicitur filius patris esse. sicut
 dicitur filius dei esse. Ex his uerbis sig-
 nifici dicitur quod pater et filius
 filii non sit deus ul' eterna diuina. **L**u ei
 dicitur quod deus suba est sed quod pater est sube
 non est. apertè inquit ostendit id esse substantiam
 quod deus est. id uero quod pater est non esse substantiam.
Ite cum ait pater non illud est quod est
 ostendit eum non esse patrem eo quod suba
 est. **N**on enim simpliciter dicitur. Pater non
 est illud quod est aut cum pater est non est illud
 quod est signans quod pater est. non est illud
 quo est. scilicet eterna. **H**oc illi ita exponen-
 tes sua commenta simpliciter et incau-
 tis uerba uideri faciunt. **S**ed ad alie
 ista intelligenda fore dicitur. **D**icens
 enim eo quod deus est substantia et est sed quod pater
 est sube non est. **H**oc intelligi uoluit
 quod eterna deus est et deitate suba est.
Sed enim suba est quo deus est et exorsio.
Sua ea est deitas quod suba est et suba
 quod deitas est. quod pater est non est sube et non
 quo pater est eo suba est. quod pater est gratia
 roris pater est. quod suba non est. ipsam tamen
 pater est substantiam esse non negat. **I**n ena
 intelligendum est id quod ait. **L**u pater est non
 illud est quod est. non illo pater est quod ul' quod
 ipse id est eterna sed notione.

Aliis ena uerbis augustinus utitur ut
 asserant quod dicitur. scilicet pater non esse
 dei substantia.

Item illis uerbis augustinus uehe-
 menter insistit superius positio
 sub uerbo scilicet quod sapientia et eterna huius est
 quod pater. scilicet quod uerbum non hor est quod pater.
Si inquit uerbum non est hor quod pater
 sed quod uerbum est. id ergo quod uerbum est non
 est id quod pater est. **P**ater ergo quod uerbum
 est non est illud quod pater est. **N**on igitur
 diuina eterna. **A**d quod dicitur quod lites
 scilicet quod uerbum non sit hor quod pater. et ea

in pater quod uerbum est id est quod pater est
 et diuina eterna sed non est pater pater.
Quinto quorunda non idem esse persona
 ul' nam et eterna. dicentium et eandem
 eterna non posse esse patrem et filium et
 spiritum sanctum.

Disto xru.

Predictis est adiciendum quod quidam
 pueri sensu homines in tantum
 persiluerunt. Nam ut dicunt non idem
 esse nam dei et persona sui ppositam
 dicentes eandem eterna non posse esse
 patrem et filium sine personarum confusione.
Si enim inquit ea eterna quod pater est
 filius est. idem si pater est et filius. si hanc re-
 dicit esse patrem. alia quare qua dicitur esse
 filium. si uero alia non quiescis si eandem
 dicitis. idem genuit et genitus est. et pater
 hor et huiusmodi inquit nam et persona diu-
 ditur ita ut non recipiant unam deitatis
 nam et simplicem. esse tamen personas.
 id quod testimonium **h**ylari defende nititur
 quod in uero li. de trinitate quarens. **H**ic apertus
 notans spiritum dei et spiritum in idem signifi-
 cauit. ut quod modo inquit ita generum
 predicatorem uolens ne unitate in pater et
 filio dicitur ait. **S**piritus dei est in uobis.
 si quod ait spiritum christi non habet hic non est
 eius. si autem spiritus eius quod suscitauit christum
 et spirituales omnes sumus si in nobis est
 dei sed et hic et spiritus dei est et spiritus
 christi est. **E**t cum spiritus in nobis est eius spiritus
 in nobis est. quod suscitauit christum cum eius quod
 suscitauit christum in nobis est et spiritus in nobis
 christi est. ut tamen non dei est spiritus quod in nobis
 est. **D**istincte in o heretice spiritum in a spiritu
 dei patris et exercitum a mortuis spiritum
 christi a spiritu dei christum a mortuis exerci-
 tantis cum quod habitet in nobis spiritus in spiritus
 dei sit. et spiritus in a mortuis exercitum
 spiritus tamen dei sit christum a mortuis

excitantis. **¶** Et quod nunc in spiritu
dei. utz nam au rem ne significata
est estimes. no em idem ena
qd' res ne. sicut no idem e homo
x qd' hois e. n' idem e ignis x qd'
ipius ignis e. x fm hoc no idem
e ds x qd' dei e. **Huius** dicti omnia
pfati hcti dogmatizauerit no
idem ee psona x nam dei. asse
rentes nam dei no ee id psonas.
Intelligentes i hys pmissis ubi **hylaui**
p rem psona x noie ne dina
nam. **¶** Idem dicit hylaui itrogasse
hcti. utz p spm dei significata
dei nam putat ee. an rem ne.
ut sic ondet distinguendu ee int
nam et rem ne. i psona x. **¶**
eis obuiat ipius scriptis **crustiana**
hic docet x **quod** p dicta debeat
Intelligi x qd' sps stus e res vna
natie p'is x filij x sps st.

Nec qda dicit no intelligetes
pia diligencia scriptis **crustiana**
cia q' asideata p'pi p' quo pmissa
dixit **hylaui**. Subsequent em in
eade scie ondit i spm dei aliqui
significati p'em. ut cu di' sps omi
sup me. aliqui filiu significati ut cu
di'. In spm dei eicio deinoia. nate
sue plate se demones eice demo
strans. Aliqui spm stin ut i effuda
de spm meo sup ome carne. **¶** Qd'
di' asumatu ee ul' fuisse cu apli
misso spm oibz liguis locuti sut. De
inde quae hanc distinctione fecerit
x q' i sup'ribz ubis idem sps sig
nificati sut. x q' ipse sit res vna ne
p'is et filij apte ondit iniquens
ita. **Hec** idco sut demost'ra ut
quod p' hcti fctas se cotulisset
cu

fmibz q'cludet. hitat em i nob xps.
quo hitante. hitat deo. et cu habitu
bit i nobis sps xpi. no aliq' tunc
hitat ip' sps dei. **¶** Si p' spm stin
xps intelligit i nobis ee hitat in ita
spm dei ut spm x ee nostendu e
et cu p' nam dei na ipa habuerit
i nob. indens na filij idit ee a
p'ce cu spm st' q' e sps stus xpi et
sps dei res ne demonstr' vna.
¶ Quod go nunc quo no ex na vna
sunt. a p'ce go p'cedit sps uitatis
a filio mittit' x a filio accipit sed
oia q' hf p' filij. **¶** Idco q' ab eo
accipit. dei sps e. **¶** Idem sps
xpi e. Res ne filij e. s' eade res x
ne p'is e. x dei excitans xpm
a mortuis sps e x idem sps x
e a mortuis excitati. **¶** In aliq' d'it
xpi et dei na. ne eade sit si p'pai
p' ut sps q' dei e no sit et xpi.
¶ Et go i nob sps dei. x e nob
sps x. **¶** Et cu sps xpi inest inest
sps dei. **¶** Ita e qd' dei e x xpi e.
x qd' xpi e dei e. no p' qd' aliud
diuisu ee. xpi ip' deo e. deo go xpi
e. vna cu deo sps fm illud **ego**
x pat' vna sumus. **¶** go docet uitas
vntate ee ne no solitudine vna
oms. **¶** Ete si h' uba diligenti atten
das. tuemis spm stin rem nate
dici p'is x filij. x etide dici esse
nam dei. ubi di' p' nam dei na
ipa hitat i nob si p' spm stin xpi
e i nob. **¶** Itaq' i t'itate no ita dis
tinguendu e int nam x re nate
sicut i rebz catis qa ut ait **hylaui**
copano t'renow ad dim nlla e. et
si q' op'atone ex' meda auferunt'
nemo ea extimet absolute in se
romis p'fectione q'ne. non em

huano sensu de deo loquendum e.
Ad pp̄ res cum illud dixerit.
no idem e na & res natue.

Ad nam qd̄ res caray res
p̄ciens inquit; no idem e
natura qd̄ ne res. subiciens ex^a de
ipsis caruis. Inde ostendens erroris
ee sub mensura caruay metri
intoremi addit: & fm hoc no idem
e d̄s & qd̄ dei e. ac si dicit si ad istar
caruay de carore sentis. cogens futer
q̄ no idem e deo & qd̄ dei e. qd̄
dicit ip̄m e. cu sp̄us dei deo sit: &
dei filij deo sit. No qd̄ fm copales
modos ut i eade seie subdit ampa
enda st h. q̄ de deo dicit: ubi eua
ruans opimone eor q̄ putat ita
aliud ee d̄m. & ad qd̄ dei e. aliud
quoy nam dei & tem ne. ut e m
caruis apte doz no ald ee d̄m & q̄
sua st: ita ut insint illi st dicens.
homo a ei aliqd̄ site cu alicubi eit
alibi no eit. q̄ illud qd̄ e illic con
tinet: ubi fuit istema. ut no ubiq̄
sit q̄ insistens alicubi fit deo aut
imense iuato uiuens plus q̄ missp̄
no asit: nec desit usqm̄ si oem p̄
sua edoret & sua no aliud q̄ se ee
signat ita ut i sua insit q̄ ee p̄
sua intelligat. no at copali modo
cu alicubi sit no ena ubiq̄ ee edat
cu p̄ sua i oibz ee no desinat. No
ut aliud sit q̄ qd̄ ip̄e e q̄ sua st.
& her pp̄ ne intelligencia dicta st.
h̄o h̄is ubis apte signat si in
stelligis h̄etice q̄ dina na no ald
e ab h̄is q̄ sua st: ita ut insint & p̄
illud i oibz e suis q̄ no insunt.
Dua ena sut q̄ no insut id e oes
carue & sua st q̄ insut ut es p̄so
q̄ sut eiqde ne & eade na sit sup

aug^m resno mo affirmatiua di
rentis tres p̄sonas ee eiusde eēnae
ul eande eēna si no ex eade eēna.
De aliud itelligat eēna. aliud p̄so.
Pec in difficem distictione aliqua
h̄uda foete. fm itelligencia romu
cu di² p̄positas & cu di² eēna. q̄
i significat qd̄ e coe t̄bz. hic uo non.
e cu p̄positas eēna & eo. futem²
q̄ unū atz idem ee es p̄sonas fm
eēna. d̄ntes ut p̄p̄tatisbz. Un aug^m
suy locū psulmi p̄taxatū ut:
Quis qd̄ sit p̄. R̄ndet² deo. q̄ris
qd̄ sit filij R̄ndet² deo. Quis qd̄ sit
p̄ & filij. R̄ndet² deo. Quis qd̄ sit
p̄r st̄us. R̄ndet² deo de singul² in
rogatū deu r̄nde. de utq̄ interrogatū
no deos s̄ deu r̄nde. no sit i h̄oibz.
Tanta ena i e sube unitas ut eq̄
litate admittas pluālitatē no admitt
tas. Si q̄ e dicitū fuit cu dicit s̄
lū ee qd̄ p̄ e. p̄feto filij pat̄ est:
R̄nde. s̄dm̄ subam e dicit h̄o esse
filij qd̄ pat̄ e. no fm id qd̄ ad ald
d̄. Ad se em̄ d̄ deo. ad p̄em filij d̄.
R̄ursūq̄ p̄ ad se d̄ deo. ad filij
deo. pat̄ q̄ p̄ ad filij d̄: no e filij
qd̄ d̄ filij ad p̄em. no e pat̄ qd̄ d̄
pat̄ ad se. filij ad se. hor e pat̄ et
filij. i. deo. Ita possit dicit
unū deo cu p̄sonaz ul tres p̄sone
unū deo ut d̄ una eēna cu p̄
sonaz & tres p̄sone unū eēnae.

Hic consideranda e cu deo sit
dina eēna & ita dicit unū
deo ee tres p̄sone sicut una eēna
d̄ tres p̄sone. Ita ualeat sane
dici. unū deo cu p̄sonaz & tres p̄so
ne unū deo. sicut d̄ una eēna
cu p̄sonaz & tres p̄sone unū eēnae.
In h̄is locutibz scriptis usq̄ nobis

emulanda videtur ubi frequent' repit'
ita dicitur. una eēna eē cū. ⁊ tres sūt
pōne unig eēnae. Quisq' at' occit'
legisse unū deū cū psonaz ul' tō p
sonas unig dei. qd' idō pūo pōs doc
tores vitasse. ne ita forte accipēt in
pōnis diuinis ut accipit. cū de cū
turis sile qd' dicit. Dicit em' deū abrahā
ysaac ⁊ iacob. ⁊ deū oīs cūtie qd' utiq'
dicit p' p'ncipiū g'ntis ul' grē p
uilegiū ⁊ cūtie subiectione ul' p'ntu
tem. Cū g' i cūtie nihil sit cūti ul'
fuens ul' subiectū. nō admittit fides
i cūtie item locutiois modū. Ita ⁊
eg' nō dicit de dei eēna q' spā sit
eēna abrahā. ysaac et iacob ul'
alig cūtie. ne cūtio ⁊ cūtie nām
videam' confunde.

Ad huc pōn' sapia bonitas de
deo fm sūm dicitur. i' scripta in
solent h' noia distinte ad pōs in dū

Et p'dictis q'stut q' c' ferri.
Esicut eēna ita ⁊ potēna ⁊
sapia bonitas de deo dicit' fm sūm.
q' at' fm sūm dicit' de deo t' b' g'
pōnis p' quēnt. Una eēna pōn'
sapia bonitas p'is ⁊ filij ⁊ spūs s'c'
⁊ hii tres eade potēna eade sapia
eade bonitas. Unde apit' i cūtie
sūma eē p'fectio. si em' decēt ubi pōn'
ul' sapia ul' bonitas nō eēt sūmū bō
sed q' i eē p'fecta potēna. ⁊ i sūma sapia.
i' p' h'nsibil' bonitas. Unde dicit' sūmū
bonit' et dicit' cūq' unū et idem sū
penis sit i deo potēna. sapia bom
tas. In sūc' tū scripta frequent' solēt
hec noia distinte ad psonas referri
ut p' potēna. filio sapia. spūs s'c'
bonitas attribuat' qd' dicit' fiat nō dicit'
inquirere.

Quae sūt qd' pat' potēna. filio
sapia attribuat'

De ergo sacri eloquij prudentia
fac' curauit. ne dei diuinitate sili
tudine cūtie metrem'. Dicit em'
scripta sūt q' deū p' e. ⁊ q' deū filij
e. Et audiuit h'c homo q' hoīem pa
trēm uideat. deū p'ēm nō uideat et
rogat' repit'. Ita eē i cūtie ut uideat
i cūtiō. ⁊ q' b' h' oia cūflata sūt ad
cūtie. In q' b' p' e p'or e filio. filij
e potēna p'ē. et ex antiquitate i p'ē
desertū. ex potēntate i filio i' p'fectio
s'c' solet notari. Ad h' idō occit'
scripta dicit' p'ēm potēna ne uide
at' p'or filio ⁊ ideo unig potēna ⁊
filij sapientē ne uideat' potēna
p'ē ⁊ ideo unig sapiens. ⁊ c'

Quae spūs s'c' bonitas attribuat'

Octus eēna spūs s'c' deo et
dicit' e' habet spūs deo ⁊ uide
bat' hoc q' uome i' p'actiois ⁊ tūnois.
unde hūana q'stia ad deū p' rigore
⁊ fidelitate accede' metuit. Ad scripta
te p'auit. p'mone sūm spūs bonit'
notans ne cōclis p'uat' q' mitis
eāt nō q' p' sit solū potēna ul' m'g's
potēna ⁊ filij solū sapiens ul' m'g's
sapiens. ⁊ spūs s'c' solū bonū ul'
magis bonū. Una eē g' potēna. si
piencia benignitas tū psonaz sicut
una eēna. Deo q' sicut dicit' filius ⁊
homouspōs id est q' substantial' p'is
ita et cōmipotens.

De hoc noie homouspōn ubi e
auctoritate receptū ⁊ qd' significet

Hic nō e' p'mittendū qd' aug'
in li 11° q' max'imum dicit'
de hoc noie homouspōn q' latini
tractatores frequent' utunt'. p' m'q'
et filij unig sūt eiusdēq' sūbe. hoc
e' illud homouspōn qd' i' filio niteno
adūq' hēntos arrianos a catholicis

p̄ba iustis auctoritate finati ē. qd̄
 p̄p̄a in q̄silo ar̄minensi p̄t̄ no
 iustitiam ubi min̄ p̄ potuit intell̄m
 q̄ntū fides antiqua r̄pat̄ n̄tis fide
 lib̄g pauca fraude deceptis h̄etica
 ip̄iens sub h̄eno imp̄at̄e q̄stanno
 labe temptavit. Sed post nō lōgū
 t̄p̄e lib̄tate fidei catholice p̄valente
 p̄q̄p̄ vis ubi sicut debuit intellectū
 ē homoussion id̄ catholice fidei
 sanctitate longe lateq̄ defensū ē.
 Ad ē in p̄ homoussion n̄ om̄g
 eiusd̄ep̄ sube. Non ḡm̄t̄ p̄phanas
 uocū nouitates hor̄ em̄tūdu ē.
De nōb̄g q̄ tr̄slat̄e et p̄ siluū
dm̄e de deo dicit̄.

Dicere sciendū ē q̄ assigna^{oe}
 distinctionis nom̄ in alia
 q̄ sup̄ diligent̄ ex̄. executi sum̄g
 q̄d̄a dirim̄g tr̄slat̄e ac p̄ siluūdm̄
 de deo dicit̄. ut speculū splendor.
 carater. figura et huiusdi. de quib̄g
 pro lectōe h̄uic trado qd̄ sermo.
 ut s̄. rōne siluūdm̄ q̄sident̄a ex
 causis dicendi dicit̄ intelligentiā
 assumat s̄ catholici. De sac̄mento
 unitatis atq̄ trinitatis sum̄e et ineffabil̄
 m̄lta iā dirim̄g. Nichil t̄m̄ de eiq̄
 ineffabil̄te dignū f̄didisse p̄fitem̄
 sed pon̄g ex nob̄ misericordiā eiq̄ sc̄iam
 nec potuisse nos ad illā.

De q̄b̄dā q̄ fm̄ subam̄ de deo
dicit̄ q̄ p̄p̄alem efflagitāt̄ tractatū
s̄ de sc̄ia p̄uidēna p̄sc̄ia disposiōe
p̄destinaōe uolūtate potēna.

Quoniam sup̄ differim̄g ac plura
 dicim̄g de h̄is coit̄ q̄ fm̄
 subam̄ de deo dicit̄. q̄t̄. For̄ t̄m̄ q̄
 p̄p̄alem efflagitāt̄ tractatū de q̄b̄g
 sinodo tractandū ē. s̄. de sc̄ia p̄sc̄ia
Distinctio xxxvi.

puidentia. dispoñe. p̄destina^{oe}. uolūta
 te et potēna. Sciendū ē q̄ q̄ sapia
 ul' sc̄ia dei cū una sit et sim̄. t̄m̄ p̄p̄e
 uarios stūg r̄e et diuisos eff̄tus. plura
 ac diuisa sc̄et̄ nota. Dicit̄ em̄ nō t̄m̄
 sc̄ia sed etiā p̄sc̄ia ul' p̄uidēna. dispo
 sio. p̄destina^{oe} et p̄uidēna. **Et ē**
 p̄sc̄ia siue p̄uidēna de fut̄is t̄m̄ sed
 de oib̄g. de bonis sc̄z et malis. Dispo
 sio de faciendis. P̄destina^{oe} de hoib̄g
 saluandis et de bonis q̄b̄g h̄ic laborat̄.
 P̄destinauit em̄ d̄ns deus ab et̄no
 hoies ad bona eligendo et p̄destinat̄
 eis bona p̄parando. Ad hoies
 p̄destinauit ap̄t̄us osidit̄ dicens. P̄
 destinauit quos p̄sc̄iuit fieri q̄formes
 ymagine filij sui. Et alibi elegit
 nos aū m̄udi q̄staturōne ut essem̄g
 sc̄i et imaculati. Ad at̄ eis bona
 p̄parauit. p̄p̄a p̄parauit osidit̄ dices.
 Dicit̄ nō uidet̄ deus abs te q̄ p̄parasti
 diligentib̄g te ul' expectantib̄g te. q̄
 ab et̄no p̄destinauit quosdā fut̄ios
 bonos et b̄tos. et elegit ut eēt̄ b̄i
 et b̄i et bona eis p̄destinauit id̄ ē
 p̄parauit. P̄uidēna at̄ ē gub̄nandor̄
 q̄ utiq̄ eodē mō uidet̄ accipi quo
 dispositio. in̄dū t̄m̄ p̄uidēna accipi
 p̄ p̄sc̄ia. P̄apia ul' sc̄ia de oib̄g ē
 sc̄z bonis et mal' et de p̄sentib̄ p̄
 t̄itis et fut̄is et nō t̄m̄ de t̄p̄alib̄g
 sed etiā de et̄nis. Nō em̄ ita sc̄it̄ d̄s
 ista t̄p̄alia ut seip̄m̄ nesciat sed ip̄e
 sola seip̄m̄ p̄sc̄e nouit cuius sc̄ie
 op̄atione oib̄ fut̄is sc̄ia p̄fecta ē.

Utrū sc̄ia ul' p̄sc̄ia ul' dispositio
ul' p̄destina^{oe} potit̄ eē in deo et si
nulla fuissent fut̄ia.
Non considerat̄ oportet. ut sc̄ia
 ul' p̄sc̄ia ul' dispositio ul' p̄

p̄destinatio potuit eē t̄deo si nulla
fussent futua. **C**ū em̄ p̄stia sit futua
& dispositio faciendor. & p̄destinatio
saluandor si nulla eēt futua si nichil
eēt factū deo ul' aliquos saluatiō
nō videt̄ potuisse eē t̄deo p̄stia ul'
dispositio ul' p̄destinatio. **P**otuit at̄ d̄s
ne p̄stie futua potuit nō creāe aliqd
ul' nō saluāe aliquos. **P**otuit ḡ
nō eē t̄deo sapia p̄stia dispo ul' p̄
destinatio. **A**d hoc at̄ ita a qb̄da op̄
ponit̄ si inq̄r̄ potuit p̄stia dei nō
eē cū p̄stia sit ei9 stia et stia sit
ei9 eēncia. potuit ḡ nō eē ab etno
id qd̄ ē dina eēncia. ita & de dispo
sitione & p̄destinatio q̄ ē dina eēncia
obiciūt. **A**ddūt quoq; & alia dire
tes ita. si potuit deo nō p̄stie ali
qua cū idem sit deo p̄stie et stie
& stie qd̄ ē eē potuit nō eē. **I**tē cū
idem sit deo p̄stie esse & deū eē.
si potuit nlla p̄stie aut potuit
nlla p̄stie q̄ potuit nlla facē.

Responso q̄ p̄stia dispo
p̄destinatio q̄ relatiōe dicūt̄ ad res
futuras et faciendas.

Ad hoc iuxta modulu nre
intelligentiē ita dicim9. p̄stia
ul' dispositio ul' p̄destinatio ad aqd
dici vident̄. **S**ic em̄ cūctōe ad cūctū
flatiōe di: ita p̄stia & p̄stus ad futū
r̄ferri vident̄. et dispo ad facienda
& p̄destinatio ad saluanda. **V**erūptm̄
cūctōe ita flatiōe di: ut eēncia nō signifi
cet̄. p̄stia uō ul' p̄stus & t̄ ip̄su fu
turoz di: et eēncia significat̄. **I**tē enā
ita dispo & p̄destinatio. **I**deoq; cū di
si nulla eēt futua nō eēt t̄deo

p̄stia ul' nō eēt deo p̄stus. **V**anā
ē i cā dicendi. distigui o; rōne dicit̄
Ad ḡo dicit̄ si nulla eēt futua nō
eēt t̄deo p̄stia ul' nō eēt deo p̄stus
si t̄dicendo hanc cūm attendis. **S**
q̄ nulla eēt subiecta ei9 p̄stie in
ip̄sa. posset dici p̄stia ul' p̄stus
qd̄ v̄t̄q; di: p̄t futua ver9 ē intel
lect9. **S**imilit̄ ex ea rōne id dicit̄
q̄ nō sit t̄eo stia q̄ p̄stie futua ul'
q̄ ip̄e nō sit deo q̄ ē futuroz p̄stus
fla ē intelligentiā. **S**ilit̄ et̄ locutiō
nes definit̄ de st. **P**otuit nō eē
p̄stia dei ul' potuit nō eē p̄stus
& potuit deo nō p̄stie aliq̄ id eēt
eē q̄ nā futua subiecta eēt ei9
stie. **I**tā nō potuisset dici p̄stus
ul' p̄stia ul' p̄stie si ei9 stie futua
nlla foret̄ & subiecta. **S**ilit̄ de
dispo et̄ p̄destinatioe ul' p̄destinatio.
Her em̄ ut deū ē ad t̄palia re
ferūt̄ & de t̄pali9 em̄ st. **S**itia
uō ul' sapia nō tū de t̄pali9 s̄
enā de etno ē. **I**deoq; & si nulla
fussent futua. eēt tū t̄deo stia ea
q̄ mō. nō min9 eēt q̄ mō nec
maior q̄ mō. **S**ciūt ḡ deo ab
etno et̄nū & om̄e qd̄ futū eāt
& sciūt. **I**mmutabil̄ sit q̄ nō m̄9
p̄stia ul' futua q̄ p̄stia & sua etna
sapia & imutabili sit ip̄e oīa que
sciūt̄. **V**is em̄ fō sup̄e & eēne sa
pientiē ut aut̄ **A**mb̄p̄ t̄eo ē quia
oēm sapiām & stiam capit sua
imensa sapiētia.

Quare oīa dicūt̄ eē t̄deo & que
facta sūt uita eē in deo.

Propt̄ea oīa dicūt̄ eē t̄deo
et fuisse ab etno. **V**n̄ auct̄

sup genesim. si visibilia inq̄t anq̄
 fiēt nō erāt. Et nō ḡ nota deo erāt
 q̄ nō erāt. et rursū quō ea fuerūt
 q̄ si nota nō erāt. Nō enī quicq̄
 fecit ignorans. Notū ḡ fecit: non
 frā agnouit. P̄inde anq̄ fiēt et
 erāt x nō erāt. Erāt ī dei s̄a.
 nō erāt ī sua nā. Ip̄i at̄ deo nō
 audeo dicē alomō inotuisse ea cū
 fecisset: q̄ illo quo ea noueāt ut
 fuerūt. Apud quē nō ē trāsmūtā
 ner uirtutis obūbratō. Ecce hic
 habes q̄ si visibilia anq̄ fiēt ī
 dei s̄a erāt. Ex hoc s̄u oīa dicūt
 eē ī deo. Et dē qd̄ s̄m ē dī eē uita
 ī ip̄o. nō ideo qd̄ cūctia sit cūctū ul'
 q̄ ista t̄palia eēctualē sint ī deo
 sed q̄ ī ei9 s̄a semp̄ s̄ q̄ uita est.

Quod eadē rōne oīa dicūt ei
p̄sencia.

Inde ē enā q̄ oīa dicūt ei eē
 p̄sencia nō solū ea q̄ s̄t sed ea
 q̄ fuerūt x ea q̄ futū sūt. p̄m illud
 uocat ea q̄ nō sūt t̄q̄ ea q̄ s̄t q̄ ut
 ait ambrosius in li. de trinitate. Ita agnos
 cit ea q̄ nō sūt ut ea q̄ s̄t et hac
 rōne oīa dicūt eē eo ul' apud eū
 siue ei ī p̄sencia. Quā auḡ sup̄ illū
locū psalms Et pulchritudo agri me
cū ē. Idē inq̄t mecu ē q̄ apud dñi
 nil p̄terit nichil futū ē cū illo
 sūt oīa futū x ei nō dect̄hūt iā
 p̄sencia. cū illo s̄t oīa agnōtōe quada
 tessabili. tessabili sapīe dei Ecce h̄ apit
auḡ ex q̄ itelligentia accipiēda
s̄ h̄ ūba oīa s̄ deo p̄sencia ī deo sūt
oīa ul' cū deo ul' apud deū ul' ī eo
uita. quia tessabil' omī cōgnōtō
in eo est.

Et credendū sit oīa eē ī dei eēctia
an ī deo p̄ eēctia ut oīa dicūt eē ī dei
agnōtōe ul' p̄sencia. **W xxxvii**

Solet hic q̄ri cū oīa dicūt eē
 ī deo p̄ agnōtōe seu p̄sencia ul' ī
 deo p̄ agnōtōe. Et ei9 agnōtō ul'
p̄sencia sit dīna eēctia. Et concedendū
sit oīa eē ī dīna eēctia ul' ī deo p̄
eēctia. Ad qd̄ dicitur q̄ dei agnōtō
ei9 utiq̄ eēctia ē. et ei9 p̄ctia ī q̄ sūt
oīa ip̄ius agnōtō ē. nec tñ oīa q̄ sūt
ī ei9 p̄ctia ul' agnōtōe ī ei9 eēctia eē
dīa debeāt. Si enī hoc dicit̄ itellige
rent̄ eē cū eo eiusdē eēctia. In deo
enī dī eē p̄ eēctia qd̄ ē dīna eēctia
qd̄ ē de9. Habet ḡ de9 apud se ī
p̄ctia sua q̄ nō h̄t ī sui nā. Quā auḡ
de ūbis ap̄tī ita ait. Elegit nos an
mūdi agnōtōe q̄ sufficit h̄ exem
plificae. Eligit̄ q̄ nō s̄t n̄ errat
q̄ eligit nec uane elegit. Elegit tñ
x h̄t electos. quos cūctias ē elegēdas.
quos h̄t apud semetip̄m. nō nā sua
s̄ ī p̄ctia sua. Rondū erāt q̄b9 pro
mittebat̄ agnōtō sed x ip̄i p̄missi s̄t
q̄b9 p̄mittebat̄. Ecce hic ap̄tē dicit
dñi apud semetip̄m h̄tē electos an
mūdi nō ī nā sua s̄ ī p̄ctia. Cū tñ
ei9 p̄ctia nō s̄t alid q̄ ei9 nā. quia
ei9 p̄ctia ei9 ē noticia. Et tñ ad
electos r̄f̄ri cū ait. In nā sua. r̄ illos.
illos quippe h̄uit ab et̄no apud se
nō ī nā sui q̄ nondū erāt s̄ ī sua
p̄ctia q̄ eos ita nouit ac si eēnt.

Quātrū mala debeant dīci eē ī deo
ut sūt oīa bona cū utq̄ sūt ī
ei9 agnōtōe et p̄sencia. omnia
enī agnōtāt.

Post p̄dita q̄rit̄ cū oīa dicant̄
ēē ī deo. nō p̄ cēntā nē sed p̄
agnitiōne scie. ⁊ deo stat bō ⁊ mala.
Vt̄ credendū sit simpliciter mala
ēē ī deo p̄ agnitōe. **P**at̄ em̄ deo et
f̄t̄ stuit̄ semp̄ oīa s̄ bona ⁊ mala.
enā aīq̄ fient̄. Et̄ p̄stuit̄ ab et̄no
ea ēē fut̄ia. **I**deo cū oīa bō dicunt̄
ēē ī deo. p̄t̄ p̄ncā agnitōis. eadē
rōne videt̄ deo dicendū. oīa mala
ēē ī eo cū ea semp̄ nouit̄ ⁊ p̄ agni
tione ei p̄ncā fuit̄. **P**agnouit̄ ei
deo ab et̄no quosdā fut̄ios malos et
eor̄ maliciā ut ait̄ **auḡ p̄stuit̄ si nō
p̄parauit̄. Cū ḡo p̄ncā om̄i stat̄. nūq̄d
itelligendū ē ea icludi ī illa ḡralitate
locutiōis q̄ d̄t̄ **ap̄tus. Oīa ēē ī deo. Et̄
ip̄o m̄q̄t̄ ⁊ p̄ ip̄m ⁊ ī ip̄o sūt̄ oīa. Et̄
q̄s̄ ī ip̄i īf̄anḡ dicit̄ mala ēē ī deo.
I**lla em̄ ēē ī deo itelligit̄ que ex ip̄o
sūt̄ ⁊ p̄ ip̄m sūt̄. ea nō ⁊ ex ip̄o q̄
aut̄e ē sed nō ē aut̄e n̄ bonae. nō
ḡo p̄ ip̄m ul̄ ab ip̄o sūt̄ oīa. Ita ḡo
nec ī ip̄o sūt̄ n̄ bō. nō ḡo mala ī dō
sūt̄. q̄ lic̄ ea noscat̄ nō t̄n̄ ita ea om̄o
noscat̄ ut bona. mala em̄ q̄i d̄longe
agnoscat̄ ut ait̄ **pp̄ha ⁊ alii d̄longe
cognoscat̄. ī. sup̄bia. Et̄ alibi ad d̄m
loquēs de malis ait̄. de absconditis
tuis adimplet̄ ē uent̄ eor̄. **Q̄d̄ ex
ponens auḡ Abscondita sūt̄ p̄ncā
sūt̄. q̄ a liūe tue uicatis abscondit̄
sed quō p̄ncā a liūe uicatis absco
dunt̄ cū a deo stant̄. **S**i em̄ nō sūt̄
quō de ill̄ iudicat̄ ⁊ p̄ ill̄ malos
d̄p̄nat̄. alibi **pp̄ha d̄t̄ q̄ neq̄ ab
orientē neq̄ ab occidentē deest̄. **Q̄d̄
exp̄d̄ncō **cas̄sianḡ ait̄. Neq̄ a bōis neq̄
a malis deest̄ deo sed oīa p̄sens
⁊ agnitōe est̄. Cognoscat̄ ḡo deus************

⁊ bona ⁊ mala p̄ sc̄am̄. **B**ona
agnoscat̄ ⁊ p̄ app̄batiōe ⁊ p̄ b̄n̄pla
citiō. mala uō nō. **V̄n̄ cas̄sianḡ sup̄
p̄s̄) d̄t̄. p̄ncā abscondita deo sūt̄. q̄
nō nouit̄. ⁊ nō app̄bat̄. Et̄ ex eo ip̄o
**auḡ dicit̄ ea abscondi a liūe dei
q̄ enā ī li. ad eludū ī s̄muat̄ ag
nitōne dei uarijs mōis accipiēda
īquens. si ad sc̄am̄ r̄feras nō igno
rat̄ deo aliquos ul̄ aliq̄ q̄ t̄n̄ ī iudi
cō q̄bōdā dicit̄. **Nō noui uos si eor̄
īmp̄batiō hor̄ ūbo ī s̄muata ē. **E**re nō
agnosce d̄t̄ d̄s̄ q̄ nō ei app̄bat̄ q̄ ei nō
placent̄. **A**pp̄et̄ itaq̄ ūm̄ ēē q̄d̄ d̄ix̄
s̄t̄ q̄ quodāō agnoscat̄ deo bō q̄ n̄
agnoscat̄ mala. p̄t̄ q̄d̄e ūq̄ eodēō
agnoscat̄ q̄it̄ ad noticiā sed bona
enā app̄batiōe ⁊ b̄n̄placitō agnoscat̄.
Et̄ inde ē q̄ bona t̄n̄ dicit̄ ēē ī
deo nō mala ⁊ illa p̄e her̄ longe.
Q̄ia lic̄ ī deo aliqua dicant̄ ēē p̄t̄
agnitiōis p̄ncā ⁊ deo bona ⁊ mala
cognoscat̄. mala t̄n̄ nō ^{foli} agnoscat̄ n̄
p̄ noticiā. bona uō nō p̄ noticiā
sed enā p̄ app̄batiōe ⁊ b̄n̄placitū
⁊ ob et̄em agnitōne aliq̄ dicit̄ ēē
ī deo. **S. q̄a** ita ea sūt̄ ut enā app̄ber̄
⁊ placeat̄. ⁊ ita sūt̄ ut eor̄ sit̄ aut̄e.
Q̄uōd̄ si diligēt̄ īsp̄iciam̄
idem uidet̄ oīa ēē ex deo ⁊ p̄ ip̄m
⁊ ī ip̄o. **V̄n̄ amb̄s̄ ī nō li. de sp̄u
s̄c̄o. h̄t̄** cū ex ip̄o p̄ ip̄m ⁊ ī ip̄o sūt̄
oīa ūm̄ ēē sup̄d̄ix̄m̄ cū dicit̄
p̄ ip̄m ēē oīa. **R**egauit̄ ī ip̄o ēē
oīa. **E**andē ūm̄ h̄nt̄ oīa h̄t̄. **S. ex
ip̄o ⁊ ī ip̄o ⁊ p̄ ip̄m ⁊ ūm̄ ī h̄s̄
ab̄ ḡs̄t̄e nō ḡrūt̄ itelligit̄. **E**re h̄s̄
q̄ ex eadē itelligētia sc̄p̄cia d̄t̄
oīa ēē ī ip̄o ⁊ p̄ ip̄m ⁊ ex ip̄o.********

ul' cu ipso. **Cu** g^o ex eade rone oia dicant^r ee ex deo ul' p ipm no solu qa stit sed q ena autoe e eoz. conseq^r ut eade rone ea ee i deo dicant^r. s. qa stit et eoz autoe ee di^r qa i o uiuim⁹ x mouem^r et sum⁹ x q eo autoe sum⁹ x mouem^r x uiuim⁹. **Cu** g^o no sit autoe si bonoz meito sola bona i eo di cant^r ee sicut ex ipso ul' p ipm.

Cu g^o i eoz agnide ul' p^resentia sit oia. s. bona et mala x i eo tm no dicunt^r ee n' bona quoz autoe est.

Un aug⁹ i li de na boni. **Cu** audim⁹ iqt ex deo x p ipm x i ipso ee oia. omes utiq⁹ nas itellige debem⁹ et oia q ualut^r sut. neq⁹ ex ipso ei sut pta q nam no fuant h' uiuant. q ex uoluntate p^rincipiū nascunt^r. **Hic** apte di^r qd i illa gnalitate locutio⁹ bona tm continent^r.

Ad oia ee ex pte x p ptem x i pte sut ita x de filio et de spu sto dicendu^r li⁹ p^r p^rsonas fiat.

Dicta sciendu^r e **Distinctio** q⁹ li⁹ indret^r ibi distinctio cu di^r ex ipso. p ipm. i ipso. oia tm ex pte. et p ptem. x i pte sut. sicut de filio et spu sto accipiendu^r est. **Un** aug⁹ in li. de t^rinitate. **Ad** ofuse mgt accipiendu^r e qd⁹ ut aplis. ex ipso et p ipm et i ipso. **Ex** ipso dicens pte ptem. p ipm pte filiu i ipso pte spu sto. **D**igilant^r at^r attende q neq⁹ ptem tm uolens itelligi dicit ex ipso sic itelligis oia ee ex pte ut no neges oia ee ex filio ul' ex spu sto. **Cu** ex pte et p ptem et i pte oia ee sane

dici possit. **S**icut et de filio et de spu sancto sciendu^r e.

Ad no oia q ex deo sut et de ipso sunt et equiso.

Iud ena hic aditendu^r e q no oia q dicunt^r ex deo. ena de ipso ee dici dnt. **Qua** ut ait aug⁹ i li⁹ de na boni. **Ad** hoc signat ptem ex ipso qd de ipso. **Ad** em de ipso e. p^r dicit ex ipso. **S**ed no oe quod e ex ipso. p^r dicit ee de ipso. qa no e de sua suba. **Ex** ipso em sut celu x tra. q⁹ ipe fent ea. **Ad** at de ipso. qa no de sba sua. sicut aliqs ho si gnat filiu x faciat domu. ex ipso e filius. ex ipso e dom⁹. sed filiq⁹ de ipso dom⁹ ud de tra x ligno no de seipso. **Ex** p^rditis aptu^r e q i dei agnide siue p^rncipa sut oia. bona s^r x mala. sed no oia sut i mala qd bona x q in deo bona tm sut sicut ex ipso x p ipm no mala. **Ex** et ex quo sensu accipienda sut h' assignatu^r e. x qd de ipso no di^r ee pte qd aliud ex ipso. ab ipso at dicit^r ee oia q eo autoe st.

Quib⁹ mo⁹ dicit^r de⁹ ee i reb⁹.

Et qm demost^ru^r e ex pte. qud oia dicunt^r ee i deo adde dit^r hic uidet^r quib⁹ mo⁹ de⁹ dicit^r ee i reb⁹. si tm id huana mens ul' ex tpe digne ualeat cogitue ul' lingua sufficiat eloqui. **S**ciendu^r e q⁹ de⁹ i^romutabil^r semp i se existens p^rsentia^rlit^r potent^rit^r e^rentia^rlit^r e i omi na siue e^rentia sn sui diffinitioe x i oi loco sine sui t^ransp^rone. x in oi tpe sine mutabilitate. **Et** p^rtea in stis sp^ritib⁹ x m^rab⁹ e excellencia s^r p gram i habitans. x i hoie xpo excellencia^r s^r i quo plenitudo deitatis

Dist^o xxxviii

corpaliu habitat. ut ait apltus.
In eo em deo habitauit no p gram
adoptiois sed p gram uniois. De
at ista q capacitae huane itellige
ne excedit. Ita flitatis arguē aliq
psumat. stā auctoitatibz imitanda
in vident. Hic ggr sup cantica
canticoz mqt lig deo cor mo oibz
rebz insit pna potētia suba. tū
similitudinao mo dr tēē p gram ill
q misericordia opm dei acutius x fide
lius osiderant. De hoc eode augy ad
dardani i li de pscna dei ait: cū
deus sit ita itropea x itromutabilē
vna etna stabilitate i seipo manens.
totz adest rēbz omibz x singul. adē
totz sed i qbz hitat. Habent em p
sue capacitatis diuisitate aliq amplis
aliq minz quos ipi s' dilectissimū
templū grā sue bonitatis edificat
hylaig quoz i li vno de trinitate.
aptissime docet deū eē ubiqz. Deo
inquit inuense ututis. viuens pntis
q nupit no assit nec desit usqz sed
se oīne p sua edocet ut ubi sua
sūt ipē eē itelligat. no at corpali
mo cū alicubi sit no etiā ubiqz eē
ēdat. cū et i omibz eē no desinat.
in ambz in li. i. de spu sctō. spm sctm
pbat no eē cūctū qz ubiqz e qd e
spm dīnitatis ita dicens. Cū oīs cūctā
certis nē sue sit cūctū pta limitibz
quō qd audeat cūctū appellae spm
sctm q no heāt cūctū pta deter
minatū utute q x i oibz x ubiqz
semp e qd utiqz deitatis x dīnitatis
ē spm. Idem eode dīn e oīa ople
q dicit. Ego celū x trā cōpleo

si dñs ē q celū complet et trā.
qō gō pē spm sctm iudicāe dīnitatis
et dīne pntis exortem q repleuit
orbē x qd' plā ē ihm repleuit mādū
totz redemptore. Et hys alijsqz pntibz
auctoitatibz apte monst' q deo
ubiqz x i oī cūctū cōctū pntā
potēntialit' est.

Quod i sctis no mo ē sed etiā ha
bitat q no ubiqz habitat.

In sanctis uō etiā hitat i qbz
ē p gram. Non em ubiqz ē.
ibi hitat. ubi uō hitat i ē. in solis
boīs hitat q st' templū eiq x sedes
eiq. in p vraya dñs ait. Celū mch
sedes ē. trā at scabellū pedū meoz.
qz i elās q st' celū hitat deo x signat.
q eiq uolūtati deuoti obtempant.
malos uō q sūt i certa iudici dī
tione calcāt. in etiā i li sapie dīn.
Thronz sapie aīa iusti. qz i iustis
psealius ē q i alijs rēbz. i qbz tū
oibz ē totz q admodū aīa. ut ait
augy i eplā ad ihed^m de origine
aīe. p oīnes ptes corpis adest tota
sil. nec minōe i mīndibz. nec in
maioribz maior est. Sed tū i alijs
itensius i alijs remissius opat.
cū i singul pntul corpis cōctū
sit. Ita x dō cū sit i oibz cōctū
at totz. In ill tū plemz eē dicit.
quos i hitat. i. i quibz ita ē ut fa
ciat eos templū suū. Et hī tales
cū eo sūt iā ex pte. sed i bñtudine
pfecti erūt. qz ali uō et si ibi sūt
ubi ipē ē. no tū sūt cū eo. in augy
sup iohem. No sans fuit dīcō ubi
ego sū x illi sūt s' addidit menti.

q' n'fci pnt ee ubi et ille e qui
 n'fci deest. sed bñ s' ai illo. quia
 n' s' n'fci. nisi ex eo q' ai illo s'nt
 q' frunt' eo. vident illa sic esse.
 q'ali uo n' cu illo ut cen i luce n' s'nt
 s'nt cu luce. nec boni ita m'nt s'nt
 cu eo ut uideant p' p'p'm x si aliq'oo
 ai eo p' fide. Quo at' deo habitat
 i bo'is ex ill' aliquate' intellige
 valebit q' sup' dicta s'nt. cu de sp'us
 s'nt p'essione repali ageret ubi licet
 ex pte exponit' ex pte em' agnosca
 mo' ex pte p'phetam' quo sp'us.
 habitat i nobis q' n' sine p'et et
 filio inhabitat.

Ubi cat' ul' habitabat deo anteq'
essent sancti.

Sat' q'ris ubi habitabat deo
 anteq' sancti ex' essent: quia
 se habitabat. U' aug' cont' mar'ini.
 inquit. In templo suo habitabat deus
 s'nt i s'nt q' s'nt templu' dei. q' modo
 s'nt fidem ambulantes x templu'
 dei erut. aliq' ena' s'nt sp'um quae
 ena' m'nt templu' dei s'nt angeli.

Sed dicit aliq' anteq' deo faceret
celu' x tra' anteq' faceret s'nt ubi habi
tabat. In se habitabat deo apud se ha
bitabat et apud se est. Non g' sic
s'nt s'nt dom' deo ut ipa' subtractu
cadat deo. s'nt sic habit' d'nt s'nt
ut si ip'e discessit cadant. Sicut
du' ena' q' ut ait aug' i li ad darda
ni. dicit n' stultissime nequit sp'm
s'nt n' h're locu' i m'o' coe'pe qd' to'
ata nra impleuit: stultiq' ena' dicit
angustis alicubi impedi' t'ntate

ut p' et filio x sp'us s'nt alicubi s'nt
 ee n' p'nt. U' illud multu' e' m'abi
lius qd' ai deo ubiq' sit totu'. n' t'nt
oib' habitat. Deo p'ero audeat op'ma'
n' inseparabilitate' t'ntatis p'em' igno
raet: qd' i aliquo possit habitae' pat'
aut filio. i quo n' habit' sp'us s'nt.
aut i aliquo sp'us s'nt i quo n' habit'
pat' a filio. Statend' e' g' ubiq' ee
dm p' deitatis p'nc'a. sed n' ubiq'
p' i habitaco'is gram. Pat' hac em' ha
bitaco'ne gre' n' dicitur p' n' q' ea
ubiq' cu' x hoc v'm sit. sed q' est celo.
.i. q' est s'nt i q'ba' e' q'da' excellencia'

Quo deo e' habitaco' q'rida' modo.
nondu' agnoscentu' deu' t'nt e' habi
tate' quocunda' agnoscentu'.

Hud quoq' m'abile e' q'a ut
 ait aug' i eodem. Deo e' i habi
tate' quocunda' nondu' agnoscentu'
deu'. x n' quocunda' agnoscentu'
ip'm. U' em' ad templu' dei n' p'tmet'
q' agnoscentes deu'. n' sicut deu' glo'i
ficant: ad templu' dei p'tmet' puuli
sanctificati sac'mento x et t'mun'eati
sp'u' s'nt. q' nondu' ualent cognosce.
Deu' g' que' potant illi nosse n'
habe'. ip'i poterut' habe' anteq' nosse.
U'issim' aut' s'nt illi q'ba' hoc e' deu'
h're qd' nosse. hic aliquate' ap'it aug'
quo deo habit' i aliquo. i. habeat' cu'
vide' ita e' i aliquo ut ab eo cognos
cat' et diligit'.

Quo deus totus ubiq' sit p'
e'nc'a. n' p't intelligi ab hu'ano sp'u'.

A p'dictis patet qd' deo ubiq'
 totu' e' p' e'nc'a' x i sanctis

hūat. p. grām. Sup̄ sup̄q̄ lūz tenuit
ostensū sit qua rōne dicat hūatē.
In quibz efflagituet ordibz rō id etiā
assignat quō ubiqz p̄ eēnā z totū
sit n̄ h̄z q̄sideatōis sublimitas atz
imensitas hūane mentis sensū om̄o
excedet. Et em̄ ait c̄sostom̄ sup̄
eplam̄ ad heb̄. Sicut multa de deo
intelligim̄ q̄ loq̄ penit̄ nō ualeim̄
ita mlta loq̄mur q̄ intelligē nō sum̄
pdonei. Vbi q̄ qd̄ ubiqz deo ē scim̄
z dicim̄. Quō at̄ ubiqz sit intellcū
nō rapim̄. Itē q̄ ē incepta qd̄a ubi
q̄ om̄i ē cū bonoz scim̄. quō at̄ ul̄
que ista sit penit̄ ignoram̄.

Quocūdā opinio q̄ p̄sumit oūde
quō d̄s ubiqz sit p̄ eēnā p̄m̄ p̄ncā.

Quidā tñ imensa igemo suo
metiri p̄sumentes hoc ita
foze intelligendū tradiderūt. qd̄ deo
ubiqz p̄ eēnā eē d̄r̄ nō q̄ dei eēnā
p̄p̄e sit i oī loco z i oī cūctia sed q̄
oī nā atz om̄e qd̄ nāl̄ ē i quocūqz
loco p̄ eū h̄r̄ eē. z oīs locū in q̄ illud
ē. p̄m̄ idēn̄ etiā dicūt deū ubiqz
dicī eē p̄ p̄ncā ul̄ p̄ potēnā. q̄a
cūctā loca sūt ei p̄ncā z q̄ i eis sūt
net̄ i eis opai aliqd̄ cessat. z a z ip̄a
loca z qd̄qd̄ i eis ē n̄ ip̄e q̄fuer̄ manē
nō p̄nt. In eis q̄ p̄ subam̄ deo eē
d̄r̄ ut aūt. q̄ p̄ uicute p̄p̄e sube sue
suat ut etiā loca sint z oīa q̄ i eis
sūt. z lūz hec ūba sint q̄ asserūt i
explam̄andis itelligenz p̄dictozū.

In illis tñ ūbis q̄bz d̄r̄ deo ubiqz eē
p̄ eēnā pl̄z q̄tineī cōdendū ē q̄ h̄o
uuiens cepe ualer̄ et c̄.

Quō d̄s cū sit i oībz rebz nō tñ

scōdibz rez inq̄nat̄.

Solet etiā ab eisdē q̄ri quō deo
subalē insit i oībz rebz z co
p̄ualē scōdū i q̄natōmbz nō con
tingit̄. qd̄ tā fr̄uolū ē ut n̄ cūsiōe
dignū sit. cū etiā p̄p̄s eūz scōdibz
cepe etiā lepsi ul̄ q̄tūctiqz polluti
inq̄nat̄ nō possit. Sol quoz radios
suos sine sui pollutōe effundit. fr̄
loca z cepe nō sō mūda sed etiā
imūda ac scōdibz fecencia quoz
cōtūctū hoīes ac qd̄a alie res ificiūt.
Solis uō radiz ipolluti z i cōtūctū
ti ea q̄tingentes exstūt. Nō ē q̄
mirandū si eēnā dīna om̄o sim̄
z i q̄mutabil̄ oīa i p̄plet loca z oībz
cūctiōe eēnālit̄ tēst. nec tñ cūqdā
rei scōdibz cōtūctū ul̄ q̄tingit̄.

Uñ auḡ i li de nā boni. Cū i deo
inq̄t sūt oīa q̄ q̄didit nō tñ in
q̄nant eū q̄ p̄t̄mit de m̄ sapia
etiā q̄ attingit a fine usqz ad fine
foctū dicit. Attingit oīa p̄t̄ sua m̄
z nichil inq̄natū i ea i c̄rit.

Tinet qd̄a qd̄ f̄i nō p̄t̄ s̄z ne
hūana carne uitas z s̄ba dei i
quet̄ z tñ p̄dicant istū uisibile
sole radios suos sup̄ om̄es feces
z scōdes p̄gere z eos mūdos z
sinēos suaē. Si q̄ uisibilia mū
da uisibilibz imūdis q̄tingi p̄nt
z nō q̄tūctiā. Philomagus i u
sibil̄ dei z i q̄mutabil̄ uitas. pos
ēno r̄ndēat qd̄ pon̄ de deo
p̄ndendū extimet ul̄ q̄ nūsqz
p̄ eēnā sit ul̄ qd̄ ubiqz ul̄ aliā
ita q̄ nō ubiqz si q̄s audeat d̄r̄

q' nup' d'na e'ntia sit ul' q' alibi x no ubiq' **S**i em ita est alibi q' no ubiq' g' locus e' g' ubiq' tota q' atmet totu' et penetrat totu' que nec pro sui simplicitate diuidi. nec pro sui p'uitate maculati. ne p' sui simplicitate aliquomodo posse q'phendi p't. **U**n' aug' de 9 ubiq' cui no locus s' actiomb' p'pinquam'.

Quid sit ubiq' x q' tpe no in locus e' n' c'ns'p'tibil' nec loco nec tpe mouet'.

Quom' d'na n'a ue'at' et essentialit' sit i' o' loco x i' o' tpe. no in mouet' p' loca ul' tpa. nec localis e' nec t'p'alis e'. x local' no e'. q' p'empt' no c'ns'c'bit' loco. q' nec ita e' i' uno loco q' no sit i' alio. neq' d'ime'sio'es h'c' sicut corp' cui fm locu' assignat' p'ncipiu'. me'diu'. x f'm's. x ante et ret'. d'ext' x sinist'ra. sursu' et deorsu'. q'd' sui m'p'oiu' facit d'ist'nc'ia' c'ns'p't'nc'ia' x'

Quot modis aliqd' dicit' locale ul' c'ns'p'tibile.

Dobus naq' h'is modis d'ic' i' septua' aliqd' locale siue c'ns'p'tibile x equo'. s. ul' quia d'ime'sio'es capiens lo'gitudis alti tudinis x latitudis d'ist'nc'ia' f'it i' loco ut corpus. ul' q' loco d'ist'nc'ia' x d'et'mat'. q'm' cu' sit alibi x no ubiq' iuenit. q'd' no solu' corp' sed etia' o' c'nto p'p'u' q'gn'uit. **O**me' g' corpus o'mo' locale e'. p'p'u' uo' c'nta quoda'oo' local' e' x quoda'oo' no e' localis. **L**ocalis q'd' d'ic' q' d'ist'nc'io'e

locali t'mat'. q'm' cu' alibi p'ns' sit totu' alibi no iueniat'. **N**o' at ita lo calis e' ut d'ime'sio'es capiens d'ist'nc'ia' i' loco f'iat'. **D**ina g' sola e'ntia o'mo' i'localis i'c'ns'p'tibilis e' q' nec locus mouet' a'quid'. s. illis d'et'm'nc'io'e f'm'ita ul' d'ime'sio'e susce'pta. q' nec t'p'ib' s'z affectu ul' cogit'one. **H**is em' duob' modis s'z loco ul' tpe sit mutuo' c'ntue que longe e' a' c'ntoe. **U**n' aug' sup' gene' sp'm' **D**e' i' q't' om'p't' i' q'm'utabili e't'nc'itate. uoluntate. uitate semp' idem. mouet' p' t'p't' c'ntia' p'p'iale. mouet' etia' p' t'p't'. locu' c'ntia' corp'ale ut eo motu' n'as q's q'd'idit' adm'p'tret'. **C**u' g' tale aliqd' agit no debem' op'm'at' ei' s'ubam q' de'g' e' i' t'p'ib' lociq' mu tabile. siue p' t'p'a x loca mobilem cu' sit i'p'e' x m'nc'ia' o' re q' i'p'o' s'it o'ia'. x ext'io'e o' re. q'a' sup' o'ia'. et antiquo'e o'm'ib' q' i'p'e' an' o'ia'. et nouio'e o'm'ib' q' i'p'e' idem e' p' o'ia' s'z p' o'm' p'ncipia. **E**tte h'ic' ap'te o'ndit' q' nec locus nec t'p'ib' mutat' ul' mouet' d'ic'. **S**ec'nd' p'p'ialis aut c'ntia' p' t'p't' mouet'. corp'alis uo' etia' p' t'p't' et locu'. **T**ertiu' aut p' t'p't' e' uariati p'm' qualitates m'c'io'es ul' ext'io'es q' s'it i' i'p'a' re q' mutat' ut q'm' suscipit uarietate' ne' gaudij dolo'is. sciencie obliu'io'is. ul' uarietate' forme su' alij' qualitates ext'io'is. **H**ic em' mutuo' q' sit p'm' t'p't' uarietate' e' qualitate' q' sit i' corp'ali ul' p'p'iali c'ntia'. et ideo uocut' tempus.

Primo quenda' q' dicit' q'm' c'ntos no mouet' loco n' e'e' locales.

Determinatione uero loci magna
sunt quærentes discrepantia
sunt. Sunt enim qui dicunt nullum spiritum
aliquo mutari posse loco. ab omni
spiritu locum uel remouere uolentes quoniam
sunt dimensiones tamen et transpositione locum
operari asserunt. atque id solum locale uel
in loco esse dicunt quod dimensiones recipit
et distantia in loco sunt. Et hoc dicunt
augustinus sensisse mutatos spiritus tamen
spatiali carnis reuertentur. locum uero et
tempus corporee. Hic rident.

Sed ut super diximus dupliciter
dicitur esse res locale uel transposi-
bilis scilicet quod uel dimensione recipit et
distantia sunt. uel quod locum tamen diffinitur
quod uel quæritur corpore carnis. aliam
tamen spatiali. Et ut super diximus corpore
carnis ita est locale uel transposibilis
quod terminatur diffinitur locum et quod dimensiones
recipiens distantia sunt. spiritualis uero
tamen diffinitur locum includit cum ita ali-
cubi sit quod non alibi sed nec dimensiones
recipit nec distantia in loco sunt. quia
si nulli spiritus essent hic non conuul-
terent locum quo minus de corpore
terminetur. Ideoque augustinus attribuit muta-
tionem loci corpori non spiritui quia licet spiritus
transfertur de loco ad locum non tamen ita ut
dimensionibus transpositio in compositione
sui fuerit distantia transpositio sicut corpus.

Conclusio ex predictis quod spiritus carnis sunt
locales et transposibiles quodammodo. spiritus
uero dei omnino intransposibilis.

Sunt ergo spiritus carnis in loco et transferuntur
de loco ad locum et quodammodo lo-
cales et transposibiles sed non omni eo-
modo quo creature corporee. Spiritus

autem intransitus quod deus est in loco quod est
et in omni loco sed omnino intransposi-
bilis. Præterea beda super lucam ait. Sic ad nos
angeli ueniunt sicut extinguitur nix
terram ut tamen ante dominum in terra per septem
assistent. quod et si angelus spiritus transpositus
est. sumus tamen spiritus quod deus est intransposibilis
intra quem currit angelus quocumque
mittitur. Ecce hic quod dicitur spiritus angelus
transpositus est. spiritus autem quod deus est intransposibilis
est. Alibi etiam ambrosius distantiam
ostendens inquit spiritum carnis et spiritum intransitum.
dicit seraphim de loco ad locum
transisse ita inquit in libro de ciuitate
dicitur per isaias quod missus est ad
me unus de seraphim. et spiritus quidem
spiritus missus dicitur quod seraphim ad unum. spiritus
spiritus ad omnes. Seraphim mittitur in
missionem. spiritus operatur missionem. seraphim
de loco ad locum transiit. Non enim operatur
omnia. Sed ipse repletur a spiritu. hic aperte
monstratur quod angeli quodammodo loca-
les sunt.

Cum repetitione superiorum affirmat
auctoritatibus deum esse sine locali motu.

Hæc autem itaque diuina natura pro
inmensitate sua nusquam deesse
eandem solum omnino locale et intransposi-
bilem nullo includi loco sed a fine usque
ad finem attingere non tamen spatiali
magnitudine nec locali motu. sed
inmensitate atque immobilitate sue cernit.
Unde augustinus ad dardanum ait. Non
quod spatiali magnitudine opinemur
deum per cuncta diffundi sicut humum
aut lux ista diffunditur sed potius
sicut in duobus loquentibus quorum al-
terum corpore gaudet sed sapientia non

55
E. una sapia e. Per e. t. maior maior
ner t. minor minor. ner minor in
vno q. t. duobus. Ita deus sine labore
ingens et continens mundum. In celo totus
et in terra totus. et nullo continetur loco
et in vno loco sed in seipso ubique to-
tus. Idemq. sup. psalmi act. Ad
alium dei pertinet non esse in parte sed ubique
esse per seipsum. Hec est enim sapia dei
q. attingit a fine usque ad finem for-
titur nec tamen motu locali sed immobi-
litate sua velut si moles aliqua
saxea impleat aliquem locum dicitur q.
attingit a fine illius loci usque ad finem
cum tamen alium non desinat alium occupan-
do. Pro q. h. motu locale ubi illud
et sapia illa solida et ubique. Expeditis
motescit q. deus est ita ubique per eternam
q. nec sparsa magnitudine diffundit
nec uno deserto loco alium occupat.
q. locale motu non habet. Ideoq. augustinus
uolens prouide a dei proutate omnem
locale motu et locale circumscriptione. po-
tius dicit omnia esse in illo q. ipsum esse ali-
cubi nec tamen ipsum esse locum q. non est
loco. In lib. lxxiii. q. om. ita ingens.
deus non alicubi est q. q. alicubi est con-
tinetur loco. q. d. continetur loco recipit e.
Deus autem non est recipit. non ergo alicubi
est et tamen quia est et in loco non est. In loco
sunt ponitur omnia q. ipse alicubi nec tamen
ita in illo ut ipse sit locus. Locum
enim in spacio est vel q. longitudine
et latitudine et altitudine recipit occu-
pat. nec deus est aliquid est. Et omnia ergo
in ipso sunt et locus non est nec in illo est
locus tamen dei sed ipse dicitur templum dei
non q. eo contineatur. Id autem nihil
melius est q. anima magna intelligitur.
Ette hic dicit deum non esse in

loco. sed intelligendum est tamen non esse in loco
localiter sed q. non circumscriptione nec locale
motu habet. Ad hoc autem solet opponi sic
Cottidie fuit creatura q. ante non erant
et in eis deus est cum ante non essent in eis ergo
ubi ante non erat. Ideoq. mirabiliter videtur
sed hoc cottidie incipit esse in creaturis
q. ante non erat q. ille non erat. Hoc
tamen fit sine sui mutatione quia in mundo
reperit esse que fecit tamen sine mutabi-
litate et sicut et desinit esse in q. ante
erat sine sui mutatione nec ipse desinit
locum sed locus desinit esse. Jam sufficiet
demonstratum videtur quod omnia dicantur
esse in deo. et deus in omnibus. qua disputatione
q. incidenter suscepimus q. id videbatur
postulare res contra quam tamen uidebatur
proponere. Disseruamus enim de sua sapia dei
et cum differemus deum sine omnia. quasi
ut per aggregationem qua de omnibus
habet dicitur omnia esse in deo. an alia ratione
habet dicitur scriptura. hinc ergo quomodo
occasio in premissa nos deduxit dis-
putatione.

Hic redit ad positum repetens
supra ut alia addat.

Nunc ad positum revertentes
cepto in ista. Supra dictum
est q. prescientia dei futuri tamen est q. d.
omni tamen bonorum et malorum. scilicet uide
vel sapientia non tamen de prescientia si ena
de presentibus et futuris nec tamen de qualibus
sed ena de eternis q. seipsum nouit deus.

Hic uenit q. non dissimulanda.
ut scilicet scilicet prescientia vel prescientia sit causa rerum
an res sint causa scilicet vel prescientie dei.

Videtur enim prescientia dei causa esse q.
ei subsunt ac necessitate eueniendi
eis facere q. nec aliquid futuri fuisset
si ea prescisset deus nec prescientia ea.

Disto
xxxix

moib ut supra p̄tariū est accipit
 agnō ul' sc̄a dei. s. p̄ notia sola
 ul' p̄ notia sil' & b̄nplac̄to. **H**oc
 mō fecit accipit **auḡ** dicens. ideo
 sūt q̄ nouit. r. q̄ scienti placuit
 & q̄ sc̄ens disposuit & hic ip̄s ex eo
 adiuuat q̄ de bonis i agit t̄n̄ **auḡ**
 s̄ de c̄itūis de h̄is q̄ d̄s fecit q̄ oīa
 nouit nō sola sc̄a sed eā b̄nplac̄
 to ac disposiōe. **H**ic ḡo ibi accipit
 dei agnō ut nō mō notia sc̄e ad
 b̄nplac̄tū dei significat. mala uō
 sūt dei & p̄sūt an̄q̄ fiat sed sola no
 tia et nō b̄nplac̄to. **P**̄sūt em̄ dei
 & p̄dicit eā q̄ nō ē ip̄e factū. sic
 p̄sūt & p̄dicit i fidelitate iudeor̄
 sed nō fecit. **R**ec idō q̄ p̄sūt ad
 p̄c̄m̄ i fidelitatis eos coegit. nec
 p̄sūset ul' p̄dixisset eor̄ mala nisi
 eēt ea habitū. **U**n̄ **auḡ** s̄ **ioh̄em**
 d̄s inq̄t futūor̄ p̄sūt p̄ p̄ham.
 p̄dicit i fidelitate iudeor̄ sed nō fecit
 neq̄ p̄sūset mala eor̄ n̄ habet
 ea. **R**ō em̄ idō quēq̄ ad p̄c̄m̄ d̄
 coegit q̄ futūa hoīm p̄c̄a p̄nouit.
 illoz em̄ p̄c̄a p̄sūt nō sua. **I**dō q̄
 si ea q̄ ille p̄sūt eē ip̄or̄ nō s̄
 ip̄or̄ nō uā ille p̄sūt. sed q̄ illū
 p̄sūt falli nō p̄t. sine dubio nō
 aliq̄ sed ip̄i p̄c̄ant quos d̄s p̄c̄or̄
 eē p̄sūt. & idō si nō malū sed
 bonū fac̄e uoluisset nō malū
 factū p̄uident̄ ab eo q̄ nouit qd̄ sit
 q̄s̄ futū. **H**is ubi apte oīd̄it si
 diligent̄ itendama p̄sūtā d̄i nō
 eē cām malor̄ q̄ p̄sūt. q̄ nō eā p̄
 sūt t̄q̄ factū nec t̄q̄ sua mala
 sed illoz q̄ s̄ ea factū ul' habitū.
P̄sūt ḡo. a sola notia nō b̄nplac̄
 to auctōitatis. **U**n̄ dat̄ intelligi

q̄ deus equisō p̄sūt bona m̄q̄ sua
 t̄q̄ ea q̄ factū ē. ut i illa p̄sūtendo
 sil' sūt ip̄s notia & auctōitatis b̄nplac̄
Un̄ hoc qd̄ d̄cū ē p̄sūtā **l**atū
 nō posse falli. **D**isposiō. **U**n̄
Ad hoc qd̄ sup̄d̄cū ē s̄ p̄sūtā
 dei falli nō posse solet a q̄boda
 sic opponi. **D**ei p̄sūt hūc lecturū
 ul' aliq̄ hūydi sed p̄t eē ut iste
 nō legat. ḡo p̄t alit̄ eē q̄ dei p̄sūt.
 ḡo p̄t falli dei p̄sūtā qd̄ oīo
 flm̄ ē. **P**̄t eāde nō fieri aliq̄ & illd̄
 t̄n̄ p̄sūt ē fieri. nō ideo t̄n̄ falli p̄t
 dei p̄sūtā q̄ si illud nō fiet nec a deo
 p̄sūtā eēt fieri sed adhuc uiget q̄oīm
 dicens. **A**ut alit̄ p̄t fieri q̄ d̄s p̄sūt.
 a nō alit̄. **S**i nō alit̄ igit̄ necessariō
 cūcta eueniūt. **S**i uō alit̄ p̄t igit̄
 dei p̄sūtā falli ul' mutā. **S**ed p̄t alit̄
 fieri. q̄ p̄t alit̄ fieri q̄ fiat. **I**ta at̄ sit
 ut p̄sūtā ē. alit̄ ḡo p̄t fieri q̄ p̄sūtā
 ē. **A**d qd̄ d̄cū illa locutiōe m̄l
 tiplac̄t fac̄e itelligēciā. s̄ alit̄ p̄t fieri
 q̄m̄ d̄s p̄sūt & hūydi. et p̄t nō eē
 qd̄ d̄s p̄sūt. & ip̄ale ē nō eē qd̄ d̄s
 p̄sūt. & ip̄ale ē nō eē oīa p̄sūtā q̄
 sūt & hūydi. **P**̄t em̄ quātū h̄m̄
 telliḡ ut qd̄m̄ sit implac̄a & disūcti.
Si em̄ itelligas. nō p̄t alit̄ fieri q̄ d̄s
 p̄sūt. **E**t nō p̄t ut q̄ sil' eē. s. qd̄ d̄s
 p̄sūt ita fieri. alit̄ fiat uīm itelligib̄.
Si at̄ p̄ disūctiōe itelligas ut d̄cas
 hoc alit̄ nō posse euenie q̄ euenit.
 quō futū dei p̄sūt flm̄ ē. **H**oc
 em̄ alit̄ p̄t euenie q̄ euenit & t̄n̄ d̄s
 hoc mō futū p̄sūt. **S**ilit̄ & alia de
 t̄m̄ac̄o s̄ imp̄ale ē id nō euenie qd̄
 d̄s p̄sūt ul' t̄n̄ d̄s p̄sūt. **S**i quātū
 itelligas uīm d̄cas. **S**i disūcti flm̄.
Ita ē illud. **I**mp̄ale ē nō eē p̄sūtā

ita

omne qd fit. r no pt ee utruq sil stz
ut fiat r no sit pstatu. hic p q uerq
e. Si uo dms dm no potuisse no
psne omne qd fit flm e. potuit em
face ut no fiet r ua no eet pstatu.

Utr stia dei possit augei ul' diminui
ul' aliquo mutai. Utr em uideat

*Dip^o
xl.*

Proterea solet qri ut stia dei
possit augei ul' minui. utroq
ei uideat posse pbar. Quod. ei dina stia
possit augei ul' minui. hoc no pba.
Na pt ds pne qd nuq stat. Et em
aligs q no e lectus hodie r tu pt ee
ut legat hodie pt em hodie lego.
Richtil at pt fieri qd no possit a deo
fieri. pt go ds pne huc lecturu hodie.
pt igne qd no stat pne. go pt eis stia
augei ul' minui eademq uideat posse
uni. Et em aligs hodie lectus que
dey stat lecturu ac pt ee ut no legit.
go pt dey no pne huc lecturu. pt r
aligd no pne qd stat. go pt minui eis
stia ul' mutai.

Responsio cu' determinatione.

Ad qd dicitur q de stia est
omno imutabil' nec augei pt
ul' minui. Na ut ait augo i xv^o lib^o
de trinitate. stia dei e ipa sapia r sapia
e ipa eena dei q i illis ne simplicitate
mutabili no e alid sapie aliud ee si qd
e supie hor e r ee. Ideoq nouit oia
ubu q nouit pat sed ei nosse de pne
e sicut ee. posse em r ee i unu e r
ido pt sicut ee no e a filio nec nosse.
proinde atq seipm dicens. pat genuit
ubu sibi equale p oia. no em seipm
integre pfecteq diuiseq. si aliquid
minq aut ampliq eet i eis ubo q
iseipso. hor e go omno ubu qd pat
no tu pat e q iste filiq ille p dicit
go iure pat et filiq sed ille gignedo

iste nascendo r oia q st i eor. stia r
eor sapia r i eor eena unq qsq
eor sil' uideat no pstatu aut
sigillatim uelud alternante qppai
hic illuc r inde rursq inde ul' in
i aliud atz aliud ut aliq no possit
u no uideat alia sed oia sil' uideat
quoy nullu e qd no semp uideat
r stat. Eius itaq stia i ammissibilis
r inuariatibilis e. Na uo stia r am
sibil' e r crepabil' q no hor e nob
ee qd pne. pt hoc sicut nra stia
illi pne dei sic r nrm ubu qd nasat
de nra stia dissile e illi ubo qd nam
e de pne stia. Ex hac auctoritate clae
ondit' stiam dei omno inuariatibilem
ee sicut ipa eena dei omno inuaria
bilis e r qd pat r filiq cu' ppai sto
sil' oia stiat r uident. Sicut go no
pt augei ul' minui dina eena.

Utr dina stia r tu oredat posse pne
qd no stat. r posse no pne qd stat q
posset aliqd ee subem eis pne qd
no e r posset no ee subem aliqd
qd e pne pmutate ipiq pne.

Quoniam an deus possit nouit
ul' ex tpe pne ul' psne aliquid.

Non oportet a qbda ita.
si deus pt aliqd pne ul' psne
qd nuq stiat nec pstatu. pt go
ex tpe aliqd pne ul' psne. Ad quod
dicitur. pt quide ds psne ul' pne
omne qd pt face r pt fieri qd nuq
fit. pt igne pne ul' psne qd nuq fiet
nec e nec fuit. nec illud stat ul' sta
uit neq psne ul' pstatu. qa stia
eis no e n de hys q st ul' fuerit
ul' erit. r psna no e n de futuis.
Et licz possit pne ul' psne qd nuq
e nec eit nec tu pt aliqd pne ul'

psne ex tpe. p utiqz snt ul' psne
 qd' nup' e' nec eit. nec illud sntu
 ul' pntu e' ab etno. No p' m' t'ape
 snt ul' psne illud. sed ita p' modo
 snt ul' psne sicut p' stisse ul' p'
 fuisse ab etno. In em' dicit e' u'
 modo posse snt ul' psne qd'
 ab etno pntu ul' no stuit. r' illa
 qd' ab etno no stuit ul' pntu
 quasi utruqz sil' possit ee. falsu est.
 In uo dicit em' mo posse snt ul'
 psne qd' ab etno no stuit ul' pntu
 .i. habet sciendi potena r' pntu
 ab etno r' m' aliqd' nec aliud t'n
 ul' pntu e' futu veru e'. No p' g'
 nouit ul' ex tpe snt ul' psne aliqd'
 sicut no p' nouit ul' ex tpe uelle
 aliqd' r' t'n p' uelle qd' nup' uoluit.

Questio de possit snt plura q' snt.
Responsum a quibusda deo plura
 posse snt q' snt. q' p' snt oia
 que snt r' p' aliq' facit q' nup' erit
 r' illa p' snt. No em' aliq' cogita
 snt p' snt. In ut oia eent quomo st
 et alia qda facit q' no st nec erit
 r' illa oia snt. p' cto plura snt q'
 mo snt. Nec t'n eis snt augei p'
 q' hor totu sci possit sine mutabile
 snt. Constat go dei suam omo ee
 imutabile nec augei posse ul' minus
 sed ei subiecta est.

Questio videt' adusu illi snt qua
 sup'dictu e' dm semp sil' snt oia.

Responsum uo qd' p'dm e' s' q' deo
 oia semp uidet' r' sil'. uidet'
 obuia qd' ait theod' r' expone abactu.
 Absurdum e' ad hor inquit deduce
 dei maiestate ut snt p' momentu
 singula quot culices nascant' q' ue
 moriant' quom pulicu r' muscu

sit multitudo. quot ue pisces nateat
 Taqz r' silia. No s' futu ad
 ulatores dei ut diu pudentia eis
 ena ad yma retrudim'. In nosipos
 iuciosi sum'. eande irronabiliu
 r' ronabiliu pudentia ee dicentes.
 hic ut dicit theod' q' de illoz nūmōz
 sntam siue pudentia no heat.
 qd' si ita e' tūc no oia snt sil' r' p'.

Questio pmissa uba theod' r' tell' qda snt

Responsum tali itaqz snt illud dm
 ee nouem'. ut dm illa
 alternatim ul' p'nculatim snt neget
 neq' p' diuisa tpm momenta illoz qda
 deficiat qda incipit neq' ill' aliqz
 irronabilib' ita pudent queadmod
 ronabilib'. Quod em' ut ait aplo
 tua e' deo de bobz. Ita n' de alijs
 irronabilib'. de t'n s' p'na q' ipi
 e' tua de oib'. Pudentia ergo r'
 cura vniuersalit' de ciuit' q' qdidit
 ht ut heat unūqz qd' s' debet
 r' quemt. s' p'calem pudentia
 atz cura ht de ronabilib' quibz
 p'cepta dedit eisq' r'e uiuendi
 legem p'scipit ac p'mia p'misit.

Hanc pudentia r' cura de irrona
 bilib' no ht. Deo aplo dicit. No est
 cura deo de omib' bobz. pudent
 t'n oib' r' tuat. .i. gubnat oia q'
 omib' sole snt snt orri r' plu
 uia dat. Dat itaqz deo qnta sit mul
 titudo culicu pulicu r' muscu ac
 piscu r' quot nascant' quot ue
 moriant' sed no snt hor p' momē
 tu singula. p'mo sil' r' semp oia.
 Neq' ita snt ut eande heat pui
 dentia irronabilib' et ronabilib'.
 Ronabilib' em' r' p'cepta dedit et.

sim' taru

fecit illud cum inquit tota h[ic] q[uestio] sit
 ipossibile e[st] alim no[n] esse q[ui] iste mo[n]s
 sit p[re]destinatus. ab etno em[er] iste p[re]des-
 tinatus e[st]. distinguendu[m] em[er] e[st] cu[m] ait
 iste no[n] p[otes]t mo[n]s no[n] ee[re] p[re]destinatus ul'
 no[n] p[otes]t mo[n]s ee[re] q[ui] sit p[re]destinatus. hoc
 em[er] a quatuor d[ist]inctim intelligi p[otes]t.
 No[n] em[er] p[otes]t ee[re] ut ab etno p[re]destinatus
 sit a mo[n]s no[n] sit p[re]destinatus neq[ue] p[otes]t
 sil ee[re] ut sit p[re]destinatus et no[n] sit p[re]-
 destinatus. Sed t[er]m[in]u[m] potuit ee[re] ab etno
 q[uo]d no[n] ee[re] p[re]destinatus a potuit ab
 etno no[n] ee[re] p[re]destinatus sicut ab etno
 potuit d[omi]n[u]s ee[re] no[n] p[re]destinatus ita a qu-
 busda[m] gredit[ur] et mo[n]s p[otes]t deo eu[m] no[n]
 p[re]destinasse ab etno. g[ra]d[us] p[otes]t deo no[n]
 p[re]destinasse eu[m]. g[ra]d[us] p[otes]t iste no[n] fuisse
 p[re]destinatus. In uo[n] no[n] fuisset p[re]desti-
 natus no[n] ee[re] mo[n]s p[re]destinatus. g[ra]d[us] p[otes]t
 mo[n]s no[n] ee[re] p[re]destinatus. Ita x de p[re]-
 stia et p[re]stis dicit q[uo]d i[n] actionibus
 ul' op[er]ibus dei x homi[n]u[m] nullatenus
 cedut. Ex quo em[er] aliq[ui]d fr[ui]t[ur] e[st] ul' d[omi]n[u]m
 no[n] gredit[ur] q[uo]d possit no[n] ee[re] ul' non
 fuisse. p[ri]mo ip[s]e e[st] no[n] ee[re] ul' no[n] fuisse
 q[uo]d fr[ui]t[ur] e[st] ul' d[omi]n[u]m r[ati]o[n]es possibi-
 litate ul' ipossibilitate ad nam rei ex-
 istentis. Cu[m] uo[n] de p[re]stia ul' p[re]desti-
 natione dei agit possibilitas ul' im-
 possibilitas ad pot[en]tia[m] dei r[ati]o[n]e q[uo]d
 e[st] sicut eade[m] et est. q[uo]d p[re]destina-
 tio pot[en]tia[m] unu[m] in deo sit.

Quid sit reprobatio dei et i[n] q[ui]bus
 considerat[ur] q[uo]d sit p[re]destinatio effectus.

Quoniam p[re]destinatio sit gr[ati]e p[re]-
 paratio id est divina electio
 qua elegit quos uoluit an[te] m[un]di
 constitutio[n]e ut ait ap[osto]l[us] et r[ep]roba-
 tio intelligenda e[st] p[re]stia i[n]q[ui]-
 tatis quorunda[m] et p[re]paratio

dampnatio eorunde[m].

Hic de q[uo] sit p[re]destinatio effectus.

Sicut em[er] p[re]destinatio effectus
 illa gr[ati]a e[st] q[ui] in p[re]senti
 iustificam[ur] atq[ue] ad r[ati]o[n]e uiuendu[m] et
 i[n] bono p[er]seuerandu[m] adiuuam[ur].
 x illa q[ui] i[n] futuro beatificabim[ur]. ita
 reprobatio dei qua ab etno no[n] eli-
 gendo quosda[m] reprobauit.

Hic p[er] q[uo]d considerat[ur] reprobatio.

Sicut duo q[ui]sida[m] reprobato.
 quor[um] alim p[re]s[ent]i x no[n] p[re]parat
 id est iniquitate. alim p[re]s[ent]i x p[re]parat
 id est pena[m] etna[m]. In aug[ustin]o ad p[er]-
 p[er]u[m] x hylare. H[ic] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e
 tenenda e[st]. p[re]s[ent]i i[n] p[re]s[ent]i p[re]s[ent]i ee[re]
 no[n] p[re]paratos. pena[m] at[que] ee[re] p[re]parata[m].
 p[re]parauit em[er] d[omi]n[u]s ut ait aug[ustin]o i[n]
 li de bono p[er]seuerantia. i[n] p[re]stia sua
 q[ui]bus uoluit bona sua x q[ui]busq[ue]
 donat p[ro]uidubio donaturu[m] se ee[re]
 p[re]stia. p[re]parauit ena[m] d[omi]n[u]s ut ait
 fulgenas mal[um] igne[m] etna[m]. Ill[ud] utiq[ue]
 quos iuste p[re]parat ad luenda sup-
 plia. neq[ue] t[er]m[in]u[m] p[re]parat ad facienda
 p[re]stia. p[re]parauit em[er] d[omi]n[u]s q[uo]d diuina
 equitas reddet no[n] q[uo]d hu[m]ana r[ati]o[n]e
 admittet. No[n] em[er] sicut p[re]parauit
 st[er]os ad iusticia[m] p[er]cipienda[m] sic p[re]parat
 r[ati]o[n]es ad iusticia[m] amittenda[m]. quia
 p[re]stia p[re]parato[n]e nu[m]q[ui]d fuit. dicit
 g[ra]d[us] p[re]destinatio dei p[ro]p[ter] ee[re] p[re]stia et
 p[re]paratio b[en]eficior[um] dei q[ui]bus r[ati]o[n]e
 libeant[ur] q[ui]busq[ue] libeant[ur]. ita reprobatio
 dei e[st] p[re]stia malicie i[n] quib[us]da[m] no[n]
 finiende. p[re]parato p[er]e ne no[n] finiende.

Quod obduratio e[st] q[uo]d effectus re-
 probatio[n]is.

Et sicut p[re]destinatio effectus
 est grane appositio ita r[ep]roba-
 tio

etne quodammodo effectus videtur esse obdu-
ratio. Per obduat de ut ait augustinus ad
spiritum imparendo malicia sed non
operando gratiam sicut nec digni sunt.
quibus enim imputat nec digni sunt nec
merentur ponitur ut non imputat nisi digni
sunt hoc et merentur. In apostolus ait. Augustinus
vult miseretur deus et que vult iduat.
Misericordia appellans predestinationem
et proprie predestinationis effectum. ap-
positione gratie. Obduatione vero gratie
preuentione. Non enim ut ait augustinus ad
simplicianum intelligendum est quod deus
ita induit quod quod preuentione rogat. sed
tamen quibusdam preuentionibus misericordiam iustificatio-
nis sue non largitur. et ob hoc eos obdu-
rare dicitur quod non eorum miseretur quia non
impellit ut peccent. eorum autem non miseretur
quibus gratiam non esse preuentionem equitate
occultissima et ab humanis sensibus re-
motissima iudicat. quia iam non aperit
sed miratur apostolus dicens. O altitudo
sapientie et scientie dei etc.

Propter aliquod sit meritum obdu-
ationis vel meriti.

Sicut gratiam meritum obdu-
ationis et meriti. obduationis
merita tuemini. misericordie vero
meritum non tuemini quod nullum est meriti
meritum ne gratia uacuet si non gratis
donatur sed meritis redditur. miseretur
itaque secundum gratiam que gratis datur. Obduat
autem secundum iudicium quod meritis redditur.
Non datur intelligi ut sicut reprobatio
dei est nolle misereri. ita obduatio
dei sit non misereri ut non ab illo
interrogetur aliquid quo sit homo detior
sed tamen quo sit melior non interrogetur.

Et summam colligit premissa ut
addat alia.

Ad hunc apte ostenditur quod misericordiam
quod induatione intellexit apostolus.

et quod misericordia nullam aduocat meritum.
obduatio uero semper non est sine merito.
et merito hic accipitur predestinationem et
proprie predestinationis effectus. Obdu-
atione uero non ipsa dei eterna reproba-
tio quod eius nullum est meritum sed gratie
preuentione siue subtractio que quodammodo
est reprobationis effectus. Accipitur tamen
aliqui reprobatio obduatio sicut pre-
destinationem per suo effectum que est gratia
appositio. gratia enim que apponitur effectus
est predestinationis. Et igitur gratie que
apponitur homini ad iustificationem nulla
sunt merita multominus et ipsa pre-
destinationis que ab eterno elegit deus que
uoluit aliqua prout existit merita.

Exemplum potest de iacob et esau
dicens quod non illi elegit. nec illi
reprobauit deus per meritum.

Tota uero reprobatio que ab eterno
quosdam preuentionem malos futuros
et dampnandos sicut elegit iacob et
esau reprobauit quod non fuit per meritum
eorum que tunc habent quod non habebat.
quoniam non ipsi existebat. nec prout futura
merita que prouidet uel illi elegit uel
illi reprobauit.

Oppositio quoadmodum iam fuit augustinus
aliqui sed per retractant.

Opponuntur sunt quidam tamen dicitur
ideo elegisse iacob quod tamen
futurum preuentionem quasi esse dedit et ei
fuit et. Ad aliqui augustinus se sensisse
de tractatu ubi aperte
ostendit quod si prout futura merita electi
essent iam non ex gratia essent electi. Ad
quod idem electi est a deo quod tamen futurum
erat sed ex electione eius est factus. ita
dicens. disputans quod elegit deus tamen
retractantem nodum nato cui dicit futurum
esse marce et quod tamen eodem marce
sicut nodum nato reprobauit ad hoc

Dist.
XII.

...ratione
 p dicitur ratiōne ut dicitur. **N**ō gō
 elegit dō opā cuiusq; i p̄sna q̄ ipe
 datus ē sed fide elegit i p̄sna q̄
 sibi dicitur eē p̄sna ut ipm elegit
 nō spm s̄m dicit ut bona opando
 uitā etnā consequeret.

Explicat smām p̄dicator.

Eccē hic dr apte nō p̄t opā
 eū elegisse sed p̄t fide. q̄
 eū p̄sna dicitur sed q̄ r̄ fide
 meū ē s̄m i opibz. hō retractauit
 dicens. Nōdū diligentiā q̄suerā
 nō adhuc fuenerā qual sit electio
 grē de q̄ dr ap̄lus Reliquē p̄ elec
 tionē salue fient q̄ utiq; nō ex grā
 sed ex m̄tis p̄cedit ut iā qd̄ dāt
 nō s̄m grām sed s̄m debuit r̄ddat
 p̄onā meū q̄ donet. P̄inde q̄
 q̄tinuo dicit. Dicit em̄ idē ap̄lus
 idē dō q̄ opat̄ oīa i oībz. P̄ usq;
 aut̄ dcm̄ ē dō dicit oīa i oībz. ac
 deinde subiūri. qd̄ gō d̄m̄ n̄m
 ē. P̄ nō bonū opat̄ illiq; x qui
 d̄m̄bz aut̄ sp̄m s̄m p̄fecto nō
 dicere si iā s̄m̄. i ip̄a fide m̄
 dei recipi m̄nēa q̄ dant̄ i eodē
 sp̄. utiq; gō m̄m̄ ē p̄t arbitū
 uolūtatis. x utiq; dāt̄ ē p̄ sp̄m
 fidei x caritatis x qd̄ paulo dicit Ros
 trā em̄ ē dō x uelle. illiq; at̄ dāt̄
 d̄m̄bz x uolentibz facultatē b̄n̄
 opandi p̄ sp̄m s̄m p̄ quē caritas
 diffundit̄ i cordibz n̄ris. v̄m̄ ē quod
 si eadē r̄gula x utiq; ip̄m̄ ē. q̄
 ip̄e p̄t uolentibz. x utiq; n̄m̄
 q̄ nō p̄t n̄ uolentibz. Rob̄s ergo
 n̄m̄ fidei de n̄ra dei uenit. Nō
 gō p̄t fide ul̄ aliq; m̄ta elegit dō
 aliq; ab et̄no ul̄ apposuit grām ius
 tificatiōis i t̄p̄e. Et q̄t̄m̄ bonitate sua
 elegit ut boni eēnt. V̄n̄ auḡ i li
 de p̄destinacōe sc̄or. Nō q̄a futiōs

nos t̄les eē p̄sna ut idō elegit sed ut
 eēnq; t̄les p̄ ip̄am electionē grē sue
 q̄ gl̄osificauit nos i dilecto filio suo.

Quod h̄is uidet̄ gr̄u qd̄ alibi ait

His t̄n̄ adūsai uide qd̄ Auḡ
 dicit auḡ sup̄ malachiā p̄ph̄am
 ubi scriptū ē. iacob dilexi. esau at̄ odio
 habui. Cui uult iqt̄ misēt̄ x q̄ uult
 idurat. Et h̄ uolūtatis dei eē iusta
 nō p̄t. Uenit em̄ de occultissimis x
 meū q̄ x ip̄i p̄t̄es cū p̄t̄ ḡn̄ale
 p̄m̄ unā massā fecerit nō t̄n̄ nulla
 m̄t̄ eos ē diuītas. P̄cedit gō aliq̄d
 i p̄t̄oibz quo digni sūt iustificatiōe
 x i alijs quo digni s̄t̄ duratiōe. Et
 hic uidet̄ auḡ dicit q̄ et ip̄a dei uo
 lūtatis qua alios eligit alios r̄p̄bat ex
 m̄tis ueniat sed occultissimis. i. q̄ p̄
 m̄tis alios nouit elige alios r̄p̄bat
 x q̄ p̄ m̄tis alijs apponit̄ grām ius
 tificatiōis. alijs em̄ v̄n̄ obtundat̄. Sed
 qd̄ intellige uoluit ignocat̄ n̄ sc̄ete
 dicit̄ hoc itellerisse qd̄ sup̄ dixim̄
 eū retractasse. Nā ibidē ē qd̄a alia
 q̄tinue subdē q̄ i h̄ retractatiōis apte
 r̄tractat qd̄ v̄t̄ q̄ p̄t̄bit legenti v̄n̄
 uel s̄ile ē i p̄miss̄ nō h̄ r̄tractasse.

P̄t̄ nā ex h̄i sp̄u d̄m̄ itelligi.

Potest t̄n̄ ex eo sensu accipi fōe
 dictū nō q̄ aliq; p̄desinet̄
 p̄ m̄tis ul̄ iustificatiōis grām mereat̄.
Sed q̄ aliq; nō adeo mali s̄t̄ ut me
 reant̄ sibi grām nō i p̄t̄iri. Nullq; eī
 dei grām merei p̄t̄ p̄ quā iustificat̄.
 p̄t̄ t̄n̄ merei ut nō apponāt̄ ut peit̄o
 abiat̄ x quidē aliqui uolunt̄ i tantū
 iniquitatis p̄fundū deuenert̄ ut hor
 mereant̄ ut h̄o digni s̄nt. alij nō
 ita uiuūt ut x si nō uolunt̄ m̄ant̄
 grām iustificatiōis nō t̄n̄ m̄ent̄ oīno
 repelli x grām s̄ sub̄t̄i ideoq; dicit̄
 i q̄bzda p̄t̄oibz p̄cedē quo digni s̄t̄

obtusione iustificatione et alijs quo digni sunt obtinione s hor frivolu e

Primo quocunda falsa de oculis dei dissentit carnalit

Multi uo de isto pfundo qrentes reddere rone atz gietuas cordis sui inscrutabile alitudine iudicior dei cogitae conantes t fabulas uamta tis abierut dicentes qa are futu i celo paut. x fm sua pta ad corpa p mhis dignit x dignis sibi qi car rebz includut. In tles pz cogitao nes suas x uolentes

Dei pfundo nisi sut t pfundu di rentes aias t celo an coufatus x ibi aliqd boni ul mali egisse x p mhis ad corpa trena detrusas ee. hor at reppuit catholica fides p euidente apli smam q ait. Tu nondu nati eent. a aqd boni ul mali egissent x t. Melior e go fidei ignocantia q temeraria sna. Elegit go quos uoluit gtuata nra no q fideles futu erat sed ut fideles eent. eisp gram dedit no q fideles erant sed ut fi erent. Aut emi apls imam ofertus su ut fidelis essem. no aut q fidel era. dat qd x fideli sed datu e pz ut eet fidelis. Ita ena tpbauit qd noluit no p mta futu q pui det. uitate tu rectissima x a nris sensibz remota. **Questio.**

Sed queit ut sicut di elegisse quosda ut boni fient x fide les. ita ena gredi debeat tpbasse quosda ut mali eent x t fideles et obdurae ut peccent qd nullatez gredi

Responso. Copoert

Non emi tpbatio ita e causa mali sicut pdestinaco causa boni. neq obduraco ita fit hoies malu q admodu nra facit bonu.

Quia ea q semel sit de ul pstat semp stat x pstat x sep sicut ul pstat

Postea qdideru opoert utz oia ea q semel sit ul pstat deq semp stat x sicut x pstat ac pstat an olim sicut ul pstat erit qd no stat ul pstat

De psta pz rnder dicens dm no semp pstat q olim pstat

De psta pmo rnder dicit. mla cu pstat q modo no pstat. Tu em ei psta no sit n de futuis ex quo illa q futu erant psta fut ul pterut sub dei psta ee desinit. sub sna. no semp sit. pstat go deq oia ab etno q futua erant neq pstat desinit n cu futua ee desinit neq cu pstat ee desinit aliq. q ante pstatat ninq ea nosit q ante agnoscebat. No em di ex desu sicut ei q aliqui aliq pstat que mo no pstat sed ex rone ubi qd e psta. pstat em e anthe q fiat aliqd. Ideoq no pstat dm pstat dei nisi que futua sut.

Hic de psta dicens dm semp sicut qd semel sit

De psta at alit dicitur. Ont em pstat qua aliqui habz semp habuit x hf x habebit.

Opposio

Ad hoc opponit ita. Olim stuit huc hoem nascituru qui uatq. mo no sit cu nascituru. stuit go aliquid qd mo no sit. Item stuit mudu candu ee mo no sit est candu. Aliqd go stuit qd mo no sit x alia hodi t finta

induci pnt. **Solutio**

Sed ad hoc dicitur quod idem de
natiuitate huius hominis et mundi
causatione nunc ena sit quod stiebat antequam
fient. Uz tunc et nunc hanc stiam
causationis exprimit uerbis oportet.
Quia quod futurum tunc erat nunc presentium
est. Ideoque uerba mutantur ad
ipsum designandum. **Sicut** diuisis
temporibus loquentes eandem diem modo
per hoc aduenit cras designamus
dum ad huc factum est. modo per hodie dum
presentis. modo per huius diu presentium est. ita
antiquum factum mundi stiebat hunc
causatum. per quod factus est sit eum factum.
ner et hoc stie diuisa. **sed** omo idem
est de mundi causatione. **Sicut** antequam
pater considerat christum nascenturum et
moxiturum. nos autem redimus eum iam
natum et mortuum neque in diuisa redi
mus nos et illi sed eadem. **Tempa**
enim ut ait augustinus uariata sunt et ideo
uerba mutata non fides. **Indubitant**
igitur teneamus diu sempiterna omnia stie que
aliqui sciunt.

**De omnipotentia dei ubi per con
siderat quae dicitur omnipotens.**

Nunc de omnipotentia dei age
dum est. ubi prima consideratio or
currit quod uerum dicitur deus omnipotens an
quod omnia possit an tamen quod ea possit que
uult. **sed** enim deus omnia possit. auctori
pluribus probatur. ait enim augustinus in libro
ueteris ac noue legis. Omnia quod potest deus
sed non facit nisi quod querit uirtuti eius et
iustitiae. idem in eodem. potuit deus creatura
sibi facere sed ratio prohibuit et uoluntas.
sanone nepe sibi uoluntate. appellat
quod dei uoluntas rationabilis est et equissima
faciendum est diu omnia posse.

Quomodo deus dicitur omnia posse cum

nos multa possumus que ipse non potest.
Sed querit quis omnia posse dicitur
cum nos quodam possumus que ipse non
potest. **non** enim potest ambulare loqui et huiusmodi
que a natura diuinitatis penitus sunt aliena cum huius
instrumenta nullatenus habeat que et similia
traxerit sibi. **Responsio.**

Quia hic id est intendendum arbitror
quod huiusmodi actiones ambulandi.
et loquendi et huiusmodi a dei potentia aliene
non sunt sed ad ipsa pertinent. **Uz** et huiusmodi
actiones in se habere non possit. **sed** enim
potest ambulare loqui uel loqui et huiusmodi.
eas tamen in creaturis potest operari. **Sicut** enim
homo ambulat et loquitur et huiusmodi.
sed ergo per ipsas actiones diuine potentie
destitit aliquid quod et hoc deus omnipotens potest.

De alijs obicitur.

Sed quodam sunt alia que deus nullatenus
facere potest ut prima. **sed** et potest meti
ner potest prima. **sed** non ideo omnipotentie
deus quod non est hoc potest si infinitatis.
si enim hoc posset omnipotens non est. **sed**
igitur impotentie sed potentie imputan
dum est quod ista non potest. in augustinus in 10o
libro de trinitate. magna inquit dei potentia
est non posse metiri. **Sicut** enim quodam que
alijs rebus potentie deputanda sunt. **in**
alijs uero minime. et que in alijs laudabilia
sunt. in alijs reprehensibilia sunt. **sed** ergo
ideo minus deus potens est quod prima non
potest. cum omnipotens nullatenus sit que hoc potest.

De alijs opponit.

Sunt etiam et alia quodam que deus non
potest. **in** uideri non omnia posse.
non enim potest mori uel falli. in augustinus
in libro de simbolo deus omnipotens non potest
mori non potest falli. non potest miser fieri.

**in alijs
destitit uel
derogatur si
prima non posse
dicitur**

nō p̄t vīna. Et utiq; a huius abste
ut possit omnip̄. Si em̄ huius
passionib; atq; defectib; subia
posset: omnip̄ minime foret & inde
monstr̄ omnip̄ q̄ her ei p̄miquae
nō ualent p̄t tñ h̄ & i alijs opai.

Ad omnipotentia dei p̄m duo q̄si

Et igit̄ diligent̄ Querat̄

Sapideiamb; omnipotentia
ei; p̄m duo appuet s; q̄ oīa facit
q̄ uult & nichil oīno patit̄. Adm̄
utruq; de; omnip̄. Adm̄ finit̄ p̄dicat̄.
q̄ nec aliqd̄ ē qd̄ ei ad patiendū
corruptionē iſerre ualeat. n̄ aliqd̄
ad faciendū iſpedimentū afferre.
Manifestū ē itaq; d̄m oīno nichil
posse pati & oīa facē posse p̄t
ea sola q̄b; dignitas ei; ledet̄. ei; q̄
excellētia derogat̄ i quo tñ nō
& n̄q; omnip̄. Et em̄ posse nō est
posse sed nō posse. Nemo ḡ d̄m
omnipotentē i aliqo dicit̄ p̄suat̄. q̄
oīa p̄t q̄ posse potentie ē et inde
uē dicit̄ potens. omnip̄.

Quod quib; auctoitatib; dicit̄
q̄ idd̄ dicit̄ omnip̄ q̄ p̄t qd̄ uult.

Et quib; auctoitatib;
dicit̄ ideo uē dicit̄ omnip̄ q̄
quodquid uult p̄t. Adm̄ auḡ i ench̄
Et ob alid uerant̄ omnip̄ uocat̄
n̄ qm̄ qd̄ uult p̄t. nec uolūtate
cuq; p̄t t̄tūe uolūtāt̄ omnipotentis
iſpedit̄ effectua. Idem i li. de spū &
lit̄ Et p̄t de; facē iusta q̄ ipse
sūma iusticia & bonitas ē. Omp̄
uō ē nō q̄ possit oīa facē sed quā
p̄t facē quodquid uult ita ut nichil
ualeat ei; uolūtati resistē qm̄ apleat̄
aut aliquomō iſpediē eūde. Iohānes

uissime

Costoma i omelia qd̄a de expōne
symboli ait. Omp̄ dicit̄ q̄ posse illa
nō p̄t tuemē nō posse dicente. t̄p̄a
Oīa quent̄ uoluit fecit. t̄p̄e est ḡ
om̄p̄ ut totū qd̄ uult possit. Adm̄
ap̄lus. ei; iquit uolūtati q̄s iſtitit.
His auctoitatib; uidet̄ oīdi q̄ deus
ex eo dicit̄ tñ omnip̄ q̄ oīa p̄t q̄
uult. nō quia oīa possit.

Definitio p̄missar̄ auctoitatū.

Sed adhuc p̄t dicit̄ auḡ
ubi dicit̄ omnip̄ nō dicit̄ q̄ oīa
possit & t̄. tam ample & ḡnāl̄ acc
pit oīa ut enā mala icludēt. qd̄
de; n̄ uult n̄ p̄t. Et ḡ negant̄
eū posse oīa q̄ quent̄ ei posse dicit̄
tū dicit̄. Et ob alid uerant̄ dicit̄ omnip̄
n̄ qm̄ qd̄ uult p̄t. nō negat̄ eū
posse enā ea q̄ nō uult. Sed adid̄
illos q̄ dicebant̄ multa deū uelle que
nō poterat. Affinat̄ eū posse qd̄ uult
& ex eo uē dicit̄ omnipotentē
nō ob hoc alid q̄ p̄t quodquid uult.

Quo iſtelligendū sit p̄t qd̄ uult.

Sed caue quō iſtelligas p̄t
quodquid uult. an qd̄ uult
se posse. an qd̄ uult facē. an qd̄
uult fieri. Si em̄ dicas iſo ompo
tentē uocari q̄ p̄t qd̄ uult se posse.
ḡ & pet̄q; m̄t̄ omp̄ sicut̄ dicit̄ p̄t
ul̄ q̄lib; s̄t̄ b̄t̄ q̄ qd̄ quid uult se
posse et p̄t facē quodquid uult facē.
Et em̄ uult facē n̄ qd̄ s̄t̄ n̄ posse
n̄ qd̄ p̄t. sed nō p̄t facē qd̄ uult
fieri. Uult em̄ saluos fieri q̄ saluadi
sūt. ueruptamē eos saluare nō ualeat.
Et at̄ qd̄ uult fieri p̄t facē. Si
em̄ uult aliqd̄ fieri & p̄t illud p̄
se facē & p̄ se s̄t̄. sicut̄ celū & t̄t̄
p̄ se fecit q̄ uoluit. Si at̄ uult

fieri p[er] creaturam & p[er] ea solu[m] op[er]at[ur]. Sicut
p[er] ho[m]ine[m] s[un]t domos & huiusmodi ar
tificialia. deo q[ui]d[em] ex se et p[er] se p[er]tinet.
h[oc] aut[em] ul' angelus quicunq[ue] b[eat]o no[n]
p[er]tinet ex se ul' p[er] se. **Oppositio.**

Sed forte dices nec deo filio
p[er]tinet a se neq[ue] p[er]tinet s[ibi] sed
solu[m] p[er]tinet. Ille eni[m] p[er]tinet a se ita q[uo]d e[st] a se.
filio aut[em] q[uo]d no[n] e[st] a se sed a p[er]e no[n] p[er]tinet
a se sed a p[er]e & p[er]tinet s[ibi] ab utroq[ue].
Ad q[uo]d dicitur q[uo]d hic filio no[n] possit
ase neq[ue] op[er]at[ur] a se p[er]tinet in & op[er]at[ur]
p[er] se sic et p[er]tinet s[ibi]. **U[bi] hylar[us]**

U[bi] lib[er] de trinitate. Nat[ur]e inquit
an[im]o h[ab]ere unitas ut ita p[er] se
agit. p[er] se at[que] d[icitur] agere & potens e[st]
q[uo]d n[on] n[on] h[ab]et pot[en]tia[m] eand[em] qua[m]
& p[er]tinet qua[m] potens e[st] d[icitur] q[uo]d n[on] n[on]
h[ab]et pot[en]tia[m] eand[em] qua[m] & p[er]tinet qua[m]
potens e[st] op[er]at[ur]. S[ed] q[uo]d illa h[ab]et a
p[er]e no[n] a se ideo a p[er]e no[n] a se d[icitur]
agere et posse. Homo aut[em] ul' angelus
p[er]tinet h[ab]et pot[en]tia[m] q[uo]d potens e[st].

H[ic] plene ostendit[ur] quare om[n]ia d[icitur].

Deo igit[ur] u[bi] ar[bitr]o d[icitur] de trinitate
om[n]ia d[icitur] quia p[er] se naturali
potentia p[er]tinet quicquid vult fieri et
quicquid vult se posse. Nichil eni[m]
vult fieri q[uo]d no[n] possit fieri p[er] se ul'
p[er] creaturam & nichil vult se posse q[uo]d
no[n] possit et om[n]e q[uo]d vult fieri vult
se posse. Sed no[n] om[n]e q[uo]d vult se
posse vult et fieri. Si eni[m] vellet &
fieri qua[m] voluntati eius nichil p[er]tinet p[er]tinet.

**Opinio quor[um]da[m] dicitur deum
nil posse nisi q[uo]d facit. **U[bi] hylar[us]****

Quidam eni[m] de suo sensu glo[ri]o[rum]
antes dei pot[en]tia[m] coartat[ur]e
sub mensura conati s[un]t. **U[bi] eni[m] dicitur**
hic usq[ue] p[er]tinet deo & no[n] amplius quod
e[st] hoc aliud qua[m] eius pot[en]tia[m] que
infinite e[st] & clude[re] & r[est]ringe[re] ad

mensura. Aut[em] eni[m]. Non p[er]tinet deo
aliud fieri ip[s]e facit. nec melius id fieri
q[uo]d facit. nec aliquid p[er]tinet de h[is]
q[uo]d facit. Itaque sua op[er]atione[m] i[n] s[ibi]q[ue]
argumentis causisq[ue] co[n]ventionis n[on] no[n]
& s[un]t sacra[m]ent[um] auctoritatu[m] testimo[n]ijs
minime i[n]hibent[ur] dicentes. **U[bi] hylar[us]**

Ratio illo[rum] p[ri]ma. **U[bi] hylar[us]**

Non p[er]tinet deo fieri n[isi] q[uo]d bonu[m]
& iustu[m] fieri. No[n] e[st] at[que] iustu[m] et
bonu[m] fieri ab eo n[isi] q[uo]d facit. Si eni[m]
aliud iustu[m] et bonu[m] e[st] facit q[uo]d facit. q[uo]d
no[n] g[er]it facit om[n]e q[uo]d iustu[m] e[st] & bonu[m]
e[st] facit. Si q[ui]s h[ic] audeat d[icitur]. **U[bi] hylar[us]**

Ratio secunda. **U[bi] hylar[us]**

Auduit ena[m] no[n] p[er]tinet fieri nisi q[uo]d
iusticia eius exigit. Sed non
exigit eius iusticia ut faciat n[isi] q[uo]d facit.
Non g[er]it p[er]tinet fieri n[isi] q[uo]d facit. Eademq[ue]
iusticia exigit ut id no[n] faciat q[uo]d no[n]
facit. Deo at[que] no[n] p[er]tinet fieri q[uo]d iusticia
sua. No[n] igit[ur] p[er]tinet aliquid hor[um] fieri q[uo]d dimittit.

Responsio ad p[ri]m[am] d[icitur]. **U[bi] hylar[us]**

His aut[em] r[ati]o[n]ib[us] duplicem
lib[er]o[rum] intelligencia[m] ap[er]ientes
et ab eis involuta evoluentes. sic no[n]
p[er]tinet deo fieri n[isi] q[uo]d bonu[m] e[st] & iustu[m] q[uo]d
no[n] p[er]tinet fieri n[isi] illud q[uo]d si faceret bonu[m]
e[st] & iustu[m] v[er]u[m] e[st]. S[ed] m[ul]ta p[er]tinet fa
cere q[uo]d n[on] b[eat]o s[un]t nec iusta q[uo]d n[on] p[er]tinet
nec erit lib[er]u[m] fuit ul' fient q[uo]d n[on] p[er]tinet.

Responsio ad id q[uo]d d[icitur] e[st] d[icitur] fient

Tem q[uo]d p[er]tinet opponit[ur] fuit. no[n]
p[er]tinet fieri n[isi] q[uo]d iusticia sua exigit
et no[n] p[er]tinet fieri id q[uo]d iusticia sua ex
igit. ut si no[n] fiat dicitur q[uo]d exen
tionis lib[er]u[m] de deo ag[er]e no[n] d[icitur]
n[isi] p[er]tinet am[pl]i[us] et i[n] illis locutionib[us]
duplex e[st] p[er]tinet. Si ei i[n]telligas no[n] p[er]tinet
fieri n[isi] q[uo]d iusticia sua exigit. i[n] n[isi] q[uo]d

iusta uoluntas sua uult. falsit dicit.
Iustitia enim dei ipsius equissima uolu-
tas accipit^r qualiter augustinus illa dicit ubi
genesis loquens ad loth. non possit quod
facere donec illo introeas expones. non
posse inquit se dixit quod sine dubio po-
teat et potenna. sed non potuit p^rius-
tina quod potuit quod sed non uolebat et
illa uoluntas iusta erat. si non p^r h^r uba
intelligas eum non posse facere nisi quod si fieret
iustitiae eius querebat uim dicit. Similit^r
distingue illud. non potest facere quod iustitia
eius erigit ut non fiat. non potest facere id
quod ipse quod est summa iustitia non uult facere
si non est. si autem intelligas h^r non h^r eum non
posse facere id quod iustitiae eius querebat non
potest uerum dicit. Quia ille rō

Ad dicit quos alia dicentes. non potest
de facere nisi quod debet. non autem debet
facere nisi quod facit. si enim de alia facere. non
ergo facit omne quod. si uero facit omne quod de
non potest facere nisi quod debet. non ergo potest facere
id quod facit. Item autem debet dimittere
quod dimittit ne fiat. aut non debet.
si non debet. non recte dimittit. si non
debet dimittere ergo non debet facere. si autem non
debet. non daret nec de eum facere. et si non
debet nec de eum facere ergo non potest facere. non
ergo potest facere nisi quod facit. nec potest illud dimittere
quod facit quoniam facit quod de id facere. et quod debet
facere non potest illud dimittere. Responsio.

Ad ut in uidet. hoc ubi debet
ueniri habet. in duplici enim
et uoluntate tenet intelligenda. nec
deo ipse competit quod non est debita nobis
nisi forte ex p^rmissio. nos uero ei debitorum
sumus ex omisso. ut autem ueniri eua-
ruet^r distingue ubi p^r q^r. non potest deus
facere nisi quod deus. non nisi quod uult finem esse.
Item potest dicit debet aliquid quod uult illud.
si autem dicit. non potest nisi quod deus id est

non potest nisi illud quod si faceret ei bene con-
ueniret uim est.

Quarta ille rō

Ad dicit quos illi dicentes. nihil
facit aut dimittit nisi oportuna causa
et rationabili causa licet nobis occulta
sit finem quam optat eum facere et dimittere
quod facit ut dimittit. Ratio enim penes
eum est quod illa facit et illa dimittit quod
ratio est eterna et se manens. potest quod
non potest aliquid facere ut dimittere. illa
ergo manente non potest quod facit dimittere
nisi quod dicitur facere et ita non potest facere
nisi quod facit. Responsio.

Ad hoc rōndem ambiguitate
locutionis determinantes. si ei
dicitur ratio ut causa optima optima
penes deum est qua facit cuncta quod facit
et dimittit ea quod dimittit uim quod
est quod deo uoluntas est equissima et iustitia
quod facit et dimittit quod uult quod facere non potest
nec potest ea facere potest. per unam enim eam
faceret nec potest ea si quod facit dimittit ut
quod dicitur faceret. sed eadem ratione manente
causa alia potuit facere et ista dimittere.
licet ergo ratio sit penes eum quod alia facit ad
dimittit. potest tamen finem eandem rationem et di-
mittere quod facit et facere quod dimittit.

Ad dicit adhuc quoniam.

Ad dicit adhuc quoniam. si autem
plura addit. Ratio est
eum facere quod facit et non alia.
et non potest facere nisi quod ratio est eum facere et ita
non potest facere nisi quod facit. Item ratio est eum
dimittere quod dicitur et non potest dimittere quod
ratio est eum dimittere et ita non potest non
dimittere quod dicitur. Ad hoc dicitur lo-
cutiones ambiguas esse et idem determina-
das. si enim dicitur. non potest facere nisi quod
ratio est eum facere. intelligas eum non posse
facere nisi ea quod rationabilia sunt et ea que
si fuerint rationabilia erunt. uero est p^r q^r.

Inde p̄r facē qd̄ nō p̄stuit

Si aut̄ intelligas eū nō posse facē alia
rōnabilia & bona n̄ ea q̄ vult & facit
salvō intellectū. Alia ulx̄ rō

Tem aliud adiungit dicentes.
Si p̄r ad d̄d̄ facē q̄ sunt p̄r ip̄s
facē qd̄ nō p̄stuit p̄r sine p̄stia opai
q̄ om̄e qd̄ factur̄ se p̄stuit s̄nt. nec
s̄nt aliquid qd̄ nō p̄stuit. Ad si p̄r
stiam eiq̄ aliqd̄ fieri t̄pole ē om̄e qd̄
p̄stuit fieri. Precesse ē t̄ aliqd̄ alit̄ fieri q̄
sit ulla rōne pole ē. Nō gō p̄r a deo
fieri n̄ qd̄ sit. Et ar̄ q̄mo de p̄stia facile
determinat̄ p̄r p̄ ea q̄ p̄a d̄m̄ p̄r cū de
p̄stia ager̄.

Her̄ q̄mo ex p̄ditis facile determinat̄
Autoditabq̄ vult̄ i asp̄one sue op̄i q̄ defereat̄

Hic at̄ illi strutatōes. Imo strutatō
strutima s̄nt aduēctū testōia
Dicit̄ em̄ auḡ t̄ li. de symbolo. Hor
solū nō p̄r d̄d̄ qd̄ nō vult. p̄ qd̄ v̄r
nō posse facē aliqd̄ n̄ qd̄ vult. Et
nō vult n̄ qd̄ s̄nt & ita v̄r nō posse
n̄ qd̄ s̄nt. Illud at̄ intelligendū ē. Id
solū nō p̄r d̄d̄ qd̄ nō vult s̄ se posse.
Idem t̄ li. uno asess̄ ad d̄m̄ loquēs
ait. Nec cogis t̄m̄ ad aliqd̄ q̄a
uolūtas tua nō ē maior q̄ potentia.
s̄nt at̄ maior si t̄mpo t̄mp̄e maior
esses. Et hor̄ v̄r q̄ d̄s nō possit plā
q̄ vult sicut nō vult plūa q̄ p̄r.
Sicut em̄ uolūtas nō ē maior p̄n̄.
ita n̄ potentia maior ē uolūtatē.
Vd̄q̄ sicut plūa nō vult q̄ p̄r. ita
eū nō plūa posse q̄ uelle d̄m̄t.

Responsio

Sed ad h̄ d̄m̄ q̄ n̄ uolūtas
potentia. n̄ potentia maior ē
uolūtatē q̄ una et eadē res ē p̄n̄
& uolūtas s̄z ip̄e d̄s q̄ eēt maior
seip̄o si uolūtas eēt maior p̄n̄

ul' p̄n̄ uolūtatē. Nec autoditabq̄ hac
negat̄ plūa d̄m̄ posse q̄ uelle q̄ plā
s̄nt subiecta eiq̄ potentia q̄ uolūtatē.
Sicut em̄ itaq̄ d̄m̄ n̄lla posse facē q̄
nō vult & posse d̄m̄tē q̄ s̄nt.

Autoditabq̄ affirmat̄ d̄m̄ plūa q̄m
funat posse facē.

Quod ut c̄ius finiusq̄ teneat̄
d̄m̄ plūa facē posse q̄ s̄nt. uitas
ip̄a s̄m̄ math̄m̄ ait. An putas q̄
nō possū rogare p̄m̄ meū & exhi
bebit̄ m̄ modo plāq̄ r̄y legiōes
anglōz. Et q̄bq̄ ūbis patent̄ iuuat̄
q̄ & filia poteat̄. rogabat̄ qd̄ nō
rogabat̄. & p̄r exhibē qd̄ nō exhi
bebat̄. v̄r ip̄s poteat̄ facē qd̄ nō
faciebat̄. Auḡ t̄ en̄t̄ ait. D̄m̄p̄
uolūtas m̄lla facē q̄ nō n̄ vult
n̄ s̄nt. potuit eī facē ut r̄y legio
nes p̄ugnāent̄ q̄ eos q̄ xp̄m̄ re
perūt. Idem t̄ eodē. Cur apud q̄sdā
nō facte s̄nt ūtutes q̄ si s̄nt fuisse.
egissent illi homines p̄m̄am. & s̄nt
s̄nt apud eos q̄ nō fuerat̄ c̄ditū.
tū nō latebat̄ s̄z i fuit̄ qd̄ nō m̄o
latet. nec d̄s iniuste utiq̄ saluos
fieri uoluit cū possent salui esse
ul' fieri si uellet. tū t̄ clarissima
sapie luce videbit̄ qd̄ m̄t̄ p̄n̄.
fides h̄t̄ aūq̄ manifesta ḡgnitōne
videat̄ q̄ c̄ta & im̄itabil' & efficacissima
sit uolūtas d̄i q̄ m̄lla possit & nō
uelit. nichil at̄ qd̄ nō possit uelit.

rogare

Idem t̄ li. de n̄a & gr̄a d̄m̄s. Iaza
rū suscitauit i c̄rpe. Nūq̄ d̄m̄
ē nō potuit iuda suscitare i m̄te.
potuit q̄dē sed noluit. H̄is autod̄
t̄atibq̄ m̄llasq̄ alijs ap̄te docet̄
q̄ deq̄ m̄lla possit facē q̄ nō

vult qd' enā rōne pbat p̄. Nō em̄
vult de9 omēs hoīes iustificā. tñ q̄s
dubitat eū posse. p̄ qd' dō aliud facē
p̄ fūt 2 tñ si aliō facēt aliq' ip̄e nō
eēt. 2 p̄ aliud uelle p̄ vult 2 tñ ei9
uolūtās n̄ alia n̄ noua n̄ mutabil'
aliquomō eēt p̄. mmmm

Quod sine mutabile potencie ul'
uolūtatis p̄ dō alia uelle 2 alia fa
cē p̄ vult ul' faciat. mmmm

Inde em̄ posset uelle qd' nūq'
uoluit n̄ tñ nouit n̄ noua
uolūtate sed sempiterna tñ uelle p̄.
p̄ em̄ uelle qd' p̄ ab etno uoluisse.
Habet enī potēna uolendi 2 n̄
ab etno qd' tñ n̄ mō uult n̄ ab
etno uoluit. mmmm

**Dispo
xlv.**

Quā dō possit aliqd' meli9 facē p̄ fūt

Nunc illud r̄pat distinguendū
ut meli9 aliqd' dō possit facē
p̄ fūt. Solent em̄ illi struatores
dicē q' ea q' fūt dō nō p̄ meli9 facē
q' si possit meli9 facē 2 nō facēt. in
uid9 eēt 2 nō sūme bon9. 2 s' filia
struē conant. Aut et aug9 t' li qom̄
lxxxij. dō q' genuit q' meli9 se
gñare nō potuit. Nichil ei dō me
li9 genuit egle. Si em̄ uoluit 2
nō potuit ifirm9 ē. Si potuit 2 no
luit uidus. Ex qd' ofiat' egle gen
uisse filiu. A sili uolūt dicē q' si p̄
dō rem meli9 facē p̄ fūt. iuid9 ē.
Sed h9 silitudis nō ualeat iductio.
q' filiu genuit de siba sua. Ideoq'
si posset gignē equalē 2 nō gignēt
iuid9 eēt. Alia uō q' nō de siba sua
fūt meli9 facē p̄. mmmm

Questio qua illi artant.

Quā h' ab eis r̄ndē deposito
cur dicit rem aliqua siue
enā rerū diuisitate 2 q' mai9 ofūma

exp̄sa ē nō posse eē meli9 q' ē
siue idō qā sūme bō ē ita ut nlla
om̄o boni p̄fectio ei desit. si idō
q' mai9 bonū qd' ei deest capē ip̄a
nō ualeat. Sed si ita sūme bona di
ut n' ei p̄fectio boni desit iā cūta
cūtoxi equat. Si uō idō nō p̄ meli9
eē q' donū ampli9 qd' ei deest capē
ip̄a nō ualeat cū hor ip̄m nō posse
defectiois ē nō ofūmacōis 2 p̄ eē
meli9 si fiat capax meli9 boni
qd' ip̄e p̄ q' eū facit. Potest q' dō
meli9 rem facē p̄ fūt. Un̄ aug9
sup̄ gene9m. Tale potuit dō horēm
fecisse q' n̄ p̄mē posset n̄ ueller.
2 si itēm fecisset qd' dubitat meli9
fuisse. Et p̄ditio ofiat' q' p̄ 2 alia
facē p̄ fūt. 2 q' fūt meli9 facē p̄
fūt. Aut alio ul' meli9 modo
possit facē p̄ facit. mmmm

Post hoc ofideandū ē ut
alio mō ul' meli9 p̄ fūt pos
sit ea facē q' fūt. Si modo op̄atio
ad sup̄tam op̄ifino r̄fēat' n' aliq'
n̄ meli9 eē p̄. Nō ei p̄t aliqd'
facē alit' ul' meli9 p̄ fūt. 2 alia sa
piena ul' mai9 sapia. Nichil em̄
sapientia p̄t facē p̄ facit. Si uō rē
ferat' ad rē ip̄am quā fūt dō dū
m9 q' ali9 2 meli9 p̄ eē mod9
2 p̄m h' gredi p̄t q' ea q' fūt p̄
facē meli9 2 alit' p̄ facit qā p̄ q' bō
meli9 modū existendi p̄mē et
q' bōdā aliu. Un̄ aug9 i xij^o li de
trinitate of. Nō fūt 2 ali9 mod9
n̄e libeacōnis possibil' dō q' oīa p̄t.
Sed nll9 ali9 n̄e misēie sanade
quemēnae fūt. p̄t i9^o de9 eor' q'
fūt qdā alio mō meli9. qdā alio
eque bonomō. qdā mīn9 bono

facere q̄ fant. Pr. in modo r̄feat²
ad p̄litatē om̄is. r̄atue nō ad sapiāz
r̄atōis. Utr̄ deus sep̄ possit qd̄ olim
potuit.

Potest q̄ri solet ut̄m d̄s semp̄
possit om̄e qd̄ olim potuit
q̄ quibodā nō videt̄ dicentibz
potuit d̄s incarnat̄. potuit moī y
resurgē et alia hodi q̄ mo nō p̄t.
potuit go q̄ mo nō p̄t y ita ha
buit potētiā quā mo nō h̄t. Uñ
ut̄ ei9 pōñ m̄m̄ta. Responso.
Sicut semp̄ p̄t q̄ aliqñ p̄t y p̄
vult. ita semp̄ p̄t q̄ olim potuit.

Ad quod dicitur qd̄ sicut oīa
sūt q̄ aliqñ p̄tunt y sep̄ vult
que aliqñ uoluit nec v̄mp̄ aliqua
s̄tām mutat ul' uolūtate mutat
quā h̄t. Ita semp̄ oīa p̄t q̄ aliqñ
potuit nec v̄mp̄ aliqñ pōñ sua
p̄nat. Nō ē go p̄uat9 pōñ itarnā
di ul' r̄surgendi h̄z nō possit mo
itarnā ul' r̄surgē. Sicut em̄ po
tuit olim itarnā ita et p̄t mo ēē
itarnāz i q̄o eiusdē rei pōñ mon
strat. Utr̄ em̄ olim p̄tuit se r̄surrex
turā y mo p̄t se r̄surrexisse. Nec
ē alia s̄tā illd̄ olim p̄tuisse y iā mo
s̄tē sed eadē oīno ē. sicut olim uoluit
resurgē y mo p̄t r̄surrexisse i q̄o v̄m9
rei uolūtās exp̄mit. Ita potuit
olim nasci et r̄surgē y mo p̄t
nasci fuisse y r̄surrexisse y ē eūde
rei pōñ. Si em̄ poss̄ mo nasci
y r̄surgē nō eēt idem posse. Uba
em̄ diuisōe t̄p̄m diuis̄ plata t̄p̄ibz
y diuis̄ adiūta adiūb9 eundē
p̄tūt s̄m̄. ut mo loquentes dicim9.
Iste p̄t legē hodie. Cras at̄ dicem9.
Iste potuit legisse ul' potuit legē
hei ubi v̄m9 rei monst̄ pōñ.

Ibi at̄ diuisis t̄p̄ibz loquentes eūde
t̄p̄is ūbis y adiūb9 utant̄ dicentes
hodie iste hei p̄t hodie legē y dicen
tes cras. Iste p̄t hodie legē nō idem
si diuisa dicim9 cū posse. Faciam² go
d̄m p̄ posse y qd̄ qd̄ semel potuit y
habē om̄em illā potētiā quā semel
h̄t y ill9 oīs rei potētiā cui9 sed
h̄t sed nō sep̄ posse facē oē illud qd̄
aliqñ potuit facē. p̄t quid facē aut
fecisse qd̄ aliqñ potuit. sicut qd̄ qd̄ uo
luit y vult. Et oēm quā h̄t uolū
tate y mo h̄t y cui9cūq̄ rei uolūtate
h̄t mo h̄t. nō t̄m vult ēē ul' fieri oē
qd̄ aliqñ uoluit ēē ul' fieri si vult fuisse
ul' fieri ēē. ita y de s̄tā dei oīm ē.

De uolūtate dei q̄ ē essētia di
uisiōis y et̄ia y de signis ei9. **Disto**

Tam de uolūtate dei aliqd̄ p̄ sensu
n̄ri t̄benlitate oīm ē. Sciendū ē
igit̄ qd̄ uolūtās siue uolens de deo
p̄m eētiā d̄t. Nō ē em̄ ei alid uelle
y aliud ēē sed oīno idem y sicut idem
ē ei bonū ēē qd̄ d̄m ēē ita idem ē
ei uolentē qd̄ ēē d̄m. Ita uolūtās
quā p̄ uolens ē. nō affrūs ul' mot9
ē q̄ i d̄m eadē nō ualet sed diuisa
usq̄a q̄ uolens ē q̄ d̄s ē. y h̄ mo h̄d̄i

Disto
xlvi.

Quod h̄z idem sit deo uelle qd̄
ē nō p̄t t̄m d̄m de9 ēē oīa q̄ vult.

Et h̄z idem sit deo uelle qd̄
ēē nō t̄m dicendū ē d̄m ēē
oīa que vult qd̄ qd̄a de di uolūtate
nō r̄tē sentientes nob̄ obuiāt d̄rē.

Obiectio quacūda.

Sed idem ē uelle qd̄ ēē ergo
dicim9 d̄m uelle oīa q̄ fant.
dicim9 eū ēē oīa q̄ sūt. Alioqñ nō
ibi idem significat̄ illo ūbo qd̄ sig
ficat̄ hor ūbo ēē cū de deo d̄t. Et
si ita ē nō p̄t d̄t de deo uelle s̄m

eterna. Si uo fm eterna aliqui nodi
quo go de deo dr. Relatie go nuq dr.

Responso. Ad qd dicitur qd lig idem sit
perit deo uelle qd ee no pt
tri diti oia ee q vult. sic idem e deo
ee f qd sic nec tri sicut dr sic oia
ita quoq pt din oia ee.

Ad sit i qd hor ubox ds sit ul ds
vult. ite ds sit oia ul vult aliquit
x quid de deo thms pdict.

Et ubiqq deo dr sic ul sciens
ul uelle ul volens hoc de deo
fm eterna dicit. Tu ei dr deo sit ul
ds vult su ds e sciens ul uoles eena
dina pdicat. x ds ee enunat. Tu at
addit oia ul aliqd ul aliq x dr deo
sit oia ul vult aliqd ul aliq eena
qde dina pdicat. no simpit x absolute
sed im ut sic q ipa e oia subiecta
monstrat. x uoluntati q ipa eade est
aliq ul aliqd subiecta dicant ut tllis
sit i qd ds sit oia. i. ds e m sic id e
q ipius sna e oia st subiecta. Hic
deo vult hoc ul illa. i. deo e cuius
uoluntati q ipa e h sine illa subiecta
sunt. Volens go su uelle dr ds fm
eterna m uoluntas eena e sempiterna
x imutabil. lig ea uariant x tuseat
q ei subiecta sut q no pt ee iusta
nec mala quia deo e.

Ad dei uoluntas sume ho ca e
omni q nalis st cuius ca no e qreda
quia nulla hf cu sit etna.

Hic itaq sume bona uoluntas.
causa e omni que nalis fuit
ul fut sine futua st qua nulla pue
tu e causa q etna e ideo q causa
ipius qreda no est.

Hic dr quae ei q ca no e qreda.

Qui em cam ei qrit aliqd

maig ea qrit cu nichil ea maig sit
dn augi po lxxviii qom p
qrit quae uoluit ds mundu face
cam qrit uoluntate di. Dis at
ca efficiens maig e eo qd effia
Ridit at maig e uoluntate di. go
ei q ca qreda e. Deo li. p
qf manicheos. Si q dixerit qd
placuit deo face celu x tra. respo
dendu e eis q uoluntate di nosse
desiderat causas x uoluntate dei
sic qrit q uoluntas dei omni q
sunt ipa sit m. Si em hf cam uo
luntas. e aliqd qd antedat uo
luntate di qd nephus e eoe. go
dr quae sent deo celu x tra. Res
pondendu e illi q uoluit. uolu
tas em di ca e celu x tra. ideo
maig e uoluntas di q celu x tra.
R. at dr. Quae uoluit face celu
x tra maig aliqd qrit q uoluntas
e dei. Nichil at maig iueni potest.
Compehit go se huana temitas
x id qd no e no qrat ne id qd est
no iueniat. Ette hys auctoritatib apc
ismuat q uoluntas di ca e n^a x id
qreda no est.

Ad uoluntas di pma x summa ca
est omni.

Uoluntas i di ut ait augi
mo li de tm. p^a x summa e
ca omni pperu atq mononit. nichil
ei fit qd no de intice atq itellig
bili aula sumi ipatois e qd dr
fm resabile iustina. Vbi em no
opar qd vult dei omnipotentis
sapia q attingit a sine usq ad sine
fortit x dis. oia sua. x no solu
ea q psequencia q suctudis admi
ratione no admittit. sed ena ea q
ppr raitatem x isolu euentu

intra videntur ut si defectu lūaūt
et tremore et monstrosi animantū
partū et hys silia quoz mī sic mī
uolūtate di sed plerūq nō apparet.

Idēq placuit uolūtati p̄hor enā
caus alijs ea t̄buē cū omīo uidere
nō possēt supiorē cetis oibz causa
et uolūtate di itaq nō n̄ dei uolū
tas cū p̄a ē sanitatis egitudis p̄mōz
atq penaz. grāz et r̄tribūōnū. hec
ē sola vniū octū ē qdqd ē et ip̄a nō
ē ceta sed eīna.

Quibz modis ī s̄p̄tia accipit̄ dei
uolūtās.

Nō ē p̄cendū nob qd
s̄at̄ s̄p̄tia de uolūtate dei
uarijs modis loq̄ osueuit et nō ē
dei uolūtās diuisa s̄ locū diuisa
et de uolūtate qz uolūtatis nōte diuisa

Quē uē ac ip̄e dī dei accipit̄
uolūtās et ea dī b̄iplantū.

Am dei uolūtās uē ac ip̄e dī
q̄ ī ip̄o ē et ip̄ius eēnaa est.
Ad h̄ vna ē nec mlt̄pliat̄ s̄cipit̄
n̄ mutabilit̄ q̄ m̄plexa eē nō p̄t̄
de q̄ p̄ha ait. Onā q̄nīq̄ uoluit̄ d̄ns
ferē et ap̄t̄s uolūtati eīz qd̄ r̄s̄p̄et.
et alibi ut p̄betis q̄ s̄r uolūtās dei
et bō et b̄r̄placētis et p̄s̄a. h̄ uolūt
tas appellat̄ r̄e b̄r̄plantū dei siue

Ad s̄m figurā dī uo d̄spos̄it̄o.
lūtās dei p̄ceptō p̄hibiō q̄silū p̄
m̄ss̄o m̄ss̄io op̄a. Et ideo plūalit̄
d̄nt s̄p̄tia uolūtates.

Aliq̄ uō s̄m quādā dicendi
figurā uolūtās dei uocāt̄ qd̄
s̄m p̄t̄at̄ nō ē uolūtās eīz ut p̄ceptō
p̄hibiō. q̄silū n̄ nō et p̄missio op̄a.
Idēq̄ p̄t̄r alij s̄p̄tia uolūtates di
p̄mūnat̄. Onā p̄ha magna op̄a d̄m

ex q̄sita ī omēs uolūtates eīz Et nō s̄r
n̄ vna uolūtās di q̄ ip̄e ē. plūalit̄ t̄n
d̄t uolūtates. q̄ uolūtās dei uarijs
modis ac p̄ diuis̄ accipit̄ ut d̄m est.

Ita enā idē p̄ha p̄t̄ mlt̄os effect̄s
m̄t̄e et iusticie p̄t̄r d̄t. q̄s̄c̄t̄o d̄as d̄
t̄m̄t̄ cantabo et alibi iusticie d̄m r̄e
letificantes corda. cū t̄n̄ ideo s̄r vna m̄na.
vna s̄r iusticia eadēq̄ s̄r m̄na q̄ iust̄a
s̄r diuina us̄a.

Quē p̄ceptō et p̄hibiō et q̄silū
dei uolūtās dicunt̄.

Ideo at̄ p̄ceptō et p̄hibiō et
q̄silū cū sint̄ tā dī t̄n̄ unūq̄d̄q̄
eoz dei uolūtās qz ista s̄r signa d̄ine
uolūtatis. p̄admodū et signa r̄e dicūt̄
ira et d̄l̄ct̄is signa d̄l̄ct̄o appellat̄ et dī
m̄t̄z d̄s et t̄n̄ nō ē ira t̄deo aliq̄ s̄r s̄ḡ
t̄n̄ q̄ s̄oīs s̄ūt̄ q̄bz irat̄z oīd̄t̄ ira
ip̄ius nōiāt̄ et ē figurā d̄di s̄m quā
nō ē s̄m q̄ qd̄ dī sed v̄m qd̄ dī sub
tropi nubilo obumbrat̄ et s̄m hos
tropos diuise uolūtates dei dicūt̄
qz diuisa s̄r illa q̄ p̄ tropū uolūtās
dei dicūt̄.

Ubi uolūtās dei p̄ p̄cepto et con
silio accipiat̄.

Pro p̄cepto dei at̄ q̄silū p̄t̄
accipi uolūtās ibi s̄r uolū
tas tua sicut̄ ī celo et t̄tra. et ibi
s̄r uolūtate p̄is mei q̄ t̄rel̄ ē ip̄e
s̄r meq̄ et s̄oēz mea ē. et t̄ra hanc
uolūtate mlt̄a s̄ūt̄. Onā aūq̄ t̄ l̄.
de sp̄ū et l̄c̄ infideles m̄q̄t̄ ront̄
uolūtate dei s̄rūt̄ cū euuāgelo
eius nō s̄dūt̄.

Ad d̄s nō vult ab oibz fieri oīa
que p̄cipit̄.

Et si illa tā dicūt̄ dei uolūtās
ideo qz signa s̄r d̄ine uolūtās

nō ē tñ intelligendū dñi om̄e illud
fieri uelle qđ autēq̄ p̄cipit ul' nō fñ
qđ phibuit. p̄cepit et abrahe p̄molae
filii suū n̄ tñ uoluit ut ido p̄cepit
ut id fieri sed ut abrahe p̄baet̄ fides
⁊ Tenaglo p̄cepit sanato ne cui
diceret. Ille at̄ p̄dicauit ubiq̄ intelligēs
dñi nō ido phibuisse qñ uellet opa
suū p̄dicat̄ sed ut daret̄ forma homi
laude huāna declinandi.

De p̄missione ⁊ opatione ubi dicit̄
dei uoluntas.

P̄missio quoz dei ac opatō
uolūtas dei appellant̄ qualiter
accipit̄ auḡ in enchi dicit̄. Non
sit aliqd̄ n̄ om̄p̄r uelut fieri ul' s̄mēdo
ut fiat ul' ip̄e faciendo. Per dubitā
dñi ē dñi facē bñ enā s̄mēdo fieri
q̄nq̄ fuit̄ mala. Nō em̄ hoc n̄ iusto
iudicio s̄m̄t ⁊ p̄feto bonū ē om̄e
qđ iustū ē. Hic hic m̄s̄fete habes
dei uolūtatē appellat̄ ip̄ius opatōz
ul' p̄missione cū dñi nō fñ aliqd̄ n̄
om̄p̄r fieri uelut ubi claudit ⁊ bona
⁊ mala oīa q̄ fuit̄. Ideoq̄ apte dis
tinguit̄ quō dñi uelle dicit̄ ne eadē
rōne intelligēt̄ uelle bona ⁊ mala.
subdens ul' s̄mēdo ut h̄ fiat q̄ntū
ad mala dñi ul' ip̄e faciendo h̄ q̄ntū
ad bō. Mala em̄ s̄m̄t fñ sed nō s̄m̄t
bona uō ip̄e fuit̄. Ideoq̄ dicit̄ eū uelle
qđ s̄m̄t mala uolens ⁊ bō uolens
opar̄ ⁊ ob hoc p̄missio ⁊ opatō uo
luntas dei dicit̄.

Quāq̄ sup̄posita sūt q̄ dicit̄ p̄m
tropū ⁊ ido distinguat̄ lector ubiq̄
p̄ unoq̄ eoz accipiat̄ uolūtas.

Quāq̄ i sup̄posita sūt q̄ dicit̄
p̄m tropū dei uolūtas quia
signa sūt dñe uolūtas q̄ una est

⁊ inmutabil' s̄ dei bñplacitū. Ideoq̄
diligent' distinguat̄ lēoz ubi de uolūte
dei scriptūa q̄m̄d̄cat. Iuxta q̄ modū
ampi opteat. ut̄ s̄ p̄ bñplacitū di
an p̄ aliquo signoz ei⁹. Magna ei
est adhibenda dist̄ctio q̄m̄d̄c̄ dñe
uolūtas q̄ ⁊ bñplacitū dei ē uolū
tas ei⁹. signū bñplacitū ei⁹ dñi uolū
tas ei⁹. Sed bñplacitū ei⁹ em̄ ē.
Signū uō bñplacitū ei⁹ nō ⁊ q̄
nat̄ per effectib⁹ bñplacitū ip̄i⁹
⁊ ip̄i effect⁹ r̄ ab illo nō dist̄ce
dant. Sit em̄ oē qđ beneplacitū
uult fieri ⁊ om̄e qđ uult nō fieri
neq̄q̄ sit. Non im̄ at̄ de designis
qđ p̄cipit̄ dñi m̄l̄s ea q̄ nō faciūt
⁊ phibet ea q̄ nō cauēt ⁊ q̄sult
que nō implent.

illi s̄m̄e qua dñi ē dei uolūta
tem nō posse cassari q̄ ip̄e ē qđ
uident̄ obuiā.

Hic dicit̄ q̄m̄o. dñi ē em̄ m̄
sup̄iorib⁹ ⁊ auctoritatib⁹ ma
nitū qđ uolūtas dei q̄ ip̄e ē uocat̄
qđ bñplacitū ei⁹. cassari nō p̄t qā
illa uolūtatē q̄nq̄ uoluit fent̄
relo ⁊ t̄ra cui teste ap̄lo nichil
resistit. Dicit̄ q̄m̄o quō accipien
dū sit qđ ap̄ta ait de dño q̄ uult
om̄es hōies saluos fieri. Cū em̄ nō
om̄es salui fiant sed plures dāp
nent̄ uī unq̄ nō fieri qđ dñi uult.
fieri huāna s̄ uolūtatē impediē
te uolūtatē dei. dñs quoz enāglo
ip̄e at̄ ciuitatē compellens. Duo
nens uolui m̄q̄t̄ q̄grene filios
tuos s̄i gal. q̄gre. pul. su. sub. a.
et nol. Ita h̄ dicit̄ tāq̄ dei uolū
tas sup̄ata sit homi uolūtatē et
i p̄missimis uolendo impediētib⁹

nō potuit facē potentissimū qd uolebat. Ubi igit illa omnipotencia qua i celo et i tra p̄m p̄ham diā q̄m̄p uoluit fent i quō uoluntati eiā p̄m ap̄m nichil r̄sistit. colligē filios isrl̄m uoluit i nō fent. Hor em̄ p̄ditis pl̄imū obuiagē Solutio quō intelligēdū uidet̄ sit illud uolui ḡḡuē filios tuos i nolui.

Sed audiamus solucōne ac p̄m quō accipiendū sit illud qd dñs ait uideam. Nō em̄ ex eo s̄ssu dñm ē ut ait auḡ t̄ench. p̄ditā solucōne q̄stione. Quasi dñs uoluit ḡḡuē filios isrl̄m i nō sit s̄m̄ qd uoluit q̄ ip̄a noluit sed pot̄q̄ illa qd ē filios suos ab ip̄o colligē noluit q̄ t̄i nolente filios eiā colligē ip̄e om̄es quos uoluit q̄ i celo i tra nō qdā uoluit i fent qdā uō uoluit i nō fent. sed oīa q̄m̄p uoluit fent ut sit sens. Quonens uolui ḡḡuē filios tuos i nolui. i. quot̄q̄ ḡḡuē uolūtate mea semp̄ efficacite nolente fent. Ecce t̄e uidentē posim̄ ē q̄ illa dñi ūba sup̄ioibz nō repugnant.

Quō intelligit̄ illud qui uult omnes hoīes saluos fieri.

Nunc uide r̄s̄at quō enā p̄missa ūba ap̄t̄ p̄ditis nō q̄dicant q̄ de deo loquens ait. uult omnes hoīes saluos fieri. Quoy occasione ūbz mlt̄i a uūtate deuā uerūt dīcētes dñm m̄tra uelle fieri q̄ nō sūt sed nō ē intelligendū ea r̄ōne illd ēē dñm q̄i deo uoluit aliquos saluos i nō saluent. Nō em̄ t̄a impie d̄s̄p̄iat ut

dñm dicit malas hom̄m uolūtē quas uoluit i q̄n uoluit i ubi uoluit in bonū nō posse q̄itē. Nō et unq̄ uin qd i ps̄ d̄t̄. Quenq̄ uoluit fent. Di aliq̄ uoluit i nō fent. i q̄ enā i digm̄ idō nō fent q̄m̄ ne fiet qd uolebat om̄p̄r uolūtās hoīs i p̄diuit. Idēq̄ t̄ū audim̄ i i s̄c̄s l̄ris legim̄ qd uelit om̄es hoīes saluos fieri nō t̄i ideo debem̄ om̄p̄otentiss̄e dei uolūtati aliq̄d derogāe sed ita intelligē qd s̄p̄m̄ ē uult oēs hoīes saluos fieri t̄ūq̄ dicit̄ nullū hoīem saluū fieri n̄ q̄ fieri saluū ip̄e uoluit nō q̄ n̄t̄a sit hom̄m n̄ q̄ fieri saluū uelit. sed q̄ n̄t̄a saluū fiat n̄ q̄ saluū uelit. i ideo rogandū ut uelit quia n̄t̄e fieri si uoluit. Nō em̄ ē r̄dendū om̄p̄r aliquid uoluisse qd factū nō sit. Sic em̄ intelligit̄ illud. illuat om̄em hoīem uemente i h̄c m̄dū nō q̄ n̄t̄a hom̄m ē q̄ nō illuat. sed q̄ n̄ ab ip̄o n̄t̄a illuat. Et i aliom̄o id̄ intelligi dū t̄i r̄dē nō rogam̄ om̄p̄otentē aliq̄d uoluisse fieri factūq̄ nō ēē q̄ s̄m̄e illis ambiguitatibz s̄ue i celo i tra s̄m̄t uitas cantat. Diā q̄m̄p uoluit fent p̄fento facē nō uoluit q̄m̄p n̄ fent. Ex h̄yō ayte oñdit̄ q̄m̄ d̄s̄ ea uolūtate q̄ ip̄e ē nō uult aliq̄d fieri qd nō fiat neq̄ nō fieri quod fiat.

Utrū mala dei uolūtate fiat an eo nolente.

Theop̄ cū q̄stet oīa b̄z que sūt eiā fieri uolūtate q̄ si fieri nollet n̄t̄ates fierent. t̄cē q̄ri solet uer̄ mala oīa q̄ sūt. i. p̄m̄ dei uolūtate fiant an eo nolēte

fiant. **S**up hoc diuisi uaria senten-
tes hys adire tuemur. **A**ly em dicit
q deo uult mala ee ul' si no in uult
mala. alij no q nec uult mala ee
ul' fieri. **I**n hoc inueniuntur hys illi
qd' vtrq' fatent' d'm mala no uelle.
Vtrq' no rōmbz atz auctoibz imitat'
ad nūmenda suā asserōne.

Quare dicit qdā d'm uelle mala
esse ul' fieri.

Qui em dicit d'm mala uelle
ee ul' fieri suā hys moibz imi-
tāt intencōne. **S**i em t'qut uellet
mala no ee ul' si no fieri uellet
nullomō fieri ul' eeēt qā si uult
ea no ee ul' no fieri 4 no p' id ef-
fice. **S** ut sint ul' no fiant uolūtati
eig ul' potencie aliqd' r'sistat 4 no ē
ompt' qā no p' omne qd' uult sed
impotens ē sicut 4 nos sumz q' qd'
uolumz q' nō ualemz. **S**ed q'
ompt' ē 4 i nullo impotens cū ē
no posse fieri mala ul' ee n' eo uo-
lente. **Q**uō em eo iūto 4 nolente
posset ab aliqo si malū cū r'p'atū
sit uolūtati eig q' r'sistet. **S**upra
enā dicit **aug** qā nāe fieri ē s'p'e
uolūtāt. **S**ed uult mala fieri ā no si.
Si uult no fieri no fuit fuit aut.
uult igit' fieri. **I**te bonū ē mala ee
ul' fieri. **A**lioqū sūme bonz no p'
mittēt ea si. **V**n **aug** Tenet. **C**ū
ea t'q' q' mala s' m'p'atū mala sūt
no p' bona tū ut no solū bona
sed enā sūt 4 mala bonū ē. **N**ā
n' hoc eeēt bonū ut eeēt et mala
nullo mō ee fimerent' ab onipotentī
bono. **C**ui pauldubio ip' finale ē. qd'
uult face tū finale ē qd' no uult ee
no s'ne. hoc n' cōmū p'clutāt

mā gressio qua nos i p'xim onipo-
tente crede ositem. **E**re h' apte hēs
q' bonū ē mala ee. **H**is atz bonū dō
aucto' ē q' uult omne bonū ee qd' q'.

Li gō bonū sit mala fieri ul' mala
ee 4 uult mala fieri ul' ee. **H**is atz
alio h' uidi rōmbz 4 auctoitatbz
utunt' q' dicit d'm mala ee ul' fieri

Hic expōit rōnes illōz. **C**uelle.
qui dicit dei uolūtate no si mala.

Qui no dicit dei uolūtate
mala fieri ul' ee **T**u d' rōmbz
p'missis ita r'ndent d'entes d'm
nō uelle mala fieri nō uelle no fieri
nec nolle fieri sed tū no uelle si.
Si em uelit ea fieri ul' ee faceret ea
unq' fieri ul' ee 4 im eet. aucto' maloz
Nō ē aucto' maloz ut s'cōz p'p'ant'
auctoitates. **N**ō gō eig uolūtate fuit.
mala. **I**te **S**i nollet mala fieri ul'
uellet no fieri. 4 tū cū fieri ompt'
no eeēt cū eig uolūtāt hūane uo-
lūtātis effectu impediēt. **D**eoz n'
gredit' d'm uelle mala fieri ne ma-
loz aucto' intelligat' nō gredit' eū
uelle mala no fieri ul' nolle fieri
ne impotens uideat' sed tū dicit
eū no uelle mala fieri ut no aucto'
sed p'missio maloz monst'at' **V**n
et euāgelista ubi ondit d'm aucto'
ee omni bonoz dicens. **D**īa p' ip'm
fūa s'c' 4 gsequent' maloz aucto'
ee negauit dicens. 4 sine s'c' ip'o
fūm ē nichil. i. p'c'm. **N**ō dicit' eū
fūm ee ul' eo nolente 4 iūto sed
tū sine eo. i. sine eig uolūtate q'
no eig uolūtate s'c' fit p'c'm. **N**ō
gō deo uolente ul' nolente sed no
uolente fuit mala q' no subest
dei uolūtati ut malū fiat ul' no

fiat sed ut fieri sciat qz bonu e
sine mala sñ x utiqz uolens sunt
no uolens mala sed uolens sine
ut ipa fiant. Ra ne mala se bona.
net ea fieri ul ee bonu e.

Quo sit itelligendu illud au
gustini mala fieri bonu e.

Quod uo augg ait mala sñ
bonu e net sment mala
ab omnipotenti bono fieri n h eēt
bonu ut ea eēt. ea rōne dcm ee
asserūt qz ex malis q fuerūt dō bō
elicit ne ipse pmitteret ea fieri n de
eis bñ aliqd fieri. Un augg Teode
libo ench. apte indicans pdictor
ūbor tlem ee itelligentia aut dō
ompr au terū e sūma ptas qz
sime bonq sit. nllomō smēt aqō
mali ee opibq suis n usq a deo
eēt ompr x bonq x bñfaret etiā
de malo. Ite Teode. helius iudi
cauit dō de malis bona face qm
mala n pmitte. Ex hor itaqz spu
dcm e ac vñ e bonu ee mala sñ
qz ex mal q fuerūt. bonis q sñ ppo
siti uocati sūt sñ accedit bonitas
ul hūilitas. Talibq em ut ait apto
t bonu coopant oia enā mala qz
eis psūt q alijs facientibq obsūt.
vñ t scriptuā legis malū appellat
bonū. ut theo 9 sup marcū. malū
mqd iude bonū fuit nobis. o. nē
si bonū e illi ul illi. Inde seqz q
simpliat bonū sit. De em ac sim
pliat bonū e qd tse x facēt b mē.

Quadrupla boni acceptio.

Et em aliqd qd tse bonū
est x cui fit. sed nō e bonū

facienti ut nō subuenit paup sed
nō ppr dñi. x aliqd tse facienti sed
nō ei cui fit ut cū uitas ppr dñi aliau
nō obediēti pdicat. x aliqd in se
x facienti x cui fit bonū ut cū uitas
pdicat ppr dñi edenti. Un apte.

bonū

Bonq odore sumq deo alijs odore
uite tuita. alijs odore moctis
moctē. Et at aliud qd net tse bonū
e x facienti nocet x dāpnat n pe
nitent ut malū. ualer tñ ad aliqd.
ut em ait augg t ench. assume et
x equalit x imutabil bona tntate
cāta sūt oia net sime net equalit
net imutabil bona. Sed m bona
enā singula. sil uō unūsa ualde
bona qz ex omibq asistat omūsimis
amīabil pulchitudo m q enā illud qd
malū dō bñ ordīnatū x loco suo
positū eminentiqz qmendat bona
ut magis placeat x laudabilioa sit
dū compant malis.

Quod mala unūsimi valent
x facientibq sua ipa ul parentibq
aliens psunt elictis tñ.

Hinc patet qz ex malis que
sūt aliqd puenit bonū
dū bona magis placeat x lauda
bilioa existit. Ipis enā facientibq
ex malis q faciūt mēdū bona p
ueniūt si sñ ppositū uocati sūt sātū.
Talibq em ubi ait augg t libo de
coeremone x grā usq a deo dā coo
pat oia t bonū ut si q eoz deuāt
x exorbitant etiā hor ipm eis sāt
psire t bonū x q hūiliores redeūt
qz doctioes ut petry. illa etiā ma
la q ab mīqs fideles pie pferūt
ut ait augg m li. de tñte ipis

uāq; p̄sūt ul' ad demenda p̄cā ul'
ad exātandā p̄bandāq; iusticiā. ul'
ad demostndā h̄q; uite miseriā. Idēq;
x̄ Job dei manu x̄ ap̄lus sachane
stimulū sensit x̄ utq; p̄sent quā
malū b̄n̄ portauit. x̄

Ex p̄ditis ocludit ostendens nō
ēē bonū fieri mala m̄ltis modis.

S q̄s diligent attendat que
sc̄pta sūt facile ē ei p̄cipē
ex mal' bona pueniē x̄ ex ea rōne
d̄m̄ ēē q̄ bonū ē mala fieri ul' ēē.
nō q̄ malū sit bonū ul' q̄ bonū
sit malū s̄n̄ ab aliquo q̄ nō ē bonū
ut aliq̄s faciat malū. Si em̄ h̄o ēēt
bonū p̄ferto h̄q; deo auctōr ēēt q̄ ē
auctōr oīs boni. R̄d si h̄q; deo auctōr
ē. eo ḡo auctōr h̄o agit malū et
ita eo auctōr homo sit deficiō. t̄nt
eo uolente homo sit deficiō. Idem
ē dicē aliq̄d fieri deo auctōr qd' deo
uolente. deo at' auctōr nō sit h̄o
deficiō ḡo n̄ deo uolente. ut auḡs

si eo auctōr h̄o
sit deficiō

in li. lxxxv q̄stionū apte asruit
a mincei ita dicens. Nullo sapie
te hoīe auctōr sit homo deficiō. Tā
tu em̄ ista culpa q̄ i sapiente hoīes
audē nequit. Et at' deo om̄i hoīe
sapiente p̄stantiō. Multo m̄q; ḡo
deo auctōr sit h̄o deficiō. Multo
em̄ ē p̄stantiōr dei uolūtus q̄m
hōm̄is sapientis.

Qd' sit dicē deo auctōr ul' deo
uolente.

No at' auctōr cū dicit illo uole
te dicit qd' ḡo uolūtāt
quo ē homo deficiō qd' uolūtāt si loq̄e
abest a dei uolūtate ut rō doret

a quo sit q̄rendū est. Sicut ap̄tel
dicit auḡs deo auctōr ul' uolente
hoīem nō fieri deficiōem s̄ uino uo
lūtatis sue. R̄d ē ḡo deo auctōr q̄
malū sit ab aliquo x̄ ita deo uolen
te mala nō sūt.

Quod d̄s nō ē cū ut h̄o sit deficiō

Quod d̄s nō ē cū ut h̄o sit deficiō
q̄ sit cū ut sit h̄o deficiō
deo nō ēē asserit i eodē lib' sic
dicens. Ut sit homo deficiō. a t̄ ip̄o
ē a t̄ alio a t̄ nichilo. Si t̄ nichilo
n̄tū a t̄ ē. Si t̄ alio a t̄ deo a t̄ aliq̄o
quolibz hoīe aut teo qd' neq; deo
neq; homo sit. Sed nō t̄ deo. Ho
nōr em̄ d̄s t̄m̄ cū est. ḡo a t̄ hoīe
ē a t̄ teo qd' nec d̄s nec homo aut
t̄ nichilo. S̄ h̄y ap̄te oñdit qd' nō
ē bonū ut sit h̄o deficiō q̄ nō est
ei rei deo cū q̄ t̄m̄ causa bonor
ē. Et si nō ē bonū ut homo fiat
deficiō. nō ē ḡo bonū ut ab eo fiat
malū. R̄d igit' uult d̄s ut ab eo fiat

Alit' p̄bat qd' d̄o auctōr malū
non sūt mala.

Idem alit' enā oñdit qd' deo
auctōr. i. uolente nō sūt ma
la q̄ ip̄e nō ē cū tendendi ad nō
ēē. Tendē em̄ ad nō ēē malū ē.
Ip̄e at' auctōr mali nō ē. Tendit
uō ad nō ēē q̄ op̄at' malū. R̄d ḡo
deo auctōr ē q̄ aliq̄s op̄at' malū.
R̄d ē ḡo bonū q̄ aliq̄s op̄at' ma
lū q̄ t̄m̄ homi deo auctōr ē. hoc
auḡs i eodē lib' apte explicat ita
dicens. Q' om̄i auctōr ē q̄ sit et ad
cuiq; bonitate id p̄tinet ut sit oē
qd' bonū est t̄m̄ m̄o causa ē. Cui
cū mali auctōr nō ē x̄ idē ip̄e

... bonū qd' a deo in malū de
... dicit auḡs deo auctōr ul' uolente
hoīem nō fieri deficiōem s̄ uino uo
lūtatis sue. R̄d ē ḡo deo auctōr q̄
malū sit ab aliquo x̄ ita deo uolen
te mala nō sūt.
... Quod d̄s nō ē cū ut h̄o sit deficiō
q̄ sit cū ut sit h̄o deficiō
deo nō ēē asserit i eodē lib' sic
dicens. Ut sit homo deficiō. a t̄ ip̄o
ē a t̄ alio a t̄ nichilo. Si t̄ nichilo
n̄tū a t̄ ē. Si t̄ alio a t̄ deo a t̄ aliq̄o
quolibz hoīe aut teo qd' neq; deo
neq; homo sit. Sed nō t̄ deo. Ho
nōr em̄ d̄s t̄m̄ cū est. ḡo a t̄ hoīe
ē a t̄ teo qd' nec d̄s nec homo aut
t̄ nichilo. S̄ h̄y ap̄te oñdit qd' nō
ē bonū ut sit h̄o deficiō q̄ nō est
ei rei deo cū q̄ t̄m̄ causa bonor
ē. Et si nō ē bonū ut homo fiat
deficiō. nō ē ḡo bonū ut ab eo fiat
malū. R̄d igit' uult d̄s ut ab eo fiat
Alit' p̄bat qd' d̄o auctōr malū
non sūt mala.
Idem alit' enā oñdit qd' deo
auctōr. i. uolente nō sūt ma
la q̄ ip̄e nō ē cū tendendi ad nō
ēē. Tendē em̄ ad nō ēē malū ē.
Ip̄e at' auctōr mali nō ē. Tendit
uō ad nō ēē q̄ op̄at' malū. R̄d ḡo
deo auctōr ē q̄ aliq̄s op̄at' malū.
R̄d ē ḡo bonū q̄ aliq̄s op̄at' ma
lū q̄ t̄m̄ homi deo auctōr ē. hoc
auḡs i eodē lib' apte explicat ita
dicens. Q' om̄i auctōr ē q̄ sit et ad
cuiq; bonitate id p̄tinet ut sit oē
qd' bonū est t̄m̄ m̄o causa ē. Cui
cū mali auctōr nō ē x̄ idē ip̄e

sumu bonu est a quo in nullo de
 fire bonu e r mala e desire. No
 e g' ad desinendi. r tendendi ad
 no ee q' ut ita dicitur essendi ca
 e q' omni q' st aucto e q' in q'ntu
 sut bona st. Exe ap' h' h' q' defi
re a deo q' e sumu bonu. mala
e. mala go face mala e. No go
deo auctore ul' uolente mala sut.

Obiectio quaedam sophistica q'
pbat' mitit' ex d' ee q' mala fiat.

Responsum sufficiens ostendit e
 q' deo auctore no sut mala
 Quida in sophistica incedentes
 r idd deo odibiles pbat' conant'
 ex deo auctore ee qd' mala sut
 q' vni est. Omne at' vni qd' e a
uitate e q' dd e. A deo igr' e q' ma
la sut. Quod at' omne vni a deo
sit q' fiant auctoritate augustini
l. lxxxv qomd' ita dicitur Omne
vni a uitate vni est. At' at' uitas
deu. dm' g' h' auctore omne vni.
Et at' vni q' mala sut ul' sut.

Deo go auctore e q' st ul' sut ma
la. Responsio ubi ipe credit
omne vni ee a deo r sophistica apit.

Omnibus facile e nobis r'nde
 sed indignu' reppositione
 vide' qd' dicit. Omne naq' vni a
deo e ut ait aug' cui q' sonat
ambrosiu q' tractans illd' vbu' apti.

Nemo potest dicit d'ns ihus si in
 spu' s'co. q' o' vni a quocunq' d'z
 a spu' s'co e. Et itaq' vni sit qd'
mala sut. hoc vni qd' d'z de ia
locutione. s. mala sut a deo e
sed no' tu' se' q' a deo sit ut
mala fiant. Si em' hoc dicit'

aucto' maloz deu ee intelliget'
 qd' ex siti manifeste flm' ondit'
 Deu' phibz furta fici sed furtu
 fici vni e. go phibet vni no' se'.

Parte q' nomis appbat' illoz
q' dicit dm' no' uelle mala fici.

Responsum igr' r alia huiusmodi r'na
 relinquentes p'misse q'omo
 parti samoi fientes q' stoz testi
 monijs appbat' plena. Dicitur
dm' no' uelle fici mala n' tu' uelle
no' si neq' nolle fici. De em' qd'
vult fici sit r omne qd' vult no'
fici no' sit. sut at' multa q' non
vult fici ut oia mala.

Ad uoluntas dei semp' implet'
de hoie quocunq' se utat.

Uoluntas quippe dei semp'
 efficitur e ut fiat omne qd'
 uelit r nichil fiat qd' nolit. q' de
 hoie semp' adimplet' q'cuq' se utat.
Nichil em' ut ait aug' i libe' ar
bifo q'ntu' supat uoluntate dei
r si fiat q' ei' uoluntate tu' q' ei'
uoluntate q' ipe e nichil putandu'
e ita si t'p' uelit fici r no' fiat.
r nolit si r fiat. Illa em' uoluntas
ut ait aug' tenet. semp' implet' aut

de nob' a a nob'. De nob' implet'
sed tu' no' implet' ea q' p'nam.
a nob' implet' q' bonu' facim' idd'
em' facim' q' plac' deo stin' ita
de hoie semp' d' implet' sua uolunta
tem q' nichil sut homo de q' d'z
no' opet' qd' vult. No' em' vult
d'z ut peccet ho' quish' Si at' pecc'
ueit penitenti vult p're ut uiuat.
In p'mo uo' p'seueante punie ut
iusti' potena' q'ntu' max no' euadat.

*Disto
 xlviii.*

uoluntas id est impleta e ei9 uoluntas
 sempiterna qua eos dampnari uole-
 bat. Un qd sup genysim qd uol-
luntate dei pugnat un mltas qd dicit
 x qd ei9 resistentes obsequit
 q hor ei9 disposiōm militat qd p
 hūmāi studiu r'sultat. Un apte of-
tendit qd dū mali qd uoluntate
 dei resistūt q dei uoluntas appellat
 ea faciūt. Un uoluntas ei9 q ipse e
implet q d'pō ul' placit uocat. Na
ut ait aug' i ench. Et fideliter q
 uoluntates angeloz ul' homi bonoz
 ul' maloz ul' illud qd' de9 ul' al d
 uolentiū p de9 impotentis uoluntas
 semp iuncta e. q mala eē nūq p
 q enā dū mala irrogat iusta e
 x pfecto q iusta e mala nō e. De
ign' ompt siue p mām cui9 uult
insereat sū p iudiciū quē uult
obdinet nec inq aliqd sūt nec
n uolens qd' sūt oīa qnq uult.
Sūmātm p'ngit sūmā. Tant
p'dictoz addens qre dō p'cipit
omib9 bona facē x mala uitae
cū nō uelit hor ab oib9 implei.

Ex p'dictis liquet q uolū-
 tas dei q ipse e semp iuncta
 e nec i aliquo quassat sed p oīa
 implet. Consiliū uō ei9 at9 p'cep-
no siue phibitō nō ab oib9 iplet
q'bz p'pōita sūt x data. Neq' idō
p'cepit oib9 bona ul' phibuit
mala ul' q'suluit optima q uellet
ab oib9 bona q p'cepit sū ul' ma-
la q phibz uitai. Si em uellet
utiq x sient q Tnō p' ab homie
supai ul' impedi ei9 uoluntas sū
ut iusticiā suā hoib9 oīdēt et

mali eēt Texcusabiles. Demq
 ut boni ex obīa gl'am. mali ex
 Tobedienna penā sortirent sicut
 v'sq' p'parauit ab etno. Et igr
q oib9 p'cepit ul' phibuit a q'bz dā
uoluit sicut ul' uitai sed nō ab oib9
Et qdā p'sonalit p'cepit x i uetei
x noua lege q ab eis q'bz p'cepit
sicut noluit ut abrahe de p'molatiōe
filij. x i euuāglio q'bz dā curatis
quib9 p'cepit ne cu dicerent. . .

Ad aliqui hō bona uolūtate
aliud uult q dō x aliqui mala idem
q' de9 bona uolūtate uult. Ad p'm
duo q'sideat bona uolūtate hōis.

**Disto
 xlii**

Sciendū quos e q aliqui mala
 e uolūtate hōis idem uolētis
 qd' de9 uult sicut x aliqui e bō uolū-
 tas hōis aliud uolētis q' de9. Et em
bona sūt hōis uolūtate oporet atten-
dē qd' q'gruat ei uelle et quo sine.
Tantū em inest mē uolūtate dei
x hōis ut i quib9 dā al d de9. q'grat
uelle aliud homi. Un aug' i ench.
Aliqu' inq' bō uolūtate hō uult
aliqd qd' de9 nō uult. bona mltō
ampli9 mltōq' c'ius uolūtate. Na
illiq' mala uolūtate nūq' eē p' t'cāq'
si bon9 filij p'cem uelit uiuē q' dō
bona uolūtate uult moi. Aut rurs9
sicut p' ut hor uelit homo uolūtate
mala qd' de9 uult bō. Velut si mal9
filij uelit moi p'cem uelit enā hor
de9. p' t'emp' ille uult qd' nō uult
dō. Iste uō id uult qd' uult dō x t'cā
bone dei uolūtate pietas illiq' pon9
q'sonat q'uis al d uolūtate uolen-
tis q' hui9 idē uolētis impietas.
q'ultū em inest quid uelle hōi

eodem modo letabantur et exultabant: sed
ob alio gaudebant et propter alio dolebant:
volebant enim christum mori pro hostis re-
demptione et tamen de morte ipsius
dum de causa corda eorum uarie moue-

Quod sententiandum sit de passionibus
sanctorum an uelle an nolle deas.

Sed quod sententiandum sit de passionibus
sanctorum dicitur aliquam esse
deam in passione capitis et membris.
christi namque passio cum est nostre salutis.
quod non est passio alius sancti. Nullus enim
passioe redemptionis sumus nisi christi. Pro-
fuerunt quidem non modo eis qui passi sunt.
uim enim alios fidelibus ipsorum passio-
nes. uerumptamen nostra redemptio non
sunt. Hic enim sola passio potuit
deus est homo. Alii ergo passioe redem-
tionis pie mentes uoluerunt et optine-
runt se si sicut futura debebant.

Ad passionem sanctorum possimus uelle
et nolle et utrumque bona uoluntate.

Passiones uero sanctorum possimus
uolle et nolle et utrumque bona
uoluntate si rectos nobis proponamus
fines. Cui enim placuit pauli pas-
sio eo fine quod premissum eius auctum et
patum timebat: bona habuisse uolu-
tate dicitur quod uoluntati eius agruebat
quod cupiebat dissolui et esse cum christo.

Et autem uoluit esse delectatione passio-
ne et effugere manus iniquorum quod passio-
ne pietatis et ille bona habuit uolu-
tate. In augustinus in enchi. Bone appa-
rebunt uoluntates priorum fidelium qui
nolebant apostolum paulum ibi in pene-
ne ibi patet mala quod agubus pro-

dicat et tamen homo illi deo pati uolebat
pro amanda christi fide excens martire
christi neque bona uoluntate sua ipse imple-
uit pro christianorum uoluntates bonas
sed pro iudeorum malas et ad eum porius
pertinebat quod uolebant quod non uolebat
quod illi pro quos nolentes frater est quod
uolebat quia id ipsum mala uoluntate
fecerunt quod deus uoluntate uoluit

In et in passione christi factum est. Quod
enim deus uoluit hoc idem iudas
iudeus et dyabolus. Sed illi mala
uoluntate. deus uero bona uoluntate.
Sed ut pro moret. Verumptamen
illi actum uoluerunt que deus uo-
luit. 1:

Explicit lib primus sententiarum de
misterio diuine trinitatis atque unitatis

Ipso die sanctissimi ac gloriosissimi
apostoli andree:

